

คุณลักษณะความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
A PRO – THAI CHARACTERISTIC OF SRINAKHARINWIROT
STUDENTS

19 ส.ค. 2552

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากงบประมาณเงินรายได้มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ (เงินรายได้คณะศึกษาศาสตร์) ประจำปี 2550

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากงบประมาณเงินรายได้
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (เงินรายได้คณะศึกษาศาสตร์) ประจำปี 2550

จากรูวรรณ สกุลคุ (2552) คุณลักษณะความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การวิจัยเรื่องคุณลักษณะความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและเป็นรายด้านหกด้าน ได้แก่ ด้านจิตสำนึกไทย ด้านภาษาและวรรณกรรมไทย ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย ด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย และด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย จำแนกตามตัวแปรเพศ ชั้นปีที่ศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต อาชีพหลักของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ความรู้เกี่ยวกับไทยคดี ประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดี อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู และอิทธิพลของสื่อมวลชน และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์เชิงพยากรณ์ระหว่างตัวแปรเหล่านี้กับความนิยมไทยของนิสิต รวมทั้งศึกษาแนวทางพัฒนาและส่งเสริมความนิยมไทยตามทัศนะของนิสิต กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ระดับปริญญาตรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 398 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ตอน ได้แก่ แบบสอบถามข้อมูลด้านองค์ประกอบส่วนบุคคล แบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับไทยคดีของนิสิต แบบสอบถามประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดีของนิสิต แบบสอบถามความนิยมไทยของนิสิต และแบบสอบถามแนวทางในการพัฒนาและเสริมสร้างความนิยมไทยของนิสิต สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย mean, standard deviation, t – test, One Way Analysis of Variance และ Scheffe' method และ Stepwise Multiple Regression ผลการวิจัยพบว่า

1. นิสิตมีความนิยมไทยโดยรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตมีความนิยมไทยในระดับมากในด้านจิตสำนึกไทย ด้านภาษาและวรรณกรรมไทย ด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย และด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย ส่วนด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย และด้านศิลปวัฒนธรรมไทย นิสิตมีความนิยมไทยในระดับปานกลาง
2. นิสิตชายและนิสิตหญิงเมื่อเปรียบเทียบความนิยมไทยโดยรวมไม่พบว่าแตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้านพบว่า นิสิตชายและหญิงมีความนิยมไทยแตกต่างกันในด้านจิตสำนึกไทย ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย และด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย
3. นิสิตต่างชั้นปีที่ศึกษาเมื่อเปรียบเทียบความนิยมไทยโดยรวมและเป็นรายด้านไม่พบว่าแตกต่างกัน

4. นิสิตต่างสาขาวิชามีความนิยมไทยโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้านพบว่า นิสิตมีความนิยมไทยแตกต่างกันในด้านจิตสำนึกไทย ด้านภาษาและวรรณกรรมไทย ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย และด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย
5. นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันเมื่อเปรียบเทียบความนิยมไทยโดยรวมและเป็นรายด้านไม่พบว่าแตกต่างกัน
6. นิสิตที่มีลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตต่างกันเมื่อเปรียบเทียบความนิยมไทยโดยรวมไม่พบว่าแตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้านพบว่า นิสิตมีความนิยมไทยแตกต่างกันในด้านศิลปวัฒนธรรมไทย และด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย
7. นิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพหลักต่างกัน มีความนิยมไทยโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้านพบว่า นิสิตมีความนิยมไทยแตกต่างกันในด้านจิตสำนึกไทย ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย ด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย และด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย
8. นิสิตที่ครอบครัวมีฐานะทางเศรษฐกิจต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบความนิยมไทยโดยรวมไม่พบว่าแตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้านพบว่า นิสิตมีความนิยมไทยแตกต่างกันในด้านศิลปวัฒนธรรมไทย และด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย
9. นิสิตที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบความนิยมไทยโดยรวมและในแต่ละด้านไม่พบว่าแตกต่างกัน
10. นิสิตที่มีความรู้เกี่ยวกับไทยคดีต่างกัน มีความนิยมไทยโดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน
11. นิสิตที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดีต่างกันมีความนิยมไทยโดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน
12. นิสิตที่ได้รับอิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดูต่างกันมีความนิยมไทยโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้านพบว่า นิสิตมีความนิยมไทยแตกต่างกันในด้านจิตสำนึกไทย ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย ด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย และด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย
13. นิสิตที่ได้รับอิทธิพลจากสื่อมวลชนต่างกันเมื่อเปรียบเทียบความนิยมไทยโดยรวมไม่พบว่าแตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้านพบว่า นิสิตมีความนิยมไทยแตกต่างกันในด้านศิลปวัฒนธรรมไทยและด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย
14. ตัวแปรความรู้เกี่ยวกับไทยคดี ประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดี อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู และอิทธิพลของสื่อมวลชน มีความสัมพันธ์เชิงพยากรณ์กับความนิยมไทยของนิสิต และสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความนิยมไทยของนิสิตได้ร้อยละ 81.10

A Pro – Thai Characteristic of Srinakharinwirot Students

Skulkhu, Jaruwan. Ph.D. Faculty of Education, Srinakharinwirot University, 2009.

The purpose of this study was threefold ; first to investigate and compare Srinakharinwirot students' pro – Thai characteristic in six aspects, namely, Thai spirit, Thai language and literature, Thai tradition, Thai arts and virtue, Thai good consumption and domestic tourism, and Thai wisdom application among Srinakharinwirot students with different gender, academic level, major field of study, grade point average, student activity participation frequency, parents' occupation, family economic status, parents' education, Thai studies knowledge, Thai studies experience, influence of upbringing, and influence of media, second, to determine the relative contributions of the afore mentioned factors on pro – Thai characteristic of Srinakharinwirot students, and, third, to survey students' opinions on ways to develop pro – Thai characteristic. A total of 398 students enrolled in second semester of academic year 2007 were randomly selected to participate in the study. A questionnaire was used to collect biosocial, psychological, pro – Thai characteristic, and ways to develop pro – Thai characteristic information, and a multiple choice test was used to measure students' Thai studies knowledge. Statistical procedures employed in data analysis included t – test, one way ANOVA with Scheffe' method, Pearson product – moment correlation, and stepwise multiple regression.

The findings revealed that Srinakharinwirot students held a high level of pro – Thai characteristic. Evidences were found to support the hypothesis that there were differences between students with different gender, major field of study, student activity participation frequency, parents' occupation, family economic status, Thai studies knowledge, Thai studies experience, influence of upbringing, and influence of media. In regression analysis based on the entire sample, Thai studies knowledge, Thai studies experience, influence of upbringing, and influence of media had significant positive effects on pro – Thai characteristic. These factors could explain up to 81 percent of pro – Thai characteristic variance. Finally, students' opinions on ways to develop pro – Thai characteristic were analyzed and discussed.

ประกาศคุณูปการ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒผู้วิจัยขอขอบคุณคณะผู้บริหารมหาวิทยาลัยที่ได้ให้โอกาสในการศึกษาค้นคว้าเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์ อันจะนำไปสู่การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความนิยมไทยของนิสิต

ขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วัฒนานรงค์ ดร.สุวพร ตั้งสมวรพงษ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาติา สุธรรมรักษ์ ดร.อรรณพ โพธิสุข และเพื่อนอาจารย์อีกหลายท่านซึ่งได้อนุเคราะห์และเป็นที่กำลังใจให้ผู้วิจัยตลอดมา

ขอขอบคุณนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกท่านที่ได้สละเวลาตอบแบบสอบถามอย่างสมบูรณ์ ขอขอบคุณคุณวัลลยา ธรรมอภิบาล คุณอาจารย์ ช่างประดับ และชาวอุดมศึกษาทุกท่านที่มีส่วนช่วยเป็นกำลังใจสำคัญให้ทำงานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

คุณค่าทางวิชาการที่เกิดจากงานวิจัยนี้ ขอมอบแด่มารดา บิดา ผู้เป็นบุพพจารย์ของผู้วิจัย แรงบันดาลใจในการทำงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้รับจาก นางสาวรัฐ จ. สกุลคู และอาจารย์อนุสรณ์ สกุลคู ซึ่งถ้าปราศจากความอดทนและกำลังใจที่ให้กับผู้วิจัยแล้ว งานวิจัยนี้คงไม่สำเร็จลงได้ด้วยดีเช่นนี้

จาวรรณ สกุลคู

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	3
ความสำคัญของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
ประชากร	4
ตัวแปร	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
สมมติฐานการวิจัย	10
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
ค่านิยม	12
ชาตินิยม	13
วัฒนธรรม	17
โลกาภิวัตน์กับการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม	18
ความหมายของความนิยมไทย	21
ความเป็นมาของความนิยมไทย	22
ขอบข่ายของความนิยมไทย	24
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ศึกษา	27
เพศ	27
ชั้นปีที่ศึกษา	28
สาขาวิชาที่ศึกษา	28
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	29
ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต	30
อาชีพหลักของผู้ปกครอง	32
ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	34
ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	35
อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู	36
อิทธิพลของสื่อมวลชน	39

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	42
การกำหนดประชากรและการสุ่มตัวอย่าง	42
ประชากร	42
การเลือกกลุ่มตัวอย่าง	42
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	43
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ	44
ลักษณะของเครื่องมือ	44
การเก็บรวบรวมข้อมูล	47
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	47
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	48
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	49
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	52
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	116
ความมุ่งหมายของการวิจัย	116
วิธีดำเนินการวิจัย	116
ตัวแปรที่ศึกษา	116
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	117
การวิเคราะห์ข้อมูล	117
สรุปผลการวิจัย	118
อภิปรายผล	122
ข้อเสนอแนะ	137
บรรณานุกรม	139
ภาคผนวก	155
ภาคผนวก ก. แบบสอบถาม	156
ภาคผนวก ข. ค่าสถิติเกี่ยวกับคุณภาพของเครื่องมือวิจัย	182
ประวัติย่อผู้วิจัย	190

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	43
2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง	51
3 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทย ในแต่ละด้านและโดยรวม	52
4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทย ด้านจิตสำนึกไทยเป็นรายชื่อ	53
5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทย ด้านภาษาและวรรณกรรมไทยเป็นรายชื่อ	54
6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทย ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทยเป็นรายชื่อ	55
7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทย ด้านศิลปวัฒนธรรมไทยเป็นรายชื่อ	56
8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทย ด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทยเป็นรายชื่อ	57
9 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทย ด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทยเป็นรายชื่อ	58
10 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทย ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามเพศ	59
11 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทย ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา	60
12 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทย ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา	61
13 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทย ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	62
14 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทย ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต	63
15 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทย ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามอาชีพหลักของผู้ปกครอง	64

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า
16 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทย ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	65
17 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทย ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	66
18 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทย ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามระดับความรู้เกี่ยวกับไทยคดี	67
19 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทย ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามระดับประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดี	68
20 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทย ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามอิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู	69
21 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทย ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามอิทธิพลของสื่อมวลชน	70
22 การเปรียบเทียบความนิยมไทยในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามเพศ	71
23 การเปรียบเทียบความนิยมไทยในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา	72
24 การเปรียบเทียบความนิยมไทยในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา	73
25 การเปรียบเทียบความนิยมไทยจำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา โดยรวมทุกด้าน เป็นรายคู่	74
26 การเปรียบเทียบความนิยมไทยจำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา ด้านจิตสำนึกไทย เป็นรายคู่	74
27 การเปรียบเทียบความนิยมไทยจำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา ด้านภาษาและวรรณกรรมไทย เป็นรายคู่	75
28 การเปรียบเทียบความนิยมไทยจำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย เป็นรายคู่	75
29 การเปรียบเทียบความนิยมไทยจำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา ด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย เป็นรายคู่	76

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า
30 การเปรียบเทียบความนิยมไทยในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	77
31 การเปรียบเทียบความนิยมไทยในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต	78
32 การเปรียบเทียบความนิยมไทยจำแนกตามลักษณะการ เข้าร่วมกิจกรรมนิสิต ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย เป็นรายคู่	79
33 การเปรียบเทียบความนิยมไทยจำแนกตามลักษณะการ เข้าร่วมกิจกรรมนิสิต ด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทยเป็นรายคู่	80
34 การเปรียบเทียบความนิยมไทยในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามอาชีพหลักของผู้ปกครอง	81
35 การเปรียบเทียบความนิยมไทยจำแนกตามอาชีพหลักของผู้ปกครอง โดยรวมเป็นรายคู่	82
36 การเปรียบเทียบความนิยมไทยจำแนกตามอาชีพหลักของผู้ปกครอง ด้านจิตสำนึกไทย เป็นรายคู่	83
37 การเปรียบเทียบความนิยมไทยจำแนกตามอาชีพหลักของผู้ปกครอง ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย เป็นรายคู่	84
38 การเปรียบเทียบความนิยมไทยจำแนกตามอาชีพหลักของผู้ปกครอง ด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย เป็นรายคู่	85
39 การเปรียบเทียบความนิยมไทยจำแนกตามอาชีพหลักของผู้ปกครอง ด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย เป็นรายคู่	86
40 การเปรียบเทียบความนิยมไทยในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	87
41 การเปรียบเทียบความนิยมไทยจำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของ ครอบครัว ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย เป็นรายคู่	88
42 การเปรียบเทียบความนิยมไทยจำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของ ครอบครัว ด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย เป็นรายคู่	89
43 การเปรียบเทียบความนิยมไทยในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	90

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า
44 การเปรียบเทียบความนิยมไทยในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามความรู้เกี่ยวกับไทยคดี	91
45 การเปรียบเทียบความนิยมไทย จำแนกตามความรู้เกี่ยวกับไทยคดี โดยรวมทุกด้าน เป็นรายคู่	92
46 การเปรียบเทียบความนิยมไทย จำแนกตามความรู้เกี่ยวกับไทยคดี ของนิสิต ด้านจิตสำนึกไทย เป็นรายคู่	93
47 การเปรียบเทียบความนิยมไทย จำแนกตามความรู้เกี่ยวกับไทยคดี ของนิสิต ด้านภาษาและวรรณกรรมไทย เป็นรายคู่	93
48 การเปรียบเทียบความนิยมไทย จำแนกตามความรู้เกี่ยวกับไทยคดี ของนิสิต ด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย เป็นรายคู่	94
49 การเปรียบเทียบความนิยมไทย จำแนกตามความรู้เกี่ยวกับไทยคดี ของนิสิต ด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย เป็นรายคู่	95
50 การเปรียบเทียบความนิยมไทยในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดี	96
51 การเปรียบเทียบความนิยมไทย จำแนกตามประสบการณ์เกี่ยวกับ ไทยคดี โดยรวมทุกด้าน เป็นรายคู่	97
52 การเปรียบเทียบความนิยมไทย จำแนกตามประสบการณ์เกี่ยวกับ ไทยคดี ด้านจิตสำนึกไทย เป็นรายคู่	98
53 การเปรียบเทียบความนิยมไทย จำแนกตามประสบการณ์เกี่ยวกับ ไทยคดี ด้านภาษาและวรรณกรรมไทย เป็นรายคู่	98
54 การเปรียบเทียบความนิยมไทย จำแนกตามประสบการณ์เกี่ยวกับ ไทยคดี ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย เป็นรายคู่	99
55 การเปรียบเทียบความนิยมไทย จำแนกตามประสบการณ์เกี่ยวกับ ไทยคดี ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย เป็นรายคู่	100
56 การเปรียบเทียบความนิยมไทย จำแนกตามประสบการณ์เกี่ยวกับ ไทยคดี ด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย เป็นรายคู่	100
57 การเปรียบเทียบความนิยมไทย จำแนกตามประสบการณ์เกี่ยวกับ ไทยคดี ด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย เป็นรายคู่	101

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า
58 การเปรียบเทียบความนิยมไทยในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามอิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู	102
59 การทดสอบรายคู่ความนิยมไทย จำแนกตามอิทธิพลของ การอบรมเลี้ยงดู โดยรวมทุกด้าน	103
60 การทดสอบรายคู่ความนิยมไทย จำแนกตามอิทธิพลของ การอบรมเลี้ยงดู ด้านจิตสำนึกไทย	103
61 การทดสอบรายคู่ความนิยมไทย จำแนกตามอิทธิพลของ การอบรมเลี้ยงดู ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย	104
62 การทดสอบรายคู่ความนิยมไทย จำแนกตามอิทธิพลของ การอบรมเลี้ยงดู ด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย	105
63 การทดสอบรายคู่ความนิยมไทย จำแนกตามอิทธิพลของ การอบรมเลี้ยงดู ด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย	105
64 การเปรียบเทียบความนิยมไทยในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามอิทธิพลของสื่อมวลชน	106
65 การทดสอบรายคู่ความนิยมไทย จำแนกตามอิทธิพลของ สื่อมวลชน ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย	107
66 การทดสอบรายคู่ความนิยมไทย จำแนกตามอิทธิพลของ สื่อมวลชน ด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย	108
67 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรองค์ประกอบคุณลักษณะ ส่วนบุคคลกับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	109
68 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนเพื่อพยากรณ์ ความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	111
69 สัมประสิทธิ์ถดถอยพหุคูณระหว่างตัวแปรองค์ประกอบคุณลักษณะ ส่วนบุคคลกับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	112
70 สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวแปรอิสระในสมการพยากรณ์ความนิยม ไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	113
71 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับ แนวทางในการพัฒนาและเสริมสร้างความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ	113

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

นับตั้งแต่ประเทศไทยเริ่มใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในช่วงห้าทศวรรษที่ผ่านมา วิธีการพัฒนาประเทศโดยมุ่งเน้นมิติด้านเศรษฐกิจเป็นหลักส่งผลให้เศรษฐกิจของประเทศเติบโตขึ้นมาก (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2548) แต่ผลของการพัฒนาเศรษฐกิจในอดีตก็ได้ก่อให้เกิดปัญหาหลายอย่างตามมา เป็นต้นว่า การใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่อย่างจำกัดไปอย่างฟุ่มเฟือย มีการนำเอาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แนวคิด และประติสฐกรรมของชาติอื่นเข้ามาใช้ในการเสริมสร้างศักยภาพในการแข่งขันของสังคมไทยมากขึ้นเรื่อยๆ การพัฒนาเทคโนโลยีในแง่ที่เป็นส่วนเสริมสร้างความได้เปรียบทางเศรษฐกิจของประเทศในระยะยาวมีน้อย ลักษณะการผลิตส่วนใหญ่เป็นการนำเข้าเครื่องจักรกลจากต่างประเทศเกือบทั้งหมด ประเทศไทยต้องพึ่งพาเทคโนโลยีการผลิตจากภายนอกประเทศ ทำให้มีการนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้จากข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2550 : 7 – 8) ที่รายงานภาวะเศรษฐกิจไทยไตรมาสที่สามของปีงบประมาณ 2550 ว่า มูลค่าการนำเข้ารวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.4 โดยปริมาณการนำเข้าเพิ่มขึ้นเกือบทุกรายการ โดยเฉพาะสินค้าประเภทเครื่องจักรไฟฟ้า เครื่องกลการเกษตร ชิ้นส่วนคอมพิวเตอร์ นมและผลิตภัณฑ์นม เลนส์แว่นตาและส่วนประกอบ เครื่องใช้ไฟฟ้าภายในบ้าน เป็นต้น นอกจากนี้สำนักงานสถิติแห่งชาติได้รายงานว่าการนำเข้าอุปโภคและบริโภคหลายรายการ เช่น เนื้อสัตว์ ไข่สัตว์ปีก ธัญพืช เครื่องสำอาง ยา ปุ๋ย เชื้อ กระดาษ มีการนำเข้าที่ขยายตัวในอัตราสูงในขณะที่การส่งออกของไทยชะลอตัวลง (สำนักงานสถิติแห่งชาติ : 2550 : 64 – 94) ยิ่งไปกว่านั้นการปรับตัวเพื่อให้ทันต่อกระแสโลกาภิวัตน์ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในหลายมิติ เป็นต้นว่า วัฒนธรรม การเมือง การสื่อสาร การเคลื่อนไหวทางสังคม รวมไปถึงการตลาด การโฆษณา และการผลิตสินค้า และการให้บริการในด้านต่างๆ (Porter, 1997 ; Elliot, 1998) บุคคลไม่สามารถจำกัดตนเองและจำกัดความรู้ให้อยู่เฉพาะภายในท้องถิ่นหรือภายในชาติของตนเอง แต่ต้องมีความร่วมมือกับประเทศอื่นๆ และวัฒนธรรมอื่นๆที่หลากหลายมากขึ้น (Tomlinson, 1999) การรับเอาวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของประเทศอื่นๆเข้ามาโดยไม่ผ่านการกลั่นกรองอย่างรอบคอบส่งผลให้เกิดปัญหาด้านพฤติกรรมของคนในสังคม มีการเอาัดเอาเปรียบ ย่อหย่อนในศีลธรรม จริยธรรม วิถีชีวิตและค่านิยมดั้งเดิมที่ฝังรากลึกแบบไทยค่อยๆจางหายไป ดังที่วิทยากร เชียงกูล (2542 : 59) กล่าวว่า คนไทยบางส่วนเปลี่ยนไปรับวัฒนธรรมและค่านิยมใหม่ บางส่วนสับสนระหว่างค่านิยม

แบบเก่ากับวัฒนธรรมและค่านิยมแบบใหม่ที่เห็นแก่เงิน เห็นแก่การบริโภค หลงใหลในวัฒนธรรมที่ไม่ใช่ไทย ไม่สอดคล้องกับภูมิปัญญาไทย นอกจากนี้สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2537 : 4) ระบุว่า วัฒนธรรมและวิถีชีวิตที่ดั้งเดิมของไทยกำลังมีปัญหายุ่งยากในสภาวะวิกฤติ ภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาประจำชาติเกิดการวิบัติผิดเพี้ยนเพราะความนิยมในภาษาต่างประเทศมากเกินไป ประกอบกับไม่เข้าใจภาษาซึ่งในอรรถรสทางภาษาไทย เป็นเหตุให้มีการใช้ภาษาไทยอย่างขาดความระมัดระวังทำให้สูญเสียสุนทรียะทางภาษา ขนบธรรมเนียม ประเพณีที่ดั้งเดิมของไทยหลายอย่างถูกละเลยและนำไปใช้ในทางที่ไม่ถูกไม่ควร บางอย่างกลายเป็นเรื่องล้าสมัยเพราะไม่เข้าใจความหมาย และเนื้อหาอย่างต้องแท้ ไม่สามารถเข้าถึงคุณค่าของแบบแผนดั้งเดิมได้ ทางด้านจิตใจคนไทยก็ถอยห่างจากศรัทธาความเชื่อมั่นในศาสนาธรรมซึ่งเคยเป็นหลักในการดำรงชีวิต ทำทุกอย่างเพื่อให้ได้มาซึ่งปัจจัยทางวัตถุเพื่อตอบสนองความต้องการอย่างไม่มีที่สิ้นสุดจนละเลยความเจริญทางด้านจิตใจ ทำให้สังคมขาดสันติภาพและสันติสุข หลายคนแต่งกายตามรสนิยมของต่างชาติ รังเกียจเด็ดจันทนาการ แต่งกายแบบไทยทั้งๆที่สวยงามและเหมาะสมกับสังคมไทย ศิลปะไทยไม่ได้รับความนิยมหรือเอาใจใส่เท่าที่ควร ขาดการปลูกฝังและถ่ายทอดอย่างเป็นระบบจนไม่สามารถเข้าถึงคุณค่าทางศิลปะของไทย แต่กลับไปนิยมชมชอบศิลปะจากอวยที่หลั่งไหลมาจากต่างประเทศ นอกจากนี้ การดำเนินธุรกิจท่องเที่ยวที่มุ่งแสวงหาเงินเป็นสำคัญได้ก่อให้เกิดปัญหาทางวัฒนธรรม วิถีชีวิตของชุมชนพลัดถิ่นจนปรับตัวไม่ทัน เกิดปัญหาอาชญากรรม สิ่งเสพติด โสเภณี และโรคเอดส์ เป็นต้น ส่วนสมหวัง พิธิยานุวัฒน์และคณะ (มปป. 5) กล่าวว่า ประชาชนทั่วไปยังมีความนิยมใช้สินค้าต่างประเทศ เนื่องจากได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมของต่างชาติ และการโฆษณาที่ปราศจากขอบเขตของสินค้าประเภทต่างๆ เยวชนไทยหลงใหลฟุ้งเฟ้อในบริการ และสินค้าจากต่างประเทศมากขึ้น โดยไม่คำนึงถึงฐานะความเป็นอยู่ของตน เพราะบางกลุ่มเชื่อว่า การใช้สินค้าต่างประเทศเป็นเครื่องแสดงว่าเป็นคนทันสมัย เด่นในสังคม รสนิยมสูง โก้หรู และสินค้าต่างประเทศมีคุณภาพและมาตรฐานสินค้าสูงกว่าสินค้าไทย แม้จะมีราคาแพงกว่าก็ตาม

ปรากฏการณ์ของปัญหาสังคมหลายปัญหามักจะถูกมองว่าเป็นผลจากการมีค่านิยมที่ไม่ดี ไม่ถูกไม่ควร จากการศึกษาที่ผ่านมาในอดีตเป็นที่ยอมรับกันในกลุ่มนักวิชาการว่า ค่านิยม มีบทบาทสำคัญต่อพฤติกรรมของบุคคลโดยเป็นตัวตัดสินใจ กำหนด ชี้นำ หรือผลักดันให้บุคคลมีพฤติกรรมโน้มเอียงไปในทางใดทางหนึ่ง ค่านิยมจึงเป็นพลังที่ซ่อนเร้นอยู่ภายใต้พฤติกรรมทางสังคมส่วนใหญ่ของมนุษย์ (Maslow. 1959 : 5 ; Handy. 1970 : 3) โดยเฉพาะอย่างยิ่งค่านิยมของกลุ่มมวลชน ซึ่งมักจะกระตุ้นให้แสดงออกทางพฤติกรรมอย่างรวดเร็วและรุนแรง ค่านิยมมักจะเกิดขึ้นโดยผ่านกระบวนการเรียนรู้ทางสังคม ค่านิยมใดที่มีการเน้นย้ำอยู่อย่างสม่ำเสมอและเป็นเวลานานในทุกระดับของสังคม ไม่ว่าจะเป็นระดับบุคคล ระดับกลุ่ม ระดับสถาบัน ไปจนถึงระดับชาติซึ่งเป็นโครงสร้างของสังคมแล้ว

ค่านิยมต่างๆก็จะเกิดการหยั่งรากลึกจนกระทั่งเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพและยากที่จะเปลี่ยนแปลง ดังนั้น ความนิยมในชาติหรือชาตินิยม อันเป็นความรู้สึกของประชาชนในกลุ่มที่มีประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมร่วมกัน อยู่ในพื้นที่ซึ่งกำหนดไว้ มีความเชื่อและจุดหมายเดียวกันในการรักษาอำนาจอธิปไตยและเกียรติภูมิ ตลอดจนการให้ความรัก ความช่วยเหลือเกื้อกูล และการเสียสละเพื่อรักษาความมั่นคงปลอดภัยของชาติไว้ จึงอยู่ในความสนใจของนักวิชาการอยู่เสมอ (Meyer. 1980 ; Robertson. 1992 ; Sassen. 1996) ในสังคมไทยยังมีพฤติกรรมทางสังคมอีกมากที่ยังเป็นปัญหาท้าทายให้หาทางแก้ไข โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหมู่นิสิตนักศึกษาซึ่งจะเป็นกลุ่มมวลชนที่จะเป็นพลังของชาติในอนาคต การศึกษาความนิยมไทยอันเป็นส่วนหนึ่งของระบบค่านิยมจึงอาจนำไปใช้ในการพยากรณ์พฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาได้ดีวิธีหนึ่ง ผลของการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นตัวนิสิตเอง ผู้ปกครอง ครู – อาจารย์ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งสถาบันอุดมศึกษาซึ่งมีบทบาทที่สำคัญในการพัฒนานิสิตนักศึกษาให้มีความรู้ ความสามารถทางด้านวิชาการและวิชาชีพ มีค่านิยมที่ดีงามเหมาะสมต่อการดำรงตนในสังคมไทย และสามารถดำรงความเป็นไทยไว้ได้ในฐานะประชากรของโลก

ผู้วิจัยซึ่งทำหน้าที่หลักในการสอนนิสิต ตระหนักถึงความสำคัญของความนิยมไทย จึงสนใจศึกษาความนิยมไทยของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในด้านต่างๆ เช่น ด้านจิตสำนึกไทย ด้านภาษาและวรรณกรรมไทย ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย ด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย และด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย

ผลการวิจัยอาจนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน และการจัดกิจกรรมในการสร้างเสริมความนิยมไทยให้แก่นิสิตเพื่อพัฒนาเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยรวมและเป็นรายด้าน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านจิตสำนึกไทย ด้านภาษาและวรรณกรรมไทย ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย ด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย และด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย จำแนกตามตัวแปร เพศ ชั้นปี สาขาวิชาที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต อาชีพหลักของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ความรู้เกี่ยวกับไทยคดี ประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดี อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู และอิทธิพลของสื่อมวลชน
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์เชิงพยากรณ์ระหว่างองค์ประกอบด้านลักษณะส่วนบุคคลกับความนิยมไทยของนิสิต

3. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาและส่งเสริมความนิยมไทยตามทัศนะของนิสิต

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้อาจเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒและสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆในการนำไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบาย กำหนดจุดมุ่งหมาย การวางแผน และการจัดกิจกรรมต่างๆทั้งในสถาบันและนอกสถาบัน ในการส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษาในระดับอุดมศึกษามีความนิยมไทยมากขึ้น อันจะส่งผลให้นิสิตนักศึกษารักความเป็นไทยและดำรงเอกลักษณ์ไทยสืบไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้ ได้แก่ นิสิตปริญญาตรีจากทุกคณะ ทุกชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 9176 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วยตัวแปรส่วนบุคคล ดังนี้

1.1 เพศ แบ่งเป็น

1.1.1 ชาย

1.1.2 หญิง

1.2 ชั้นปีที่ศึกษา แบ่งเป็น 4 ระดับ ได้แก่

1.2.1 ชั้นปีที่ 1

1.2.2 ชั้นปีที่ 2

1.2.3 ชั้นปีที่ 3

1.2.4 ชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า

1.3 สาขาวิชาที่ศึกษา แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่

1.3.1 สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

1.3.2 สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

1.3.3 สาขาวิชามนุษยศาสตร์

1.3.4 สาขาวิชาสังคมศาสตร์

1.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งเป็น 3 ระดับ ได้แก่

- 1.4.1 ระดับสูง
- 1.4.2 ระดับปานกลาง
- 1.4.3 ระดับต่ำ

1.5 ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต แบ่งเป็น 3 ระดับ ได้แก่

- 1.5.1 เข้าร่วมกิจกรรมนิสิตในระดับมาก
- 1.5.2 เข้าร่วมกิจกรรมนิสิตในระดับปานกลาง
- 1.5.3 เข้าร่วมกิจกรรมนิสิตในระดับน้อย

1.6 อาชีพหลักของผู้ปกครอง แบ่งเป็น 5 กลุ่ม ได้แก่

- 1.6.1 ข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ
- 1.6.2 ประกอบธุรกิจส่วนบุคคล
- 1.6.3 รับจ้าง / พนักงานบริษัทหรือสถานประกอบการเอกชน
- 1.6.4 เกษตรกรรม
- 1.6.5 อาชีพอื่นๆ

1.7 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว แบ่งเป็น 3 ระดับ ได้แก่

- 1.7.1 ระดับสูง
- 1.7.2 ระดับปานกลาง
- 1.7.3 ระดับต่ำ

1.8 ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง แบ่งเป็น 3 ระดับ ได้แก่

- 1.8.1 สูงกว่าปริญญาตรี
- 1.8.2 ปริญญาตรี
- 1.8.3 ต่ำกว่าปริญญาตรี

1.9 ความรู้เกี่ยวกับไทยคดี แบ่งเป็น 3 ระดับ ได้แก่

- 1.9.1 มีความรู้เกี่ยวกับไทยคดีมาก
- 1.9.2 มีความรู้เกี่ยวกับไทยคดีปานกลาง
- 1.9.3 มีความรู้เกี่ยวกับไทยคดีน้อย

1.10 ประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดี แบ่งเป็น 3 ระดับ ได้แก่

- 1.10.1 มีประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดีมาก
- 1.10.2 มีประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดีปานกลาง
- 1.10.3 มีประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดีน้อย

- 1.11 อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู แบ่งเป็น 3 ระดับ ได้แก่
 - 1.11.1 อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดูในระดับมาก
 - 1.11.2 อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดูในระดับปานกลาง
 - 1.11.3 อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดูในระดับน้อย
 - 1.12 อิทธิพลของสื่อมวลชน แบ่งเป็น 3 ระดับ ได้แก่
 - 1.12.1 อิทธิพลของสื่อมวลชนในระดับมาก
 - 1.12.2 อิทธิพลของสื่อมวลชนในระดับปานกลาง
 - 1.12.3 อิทธิพลของสื่อมวลชนในระดับน้อย
2. ตัวแปรเกณฑ์ ได้แก่ ความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แบ่งเป็น 6 ด้าน ดังนี้
- 2.1 ด้านจิตสำนึกไทย
 - 2.2 ด้านภาษาและวรรณกรรมไทย
 - 2.3 ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย
 - 2.4 ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย
 - 2.5 ด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย
 - 2.6 ด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความนิยมไทย (Pro – Thai characteristic) หมายถึง ความคิด ความรู้สึก เจตคติ และพฤติกรรมที่แสดงออกโดยความรัก ความชื่นชอบ ความภาคภูมิใจ การให้การสนับสนุน การอนุรักษ์ การยึดถือเป็นแนวปฏิบัติและการเผยแพร่ความเป็นลักษณะเฉพาะอันดีงามที่เป็นจุดเด่นที่เห็นได้ชัดเจนเฉพาะในสังคมไทย เพื่อให้เกิดความสุข ความเจริญ ความมั่นคง ความมีเสถียรภาพของปวงชนชาวไทย สังคมไทย และชาติไทยของนิสิต ในการศึกษาครั้งนี้ครอบคลุมความนิยมไทย 6 ด้าน ได้แก่

1.1 ด้านจิตสำนึกไทย หมายถึง การมีสำนึกในความเป็นคนไทย มีความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ มีความรักความหวงแหนต่อผืนแผ่นดินไทย ถือประโยชน์ของชาติเป็นสิ่งสำคัญ ปกป้องเกียรติประวัติ ศักดิ์ศรี และความมั่นคงของชาติ สนับสนุน ให้เกียรติ สมควรสามัคคี และเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อคนไทยด้วยกัน มีความภาคภูมิใจในความเป็นคนไทย

1.2 ด้านภาษาและวรรณกรรมไทย หมายถึง การมีความรู้สึกรักและภูมิใจในภาษาไทย การศึกษาหาความรู้ อนุรักษ์และส่งเสริมการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง ชัดเจน ทั้งในการพูดและการเขียน ตระหนักในการมีภาษาประจำชาติเพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างกันได้อย่างละเอียดลึกซึ้ง และเป็นเอกลักษณ์ที่แสดงให้คนในชาติและต่างชาติรู้จักว่าเป็นคนไทย มีความสนใจศึกษาและชื่นชอบในวรรณกรรมไทยในรูปแบบต่างๆ ชำนาญในอรรถรสของวรรณกรรมไทย ใช้ภาษาไทยในการสื่อความรู้ ความคิด ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เพื่อให้สังคมไทยมีความเป็นปึกแผ่นมั่นคง

1.3 ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย หมายถึง การตระหนักในคุณค่าและการนิยมถือขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของไทยเป็นแนวปฏิบัติ การเข้าร่วมกิจกรรมอนุรักษ์และสืบสานประเพณีไทย เช่น การทำบุญ การบริจาคทาน ประเพณีสงกรานต์ ประเพณีลอยกระทง ประเพณีการแต่งงาน และพิธีกรรมทางศาสนา เป็นต้น รวมทั้งการสนับสนุน เผยแพร่ขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามเหล่านี้ให้เป็นที่รู้จักในสังคมอื่นๆ

1.4 ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย หมายถึง การตระหนักในคุณค่าของศิลปะและวัฒนธรรมไทย การให้ความสนใจศึกษาศิลปะไทยสาขาต่างๆ เพื่อให้มีความรู้เพียงพอที่จะเข้าใจและซาบซึ้งในความงดงาม ประณีต และแสดงถึงเอกลักษณ์ไทย เช่น ภาพจิตรกรรมไทย ประติมากรรมไทย สถาปัตยกรรมไทย หัตถกรรมไทย ดนตรีและนาฏศิลป์ไทย เป็นต้น รวมทั้งการถือปฏิบัติและการอนุรักษ์วัฒนธรรมอันแสดงถึงความเจริญดีงามของสังคมไทย เช่น ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความมีมนุษยสัมพันธ์ ความกตัญญูกตเวที ความมีสัมมาคารวะ เป็นต้น เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างสงบสันติ

1.5 ด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย หมายถึง การให้การยอมรับ ส่งเสริมและนิยมบริโภคสินค้าและบริการของไทย มีพฤติกรรมการใช้สินค้าและบริการของไทยในชีวิตประจำวัน การบริโภคอาหารไทย ใช้เครื่องนุ่งห่มแต่งกายที่ผลิตจากวัตถุดิบของไทย มีความสนใจที่จะท่องเที่ยวในเมืองไทย ภาคภูมิใจในทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวของชาติ เช่น แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม เป็นต้น และช่วยทำนุบำรุงดูแลรักษาสภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวในไทยให้คงสภาพความงดงาม คงทนอย่างต่อเนื่อง

1.6 ด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย หมายถึง การให้ความสนใจใฝ่รู้และคัดเลือกเอาภูมิปัญญาไทยมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต การปรับตัวและแก้ไขปัญหาโดยอาศัยภูมิรู้จากสังคมและท้องถิ่นของตน การอนุรักษ์และพัฒนาความรู้ใหม่จากภูมิปัญญาไทยที่สืบเนื่องกันมา เช่น การใช้สมุนไพรไทย การรักษาสุขภาพตามวิถีไทย การเลือกใช้เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายให้เหมาะสม สิ่งแวดล้อม การประดิษฐ์คิดค้นเพื่อเพิ่มคุณค่าให้กับผลิตภัณฑ์อันเกิดจากภูมิปัญญาไทย เป็นต้น

2. **ความรู้เกี่ยวกับไทยคดี (Thai studies knowledge)** หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับความเป็นไทยของนิสิต เช่น ความรู้เกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของชนชาติไทย ความรู้เกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณีไทย ความรู้เกี่ยวกับสภาพเศรษฐกิจไทย ความรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวไทย อาหารไทย เป็นต้น

3. **ประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดี (Thai studies experience)** หมายถึง การมีประสบการณ์ การเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมความเป็นไทยของนิสิต เช่น กิจกรรมด้านขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปวัฒนธรรม ศาสนา ภาษาและวรรณคดี การผลิตและจำหน่ายสินค้าไทย เป็นต้น

4. **อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว (Influence of upbringing)** หมายถึง การได้รับการถ่ายทอดปลูกฝังคุณลักษณะความนิยมไทยจากการเลี้ยงดู การอบรมบ่มนิสัยของครอบครัว การเห็นตัวอย่างการประพฤติปฏิบัติในครอบครัว ซึ่งส่งผลให้นิสิตมีความรู้สึกความนิยมชมชอบ และรับเอาวิถีไทยมาเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตของตนเอง

5. **อิทธิพลของสื่อมวลชน (Influence of media)** หมายถึง การมีโอกาสรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชนแขนงต่างๆ เช่น สิ่งพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เกี่ยวกับความนิยมไทยของนิสิต และการที่นิสิตให้ความสำคัญกับข้อมูลข่าวสารต่างๆ เหล่านั้น และมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงคุณลักษณะความนิยมไทยทั้งในด้านความรู้สึก ความคิดเห็นและพฤติกรรม โดยคล้อยตามข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจากสื่อมวลชน

6. **แนวทางในการพัฒนาเสริมสร้างความนิยมไทย** หมายถึง ความคิดเห็นของนิสิตต่อแนวทางในการพัฒนาและเสริมสร้างความนิยมไทยให้มากขึ้น ความต้องการปรับปรุงพฤติกรรมการบริโภคสินค้าและบริการให้นิยมของที่ผลิตในประเทศ และการแนะนำให้ผู้อื่นเห็นคุณค่าของความเป็นไทย โดยวัดจากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

7. **นิสิต** หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในระดับปริญญาตรีจากทุกคณะ ทุกชั้นปี ในปีการศึกษา 2550

8. **สาขาวิชาที่ศึกษา** หมายถึง สาขาวิชาที่นิสิตกำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่

8.1 **สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ** ได้แก่ สาขาวิชาในคณะแพทยศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ และคณะสหเวชศาสตร์

8.2 **สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี** ได้แก่ สาขาวิชาในคณะวิทยาศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์

8.3 **สาขามนุษยศาสตร์** ได้แก่ สาขาวิชาในคณะมนุษยศาสตร์ และคณะศิลปกรรมศาสตร์

8.4 สาขาวิชาสังคมศาสตร์ ได้แก่ สาขาวิชาในคณะสังคมศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะพลศึกษา วิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคมและวิทยาลัยนานาชาติเพื่อศึกษาความยั่งยืน

9. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถทางการเรียนของนิสิตปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วัดได้จากคะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิต ในวิชานี้แบ่งเป็น 3 ระดับ ได้แก่

9.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิตตั้งแต่ระดับ 3.00 ขึ้นไป

9.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิตตั้งแต่ระดับ 2.50 ขึ้นไปจนถึงระดับ 2.99

9.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิตต่ำกว่าระดับ 2.50

10. ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต หมายถึง สภาพการณ์เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยอาจจะเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นโดยนิสิต หรือหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งของมหาวิทยาลัย โดยแบ่งเป็น 3 ระดับ ได้แก่

10.1 เข้าร่วมกิจกรรมนิสิตในระดับมาก หมายถึง นิสิตมีสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตมาก โดยเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตเกือบทุกกิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น

10.2 เข้าร่วมกิจกรรมนิสิตในระดับปานกลาง หมายถึง นิสิตมีสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตปานกลาง โดยเลือกเข้าร่วมเฉพาะกิจกรรมที่ตรงกับความสนใจจริงๆ

10.3 เข้าร่วมกิจกรรมนิสิตในระดับน้อย หมายถึง นิสิตมีสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตน้อย โดยไม่ค่อยเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต ถ้าไม่จำเป็นจะไม่เข้าร่วมเลย

11. อาชีพหลักของผู้ปกครอง หมายถึง ลักษณะของงานที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองซึ่งรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของนิสิตประกอบการอยู่เป็นอาชีพหลัก เพื่อนำรายได้มาเป็นค่าใช้จ่ายในครอบครัวของนิสิต แบ่งเป็น 5 กลุ่ม ได้แก่

11.1 รับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ หมายถึง การประกอบอาชีพด้วยการรับราชการหรือเป็นพนักงานของรัฐวิสาหกิจ

11.2 ประกอบธุรกิจส่วนบุคคล หมายถึง การประกอบอาชีพด้วยการเป็นเจ้าของกิจการทั้งในด้านการบริการและพาณิชย์

11.3 รับจ้าง / พนักงานบริษัทหรือสถานประกอบการเอกชน หมายถึง การประกอบอาชีพด้วยการรับจ้างทั่วไป หรือเป็นพนักงานบริษัทหรือสถานประกอบการเอกชนอื่นๆ

11.4 เกษตรกรรม หมายถึง การประกอบอาชีพด้วยการทำนา ทำสวน ทำไร่ และเลี้ยงสัตว์

11.5 อาชีพอื่นๆ หมายถึง การประกอบอาชีพอื่นๆนอกเหนือจากอาชีพรับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ ประกอบธุรกิจส่วนบุคคล รับจ้าง / พนักงานบริษัทหรือสถานประกอบการเอกชน และเกษตรกรรม เป็นต้นว่า แม่บ้าน พ่อบ้าน และว่างงาน

12. ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว หมายถึง รายได้เฉลี่ยรวมของบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่เป็นผู้อุปการะด้านค่าใช้จ่ายให้กับนิสิตได้รับในแต่ละเดือน แบ่งเป็น 3 ระดับ ได้แก่

12.1 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง หมายถึง ครอบครัวมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาท

12.2 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวปานกลาง หมายถึง ครอบครัวมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 15,000 – 30,000 บาท

12.3 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ หมายถึง ครอบครัวมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 15,000 บาท

13. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง หมายถึง วุฒิการศึกษาชั้นสูงสุดของผู้ปกครองที่มีบทบาทสำคัญที่สุดในการตัดสินใจต่างๆในครอบครัวของนิสิต แบ่งเป็น 3 ระดับ ได้แก่

13.1 ระดับสูงกว่าปริญญาตรี

13.2 ระดับปริญญาตรี

13.3 ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี

สมมติฐานการวิจัย

1. นิสิตชายและนิสิตหญิงมีความนิยมไทยแตกต่างกัน
2. นิสิตที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีต่างกันมีความนิยมไทยแตกต่างกัน
3. นิสิตที่ศึกษาอยู่ในสาขาวิชาต่างกันมีความนิยมไทยแตกต่างกัน
4. นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีความนิยมไทยแตกต่างกัน
5. นิสิตที่มีลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตต่างกันมีความนิยมไทยแตกต่างกัน
6. นิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพหลักต่างกันมีความนิยมไทยแตกต่างกัน
7. นิสิตที่ครอบครัวมีฐานะทางเศรษฐกิจต่างกันมีความนิยมไทยแตกต่างกัน
8. นิสิตที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่างกันมีความนิยมไทยแตกต่างกัน
9. นิสิตที่มีความรู้เกี่ยวกับไทยคดีต่างกันมีความนิยมไทยแตกต่างกัน
10. นิสิตที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดีต่างกันมีความนิยมไทยแตกต่างกัน
11. นิสิตที่ได้รับอิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดูต่างกันมีความนิยมไทยแตกต่างกัน

12. นิสิตที่ได้รับอิทธิพลจากสื่อมวลชนต่างกันมีความนิยมไทยแตกต่างกัน
13. ตัวแปรองค์ประกอบลักษณะส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์เชิงพยากรณ์กับความนิยมไทย
ของนิสิต

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาคูณลักษณะความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำเสนอตามลำดับดังนี้ คือ ค่านิยม ชาตินิยม วัฒนธรรม โลกาวัดน์กับการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม ความหมายของความนิยมไทย ความเป็นมาของความนิยมไทย ขอบข่ายของความนิยมไทย และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ศึกษา

ค่านิยม

แนวคิดเรื่องค่านิยมเป็นแนวคิดที่อยู่ในความสนใจของนักวิชาการทางสังคมศาสตร์หลายสาขา มีผู้ให้ความหมายของค่านิยมไว้ดังเช่น วิลเลียมส์ (Williams, 1979) กล่าวว่า ค่านิยมหมายถึง เกณฑ์ (Criteria) หรือมาตรฐาน (Standards) สำหรับประเมินสิ่งต่างๆเพื่อใช้ในการกำหนดกฎเกณฑ์ของสังคม ส่วนโรคิช (Rokeach, 1968 : 159) กล่าวว่า ค่านิยมเป็นแนวคิดที่มีลักษณะเป็นแกนกลาง เป็นแนวคิดที่มีพลวัตร โดยมีรากฐานมาจากธรรมชาติของมนุษย์ มีลักษณะดังนี้ คือ 1) จำนวนของค่านิยมที่แต่ละบุคคลมีอยู่ มีอยู่จำนวนจำกัดพอที่จะใช้ศึกษาได้ 2) ค่านิยมมีความแตกต่างกันในระดับของการแสดงออก 3) ค่านิยมต่างๆสามารถนำมาบูรณาการเป็นระบบค่านิยมได้ 4) ค่านิยมของมนุษย์ช่วยให้ศึกษาเข้าไปถึงวัฒนธรรม สถาบันทางสังคมต่างๆรวมทั้งบุคลิภาพได้ เนื่องจากสิ่งเหล่านี้เป็นที่มาของค่านิยม 5) ค่านิยมของมนุษย์จะแสดงออกทางเจตคติและพฤติกรรมของมนุษย์ นอกจากนี้โรคิชยังได้สรุปไว้ว่า ค่านิยมหมายถึงความเชื่อที่มีความคงทนถาวรเกี่ยวกับวิถีปฏิบัติหรือเป้าหมายของชีวิต เป็นสิ่งที่บุคคลหรือสังคมเห็นว่าสมควรที่จะยึดเป็นแนวปฏิบัติ ค่านิยมมีลักษณะความยั่งยืนถาวรแต่ก็สามารถที่จะเปลี่ยนแปลงได้ ลักษณะความคงที่ของค่านิยมนี้ทำบุคลิภาพของกลุ่มคนในสังคมหนึ่งแตกต่างไปจากกลุ่มคนในอีกสังคมหนึ่ง ทำให้มีลักษณะประจำกลุ่มหรือประจำชาติเกิดขึ้น ส่วนอัลพอร์ท (Allport, 1961) กล่าวว่า ค่านิยมเป็นความเชื่อที่ใช้เป็นฐานสำหรับการเลือกปฏิบัติตามที่ตนชอบ โดยมีองค์ประกอบ 3 มิติ คือ ความระลึกรู้ (Cognitive) ความเชื่อ (Affective) และพฤติกรรม (Behavioral)

ค่านิยม หมายถึง วิธีทางในการประพฤติปฏิบัติที่น่าพึงปรารถนาหรือจุดหมายปลายทางของชีวิตที่พึงปรารถนา ในความหมายแรกหมายถึง ค่านิยมในกลุ่มที่เรียกว่าเป็น "ค่านิยมวิถีปฏิบัติ" (Instrumental values) ส่วนความหมายหลังหมายถึง ค่านิยมในกลุ่มที่เรียกว่าเป็น "ค่านิยมจุดหมายปลายทาง" (Terminal values) ค่านิยมเป็นส่วนหนึ่งของระบบการตีความหมายส่วนตัวของบุคคล ซึ่งรวมไปถึง เอกลักษณ์เฉพาะตัวและจุดมุ่งหมายของชีวิต (Oles and

Hermans. 2003 : 1082) ในการศึกษาค่านิยมนี้ นักวิชาการได้แบ่งวิธีการศึกษาออกเป็น 2 แนวทาง ได้แก่ แนวทางที่เป็นปรนัย (Objective approach) และแนวทางที่เป็นอัตนัย (Subjective approach) สำหรับแนวทางแรก ค่านิยมเป็นคุณลักษณะที่สามารถอธิบายและรับรู้ได้โดยอาศัยเขาวงกตปัญญา แต่ไม่สามารถจะสังเกตได้ บุคคลจะอาศัยค่านิยมที่ได้รับจากการปลูกฝังและการรับรู้มาใช้ในการดำรงชีวิต ส่วนแนวทางที่สอง ค่านิยมของมนุษย์เป็นผลมาจากการให้คุณค่าต่อสิ่งต่างๆของมนุษย์ มนุษย์มีความสามารถในการสร้างค่านิยมที่แตกต่างกันออกไป เป็นต้นว่า ค่านิยมเกี่ยวกับศีลธรรม จริยธรรม ศาสนา เศรษฐกิจ และค่านิยมทางวัตถุ นักวิจัยทางสังคมวิทยาส่วนใหญ่มักจะใช้ความหมายของค่านิยมในแนวทางที่สองนี้ในการศึกษา โดยเชื่อว่าค่านิยมเป็นผลจากการมองโลกมองชีวิตของมนุษย์ เป็นความเชื่อเกี่ยวกับความดี ความเลว ความถูก ความผิด ความมีค่าหรือไร้ค่า เป็นที่พึงปรารถนาหรือไม่พึงปรารถนา เป็นต้น และยังเชื่อว่าค่านิยมเป็นสิ่งที่กลุ่มชนมีความรู้สึกร่วมกันได้ คลัคโคห์น(Kluckhohn : 1951 : 395) ได้ให้ความหมายของค่านิยมไว้ว่าเป็น แนวคิดหรือมโนทัศน์ของบุคคลหรือ กลุ่มบุคคลเกี่ยวกับสิ่งที่พึงปรารถนาซึ่งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของมนุษย์ ส่วนฮอฟสเต็ด (Hofstede. 1980 : 15) ให้ความหมายว่า ค่านิยมเป็นแนวโน้มกว้างๆในการที่จะเลือกชอบสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งมากกว่าอีกสถานการณ์หนึ่ง ทั้งนี้อาศัยเกณฑ์การตัดสินใจของบุคคลว่าสิ่งใดสำคัญกว่ากัน ค่านิยมจะมีอิทธิพลต่อการรับรู้ การตีความหมายข้อมูล และเป็นแนวทางในการเลือกจุดมุ่งหมาย ในขณะที่ชวาร์ตซ์ (Schwartz. 1992 : 4) เห็นว่า ค่านิยมเป็นแนวคิดหรือความเชื่อที่เกี่ยวกับสิ่งหรือสภาวะที่พึงประสงค์ที่มนุษย์ใช้เป็นแนวทางในการประเมินและเลือกพฤติกรรมตามการจัดเรียงความสำคัญ

การศึกษาในระดับบุคคล ค่านิยมหมายถึง การสร้างระบบการตีความหมายข้อมูลของบุคคล โดยอาศัยประสบการณ์ส่วนตัวร่วมกับความรู้สึก ประกอบด้วยกระบวนการทางพุทธิพิสัย เจตพิสัย และแรงจูงใจในการประเมินค่าสิ่งต่างๆ (Horley 2000 : 67 – 73) นักวิชาการหลายท่านลงความเห็นว่าการศึกษาค่านิยมของกลุ่มหรือของคนในชาติจะทำให้เห็นความเปลี่ยนแปลงของสังคมได้ชัดเจนขึ้น (Feather. 1975 ; Hofstede, 1980 ; Rokeach. 1973)

ชาตินิยม

ในช่วงเวลาที่ผ่านมาไม่นานนักชาตินิยมและการศึกษาเกี่ยวกับชาติได้กลายเป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจของนักวิชาการด้านสังคมวิทยา อย่างไรก็ตามแม้จะยังไม่มีความเห็นพ้องกันนักในวิธีการศึกษา และคำว่าชาตินิยมเองก็ยังเป็นที่ถกเถียงกันถึงความหมายที่แท้จริง แต่ก็มีความคิดเห็นในบางประเด็น กล่าวคือ ในอดีต ชาตินิยมมักจะเกี่ยวข้องกับความรักของชาติภายใต้บริบทของความเจริญก้าวหน้า ความทันสมัย ในขณะที่ปัจจุบันชาตินิยมมักจะเกี่ยวข้องกับ

เสื่อมของชาติ ภายใต้บริบทของโลกาภิวัตน์ นอกจากนี้การศึกษาเกี่ยวกับชาตินิยมยังมีประเด็นที่นักวิชาการมีความเห็นต่างกันออกไปเป็น 2 แนวคิด แนวคิดแรกมองว่า ชาติเป็นสิ่งที่มียุ่จริง มีวัฒนธรรม มีเอกลักษณ์ที่มีรากฐานมาจากชาติที่ดำรงอยู่จริง ในขณะที่อีกแนวคิดหนึ่งเห็นว่า ชาติเป็นโครงสร้างทางจิตวิทยาที่มีอยู่ในมโนคติของบุคคลเท่านั้น ไม่ได้มียุ่จริง

ชาตินิยมในทัศนะดั้งเดิมมีรากฐานมาจากชนบประเพณี และประเพณีอันหนึ่งที่มีพลังมาก คือ ประเพณีของชาติ (Smith, 1986) ทัศนะนี้จะมองชาติว่าเป็นรัฐศาสนา (Secular religions) เป็นต้นว่าชาวยิวจะมองความเป็นชาติโดยย้อนกลับไปสู่สมัยที่กล่าวถึงอิสราเอลในพระคัมภีร์ไบเบิล ชาวยุโรปมองว่ายุโรปมีวัฒนธรรมที่แตกต่างไปจากชาติอื่นๆก็เพราะมีความเจริญรุ่งเรืองมาแต่อดีต ชาวไอริชเห็นว่าความเป็นชาตินั้นพัฒนาต่อเนื่องมาแต่สมัยอารยธรรมสกอต และชาวอังกฤษมองว่าชาติของตนพัฒนาต่อเนื่องมาแต่สมัย แองโกล – แซกซอน จึงอาจกล่าวได้ว่า เกือบทุกชาติถือว่า ความเป็นชาติในปัจจุบันมีรากเหง้ามาจากสังคมดั้งเดิมที่มีขนบธรรมเนียมประเพณีสืบเนื่องต่อกันมาจนถึงปัจจุบัน ถึงแม้ว่านักประวัติศาสตร์หลายคนจะได้พิสูจน์แล้วว่าบางอย่างก็ฟังถือเป็นประเพณีมาเมื่อไม่นานมานี้ ดังที่เวเบอร์ (Weber, 1976) กล่าวไว้ว่า เอกลักษณ์ของชาติฝรั่งเศสมิได้มีการบูรณาการเป็นหนึ่งเดียวจนกระทั่งปลายศตวรรษที่ 19 เมื่อมีการกำหนดโครงสร้างของสถาบันการศึกษา สถาบันการทหาร และเมื่อมีการสื่อสารมวลชนที่ทันสมัยเกิดขึ้นก่อนหน้านี้เอกลักษณ์ของสังคมท้องถิ่นหรือภูมิภาคจะมีพลังมากกว่าความเป็นชาติ เพราะความสัมพันธ์ในภูมิภาคมีความแน่นแฟ้นกว่ารวมทั้งมีภาษาที่ใช้ร่วมกัน

เอกสารทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับชาตินิยมกล่าวถึงหลักการของความเป็นชาติว่า แม้จะมีรากเหง้ามาจากชนบประเพณีในอดีต แต่ที่จริงแล้วชาติเกิดขึ้นในสมัยใหม่นี้เอง ฮานส์ โคห์น (Kohn : 1944) ได้ศึกษาเกี่ยวกับชาตินิยมและกล่าวว่า แนวคิดเรื่องชาตินิยมสามารถสืบย้อนไปได้ถึงยุคกลาง โดยศาสนาเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติที่มีพลังสำคัญ ประกอบกับแนวคิดเกี่ยวกับชาติในยุคอาณานิคมโรมันอันศักดิ์สิทธิ์ก็แตกต่างอย่างมากกับแนวคิดเกี่ยวกับชาติของชาวเยอรมันในปัจจุบันในเรื่องของการจัดขึ้นของเจ้าขุนมูลนาย (Aller, 1989 : 56) ศัพท์คำว่า natio ก็เป็นการกล่าวถึงสิทธิจากการเกิด แต่มิได้หมายความว่าถึงวัฒนธรรมใดหรือสังคมการเมืองใดเป็นการเฉพาะดังที่เป็นความหมายในปัจจุบันของคำว่าชาติ (nation) นักประวัติศาสตร์บางคน เช่น วิลเลียม แมคเนล (McNeill, 1986) ได้กล่าวแสดงแนวคิดไว้ว่า ความหลากหลายของชาติพันธุ์ทำหน้าที่เป็นปทัสถานทางประวัติศาสตร์เนื่องจากอาณาเขตของชาติและวัฒนธรรมมักจะไม่ค่อยสอดคล้องกัน ส่วนรีแนน (Renan, 1990) กล่าวว่าชาตินิยมเป็นเรื่องของการลืมนิเสธการจดจำประวัติศาสตร์ ชาตินิยมมิใช่สิ่งที่ผู้คนจดจำมา แต่สาระสำคัญของชาตินิยมคือสิ่งที่คนพยายามลืมนิเสธเพื่อแสวงหาสิ่งที่น่าสนใจใหม่ๆเนื่องจากหลายชาติเกิดขึ้นจากผลของความรุนแรง สงครามและการกดขี่คนกลุ่มน้อย การลืมนิเสธหรือการเก็บกดเอาไว้จะช่วยให้ชาตินิยมคงอยู่ได้

ชาติอาจถูกมองว่าเป็นสิ่งที่อยู่ในจินตภาพ ดังที่ เบเนดิก แอนเดอร์สัน (Anderson, 1983) กล่าวไว้ในหนังสือ Imagined Communities แอนเดอร์สันเห็นว่าชาติเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่เกินกว่าที่มนุษย์จะสร้างขึ้น หากแต่เป็นสังคมในจินตภาพซึ่งสามารถกำหนดความหมายในเชิงประวัติศาสตร์ให้กับบุคคล ที่ว่าเป็นสังคมในจินตภาพก็เพราะสมาชิกของสังคมนี้นี้จะไม่เคยได้พบหรือรู้จักตัวตนของสมาชิกอื่นๆของสังคมนั้น ชาตินิยมในทัศนะของแอนเดอร์สันจึงเป็นสิ่งที่มาทดแทนสังคมแบบที่แต่ละคนในสังคมรู้จักตัวตนที่แท้จริงของกันและกัน และสังคมที่มีขนาดใหญ่ที่รวมอยู่ในรัฐหนึ่งๆ ชาตินิยมสร้างสังคมในจินตภาพขึ้นมาแทนสังคมจริงโดยสังคมจินตภาพนั้นบุคคลสามารถสร้างขอบเขตของชาติขึ้นมาในจินตนาการโดยไม่จำเป็นต้องได้เห็นขอบเขตของสังคมนั้นหรือผู้อยู่ในสังคมนั้นจริง ดังนั้นมุมมองเกี่ยวกับชาตินิยมของแอนเดอร์สันจึงมิใช่การกล่าวถึงอำนาจหรือเอกลักษณ์ของชาติ แต่เป็นความหมายทางวัฒนธรรมและปัญญา แนวคิดดังกล่าวทำให้นักวิชาการหันมาสนใจชาตินิยม และบทบาทของชาตินิยมในชีวิตประจำวันมากขึ้น ดังที่ บิลลิก (Billig, 1995) ได้คิดคำว่า "ชาตินิยมแบบชาวบ้าน" (banal nationalism) ขึ้นมาเพื่อบรรยายถึงบทบาทของชาตินิยมในชีวิตประจำวัน โดยให้เหตุผลว่าชาตินิยมมักจะถูกมองว่าเป็นเอกลักษณ์ของชุมชนชายขอบต่างๆที่จริงๆแล้วเป็นสิ่งที่ฝังรากลึกอยู่ในสังคม ชาตินิยมเป็นสิ่งที่ถือเป็นธรรมชาติหรือเป็นปทัสถานของแต่ละสังคม ซึ่งจะมีลักษณะเป็นของธรรมดาในชีวิตประจำวัน ดังเช่นการทอเย็บและกีฬา เป็นตัวอย่างของแนวทางที่มีพลังในการสร้างภาพลักษณ์ของชาติในปัจจุบันนี้ ในอดีตความเป็นชาติมักจะเป็นผลจากการให้ความสำคัญกับกลุ่มสังคมที่เป็น "ผู้ผลิต" แต่ในปัจจุบันเกิดจากการมองกลุ่มสังคมที่เป็น "ผู้บริโภค" แทน

นอกจากนี้ ชาตินิยม (nationalism) อาจหมายถึง ความเคลื่อนไหวทางชาตินิยม หรืออาจหมายถึง เอกลักษณ์หรือแนวคิด ซึ่งมักเอาไปเทียบกับคำว่า เอกลักษณ์ของชาติ (national identity) ในขณะที่คำว่า nation มักหมายถึงรัฐ (state) หรือประเทศ คำว่า nation มักจะถูกนิยามโดยแหล่งต่างๆว่าเป็นสังคมที่มีวัฒนธรรมร่วมกัน (ethos) หรือเป็นสังคมที่ร่วมกันโดยทางการเมือง (demos) ดังที่ เฟเดอริก เมเนคเค (Meincke, 1907) กล่าวไว้ หรืออาจเป็นได้ทั้งสองอย่าง วัฒนธรรมของชาติได้แก่ รากฐานทางวัฒนธรรมในด้านภาษา ศาสนา ความรู้สึกร่วมของประชาชนเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาแห่งเผ่าพันธุ์ของตน และในบรรดาสิ่งเหล่านี้ ภาษาเป็นวัฒนธรรมที่เข้มแข็งที่สุดในการคงไว้ซึ่งความรู้สึกร่วมของคนในชาติ ไม่ว่าจะเป็นฐานะสิ่งที่จำเป็นต้องใช้ในการอยู่ในสังคม หรือในฐานะเป็นแหล่งอ้างอิงสำหรับแยกแยะว่าเป็นคนชาติใด ความเคลื่อนไหวทางด้านชาตินิยมส่วนใหญ่มักจะเกี่ยวข้องกับภาษา ศาสนา และวัฒนธรรม องค์ประกอบทางด้านวัฒนธรรมของชาตินิยม ผสมกับความรู้เกี่ยวกับบรรพบุรุษและประวัติความเป็นมาของเผ่าพันธุ์จึงมักเป็นตัวกำหนดความเป็นชาติที่สำคัญในอีกแนวทางหนึ่ง ชาติเป็นสังคมการเมือง ซึ่งเป็นมิติที่ใกล้เคียงกับคำว่า ประเทศ ดังที่ ฮูซอน (Hooson, 1994) กล่าวว่า ชาติ

หมายถึง การมีอาณาเขตที่ชัดเจน มีกฎหมายสำหรับปกครอง มีความเป็นรัฐ และอาจจะมิมีรัฐบาล ดังนั้นการให้นิยามชาติในมิติทางการเมืองจึงเน้นคำถามเกี่ยวกับอุดมการณ์ของชาติ ชาตินิยม อาจจะมีลักษณะเป็น เสรีนิยม (Liberalism) อนุรักษ์นิยม (conservationism) และสังคมนิยม (Socialism) ในฐานะที่เป็นอุดมการณ์ทางเลือกของสังคมนิยมใหม่ ชาตินิยมจึงเป็นระบอบ (doctrine) ที่กำหนดขึ้นโดยบุคคลชั้นนำในการขับเคลื่อนพลังของคนในชาติหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าเพื่อกำหนดระบอบการปกครอง ซึ่งฮูซันกล่าวว่าส่วนที่สำคัญคือการทำหน้าที่ของกลุ่มคน ในการคัดเลือกกำหนดอุดมการณ์ขึ้นมาเพื่อเป็นอุดมการณ์ของชาติ

แนวคิดที่มีอิทธิพลในปัจจุบันเกี่ยวกับชาตินิยมได้แก่ แนวคิดของ Giuseppe Mazzini และ Woodrow Wilson โดย Mazzini กล่าวว่า ชาติไม่ว่าจะใหญ่หรือเล็กก็ตาม มีสิทธิในดินแดนแห่งรัฐของตน ชาติเป็นอาณาจักรที่ประกอบด้วยสังคมนขนาดใหญ่ที่มีวัฒนธรรมร่วมกัน มีประวัติความเป็นมาที่เป็นที่รู้จักของชาติอื่นๆ มีการแบ่งอาณาเขตที่แน่นอน อย่างไรก็ตามในศตวรรษที่ 20 ผลพวงจากสงครามโลกครั้งที่ 1 ทำให้เกิดชาติต่างๆ ขึ้นอีกมากมาย เกณฑ์ในการกำหนดความแตกต่างของระหว่างแต่ละชาติได้ถูกกำหนดขึ้นโดยประธานาธิบดี Woodrow Wilson การกำหนดขอบเขตถือเป็นเรื่องสำคัญที่สุด ดังนั้นสิ่งที่เกิดขึ้นใหม่จึงเป็นการสร้างประเทศมิใช่การสร้างชาติ และมักเกิดปัญหาแยกดินแดนในเวลาต่อมา เพราะประเทศกับชาติมิใช่สิ่งเดียวกัน สำหรับมุมมองของเกลเนอร์ (Gellner, 1983 : 48) เห็นว่า ชาตินิยมมิใช่การปลุกพลังเจียบที่แฝงอยู่ให้ตื่นขึ้น หากแต่เป็นผลมาจากการสร้างองค์การทางสังคมที่มีการปลุกฝังทางวัฒนธรรมจนหยั่งรากลึกภายใต้ขอบเขตของประเทศ ส่วนเคดอว์รี (Kedourie, 1993) กล่าวว่า ชาตินิยมคือค่านิยมที่มีพลังสูง เป็นความเคลื่อนไหวที่เกิดจากอุดมการณ์ ในขณะที่ โรเจอร์ บรูเบเกอร์ (Brubaker, 1996 : 17) กล่าวว่า ชาตินิยมมิได้เกิดจากชาติแต่เกิดจากแนวคิดทางการเมือง นักวิชาการอีกผู้หนึ่ง (Hooge, 1992) กล่าวว่าแนวคิดโครงสร้างด้านสถานการณ์อาจเป็นตัวกำหนดชาตินิยม กล่าวคือ สถานการณ์ทางการเมือง วัฒนธรรมและสังคม มีอิทธิพลสูงต่อการทำให้เกิดพลวัตทางชาตินิยมขึ้น

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า ชาตินิยมเป็นความสำนึกหรือความจงรักภักดีต่อชาติ ซึ่งประกอบไปด้วยสังคมที่มีชาติพันธุ์เดียวกัน มีภาษา วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีและผลประโยชน์ร่วมกัน เป็นเครื่องผูกพันให้บุคคลมาอยู่ร่วมกันในสังคม ความรู้สึกนี้เมื่อเกิดขึ้นกับคนส่วนใหญ่แล้วจะเป็นพลังมหาศาลที่จะช่วยให้ชาติเกิดความเข้มแข็งเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

วัฒนธรรม (Culture)

ได้มีผู้ให้ความหมายของคำว่า วัฒนธรรม ไว้หลายความหมาย เป็นต้นว่า พระยาอนุมานราชธน (2522 : 456) กล่าวถึงความหมายที่มาจากรากฐานทางภาษาศาสตร์ว่า วัฒนธรรม หมายถึง การปลูกฝังความเจริญงอกงาม การอบรมเลี้ยงดู ความดีงาม และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของกลุ่มชนในสังคม ส่วนหม่อมเจ้าหญิงพูนพิศมัย ดิศกุล (2518 : 76) ได้ให้ความหมายว่า วัฒนธรรมเป็นลักษณะประจำกลุ่มชนในสังคม ทำให้เห็นความแตกต่างระหว่างแต่ละกลุ่มชนได้ชัดเจนขึ้น และเบอร์ทรันด์ (Bertrand. 1967 : 88) กล่าวว่า วัฒนธรรมเป็นกระบวนการอบรมปลูกฝัง สั่งสอน และเรียนรู้ในการดำรงวิถีชีวิตให้เป็นไปในทำนองเดียวกันแล้วเก็บไว้เป็นมรดกตกทอดสู่ประชากรรุ่นใหม่ของสังคม ซึ่งคล้ายคลึงกับที่มาลีโนวสกี (Malinowski. 1944) กับคลัคคอน (Kluckhohn. 1949) กล่าวถึง วัฒนธรรมในทำนองเดียวกันว่าวัฒนธรรม หมายถึง พฤติกรรมซึ่งเป็นผลจากการกลั่นกรองความคิดของมนุษย์เพื่อใช้ในการตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ ส่วนสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2523 : 43) ให้ความหมายว่า วัฒนธรรมหมายถึง ความดี ความงาม และความจริง คลัคคอน (Kluckhohn. 1951 : 86) ยังได้กล่าวถึง วัฒนธรรมไว้อีกว่า วัฒนธรรมเป็นแนวคิด ความรู้สึกและแนวปฏิบัติที่สร้างขึ้นและถ่ายทอดโดยผ่านสัญลักษณ์อันเกิดขึ้นจากความสำนึก ความเจริญรุ่งเรืองของกลุ่มชน โดยรวมไปถึงงานฝีมือและสิ่งประดิษฐ์ต่างๆ สารสำคัญของวัฒนธรรมประกอบด้วยแนวคิดดั้งเดิมที่มีมาในประวัติศาสตร์ รวมทั้งค่านิยมที่สนับสนุนแนวคิดนั้น ฮอฟสเต็ด (Hofstede. 1987 : 21) ให้ความหมายของวัฒนธรรมไว้ว่าเป็นการแสดงออกทางจิตใจร่วมกันของกลุ่มชนอันจะทำให้กลุ่มชนหนึ่งแตกต่างจากกลุ่มชนอื่นๆ วัฒนธรรมจะรวมถึงระบบค่านิยมของกลุ่มชนด้วย ในขณะที่กิลฟอร์ด (Guilford. 1959) กล่าวว่า วัฒนธรรมเป็นลักษณะร่วมของกลุ่มชนในทำนองเดียวกับที่บุคลิกภาพเป็นลักษณะของบุคคล กิลฟอร์ดอธิบายว่า วัฒนธรรม หมายถึง ปฏิสัมพันธ์ของคุณลักษณะต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม การตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมของกลุ่มชน วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่กำหนดอัตลักษณ์ของกลุ่มชน

คำว่าวัฒนธรรมมีความหมายตรงกับคำว่า culture ซึ่งมีรากคำมาจากภาษาลาติน ซึ่งหมายถึง the cultivation of soil – การเพาะปลูกให้งอกงาม คำว่า วัฒนธรรมมักใช้กับสังคมและในโลกยุคใหม่ใช้กับประเทศชาติ หรือเชื้อชาติ หรือเผ่าพันธุ์ แต่ก็สามารถใช้กับกลุ่มบุคคลหรือองค์การ อาชีพ หรือครอบครัวก็ได้ การบูรณาการระหว่างวัฒนธรรมของแต่ละสังคมจะมีระดับที่แตกต่างกันออกไป บางประเทศก็มีบูรณาการในระดับต่ำ โดยเฉพาะประเทศที่เกิดขึ้นใหม่ กลุ่มวัฒนธรรมย่อยในสังคมมักจะมีลักษณะร่วมซึ่งจะช่วยให้บุคคลภายนอกทราบว่าบุคคลเหล่านั้นอยู่ในกลุ่มสังคมใด บางวัฒนธรรมมีอายุเก่าแก่มาอาจจะเป็นเนื่องจากสังคมนั้นมีกลไกที่ช่วยให้วัฒนธรรมนั้นดำรงอยู่ได้หลายชั่วอายุคน

วัฒนธรรมเป็นโครงสร้างที่มีหลายมิติ (Bond and Tedeschi. 2001) ค่านิยมเป็นตัวแทนทางนามธรรมของเป้าหมายที่เป็นที่พึงประสงค์ที่ทำหน้าที่เป็นแนวทางหลักในการดำรงชีวิต (Schartz. 1992) ค่านิยมทางวัฒนธรรมเป็นค่านิยมที่สังคมให้ความสำคัญเนื่องจากเป็นสิ่งแสดงให้เห็นถึงอุดมคติทางวัฒนธรรม ซึ่งหมายถึง มโนทัศน์ของกลุ่มคนในสังคมว่าอะไรดี อะไรเป็นที่พึงประสงค์ (Schwartz. 2004) ค่านิยมกำหนดลักษณะ และเป็นเหตุผลที่เป็นรากฐานของความเชื่อ การกระทำ และจุดมุ่งหมายของกลุ่มชน รวมทั้งยังมีอิทธิพลต่อการแสดงออกทางอารมณ์ของกลุ่มชนด้วย หวางและคณะ (Wong, Bond, and Rodriquez Mosquera. 2008) กล่าวว่า ค่านิยมทางวัฒนธรรมอาจจะมีอิทธิพลมากขึ้นเมื่อทำงานร่วมกับบริบททางสังคมโดยเฉพาะอย่างยิ่งการแสดงออกทางพฤติกรรมทางร่างกาย

ประเภทของวัฒนธรรม

วิลเลอร์ (Wissler. 1923) ได้ศึกษาวัฒนธรรม และแบ่งวัฒนธรรมออกเป็น 10 ประเภท ดังนี้

1. ภาษา
2. วัตถุ
3. ศิลปะ
4. ระบบพิธีกรรม/ศาสนา
5. ระบบครอบครัว
6. ระบบเศรษฐกิจ
7. ระบบการปกครอง
8. ระบบการศึกษาสังคม
9. การกีฬาและการละเล่น
10. ระบบการศึกษา

โลกาภิวัตน์กับการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม

กระแสการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วทำให้มีการกระจายระบบเศรษฐกิจระดับโลกไปสู่ระบบเศรษฐกิจระดับภูมิภาค ส่งผลให้สังคมระดับภูมิภาคต้องปรับตัวบูรณาการระบบเศรษฐกิจของตนให้สอดคล้องกับกลไกตลาดที่กำลังเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ในทางวัฒนธรรมก็เช่นกัน กระแสโลกาภิวัตน์ทำให้เกิดการเชื่อมโยงทางวัฒนธรรมไปทั่วโลก และเครือข่ายทางวัฒนธรรมก็เติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว อิทธิพลของโลกาภิวัตน์ต่อการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็นกันอย่างแพร่หลาย คำถามที่

สำคัญคำถามหนึ่งก็คือ กระแสโลกาภิวัตน์ในที่สุดจะนำไปสู่ความเป็นเอกพันธ์ทางวัฒนธรรมอันเนื่องมาจากกระแสอิทธิพลของวัฒนธรรมของชาติใดชาติหนึ่งหรือชาติมหาอำนาจใดหรือไม่ (Arnett. 2002) การบูรณาการระบบเศรษฐกิจท้องถิ่นให้เข้ากับตลาดโลกโดยอาศัยเครือข่ายทางวัฒนธรรม และการพัฒนาอย่างรวดเร็วของระบบสื่อสาร รวมทั้งการตระหนักรู้ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ได้นำไปสู่การรวมตัวทางสังคมทั่วโลกในรูปแบบใหม่ ดังที่ โรเบิร์ตสัน (Robertson. 1992 : 8) กล่าวไว้ว่า โลกาภิวัตน์เกี่ยวข้องกับการควบแน่นของประชาคมโลกและการกระจุกตัวของการตระหนักรู้เกี่ยวกับความเป็นไปทั้งมวลในโลก อุปสรรคต่างๆ ที่เคยขวางกั้นการหาความรู้ในต่างวัฒนธรรมได้ปลาศนาการไป ดังจะเห็นได้จากในจีนมีโฆษณาที่ส่งเสริมความเป็นตัวของตัวเองและการใช้ชีวิตแบบสมัยใหม่ (Zhang and Shavitt. 2003) วัฒนธรรมท้องถิ่นมีการตอบสนองต่อโลกาภิวัตน์ใน 2 ลักษณะ ลักษณะแรกพยากรณ์ว่าโลกาภิวัตน์จะนำไปสู่การสิ้นสลายของวัฒนธรรมท้องถิ่นและการหลอมรวมวัฒนธรรมในโลกเป็นหนึ่งเดียว ตามแนวคิดนี้ชาติตะวันตกซึ่งเป็นตัวแทนของวัฒนธรรมระดับโลก ไม่เพียงแต่จะถูกมองว่ามีการได้เปรียบทางเศรษฐกิจยิ่งกว่าชาติอื่นๆ แต่ยังจะถูกมองว่าเป็นต้นแบบในการสร้างวัฒนธรรมของโลกขึ้นใหม่ มีลักษณะเป็นวัฒนธรรมที่เน้นวัตถุนิยม เน้นความเป็นไทแก่ตัว เน้นการแข่งขันและเน้นความมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ตลาดโลกจะเน้นการใช้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อนำไปสู่ผลตามที่คาดหวังไว้และสามารถควบคุมได้

โลกาภิวัตน์ยังทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจท้องถิ่นดังจะเห็นได้จากการที่สินค้าแบรนด์เนม (Brand – named goods) และภัตตาคารต่างๆ มีการแผ่กระจายไปทั่วโลก อิทธิพลของการโฆษณาส่งผลให้เกิดความต้องการบริโภคสินค้าที่คล้ายคลึงกันและมีวิถีชีวิตที่คล้ายคลึงกัน (Parameswaran. 2002) ความสำเร็จของสินค้าแบรนด์ชื่อดังทำให้นักวิชาการบางคนทำนายว่าโลกทั้งโลกจะกลายเป็นอาณานิคมทางวัฒนธรรมของสินค้าชั้นนำระดับนานาชาติ (Falk. 1999) อย่างไรก็ตามนักวิชาการบางกลุ่มมีความเห็นที่แตกต่างออกไป โดยเชื่อว่าบางมิติของวัฒนธรรมท้องถิ่นจะสามารถต้านทานกระแสโลกาภิวัตน์และดำรงอยู่ได้ เป็นต้นว่าลาล (Lal. 2000) เชื่อว่า ถึงแม้ความเชื่อเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตตามวัฒนธรรมของโลกจะได้รับความนิยมสูง ในขณะที่ประเทศนั้นๆ กำลังปรับตัวให้เข้ากับตลาดโลก ความเชื่อเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางสังคมและศีลธรรมในสังคมท้องถิ่นมักจะมีความต้านทานสูงต่ออิทธิพลของโลกาภิวัตน์ นอกจากนี้ผลการสำรวจในหลายประเทศพบว่า ถึงแม้การพัฒนาทางเศรษฐกิจมักจะเกิดขึ้นควบคู่กับการเพิ่มขึ้นของค่านิยมที่เน้นความเชื่อในอำนาจรัฐ การใช้เหตุผลทางวิทยาศาสตร์และความเป็นปัจเจก แต่ความรู้เกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณีซึ่งเคยเป็นลักษณะเด่นของสังคมนั้นๆ มีความต้านทานสูงต่อการกลืนกลืนของกระแสโลกาภิวัตน์ (Inglehart & Baker. 2000) และในทำนองเดียวกัน การศึกษาการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในเกาหลีใต้ (Yoon. 2003) และการชมโทรทัศน์ MTV ในเอเชีย

ตะวันออก (Santana. 2003) ที่พบว่า การแพร่กระจายของผลิตภัณฑ์ชั้นนำของโลกและการให้บริการชนิดต่างๆ มีส่วนอย่างมากในการเสริมสร้างและสนับสนุนค่านิยมทางศีลธรรมแบบดั้งเดิมให้คงอยู่ในสังคมได้

ทฤษฎีการปลูกฝังทางสังคม (Tajfel & Turner. 1979) ได้เสนอแนวคิดเพื่อให้สามารถเข้าใจการที่วัฒนธรรมท้องถิ่นอาจรับเอาค่านิยมจากภายนอกเข้ามาโดยไม่จำเป็นต้องละทิ้งวัฒนธรรมเดิม ในกระแสโลกาภิวัตน์ประเด็นสำคัญที่เป็นปัญหากับวัฒนธรรมท้องถิ่นได้แก่ การหาแนวทางที่จะยอมรับเหตุผลและหลักการที่แข่งขันกันได้ในตลาดโลกของระบบทุนสมัยใหม่และในขณะเดียวกันก็ยอมรับคุณค่าของวัฒนธรรมประเพณีเดิมที่สืบทอดกันมา นักทฤษฎีด้านเอกลักษณ์ทางสังคม (Hogg and Abrams. 1988) กล่าวว่า กลุ่มทางสังคมที่มีสถานภาพต่ำกว่า มักจะใช้กลยุทธ์การประเมินความแตกต่างของวัฒนธรรมดั้งเดิมกับวัฒนธรรมใหม่ในหลากหลายมิติ ทั้งในด้านพุทธิพิสัย และด้านพฤติกรรมของกลุ่มเพื่อปกป้องความภาคภูมิใจในตนเองในกรณีที่ต้องเผชิญกับอิทธิพลของกลุ่มที่มีสถานภาพสูงกว่า

ได้มีการทดลองเพื่อศึกษาอิทธิพลของวัฒนธรรมทางภาษาจากภายในและภายนอกกลุ่ม การออกเสียงของบุคคล โดยให้กลุ่มตัวอย่างฟังเทปที่ให้ผู้อ่านคนเดิมอ่านข้อความเดียวกันในสองภาษา แล้วให้กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นต่อบุคลิกภาพของผู้อ่านจากเสียงที่ได้ฟัง ผลปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างให้คะแนนบุคลิกภาพของผู้อ่านข้อความในด้านสมรรถนะ เช่น ความสำเร็จ ความสามารถ และสติปัญญา มีความสัมพันธ์กับสถานะทางสังคม กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ภาษาที่มีสถานะทางสังคมต่ำกว่าจะให้คะแนนบุคลิกภาพในด้านสมรรถนะเหล่านี้แก่ผู้อ่านที่ใช้ภาษาของกลุ่มที่มีสถานะทางสังคมสูงกว่า มากกว่าคะแนนของผู้อ่านคนเดียวกันแต่ใช้ภาษาเดียวกับตน (ซึ่งมีสถานะทางสังคมต่ำกว่า) (Callan, Gallois, and Forbes. 1983) ส่วนอีกมิติหนึ่งซึ่งประกอบด้วยคุณลักษณะทางสังคมและศีลธรรม เช่น ความน่าเชื่อถือ ความเป็นมิตร ความเมตตา ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานะต่ำกว่าจะให้คะแนนผู้อ่านที่ใช้ภาษาเดียวกับตนมากกว่าผู้อ่านที่ใช้ภาษาของกลุ่มที่มีสถานะสูงกว่า (Bond. 1985 ; Giles et al. 1992) การประเมินในหลายมิตินี้จึงน่าจะสะท้อนให้เห็นความพยายามของกลุ่มที่มีอิทธิพลน้อยกว่าในการคงสภาพผลการประเมินทางบวกของกลุ่มของตน ในขณะเดียวกันก็ยอมรับความแตกต่างด้านสมรรถนะระหว่างกลุ่มของตนกับกลุ่มภายนอกที่มีอิทธิพลมากกว่า

จากผลการวิจัยดังกล่าว อาจนำไปสู่ข้อสรุปว่าบุคคลจะยอมรับวัฒนธรรมนานาชาติในมิติสถานภาพ (Status dimension) ในขณะเดียวกันก็คงสภาพเจตคติทางบวกต่อมิติทางสังคม (Solidarity dimension) ของวัฒนธรรมในสังคมของตนเอง บุคคลที่รับเอากลยุทธ์นี้จะสามารถจำแนกแยกแยะระหว่างความเจริญกับความเป็นแบบตะวันตก เพราะความเจริญจะเกี่ยวข้องกับการแสวงหาซึ่งทักษะและความสามารถเฉพาะอย่างที่จะนำไปสู่การพัฒนาตามแนวเศรษฐกิจใน

โลกตะวันตก ในขณะที่ความเป็นตะวันตก เกี่ยวข้องกับการรับเอาค่านิยมและศีลธรรมตามแบบตะวันตก ดังนั้นบุคคลในสังคมท้องถิ่นจึงสามารถรับเอาความเจริญแต่ไม่รับความเป็นตะวันตกได้ในขณะเดียวกัน

ความหมายของความนิยมไทย

ความนิยมไทยเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของชาตินิยมหรือความรู้สึกนิยมในชาติไทย ซึ่งนักวิชาการได้ให้ความหมายของความนิยมไทยไว้ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2526 : 79) ได้ให้ความหมายของความนิยมไทยว่า หมายถึง การมีความรักไทย นิยมไทย สำนึกและภาคภูมิใจในความเป็นไทย มีความผูกพันห่วงแหนมาตุภูมิ และมุ่งมั่นส่งเสริมความเจริญก้าวหน้า ความมั่นคงของประเทศ รวมทั้งรักษาเกียรติภูมิของชาติ มีความนิยมใช้สินค้าไทย ศิลปะไทยและทรัพยากรไทย ส่วนผดุง อารยะวิญญู และศรัทธา นิยมธรรม(2530 : 8) กล่าวว่า ความนิยมไทยหมายถึง การมีความรักไทย นิยมไทย สำนึกและภาคภูมิใจในความเป็นไทย รักและห่วงแหนศิลปวัฒนธรรมและเอกลักษณ์เฉพาะของคนไทย มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ซึ่งแสดงออกทั้งทางความรู้สึกนึกคิดและพฤติกรรม สำหรับ กุลทรัพย์ เกษแม่นกิจ (2539 : 96) ได้ให้ความหมายของความนิยมไทยว่า หมายถึง ความรักชาติ ศาสนา สถาบันพระมหากษัตริย์ รักภาษาไทยอันเป็นภาษาประจำชาติ รักษาขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปกรรมไทย แบบแผนการดำเนินชีวิต และการส่งเสริมเศรษฐกิจด้วยการใช้สินค้าไทย ซึ่งเป็นไปในทำนองเดียวกับการให้ความหมายของความนิยมไทยของ เมือง เริง ประยงค์ (2539 : 98) ที่ว่า หมายถึง ความรักความผูกพันต่อแผ่นดิน อันหมายรวมถึง ทรัพยากร ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีอันดีงามที่ต้องปลูกฝัง โดยการสร้างความนิยมในสิ่งนั้นๆ ให้แก่อนุชนรุ่นหลัง และคล้ายคลึงกับที่ สุรเกียรติ์ สนทวงศ์ (2539 : 97) ที่กล่าวว่า ความนิยมไทยเป็นการแสดงออกถึงการให้ความสนับสนุนทุกอย่างที่เป็นไทย ในขณะที่ หทัย หริรวงษ์ (2539 : 100) กล่าวว่า ความนิยมไทย หมายถึง การที่ไทยเป็นที่นิยมและเป็นความภาคภูมิใจในความเป็นชาติที่มีคุณภาพ ส่วนไพโรจน์ เกษแม่นกิจ (2539 : 102) เห็นว่า ความนิยมไทย หมายถึง การรักที่จะอยู่อย่างไทย ความรักและนิยมใช้สินค้าไทย ภาคภูมิใจในฝีมือคนไทยด้วยกัน มีความเชื่อมั่นที่จะกินอยู่อย่างพอดี ไม่ฟุ้งเฟ้อ พยายามพึ่งตนเองให้ได้ด้วยการพัฒนาเทคโนโลยีให้สามารถยืนหยัดอยู่ในโลกแห่งโลกาภิวัตน์ให้ได้ มีการประหยัดให้เป็นนิสัย ให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมของตนเอง และรู้จักรักษาคุณค่าต่างๆ เช่น ใจของไทยทำให้คุณค่าการค้าอยู่ในภาวะที่เหมาะสม รักษาคุณค่าทางวัฒนธรรมมิให้เสียคุณค่าทางวัฒนธรรมแก่ต่างประเทศ รักษาคุณธรรมชาติ มิให้มีการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ และความนิยมไทยจะต้องไม่หลงทางจนกลายเป็นหลงชาติไทย ความนิยมไทยควรเป็นไปอย่างมีเหตุผล

จึงอาจกล่าวได้ว่า ความนิยมไทย หมายถึง ความคิด ความรู้สึก เจตคติ และพฤติกรรมที่แสดงออกโดยความรัก ความชื่นชอบ ความภาคภูมิใจ การให้การสนับสนุน การอนุรักษ์ การยึดถือเป็นแนวปฏิบัติและการเผยแพร่ความเป็นลักษณะอันดีงามที่เป็นจุดเด่นที่เห็นได้ชัดเจนเฉพาะในสังคมไทยเพื่อให้เกิดความสุข ความเจริญ ความมั่นคง ความมีเสถียรภาพของปวงชนชาวไทย สังคมไทย และชาติไทย

ความเป็นมาของความนิยมไทย

เมื่อพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จขึ้นครองราชย์ในปี พ.ศ. 2543 นั้น ไทยเพิ่งผ่านพ้นความยากลำบากต่างๆ ที่สำคัญต่อเอกราชและอธิปไตยของชาติจากการคุกคามของการแสวงหาอาณานิคมของมหาอำนาจตะวันตก ขณะที่การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมที่เริ่มมาแต่ครั้งรัชกาลที่ 4 ก็ได้บรรลุผลสำเร็จเข้าสู่ความทันสมัยในกรอบของอารยธรรมตะวันตก โดยที่ไทยยังสามารถอนุรักษ์วัฒนธรรมของตนเองเอาไว้ได้เป็นส่วนใหญ่ อย่างไรก็ตามโดยที่ได้ทรงรับรู้ปัญหาว่าด้วยเอกราชและอธิปไตยของชาติมาโดยตลอดตั้งแต่ยังทรงพระเยาว์ จนกระทั่งระหว่างที่ทรงศึกษาวิชาการอยู่ในทวีปยุโรป พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงเห็นความจำเป็นที่จะต้องปลูกฝังจิตสำนึกให้คนไทยมีความรักชาติและสถาบันหลักของชาติ ซึ่งอาจเรียกว่าเป็น "ทัศนะความรักชาติ" (patriotism) มิใช่เป็นความคลั่งชาติดังที่เข้าใจกัน (วิชิตวงศ์ ณ ป้อมเพชร. 2550 : 38)

พระราชดำริในเรื่องทัศนะความรักชาติของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว มีข้อความบางตอนกล่าวว่า (กระทรวงศึกษาธิการ : 2528 : 198 – 199) นโยบายหลักหรือจุดมุ่งหมายในการปกครองอาณาจักรอยู่ภายใต้การสร้างชาติไทยให้มีความเป็นเอกภาพด้วยการปลูกฝังความรู้สึกร่วมกันในด้านความจงรักภักดีต่อชาติศาสนกษัตริย์ขึ้นในจิตใจของคนในชาติ โดยมีได้มีเป้าหมายอยู่ที่การธำรงรักษาไว้ซึ่งเอกราชของชาติเพียงเท่านั้น แต่ก้าวขึ้นสู่อีกระดับหนึ่งคือ การยกฐานะเกียรติภูมิของชาติให้เสมอกับนานาชาติอารยประเทศ ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 1 (พ.ศ. 2457 – พ.ศ. 2461) พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงใช้เหตุการณ์สงครามในการปลูกฝังทัศนะความรักชาติแก่ประชาชนคนไทยอย่างมีประสิทธิภาพ ความขัดแย้งระหว่างประเทศซึ่งนำมาสู่การทำสงครามและผลที่ตามมาภายหลังสงครามเป็นปรากฏการณ์ที่ให้ความสำคัญแก่ความหมายของสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และระบอบการปกครองประเทศ พระราชนิพนธ์หลายเรื่องในโอกาสต่างๆ ได้มุ่งที่จะกระตุ้นจิตสำนึกของคนไทยให้ตระหนักในยุทธภัยซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่หลีกเลี่ยงได้ยากและมีผลกว้างขวาง ดังนั้นคนไทยจึงต้องร่วมใจเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันด้วยความรักชาติ จึงจะป้องกันบ้านเมืองให้พ้นจากภัยพิบัติได้ (วิชิตวงศ์ ณ ป้อมเพชร. 2550 : 39)

การจัดตั้งกองกำลังรักษาดินแดนที่เรียกว่า เลือป่า ในปีแรกของรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เป็นพระราชดำริเบื้องต้นแรกของการปลูกจิตสำนึกชาตินิยมของข้าราชการพลเรือน ซึ่งในยามสงบเกือบจะไม่มีหน้าที่รับผิดชอบที่เกี่ยวกับการป้องกันชาติบ้านเมือง ดังปรากฏในกระแสพระราชดำรัสที่เกี่ยวกับกิจการเลือป่า มีข้อความบางตอนกล่าวว่า "การตั้งเลือป่าขึ้นก็ด้วยความมุ่งหมายจะให้คนไทยทั่วกันรู้สึก ว่า ความจงรักภักดีต่อผู้ดำรงรัฐสีมาอาณาจักรโดยต้องมติดธรรมประเพณีประการหนึ่ง ความรักชาติบ้านเมืองและนับถือศาสนาประการหนึ่ง ความสามัคคีในคณะและไม่ทำลายซึ่งกันและกันประการหนึ่งทั้งสามประการนี้เป็นมูลรากแห่งความมั่นคง จะทำให้ชาติของเราดำรงอยู่เป็นไทยได้สมนาม มิให้เสียที่ที่บรรพบุรุษของเราทั้งหลาย ได้สู้ก่อนสร้างปลูกฝังชาติเราไว้ในแคว้นแคว้นแดนไทยนี้ ถึงการได้คิดให้จัดมีลูกเสือขึ้น ก็โดยมีความปรารถนาที่จะให้เด็กไทยได้ศึกษาและจดจำข้อสำคัญทั้งสามประการดังกล่าวมาแล้วนั้น ได้ฝังมั่นอยู่ในดวงจิตตั้งแต่มีอายุอยู่ในปฐมวัย เพื่อว่าเมื่อเติบโตขึ้นแล้วก็จะได้คงรู้สึกเช่นนั้นตลอดชีวิต และจะตั้งจิตประพฤติดตนเป็นไพร่ฟ้าข้าแผ่นดินอันประเสริฐ มิได้เสียที่ที่เกิดมาในชาติไทย จงได้ตั้งใจไว้ชื่อในโลกนี้ ให้มีผู้นำหน้าถือดา และให้เขาทั้งหลายเข้าใจปรากฏว่าชาติเราเป็นชาติที่ยังไม่ตาย ยังจะถาวรและจำเริญยิ่งขึ้นทุกวัน..." (พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว, กระแสพระราชดำรัส) นอกจากนี้พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวก็ยังทรงพยายามปลูกจิตสำนึกชาตินิยมของพลกนิกรชาวไทยโดยผ่านพระราชนิพนธ์อันหลากหลาย เช่น พระราชนิพนธ์เรื่องเมืองไทยจึ่งตื่นเถิด, เรื่อง ความเป็นชาติโดยแท้จริง, เรื่อง ปลูกใจเลือป่า บทละครพูดเรื่อง หัวใจนักรบ และบทกวี และบทพระบรมราโชวาทต่างๆ เป็นต้น

ในช่วงระหว่างที่รัฐบาลของคณะราษฎร รับผิดชอบการบริหารประเทศ (ระหว่างพ.ศ. 2475 – พ.ศ. 2490) เมืองไทยพัฒนาสู่ความเป็นประชาธิปไตยทางการเมืองทัศนคติความรักชาติที่ได้ถูกละเลยไปในเวลาหนึ่งได้มีการฟื้นฟูและสืบสานอุดมการณ์ความรักชาติซึ่งเคยได้รับการปลูกฝังอย่างมากในสมัยรัชกาลที่หก ตามนัยแห่งพระราชนิพนธ์ สยามานุสสติ ที่ว่า "ใครรานใครรุกดาว แดนไทย ไทยรบจนสุดใจชาติดิน" เป็นต้นว่า การเปลี่ยนชื่อประเทศจาก สยามเป็นประเทศไทย การให้มีเพลงชาติ การกำหนดให้มีวันชาติ (คือ 24 มิถุนายน) นอกจากนี้กิจการยุวชนทหารก็เป็นส่วนหนึ่งของการสืบสานอุดมการณ์ความรักชาติ โดยมีการปลูกฝังให้เยาวชนมีความรักชาติยิ่งขึ้น และเตรียมพร้อมเพื่อจะสละชีพเพื่อชาติโดยการเคารพธงชาติและกล่าวคำปฏิญาณว่า ไทยเราเป็นชาติมาได้จนถึงทุกวันนี้ ก็เพราะบรรพบุรุษของเรา เอาเลือด เอาเนื้อ เอาชีวิตเข้าแลกไว้ (วิจิตวงศ์ ณ ป้อมเพชร, 2550 : 60 – 61) นอกจากนี้นโยบายชาตินิยมที่รัฐบาลชุดพลตรีหลวงพิบูลสงครามเป็นนายกรัฐมนตรีนำมาใช้เป็นนโยบายที่เน้นมาตรการและวิธีการต่างๆ ที่ทำให้คนไทยเกิดความรู้สึกชาตินิยม โดยการสร้างศัตรูร่วม เช่น ศัตรูจากจักรวรรดินิยม จากชาวจีนโพ้นทะเล และจากลัทธิคอมมิวนิสต์ เป็นต้น นโยบายนี้ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงในทางเศรษฐกิจ สังคม และ

การเมืองอย่างรวดเร็ว ในช่วงเวลาต่อมาลัทธิชาตินิยมได้ถูกนำมาใช้โดยเน้นการต่อต้านลัทธิคอมมิวนิสต์โดยมีการรณรงค์ว่าลัทธิคอมมิวนิสต์จะทำลายสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ และทำลายเอกราชของชาติไทย (สุธาสัย ยิ้มประเสริฐ, 2543 : 61 – 63) ในยุคปัจจุบันกระแสโลกาภิวัตน์ทำให้ไทยมีความสัมพันธ์กับต่างประเทศทั้งในด้านเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม การรักษาดุลทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง เป็นสิ่งที่ต้องจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ ความนิยมไทย อันได้แก่ ความรู้สึกและพฤติกรรมที่แสดงถึงความรัก ความหวงแหน ความภาคภูมิใจในความเป็นไทย การให้การสนับสนุน การอนุรักษ์และการยึดถือเป็นแนวปฏิบัติตามวิถีไทย จึงอาจเป็นปัจจัยสำคัญที่นำไปสู่ความเจริญมั่นคงของชาติไทยสืบไป

ขอบข่ายของความนิยมไทย

เรื่องของความนิยมไทยปรากฏในเอกสารของทางราชการครั้งแรกในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติบำรุงวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช 2483 ซึ่งมีข้อความว่า มาตรา 5 วัฒนธรรมซึ่งประชาชนชาวไทยจะต้องปฏิบัติตามดังที่กล่าวไว้ในมาตราก่อนหน้านี้ นอกจากจะได้กำหนดไว้โดยพระราชบัญญัติแล้ว ให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาไว้ดังต่อไปนี้

1. ความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย
2. ความมีสมรรถภาพและมารยาทเกี่ยวกับวิธีดำเนินงานอาชีพ
3. ความนิยมไทย (ประพัฒน์ ตรีณรงค์, 2525 : 9)

ต่อมาเมื่อพระราชบัญญัติวัฒนธรรมออกมาใหม่ คือ พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช 2485 ยกเลิกพระราชบัญญัติบำรุงวัฒนธรรมปีพุทธศักราช 2483 และขยายขอบข่ายงานวัฒนธรรมของชาติให้กว้างขวางยิ่งขึ้น ในส่วนของเรื่องความนิยมไทยนั้นยังคงบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติมาตรา 6 มีข้อความว่า มาตรา 6 วัฒนธรรมซึ่งบุคคลจักต้องปฏิบัติตาม นอกจากจะได้กำหนดไว้โดยพระราชบัญญัติแล้ว ให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาได้ในกรณีดังต่อไปนี้

1. ความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย จรรยา มารยาทในที่สาธารณะหรือที่ปรากฏแก่สาธารณชน
2. ความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการปฏิบัติตนและการปฏิบัติต่อบ้านเรือน
3. ความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการปฏิบัติตนอันเป็นทางนำมาซึ่งเกียรติของประเทศไทยและพุทธศาสนา
4. ความมีสมรรถภาพและมารยาทเกี่ยวกับการดำรงงานอาชีพ
5. ความเจริญงอกงามแห่งจิตใจและศีลธรรมของประชาชน
6. ความเจริญก้าวหน้าในทางวรรณกรรมและศิลปกรรม

7. ความนิยมไทย (กรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์. 2517 : 246 – 271)

ประเทศไทยได้เป็นที่รู้จักกันไปทั่วโลก ก็ด้วยอาศัยปัจจัยต่างๆที่แสดงถึงวัฒนธรรมของชาติ เช่น วิถีดำรงชีพ ศิลปะที่แสดงความเชื่อถือทางจิตใจของประชาชาติ รวมทั้งคติความดีงามประจำชาติ ลักษณะของชนชาติไทยคือ มีนิสัยใจคอว่าเงิ มีลักษณะนิสัยละมุนละไม มีกิริยาท่าทางอันนุ่มนวล และมีอุปนิสัยที่ดัดแปลงตามกาลเทศะได้ดี อัจฉริยลักษณะของไทยอยู่ที่การสร้างสรรคัดแปลงอันเป็นลักษณะที่เห็นได้ชัดจากศิลปกรรมของไทย นอกจากนี้ยังมีวินิพนธ์ศิลปะ และขนบธรรมเนียมประเพณี ทั้งนี้ล้วนเป็นปัจจัยที่สำคัญในการก่อร่างสร้างภาพลักษณ์ปฏิบัติของประชาชาติ (กรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์. 2517 : 246 – 271) เอกวิทย์ ณ ถลาง (234 : 89 – 90) ได้กล่าวถึง ความเป็นไทยไว้ในเอกลักษณ์ของชาติ พอสรุปได้ดังนี้

1. ลักษณะความเป็นชาติ ประชาชนโดยทั่วไป สำนึกในความเป็นไทยและภูมิใจในความเป็นไทย ถึงจะมีความแตกต่างทางเชื้อสายอยู่บ้างก็ไม่มีผลให้คนในประเทศไทยแบ่งแยกกัน
2. ลักษณะความเป็นพุทธศาสนิกชน คนไทยได้รับอิทธิพลของพุทธศาสนามาเป็นเวลานานจนฝังลึกในจิตใจ เป็นผลให้โลกทัศน์ แบบอย่างวัฒนธรรม นิสัยใจคอ และลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในสังคมไทย มีลักษณะให้เห็นพุทธธรรมชัดเจน แม้จะมีผู้มิได้นับถือศาสนาพุทธรวมอยู่ด้วย แต่คนเหล่านั้นก็ปรับตัวเข้ากับบรรทัดฐานวัฒนธรรมของชาวพุทธได้เป็นส่วนใหญ่
3. ลักษณะสถาบันสูงสุดของชาติ สถาบันพระมหากษัตริย์ พระมหากษัตริย์ไทยทุกพระองค์ทรงสร้างบารมีให้ความร่มเย็นเป็นสุขแก่ประชาชนตลอดมา พร้อมทั้งได้ทรงนำประเทศพ้นผ่านอันตรายนานาประการมาหลายยุคหลายสมัย คนไทยจึงได้ยึดถือสถาบันพระมหากษัตริย์เป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ เป็นศูนย์รวมแห่งชาติ
4. ลักษณะนิสัยประจำชาติของคนไทย มีลักษณะเด่นทั้งดีและไม่ดีอยู่หลายประการ เป็นผลให้บ้านเมืองเป็นอยู่ดังทุกวันนี้ กล่าวคือ อยู่รอดปลอดภัยแต่ไม่เจริญเท่าที่ควร คนไทยเป็นชาติที่รักอิสระเสรีสูง รู้จักประสานประโยชน์ สุภาพอ่อนโยน มีความเกรงใจ ใฝ่สันโดษ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ แต่ในขณะเดียวกันก็เป็นชาติที่หย่อนระเบียบ เคารพเชื่อฟังผู้มีอำนาจมากเกินไป ขาดความมานะอดทน ขาดความสามารถในการทำงานเป็นหมู่คณะ ชอบสนุกพำเริ่ และเชื่อไสยศาสตร์ เป็นต้น

นอกจากนี้ยังมีลักษณะที่แสดงถึงความเป็นไทยในแง่อื่นๆ เช่น

1. ภาษาไทย ภาษาเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมที่ชัดเจนที่สุด เนื่องจากมีการเรียนอย่างเป็นระบบและมีทฤษฎีในตัวเอง ภาษาเป็นคุณลักษณะที่เกิดจากการเรียนรู้ ฟิชแมน (Fishman. 1974 : 65) กล่าวว่า นักวิชาการในอดีต เช่น ฮัมโบลท์ (Humboldt) และวอร์ฟ (Whorf) เคยเสนอสมมติฐานเกี่ยวกับภาษาไว้ว่า “บุคคลมักจะมองโลกในแง่เดียวกันจนกว่าจะมีพื้นเพทางภาษา

อย่างเดียวกันหรือสื่อสารเข้าใจกันได้" แต่ละชาติจะต้องมีภาษาเป็นของตัวเองเพื่อการสื่อสารสื่อความหมายระหว่างกัน ภาษาไทยเป็นภาษาเฉพาะที่สามารถใช้สื่อความหมายได้เป็นอย่างดีและมีความไพเราะ สามารถใช้ตกแต่งเป็นโคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน หรือกวีนิพนธ์ชนิดอื่นๆ ได้ เป็นสิ่งที่คนไทยภาคภูมิใจ

2. ขนบธรรมเนียมประเพณีไทย เป็นเครื่องแสดงถึงวิถีชีวิตของคนไทยจากอดีตถึงปัจจุบัน เป็นแนวปฏิบัติที่ยึดถือกันมาในสังคมโดยคนรุ่นหลังเรียนรู้จากคนรุ่นก่อนแล้วยึดถือปฏิบัติต่อกันมาเรื่อยๆ ทั้งในระดับบุคคลและระดับสังคม และอาจมีการเปลี่ยนแปลงบ้างตามกาลเทศะ แต่ขนบประเพณีที่ดำรงมาก็ยังได้รับการจรรโลงให้คงอยู่คู่สังคมตลอดมา

3. ศิลปกรรมไทย หมายถึง สิ่งที่คนไทยสร้างขึ้นมาด้วยความรู้ความสามารถในการประดิษฐ์ การตกแต่งให้เกิดความสวยงาม ซึ่งรวมถึง จิตรกรรมไทย ประติมากรรมไทย สถาปัตยกรรมไทย นาฏศิลป์และดุริยางคศิลป์ไทย (พวงผกา คุโรวาท. 2539 : 4)

4. ของไทย หมายถึง สิ่งที่เป็นวัสดุสิ่งของ พืชผัก ผลไม้ สัตว์ ที่เกิดขึ้นตามสภาพแวดล้อมของประเทศไทย หรือถูกทำขึ้นในประเทศไทย เพื่อคนในประเทศไทย เช่น ผลไม้ไทย อาหารไทย ผ้าไทย สินค้าไทย แหล่งท่องเที่ยวไทย ธรรมชาติแบบไทย แมวไทย เป็นต้น (ทัศนีย์ คำเสมอ. 2545 : 31)

5. ภูมิปัญญาไทย หมายถึง สิ่งประดิษฐ์คิดค้นหรือนวัตกรรม เทคโนโลยีต่างๆ รวมทั้งแนวคิด แนวปฏิบัติที่เกิดขึ้นจากภูมิปัญญาของคนไทย รวมทั้งการประยุกต์ใช้สิ่งต่างๆ ในชีวิตประจำวัน เช่น การใช้สมุนไพรไทย การแพทย์แผนไทย มวยไทย การนวดแบบไทย ของเล่นไทย เครื่องจักรเครื่องกลไทย เป็นต้น

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับเอกลักษณ์ไทยและวัฒนธรรมไทยดังที่กล่าวมา ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงแบ่งขอบข่ายการศึกษาความนิยมไทยออกเป็น 6 ด้าน ได้แก่

1. ด้านจิตสำนึกไทย
2. ด้านภาษาและวรรณกรรมไทย
3. ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย
4. ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย
5. ด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย
6. ด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ศึกษา

1. เพศ

เพศเป็นตัวแปรหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อค่านิยมของบุคคล ซึ่งได้มีผู้ศึกษาไว้ดังนี้

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์และคณะ (2530 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรม การบริโภคสินค้าไทย พบว่า เพศเป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรม การบริโภคสินค้าไทยของกลุ่มตัวอย่าง ส่วน พิชัย นิรमानสกุล (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มี ผลต่อการซื้อสินค้าแฟชั่นแบรนด์เนม (Brand name) จากต่างประเทศ และพบว่า เพศหญิงมี พฤติกรรมการซื้อสินค้าแบรนด์เนมจากต่างประเทศมากกว่าเพศชาย ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัย ของสุนทร สุภาวสุกุล (2539 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการใช้เสื้อผ้าเครื่องแต่ง กายของวัยรุ่น พบว่า วัยรุ่นเพศหญิงซื้อเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายที่ผลิตจากต่างประเทศมากกว่าวัยรุ่น เพศชาย และความถี่ในการซื้อของเพศหญิงสูงกว่าเพศชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีรายงาน การวิจัยที่แสดงให้เห็นว่าเพศหญิงสามารถรอเวลาในการตัดสินใจหรือตั้งข้อสรุปเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่ง หนึ่ง จนกว่าจะมีข้อมูลเพื่อประกอบการตัดสินใจตามที่ต้องการเสียก่อนได้ดีกว่าเพศชาย นอกจากนี้เพศหญิงยังสามารถรับรางวัลหรือสิ่งตอบแทนที่มีค่าสูงกว่าในช่วงเวลานานเทียบกับการ ยอมรับสิ่งตอบแทนที่มีค่าน้อยกว่าในทันที (Staub. 1972 : 166 – 177) ส่วนบลอค (Block. 1976 : 517 – 522) กล่าวว่าเพศชายมีความสามารถสูงกว่าเพศหญิงในการเลือกใช้วิธีการแก้ปัญหา แบบเดิมและหันไปเลือกใช้วิธีการแก้ปัญหาวิธีใหม่เมื่อวิธีเดิมไม่เป็นผล ความแตกต่างดังกล่าว แสดงว่าเพศชายมีความยืดหยุ่นสูงกว่าโดยการเปลี่ยนวิธีการจัดการกับปัญหาที่คาดว่าจะมีทาง สำเร็จ สามารถเลือกวิธีการที่มีประสิทธิภาพมาใช้แก้ปัญหาได้อย่างรวดเร็ว งานวิจัยบางฉบับ รายงานว่า (Lao. 1980 : 119 – 127) นักศึกษาชายกับหญิงมีความแตกต่างกันเกี่ยวกับระดับของ ความเชื่อว่าตนเป็นผู้ควบคุมและรับผิดชอบต่อสิ่งที่เกิดขึ้นกับชีวิตของตน โดยนักศึกษานหญิงเชื่อ ว่าตนเป็นผู้ควบคุมและรับผิดชอบต่อสิ่งที่เกิดขึ้นกับชีวิตของตนมากกว่านักศึกษาชาย แต่รายงาน วิจัยบางฉบับ (Tashakkori and Thompson.1990) รายงานผลการวิจัยในทิศทางตรงกันข้าม และ มีนักวิทยาศาสตร์หลายคนเชื่อว่าสมองของเพศหญิงและเพศชายมีการทำหน้าที่แตกต่างกัน (Gorman. 1992 : 32 – 40 ; Hedges and Nowell. 1995 : 41 – 45 ; Resnick. 1993 : 71 – 79 ; Voger. 1997 : 259 – 276)

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างเพศดังกล่าวข้างต้นพบว่า ความ แตกต่างทางเพศที่ค้นพบอย่างชัดเจนแล้วยังมีอยู่น้อย จึงน่าสนใจว่าอาจมีความแตกต่างเกิดขึ้นใน กรณีของความนิยมไทยของนิสิต

2. ชั้นปีที่ศึกษา

ภายในสถาบันอุดมศึกษา นิสิตนักศึกษาอาจได้รับประสบการณ์ที่แตกต่างกันเมื่อเวลาผ่านไป ชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกันอาจมีอิทธิพลต่อความรู้สึก ค่านิยมของนิสิตนักศึกษา ซึ่งมีผู้ศึกษาไว้ดังนี้

การศึกษาพัฒนาการของวัยรุ่นในสถาบันอุดมศึกษาพบว่า บรรยากาศของการได้ศึกษาเล่าเรียนร่วมกันอย่างต่อเนื่องทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นของนักศึกษา (Continued connectedness) เป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยลดหลอมนให้นิสิตนักศึกษามีพัฒนาการในด้านต่างๆมากขึ้น เป็นต้นว่า การช่วยให้เพื่อนนักศึกษาค่อยๆคลายความวิตกกังวล ความคิดถึงบ้าน และพัฒนาความสามารถในการตัดสินใจด้วยตนเองมากขึ้นเรื่อยๆ จนกระทั่งนักศึกษาสามารถยืนหยัดอยู่ได้ด้วยตนเอง และสามารถเลือกคบเพื่อน เลือกแนวทางอาชีพ และเลือกค่านิยมของตนเองได้ (Cooper, 1994 : 78 – 100 ; Rice and Mulkeen, 1995 : 338 – 357) ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนจะแนบแน่นมากขึ้นโดยเฉพาะในกลุ่มนักศึกษาหญิงเมื่อเรียนในชั้นปีที่สูงขึ้น (Furman & Buhrmester, 1992 : 103 – 115) โคลแมน (Coleman, 1974) และโครเกอร์ (Kroger, 1985 : 47 – 56) ได้ศึกษาอิทธิพลของอายุกับความสัมพันธ์ในกลุ่มของนักศึกษา พบว่า เมื่อนักศึกษาอายุมากขึ้นและอยู่ชั้นปีที่สูงขึ้น ความรู้สึกว่าตนจะต้องเป็นสมาชิกของกลุ่มใหญ่จะลดลงเรื่อยๆ ส่วนบรรทัดและคนอื่นๆ (Brown et al, 1986 : 73 – 96) พบว่าวัยรุ่นตอนต้นจะมีความต้องการเปลี่ยนกลุ่มเข้ากับกลุ่มใหญ่ แต่วัยรุ่นตอนปลายจะต้องการแสดงออกด้านความสนใจและเจตคติของตนเอง นักวิจัยหลายคน เช่น เครเมอร์ (Cramer, 1998 : 156 – 172) โครเกอร์ (Kroger, 1995 : 317 – 337) และมาร์เซีย (Marcia, 1976 : 145 – 150) ได้ศึกษาโดยการติดตามในระยะยาว (longitudinal study) เกี่ยวกับพัฒนาการของวัยรุ่น พบว่า วัยรุ่นจะมีความคิดอ่านเป็นของตนเองในช่วงวัยรุ่นตอนต้นเพียงประมาณไม่ถึงครึ่งของจำนวนทั้งหมด ส่วนใหญ่จะพัฒนาด้านความคิดความรู้สึกที่เป็นตัวของตัวเองได้ในช่วงวัยรุ่นตอนปลาย คือในช่วงปีท้ายๆของการศึกษาในระดับอุดมศึกษา และบางส่วนพัฒนาเต็มที่ในวัยผู้ใหญ่ตอนต้น จึงเป็นที่น่าสนใจศึกษาว่าชั้นปีที่ศึกษาจะมีอิทธิพลต่อความนิยมไทยของนิสิตมากน้อยเพียงใด

3. สาขาวิชา

การศึกษาในสาขาวิชาที่ต่างกัน อาจมีส่วนทำให้บุคคลมีความสนใจ ความเชื่อ ความรู้สึก และค่านิยมแตกต่างกัน ซึ่งได้มีผู้ศึกษาไว้ดังนี้ ฮิลล์ (Hill, 1973) ได้เสนอรายงานการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาเอกลักษณ์แห่งตนของวัยรุ่นและพบว่า บริบทด้านสถาบันการศึกษามีอิทธิพลสำคัญในการเป็นแหล่งศึกษาค้นคว้า และการพัฒนาตนของนักศึกษาทั้งในด้านวิชาการและด้านค่านิยมต่างๆ ส่วนอดัมส์และฟิทช์ (Adams & Fitch, 1983 : 1266 – 1275) ได้ศึกษาความสัมพันธ์

ระหว่างสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยกับการพัฒนาความเป็นเอกลักษณ์แห่งตนของนักศึกษาพบว่า สาขาวิชาที่ต่างกันมีผลทำให้นักศึกษาพัฒนาเอกลักษณ์แห่งตนในลักษณะที่แตกต่างกัน เป็นต้นว่า สาขาวิชาที่เน้นกิจกรรมทางวิชาการมากกว่าเน้นกิจกรรมทางสังคมจะเป็นสาขาวิชาที่นักศึกษายกมากให้ความสนใจสูงและพยายามพัฒนาเอกลักษณ์ของตนให้สอดคล้องกับสาขาวิชานั้น ในขณะที่สาขาวิชาที่เน้นกิจกรรมทางวิชาการพอกับกิจกรรมทางสังคมจะได้รับความสนใจจากนักศึกษาน้อยในการพัฒนาเอกลักษณ์แห่งตนไปสู่สาขาวิชานั้น ในขณะที่คอสตาและแคมโพส (Costa & Campos. 1990 : 79 – 85) พบว่านักศึกษาจากต่างคณะมีการพัฒนาเอกลักษณ์แห่งตนแตกต่างกัน สำหรับสถาบันอุดมศึกษาไทย จุฬาลักษณ์ เรืองณรงค์ (2537 : 76) ได้ศึกษาค่านิยมทางจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยในภาคใต้พบว่า นักศึกษาจากต่างสาขาวิชามีค่านิยมด้านจริยธรรมแตกต่างกัน ฮอลแลนด์ (Holland. 1963 : 548) ได้ศึกษาโครงสร้างของความสนใจทางวิชาชีพ และได้พัฒนาทฤษฎีทางเลือกเชิงวิชาชีพ (A Theory of Vocational Choice) ประกอบด้วย แนวทางเชิงวิชาชีพหลัก 6 แบบ ได้แก่ กลุ่มชอบกิจกรรมที่ใช้ทักษะทางร่างกาย (realistic) กลุ่มชอบกิจกรรมการคิดค้นคว้า (investigative) กลุ่มชอบกิจกรรมเกี่ยวกับศิลปะและธรรมชาติ (artistic) กลุ่มชอบกิจกรรมสังคม (social) กลุ่มชอบกิจกรรมที่ใช้ทักษะทางภาษา (enterprising) และกลุ่มชอบกิจกรรมที่ใช้ทักษะทางภาษาและตัวเลข (Conventional) โดยพัฒนาต่อมาจากผลการศึกษาโดยการวิเคราะห์ตัวประกอบของความสนใจเชิงวิชาชีพของกิลฟอร์ดที่พบว่ามีประมาณ 20 ตัวประกอบหลัก (Guilford et al. 1957) และแรนดาห์ล (Randahl. 1991 : 333 – 350) ได้ศึกษาความสนใจเชิงวิชาชีพตามแนวของฮอลแลนด์กับตัวแปรอื่นๆ พบว่าความสนใจเกี่ยวกับศิลปะและธรรมชาติมีความสัมพันธ์กับความสามารถทางภาษา ส่วนแอดเคอร์แมนและเฮกเจสเทด (Ackerman and Haggestad. 1997 : 219 – 245) พบว่าความสนใจเชิงวิชาชีพด้านภาษาและตัวเลขมีความสัมพันธ์ทางบวกที่มีนัยสำคัญกับความสามารถทางวิชาการ ด้านธุรกิจ วิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์

จะเห็นได้ว่าความสนใจเชิงวิชาชีพมีความสัมพันธ์กับตัวแปรต่างๆ เช่น ความสามารถและค่านิยม จึงน่าสนใจศึกษาอิทธิพลของความสนใจเชิงวิชาชีพซึ่งนำไปสู่การเลือกสาขาวิชาที่ศึกษาของนิสิตต่อความนิยมไทยของนิสิต

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาจเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับค่านิยมของบุคคล ได้มีผู้ศึกษาอิทธิพลของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

ในช่วงวัยรุ่นตอนปลาย บุคคลจะมีการพัฒนาทางสติปัญญาในอัตราที่สูง (Kroger. 2000 : 92) วัยรุ่นจะมีพัฒนาการทางสติปัญญาสูงขึ้นเรื่อยๆและจะถึงขั้นสูงสุด (full formal operations

stage) ในช่วงวัยรุ่นตอนปลายถึงวัยผู้ใหญ่ตอนต้น โดยจะสามารถใช้ความคิดตามหลักตรรก การใช้เหตุผล การเข้าใจสัดส่วน และการตั้งสมมติฐานในการแก้ปัญหาต่างๆได้ (Piaget. 1972) ซึ่งวิธ เบอร์น (Whithbourne. 1996) กล่าวว่า การได้เผชิญปัญหาในแบบต่างๆทำให้วัยรุ่นได้ใช้สติปัญญาในการหาทางแก้ไขปัญหาส่งผลให้มีพัฒนาการทางสติปัญญาสูงขึ้น และบอยเอสกับชานดเลอร์ (Boyes & Chandler. 1992 : 277 - 304) ได้กล่าวว่า การพัฒนาด้านสติปัญญาจากการคิดเชิงรูปธรรมไปสู่นามธรรม ทำให้เห็นความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างความสามารถทางสติปัญญากับการพัฒนาแนวคิดที่เป็นเอกลักษณ์แห่งตนของบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับที่อีริคสัน (Erikson : 1968) กล่าวว่าช่วงวัยรุ่นตอนปลายถึงวัยผู้ใหญ่ตอนต้น บุคคลจะมีความสามารถในการใช้เหตุผลเชิงนามธรรมในระดับที่สูงขึ้นเรื่อยๆซึ่งความสามารถนี้มีความสัมพันธ์สูงกับความสามารถในการพิจารณาค่านิยมต่างๆและบทบาทในสังคมที่บุคคลจะยึดเอาเป็นแนวปฏิบัติของตน ทั้งนี้สอดคล้องกับที่โคห์ลเบิร์ก (Kohlberg. 1984) ได้ศึกษาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของบุคคลและพบว่าความสามารถทางสติปัญญาของบุคคลมีความสัมพันธ์กับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของมูนีย์ กับ เซอร์แมน และ โล เพรสโต (Mooney, Sherman and Lo Presto. 1991 : 445 – 448) ที่ศึกษาความภาคภูมิใจในตนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และพบว่าความภาคภูมิใจในตนเองด้านความสามารถทางการเรียน (academic self – esteem) มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านการเรียนและด้านสังคมรวมทั้งงานวิจัยของฟรีดแลนเดอร์และคณะ (Friedlander, Reid, Shupak, and Cribbie. 2007 : 259 – 274) ที่พบว่านักศึกษาระดับปีที่ 1 ที่รายงานว่าตนมีความสามารถทางการเรียนสูง มีความสามารถในการปรับตัวเข้ากับชีวิตมหาวิทยาลัยได้ดี และรู้จักเลือกในสิ่งที่คิดว่าเหมาะสมกับตนเอง

5. ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต

การเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตนักศึกษาทั้งที่เป็นกิจกรรมในหลักสูตร (cocurricular activities) และกิจกรรมนอกหลักสูตร (extracurricular activities) เป็นองค์ประกอบสำคัญในการเพิ่มพูนประสบการณ์ที่มีคุณค่าสำหรับนิสิตนักศึกษา (Astin. 1984 ; Kuh. 2001 ; Pace. 1984) มีหลายงานวิจัยที่สรุปผลออกมาในทำนองเดียวกันว่าการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตนักศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงกับประสิทธิผลด้านการเรียน ด้านส่วนตัว และด้านการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆในสังคม (Carini, Kuh, & Klein. 2006 ; Kuh, Hu & Vesper. 2000 ; Kuh, & Vesper. 1997 ; Pascarella & Terenzini. 1991 ; Pike. 2006) บอลเทส (Baltes.1997) กล่าวว่าในการพัฒนาตามช่วงชีวิตของบุคคล ช่วงวัยรุ่น เป็นวัยแห่งการเจริญเติบโตและการค้นหา ถัดจากนั้นบุคคลจะเลือกถือปฏิบัติตามแนวทางใดแนวทางหนึ่งในขอบเขตที่จำกัดลง และใช้แนวทางนี้ในการตัดสินใจและการเลือกจุดมุ่งหมายในอนาคต การตรวจสอบทางเลือกในมุมมองต่างๆของชีวิตก่อนจะเข้าสู่วัย

ผู้ใหญ่อ่างเต็มตัวจึงเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเพื่อให้สามารถตัดสินใจเลือกใช้แนวทางที่ดีที่สุดจากข้อมูลที่มีอยู่ (Selection and Optimization) และนำไปสู่การสร้างเอกลักษณ์ของบุคคลในช่วงเวลาต่อมา การทดลองและการค้นหาอาจเป็นสิ่งที่สำคัญมากในช่วงของการเติบโตเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ โดยเฉพาะกลุ่มที่มีอายุระหว่าง 18 – 25 ปี (Arnett. 2004) การตรวจสอบทางเลือก การแสดงความคิดเห็น การลงทุนทำกิจการย่อยต่างๆช่วยสร้างโอกาสให้นิสิตนักศึกษาได้ค้นหาตัวตนหรือ "ผู้ที่เราอยากจะเป็น" แทนที่จะเป็นเพียงแค่การหา "สิ่งที่เราอยากจะทำ" เท่านั้น (Waterman. 2004 ; Coatsworth et al. 2005) การเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตนักศึกษาอาจนำไปสู่การพัฒนาทักษะ การสำรวจค่านิยม และการสร้างทรัพยากรที่จำเป็นสำหรับการปรับปรุงตนเองในด้านการเรียน การพัฒนาคุณลักษณะที่เหมาะสมในการประกอบอาชีพตามที่มุ่งหวังไว้ รวมทั้งการปรับแนวทางที่จะไปสู่จุดหมายนั้นให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองมากที่สุด (Baltes, Staudinger, & Lindenberger. 1999) ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยหลายฉบับที่พบว่าการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตนักศึกษา โดยเฉพาะกิจกรรมที่จัดอย่างเป็นระบบและต้องใช้ดุลยพินิจของนิสิตนักศึกษา (เช่นทีมกีฬา และชมรม – สโมสรต่างๆ, งานอาสาสมัคร, งานพัฒนาสังคม เป็นต้น) ช่วยให้นิสิตนักศึกษาลดพฤติกรรมความเสี่ยงลง (Risk – taking behavior) และมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆมากขึ้น สามารถบูรณาการเข้ากับสังคมได้ดีขึ้น (Astin & Sox. 1998 ; House. 2000 ; Kuh et al. 2000) Terenzini, Pascarella & Bliming. 1996 ; Moore et al. 1998) และสอดคล้องกับผลการสำรวจของมหาวิทยาลัยอินเดียนา (NSSE 2000) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยต่างๆทั่วสหรัฐอเมริกาที่ได้พบว่า กิจกรรมนักศึกษาช่วยเสริมสร้างประสบการณ์ที่มีคุณค่าแก่นักศึกษา นอกจากนี้เนลสันและแบร์รียังกล่าวย้ำว่าการได้ค้นหาสิ่งที่เหมาะสมกับตนเองอย่างกว้างขวางเป็นกิจกรรมสำคัญที่ช่วยให้ช่วงเปลี่ยนผ่านจากวัยรุ่นสู่ผู้ใหญ่เป็นไปอย่างราบรื่น (Nelson & Barry. 2005)

การเปลี่ยนแปลงจากการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาสู่ระดับอุดมศึกษาเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญของชีวิต นิสิตนักศึกษาที่เข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาจะต้องปรับตัวให้เข้ากับกิจกรรมในมหาวิทยาลัยและในสังคม ปัญหาเหล่านั้นอาจจะได้แก่ การย้ายเข้ามาพำนักในเมืองที่ไม่คุ้นเคย การพักแยกจากบิดามารดา การต้องอยู่ห่างไกลจากญาติมิตรเพื่อนฝูง ปัญหาด้านการเรียนและปัญหาส่วนตัว เป็นต้น การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ทำให้เกิดความกดดันขึ้นกับนิสิตนักศึกษา (Adlof, Gliksman & Newton – Taylor. 2001 ; Oswald & Clark. 2003 ; Paul & Brier. 2001) แต่ในอีกทางหนึ่ง การที่นิสิตนักศึกษาต้องรับผิดชอบต่อการตัดสินใจเองในระดับที่เพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆรวมทั้งโอกาสในการที่จะได้รับประสบการณ์ใหม่ๆก็เพิ่มมากขึ้นในช่วงของการเปลี่ยนแปลงจากวัยรุ่นสู่ผู้ใหญ่นี้ช่วยให้เกิดโอกาสที่นิสิตนักศึกษาจะได้พัฒนาในหลายๆด้านไปพร้อมๆกัน (Gottlieb, Still & Newby & Clark. 2007 ; Lefkowitz. 2005 ; Roe Clark. 2005)

มิติที่สำคัญในการเพิ่มโอกาสการพัฒนานิสิตนักศึกษาจะเห็นได้จากผลของการเลือกกิจกรรมโดยการพิจารณาตามดุลยพินิจของนิสิตนักศึกษาเอง (Gotlieb et al. 2007) การเข้าร่วมกิจกรรมบางอย่าง เช่น เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตศึกษากับพัฒนาการของนิสิตนักศึกษา นักวิจัยหลายคนพบว่านอกเหนือจากชนิดของกิจกรรมจะมีความสำคัญต่อพัฒนาการของนิสิตนักศึกษา (Eccles & Gootman. 2002 ; Mahoney et al. 2006) แล้วการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตศึกษายังมีผลทางด้านจิตใจ หรือความรู้สึกของนิสิตนักศึกษาด้วย ดังเช่น ทฤษฎีเอกลักษณ์ของอีริคสัน (Identity Theory)(Erickson. 1968) และทฤษฎีช่วงชีวิต (Lifespan Theory) ของบอลเทส (Baltes. 1997) ได้เน้นถึงความสำคัญของประสบการณ์เชิงบวกด้านจิตใจ ซึ่งเกิดจากการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา เป็นต้นว่า ความสุขที่ได้รับ ความรู้สึกมีพลังในการควบคุมตนเอง ความรู้สึกว่าเป็นตัวแทนขององค์กรหรือกลุ่ม ซึ่งอาจจะเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลในการกำหนดจุดหมาย กำหนดกิจกรรมในภายหลังในลักษณะเดียวกับกิจกรรมที่เคยได้รับความรู้สึกหรือประสบการณ์ที่ดีมาแล้ว (Lerner, Freund, De Stafanis, & Habernas. 2001) นอกจากนี้ นักวิชาการบางคน (Kleiber, Larson & Csikzentmihalyi. 1986) ได้เสนอแนวคิดที่ว่า กิจกรรมนิสิตนักศึกษาที่ถูกเลือกมาเนื่องจากเป็นประสบการณ์เชิงบวกด้านจิตใจ เป็นแรงจูงใจภายใน, ความท้าทาย และความสุข ความสนุกสนาน ถือเป็นสะพานเชื่อมโยงที่ดีระหว่างประสบการณ์การเล่นแบบเด็กกับความท้าทายในการทำกิจกรรมในสังคมผู้ใหญ่ การศึกษาลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาเมื่อไม่นานมานี้ (Busseri and Rose – Krasnor. 2008 : 425 – 441) ได้ศึกษาผลของการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาต่อพัฒนาการของนักศึกษามหาวิทยาลัยในรัฐออนแทรีโอ, แคนาดา และพบว่า ชนิดของกิจกรรมได้แก่ 1) อาสาพัฒนาสังคม (Community service and volunteering) 2) กิจกรรมของสโมสรนักศึกษา (school and community – based clubs and groups) 3) กีฬา (sports) 4) การออกกำลังกายแบบต่างๆ (unstructured physical activities) 5) ศิลปะและการสร้างสรรค์ (Creative and performing arts) 6) กิจกรรมเกี่ยวข้องกับการเรียน (School, paid, domestic) และ 7) กิจกรรมบันเทิง (Informal leisure) และความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม (Frequency of involvement) มีอิทธิพลต่อพัฒนาการทางจิตใจของนักศึกษา

6. อาชีพหลักของผู้ปกครอง

ผู้ปกครองเป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อความเชื่อและค่านิยมทางวัฒนธรรมของบุคคล การที่ผู้ปกครองมีอาชีพหลักแตกต่างกันอาจมีส่วนทำให้เกิดความคุ้นเคยกับบริบทของอาชีพและวัฒนธรรมเกี่ยวกับอาชีพของตนจนเกิดเป็นค่านิยมของผู้ปกครองซึ่งเป็นผู้ที่อบรมสั่งสอนหรือทำตนให้เป็นตัวอย่างแก่บุตร (Collins & Laursen. 2004 : 331 – 361) นักทฤษฎีบางคนมองว่าวัยรุ่นเป็นวัยที่อยู่ในช่วงเวลาของการเปลี่ยนแปลงของบิดามารดาเช่นเดียวกัน บิดามารดาจะเผชิญกับ

ปัญหาเกี่ยวกับสภาพทางร่างกายของตนเองที่เริ่มอ่อนล้าลง ทำให้การประกอบอาชีพอาจไม่สะดวกรวดเร็วเหมือนก่อน และในขณะที่วัยรุ่นกำลังเจริญเติบโตและเต็มไปด้วยทางเลือกใหม่ๆ ในชีวิต บิดามารดากลับมีโอกาสนในชีวิตลดลง ขาดความยืดหยุ่นในการเลือกอาชีพ (Steinberg & Silk, 2002 : 103 – 133) ในบางกรณีการประกอบอาชีพของผู้ปกครองต้องมีการย้ายถิ่นฐานเพื่อความสะดวกในการประกอบอาชีพ อาจสร้างปัญหาให้กับวัยรุ่นที่ต้องปรับตัวอย่างหนักต่อสิ่งแวดล้อมใหม่เมื่อต้องย้ายตามผู้ปกครอง (Simmons, Burgeson, Carlton – Ford, and Blyth, 1987 : 1220 – 1234) การพัฒนาทางสังคมของวัยรุ่นจึงอาจขาดความต่อเนื่องและเปลี่ยนแปลงไปตามสิ่งแวดล้อมใหม่ นอกจากนี้การตัดสินใจเลือกสายอาชีพก็เป็นอีกประเด็นหนึ่งที่กาลอทิและโคเซเบิร์ก (Galotti and Kozberg, 1987 : 313 – 331) พบว่าบิดามารดามีส่วนที่สำคัญต่อการตัดสินใจของวัยรุ่น ซึ่งสอดคล้องกับที่เคิร์คคอฟ (Kerckhoff, 1986) กล่าวว่า ผู้ปกครองมีส่วนสำคัญในการปลูกฝังทั้งในด้านสติปัญญาและสังคมแก่บุตร เป็นต้นว่า การเป็นแบบอย่าง การแสดงบทบาท การเสริมกำลังใจ รวมทั้งความคาดหวังต่อบุตรในด้านต่างๆ เช่น ด้านวัฒนธรรมและการเลือกอาชีพ รายงานการวิจัยของ โรเวน – เคนยอนและคณะ (Rowan – Kenyon, Bell, and Perna, 2008 : 564 – 586) พบว่าบิดามารดาที่มีอาชีพเกษตรกรรมมักจะไม่ค่อยมีเวลาให้ความสนใจเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนในมหาวิทยาลัยของบุตร เนื่องจากอาชีพเกษตรกรรมต้องใช้เวลาและแรงกายมากในแต่ละวัน ทั้งยังถูกจำกัดด้วยฤดูกาลและการค้าขายผลผลิตภัณฑ์ การอบรมเลี้ยงดูและให้คำปรึกษาแก่บุตรจึงทำได้อย่างจำกัด ซึ่งสอดคล้องกับผลงานของสตาท์ (Stout, 1996) ที่กล่าวว่า การศึกษาของบุตรขึ้นอยู่กับบทบาทของผู้ปกครองในการให้คำแนะนำปรึกษาในกิจกรรมต่างๆ แต่ผู้ปกครองบางส่วนก็ไม่สามารถทำบทบาทนั้นได้อย่างเต็มที่เนื่องจากมี “กำแพงที่มองไม่เห็น” (Invisible walls) ซึ่งเกี่ยวข้องกับภาระการประกอบอาชีพและปัจจัยอื่นๆ รายงานการวิจัยของนาพร แก้วนิมิตชัย (2539 : 181 – 182) ที่ศึกษาวัฒนธรรมนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาไทยพบว่านิสิตนักศึกษาที่บิดามีอาชีพต่างกันมีวัฒนธรรมแตกต่างกัน โดยนิสิตนักศึกษาที่บิดามีอาชีพรับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจมีวัฒนธรรมอ้างไทยสูงกว่านิสิตนักศึกษาที่บิดาประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว และนิสิตนักศึกษาที่บิดามีอาชีพเกษตรกรรมมีวัฒนธรรมศาสนนิยม วัฒนธรรมอ้างไทย และวัฒนธรรมชาตินิยมสูงกว่านิสิตนักศึกษาที่บิดามีอาชีพรับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ และนิสิตนักศึกษาที่บิดาประกอบอาชีพส่วนตัว ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของจุฬาลักษณ์ เรืองณรงค์ (2537 : 77) ที่พบว่า นิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพหลักรับราชการหรือทำงานในองค์กรของรัฐมีค่านิยมด้านจริยธรรมแตกต่างกับนิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพหลักเกษตรกรรม และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของทัศนีย์ คำเสมอ (2545 : 123) ที่พบว่า นิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพหลักต่างกันมีความนิยมไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

7. ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับโอกาสในการสร้างประสบการณ์และการทำกิจกรรมต่างๆ ของวัยรุ่น ได้มีผู้ศึกษาอิทธิพลของสถานภาพทางเศรษฐกิจไว้ เช่น สุริยา จาตุพรพิพัฒน์ (2528 : 77) ที่ได้ศึกษาการคล้อยตามวัฒนธรรมตะวันตกของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร และพบว่า วัยรุ่นที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงจะมีแนวโน้มคล้อยตามวัฒนธรรมตะวันตกในระดับมากกว่าวัยรุ่นที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ และสุนิชา พิลาสกุล (2540 : 91) ได้ศึกษาการบริโภคแบบใหม่ในสังคมไทย พบว่า แม้อาหารฟาสต์ฟู้ดจะมีราคาสูงกว่าอาหารแบบไทย แต่ผู้บริโภครุ่นใหม่เป็นกลุ่มคนที่มีกำลังซื้อสูงมีวัฒนธรรมบริโภคนิยมสูง แม้วัยรุ่นซึ่งเป็นกลุ่มคนที่ยังไม่มีงานทำและรับเงินค่าใช้จ่ายต่างๆ จากผู้ปกครองก็ยังเป็นกลุ่มที่นิยมบริโภคมากกว่ากลุ่มอื่นๆ ส่วนสุภาพร ปาละลักษณ์ (2541 : 100) ได้ศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารกับความรู้ เจตคติและพฤติกรรมการบริโภคและพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่างกันมีพฤติกรรมการบริโภคสินค้าไทยแตกต่างกัน และทัศนีย์ คำเสมอ (2545 : 117) ศึกษาเกี่ยวกับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นิสิตที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกันมีความนิยมไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนแมคโดนัลด์ (McDonough, 1997) กล่าวว่า นักศึกษาที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงจะมีทุนทางสังคมและทุนทางวัฒนธรรมสูงเช่นกัน และจะใช้ทุนเหล่านี้เพื่อดำรงสถานภาพของตน บิดามารดามีฐานะทางเศรษฐกิจสูงมักจะใช้ความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ของตนเมื่อศึกษาในมหาวิทยาลัยมาช่วยสนับสนุนด้านข้อมูลเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยให้แก่บุตร และแพลงค์กับจอร์แดน (Plank and Jordan, 2001 : 947 – 979) ได้ศึกษาข้อมูลระดับชาติและสรุปว่าทั้งบิดามารดาและบุคลากรของมหาวิทยาลัยเป็นแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยที่สำคัญ รวมทั้งการแนะแนวเมื่อเข้าเรียนในมหาวิทยาลัย แต่บิดามารดามีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูงและต่ำต่างกันจะใช้เครือข่ายทางสังคมที่แตกต่างกันเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ต้องการดังที่ ลารี (Lareau, 1987 : 73 – 85) พบว่า ครอบครัวระดับรากหญ้ามักจะได้ข้อมูลจากเครือข่ายใน ขณะที่ครอบครัวระดับกลางมักจะได้ข้อมูลจากบิดามารดาของเด็กคนอื่นที่เข้าเรียนในสถานศึกษาเดียวกัน และเพอร์นา (Perna, 2004) กล่าวว่า ครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำมักจะมีส่วนร่วมน้อยหรือมีส่วนร่วมอย่างจำกัดในการตัดสินใจทางการศึกษาของบุตร งานวิจัยชิ้นหนึ่งของโรเวน – เคนยอนและคณะ (Rowan – Kenyon, Bell, and Perna, 2008 : 564 – 586) พบว่าผู้ปกครองหรือบิดามารดาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่างกัน มีความเกี่ยวข้องกับการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยของบุตรแตกต่างกัน กล่าวคือ แม้ผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำจะให้กำลังใจและสนับสนุนการศึกษาของบุตรแต่ข้อจำกัดด้านแหล่งทุนทำให้นักศึกษาต้องหันมาพึ่งพาสถาบันอุดมศึกษาในด้านการแนะแนวและการให้การสนับสนุนมากขึ้น

จากเอกสารงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น ฐานทางเศรษฐกิจของครอบครัวจึงเป็นตัวแปรหนึ่งที่น่าสนใจศึกษาว่าอาจมีความสัมพันธ์กับความนิยมไทยของนิสิต

8. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

ผู้ปกครองเป็นผู้มีหน้าที่โดยตรงในการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาขั้นต้นแก่นิสิต นักศึกษา ระดับการศึกษาของผู้ปกครองอาจมีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดและค่านิยมของนิสิต นักศึกษาได้ ซึ่งมีผู้ศึกษาไว้ดังนี้

คำกล่าวคลาสสิกของเลวิน (Lewin. 1936) ที่ว่าพฤติกรรมเป็นฟังก์ชันของบุคคลและสิ่งแวดล้อมยังคงได้รับคำยืนยันจากผลการวิจัยในช่วงหลังอยู่เสมอ Bloom (1987) กล่าวว่า นักศึกษาในมหาวิทยาลัยมักจะอิงอาศัยตัวแทนทางสติปัญญาของบุคคลที่ตนมีความสัมพันธ์สนิทสนม เช่น ถ้านักศึกษาพักที่มหาวิทยาลัยก็อาจจะจะเป็นเพื่อนหรือรุ่นพี่ ส่วนนักศึกษาที่อยู่กับผู้ปกครองก็จะมีปฏิสัมพันธ์ทางวิชาการกับผู้ปกครองอยู่เป็นประจำ ส่วนมิสเชล (Mischel. 1979) กล่าวว่าผู้ปกครองเป็นผู้ให้การศึกษาเบื้องต้นแก่บุตรในด้านความรู้ ความเข้าใจตนเอง ความสามารถ ค่านิยม จุดมุ่งหมาย และการควบคุมตนเอง ดังนั้น การศึกษาของผู้ปกครองจึงมีส่วนสำคัญในการถ่ายทอดความรู้เบื้องต้นให้แก่บุตร นอกจากนี้นักวิชาการหลายคน เช่น คอลลินส์ และ สไตน์เบิร์ก (Collins & Steinberg. 2006 : 1003 – 1067) สเมทานาและคณะ (Smetana, Campione – Barr, & Metzger. 2006 : 255 – 284) ได้ศึกษาพัฒนาการทั้งทางสติปัญญาและทางอารมณ์ของนักศึกษาและพบว่าคุณภาพของการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา และคุณภาพของความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดากับบุตรสามารถทำนายพิสัยของความสามารถในการพัฒนาด้านของนักศึกษารุ่นทั้งทางสติปัญญาและทางอารมณ์ ในกรณีที่บิดามารดาไม่มีการศึกษาสูงจะสามารถถ่ายทอดคุณลักษณะต่างๆเหล่านี้ให้บุตรหลานได้ดีขึ้น เนื่องจากมีความรู้และศักยภาพในการเข้าใจเพื่อนมนุษย์และมีค่านิยมเชิงจริยธรรมที่เหมาะสม รายงานการวิจัยของ ฮูเวอร์ – เดมพ์ซี และ แซนด์เลอร์ (Hoover – Dampsey, and Sandier. 1997 : 3 – 42) พบว่า บทบาทของบิดามารดาในการศึกษาของบุตรขึ้นอยู่กับการสร้างบทบาทของบิดามารดา ความรู้สึกที่ตนเป็นผู้มีศักยภาพและทักษะของบิดามารดาว่าสถานศึกษาของบุตรต้องการให้บิดามารดาเข้าไปเกี่ยวข้องมากน้อยเพียงใด โดยนัยนี้บิดามารดาหรือผู้ปกครองที่ไม่ได้มีการศึกษาในระดับอุดมศึกษามักจะไม่ค่อยสนใจเข้าร่วมวางแผนกิจกรรมการเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยของบุตร เนื่องจากการออกความเห็นอาจจะไม่เหมาะสมกับบทบาทของตน หรือออกความเห็นไปก็คงไม่เป็นประโยชน์อะไรกับการเรียนในมหาวิทยาลัยของบุตร ทำนองเดียวกับผลงานวิจัยของ เพอร์นา และไททัส (Perna and Titus. 2005 : 485 – 518) ที่พบว่า การเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับระดับการศึกษาของบิดามารดา และความคาดหวังของบิดามารดาต่อ

การศึกษาของบุตร และแมคโดนัล (McDonough. 1997) กล่าวว่า บิดามารดาที่มีการศึกษาระดับอุดมศึกษามักจะมีความคาดหวังว่าบุตรของตนจะตามรอยบิดามารดาในการเข้าเรียนในมหาวิทยาลัย ในขณะที่บิดามารดาที่ไม่ได้เรียนในระดับอุดมศึกษามักจะไม่ค่อยสนใจในรายละเอียดเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร

อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู

ครอบครัวถือเป็นสังคมพื้นฐานของบุคคลและมีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของบุคคลตลอดชีวิต ไวทอลกี (Vygotsky. 1978) ได้เสนอแนวคิดที่ว่าพัฒนาการของบุคคลเกิดขึ้นจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสังคม เริ่มจากการมีปฏิสัมพันธ์ภายในครอบครัว เช่น บิดาหรือมารดากับบุตร จากนั้นขยายเครือข่ายของความสัมพันธ์ออกไปเรื่อยๆสู่สมาชิกอื่นๆในครอบครัวและบุคคลภายนอก ในขณะที่มิสเชล (Mischel. 1979) กล่าวว่าการพัฒนาศักยภาพในมิติต่างๆ เช่น ด้านความรู้ (Cognitive competencies) ด้านความเข้าใจตนเอง (Self – encoding) ด้านมุ่งหวังในชีวิต (Expectancies) ด้านค่านิยม (Values) ด้านจุดมุ่งหมาย (Goal) และด้านการควบคุมตน (Self – control strategies) ซึ่งเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดพฤติกรรมต่าง ๆ นั้น มักจะเกิดขึ้นจากการเรียนรู้จากการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว ทั้งนี้เนื่องจากบุคคลเรียนรู้บทบาทของตนเองในสังคมอยู่ตลอดเวลา บุคคลจะรับเอาความคาดหวังที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของชีวิตในหลายรูปแบบ และมักจะใช้ปทัสถานทางสังคมกับมาตรฐานทางสังคมที่ตนได้รับมาโดยผ่านกระบวนการปลูกฝังทางสังคม

การปลูกฝังทางสังคม เป็นกระบวนการที่ช่วยให้บุคคลเข้าเป็นสมาชิกของสังคมได้อย่างราบรื่น ธรรมชาติของกระบวนการปลูกฝังทางสังคม ได้แก่ การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างค่านิยม ขนบประเพณี และแนวคิด รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงคุณลักษณะเหล่านี้ของบุคคลโดยผ่านกระบวนการปะทะสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกของสังคม (Wentworth. 1980 : 83) ในช่วงชีวิตของบุคคลจะผ่านกระบวนการปลูกฝังทางสังคมหลากหลายระดับ แหล่งของการปลูกฝัง ได้แก่ วัฒนธรรมที่มีอิทธิพลสูงกว่าครอบครัว และสถาบันทางสังคมอื่นๆ (Musgrave. 1987 : 3) ทฤษฎีพัฒนาการของเพียเจต์ (Piaget. 1970) กล่าวถึง การสร้างและพัฒนาโครงสร้างทางปัญญาของมนุษย์จากวัยเด็กสู่ผู้ใหญ่ บุคคลจะรับเอาข้อมูลและจัดระบบข้อมูลที่ได้รับใหม่ให้เคลื่อนกลืนกับระบบข้อมูลเดิมโดยอาศัยโครงสร้างทางปัญญามีอยู่ในขณะนั้น แล้วจะทำให้เกิดการจัดระบบอีกครั้งอันจะนำไปสู่การพัฒนาในระบบต่างๆของบุคคล ทฤษฎีของคูลลีย์ (Cooley. 1964) และมีด (Mead. 1934) กล่าวถึงการพัฒนาบุคลิกภาพหรือ "ตน" ผ่านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม โดยเน้นว่าวัฒนธรรมของสังคมสามารถมีอิทธิพลต่อคุณลักษณะและพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในวาระต่างๆของชีวิตมนุษย์ นอกจากนี้ นักวิชาการหลายคน (Gecas. 1981, Zimmer and Witnov. 1985) ได้

ศึกษากระบวนการทางสังคมในครอบครัว และกล่าวว่าครอบครัวเป็นบริบทที่มีความเกี่ยวข้องอย่างสูงกับกระบวนการปลูกฝังทางสังคม ในฐานะที่เป็นสถาบันทางสังคม หน้าที่หลักของครอบครัวคือการอบรมเลี้ยงดูบุตรหลานเพื่อให้เป็นสมาชิกของครอบครัวและเป็นสมาชิกของสังคม เนื่องจากความสัมพันธ์ภายในครอบครัวมักจะมีคุณสมบัติที่มั่นคงและมั่นคงยืนนาน กระบวนการปลูกฝังทางสังคมที่เกิดขึ้นในครอบครัวจึงเป็นไปอย่างกว้างขวางและคาดหวังผลได้ ประเด็นที่สำคัญที่ได้รับความสนใจศึกษา ได้แก่ ระบบองค์การภายในครอบครัว การเป็นแบบอย่าง การแสดงบทบาท และผลของการอบรมเลี้ยงดูในแบบที่แตกต่างกัน ส่วนเคอร์คอฟ (Kerckhoff, 1986) กล่าวว่า ครอบครัวมีส่วนที่สำคัญในการปลูกฝังทั้งในด้านสติปัญญาและสังคม ตั้งแต่วัยเด็กตลอดมาจนถึงระดับอุดมศึกษา นักวิชาการหลายคนได้ศึกษาการพัฒนาเอกลักษณ์แห่งตนของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาและพบว่า ลักษณะเฉพาะของครอบครัวและความใกล้ชิดภายในครอบครัวมีอิทธิพลสูงต่อการพัฒนาเอกลักษณ์แห่งตนของนักศึกษา (Campbell, Adams & Dobson, 1984 : 509 – 525 ; Willemssen & Waterman, 1991 : 1203 – 1212 ; Schultheiss & Blustein, 1994 : 159 – 166 ; Weinmann & Newcombe, 1990 : 357 – 369) และ โคแบคกับสเคอรี (Kobak & Sceery, 1988 : 135 – 146) ศึกษาความสัมพันธ์ในครอบครัวกับความสามารถทางสังคมของวัยรุ่นตอนปลายและพบว่าวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรักและเหตุผล (Secure) จะมีความสามารถทางสังคมสูงกว่าวัยรุ่นที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย (Dismissing) และแบบเข้มงวด (Preoccupied) อย่างมีนัยสำคัญ และในทำนองเดียวกัน โครเกอร์ (Kroger, 1996) พบว่าวัยรุ่นที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบมีความสัมพันธ์ที่ดีกับครอบครัวจะสามารถพัฒนาเอกลักษณ์ของตนได้เร็วกว่ากลุ่มอื่น นอกจากนี้นักวิจัยอีกหลายคน (Lapsley, Rice & Fitzgerald, 1989 : 561 – 565) ยังได้พบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรักและมีความสัมพันธ์อันดีในครอบครัวสามารถทำนายการพัฒนาเอกลักษณ์แห่งตนและความสามารถในการปรับตัวเข้ากับชีวิตในมหาวิทยาลัยได้ในระดับสูงอีกด้วย ส่วนพินคัสและรูอิซ (Pincus & Ruiz, 1997 : 436 – 454) ศึกษาอิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู และพบว่า การอบรมเลี้ยงดูมีอิทธิพลต่อการแสดงออกด้านพฤติกรรมทางวัฒนธรรมและด้านสังคม เช่น ความสนใจสังคม ความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น และการเข้ากับผู้อื่นได้ ซึ่งสอดคล้องกับที่แมคแครและคณะ (McCrae et al, 2000 : 173 – 186) และ ซอลซิเออร์และคณะ (Saucier et al, 2007 : 295 – 308) ที่พบว่าบุคคลที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรักจะเป็นกลุ่มที่เปิดใจกว้างเพื่อรับประสบการณ์ใหม่ๆ และสนใจความเป็นไปของสังคม

โดยธรรมชาติ บุคคลมีความพยายามที่จะประพฤติปฏิบัติให้สอดคล้องกับความคาดหวังทางวัฒนธรรม เชื้อชาติ และเพศของตน บทบาทเหล่านี้จะปรากฏในระดับสถาบัน ระดับระหว่างบุคคล และระดับบุคคล เมื่อวัยรุ่นได้เรียนรู้ความคาดหวังตามบทบาทเหล่านี้แล้วก็จะบูรณาการและสังเคราะห์บทบาทเหล่านี้ให้สอดคล้องกับความต้องการและจุดมุ่งหมายของตน เป็นต้นว่า

บทบาทตามเพศของวัยรุ่นที่เป็นปทัสถานของสังคมในช่วง ศตวรรษที่ 20 เป็นช่วงที่คุณลักษณะ "งามตามประเพณี" กล่าวคือ การมีทักษะการต้อนรับผู้มาเยือน ความมีน้ำใจ และความสามารถ ในการสร้างสัมพันธ์ภาพกับบุคคลอื่น เป็นแนวประเพณีที่กลับมาได้รับความสนใจ ไม่เฉพาะที่บ้าน แต่ยังรวมไปถึงสถาบันทางธุรกิจทั่วโลก ปัจจุบันความคาดหวังทางวัฒนธรรมต่อวัยรุ่นต่างประเทศจะ มีความยืดหยุ่นมากขึ้นและมีความแตกต่างของความคาดหวังน้อยลง พฤติกรรมบางอย่างก็เป็นที่ ยอมรับว่าเหมาะกับทั้งสองเพศ เช่น การรู้จักกาลเทศะ และการเป็นผู้สนทนาที่ดี

เมื่อวัยรุ่นโตขึ้นจะมีการปรับเปลี่ยนเอกลักษณ์ของตน ระหว่างที่เติบโตขึ้นจะได้รับ ประสบการณ์ต่าง ๆ มากขึ้น มีแผนแบบการปฏิบัติจากแหล่งต่างๆ ให้เลือกรับมากขึ้น ภายใน สถาบันอุดมศึกษา นิสิตนักศึกษาจะได้พบกับอาจารย์ผู้สอน อาจารย์ประจำหอพัก และนิสิต นักศึกษารุ่นพี่ซึ่งอาจจะมีทัศนคติและค่านิยมที่แตกต่างอย่างมากกับผู้ปกครองของนิสิตนักศึกษา ภายนอกสถาบันก็จะได้พบกับเพื่อนร่วมสังคมที่อาจมีทัศนคติและค่านิยมแตกต่างจากความคิดเห็น ของผู้ปกครอง นอกจากนี้ วัยรุ่นอาจมีความนิยมชมชอบในบุคคลสาธารณะบางกลุ่ม เช่น ผู้นำทาง ศาสนา นักการเมือง ศิลปิน นักวิชาการ ที่อาจทำให้วัยรุ่นเกิดแรงบันดาลใจได้ วัยรุ่นจะกลับไปมอง เนื้อหาทางวัฒนธรรมและแนวคิดต่างๆ ที่เคยได้รับจากบิดามารดาในวัยเด็ก แล้วนำมาวิเคราะห์ ใหม่ว่าค่านิยมใดที่ยังคงมีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายในชีวิตของตนเองในปัจจุบัน

แอทคินสันและคณะ (Atkinson et al. 1983) ได้เสนอรูปแบบของการรับเอาค่านิยมใน ชาติ และวัฒนธรรมมาเป็นเอกลักษณ์แห่งตนไว้ 5 ขั้นตอนดังนี้

1. Conformity ได้แก่ การยอมรับเอาค่านิยม ความเชื่อ และแนวปฏิบัติจากแหล่งวัฒนธรรม ที่มีอิทธิพล
2. Dissonance ได้แก่ การรับรู้และเกิดความลังเลสับสนในบางเรื่องที่ขัดแย้งกันระหว่าง ค่านิยม ความเชื่อ และแนวปฏิบัติตามแหล่งวัฒนธรรมที่มีอิทธิพลสูงกับค่านิยมและความ เชื่อตามเชื้อชาติของตนเอง
3. Resistance and immersion ได้แก่ การปฏิเสธหลายประเด็นของวัฒนธรรมที่มีอิทธิพลสูง การศึกษาเรียนรู้และทำความรู้จักกับค่านิยม วัฒนธรรม ความเชื่อและแนวปฏิบัติตาม รากเหง้าของตน
4. Introspection ได้แก่ การประเมินค่านิยม ความเชื่อ และแนวปฏิบัติของทั้งจากวัฒนธรรม ที่มีอิทธิพลสูง และบางส่วนจากวัฒนธรรมที่เป็นรากเหง้าของตนเปรียบเทียบกันอย่าง ละเอียดลึกซึ้ง
5. Articulation and awareness ได้แก่ การยอมรับเอาค่านิยม ความเชื่อ และแนวปฏิบัติ บางส่วนจากแหล่งวัฒนธรรมที่มีอิทธิพลสูงและบางส่วนจากวัฒนธรรมดั้งเดิมของตน มา บูรณาการกันเข้าเป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของตนเอง

ในโมเดลนี้ จะเห็นได้ว่ามีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเอกลักษณ์ของเชื้อชาติกับเอกลักษณ์แห่งตน (Rotherane – Borus and Wyche. 1994) อย่างไรก็ตามไม่ใช่ว่าวัยรุ่นทุกคนจะต้องผ่าน 5 ขั้นตอนนี้ บางคนได้รับการปลูกฝังวัฒนธรรมของเชื้อชาติตนตั้งแต่อายุน้อย และไม่เคยมีประสบการณ์ความรู้สึกที่จะรับเอาวัฒนธรรมใหม่ๆและถ้าถูกเลี้ยงดูในสังคมแบบปิด วัฒนธรรมอื่นๆก็แทบจะไม่มีค่า

เมื่อนักศึกษาเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา มักจะมีการเปลี่ยนแปลงระดับความสัมพันธ์กับครอบครัว จากการสำรวจทัศนคติของนักศึกษาต่อการแยกตัวจากครอบครัวเพื่อเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา มอร์และฮอทช์ (Moore and Hotch. 1981) พบว่า นักศึกษาบางคนเห็นว่าการออกมาอยู่ตามลำพังเป็นประสบการณ์ทางบวก ที่ช่วยส่งเสริมความสามารถในการตัดสินใจด้วยตนเอง สำหรับวัยรุ่นทั่วไป ไม่ว่าจะเข้าเรียนในสถาบันอุดมศึกษาหรือไม่ กระบวนการที่จะบรรลุถึงความเป็นอิสระในตนเองจะประกอบด้วยการฝ่าฟันความรู้สึกแปลกแยก และการสูญเสียความใกล้ชิดทางอารมณ์หรือความรักความอบอุ่นซึ่งเคยได้รับแต่วัยเด็ก การต้องแก้ปัญหาความไม่แน่นอนด้านความเป็นอิสระทางเศรษฐกิจ การพบกับความท้าทายของการตัดสินใจเองทุกเรื่อง และการรับผิดชอบกับผลที่จะตามมาจากการตัดสินใจของตนเอง

อิทธิพลของสื่อมวลชน

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา สื่อมวลชนต่างๆได้รับความสนใจจากภาคประชาชนมากขึ้น สังคมได้แสดงความห่วงใยเกี่ยวกับผลกระทบของสื่อมวลชนต่อสังคมในรูปแบบต่างๆ ทั้งนี้เนื่องจากภาคประชาชนมองว่าสื่อมวลชนเป็นสิ่งที่มอิทธิพลสูง สามารถแทรกเข้าไปถึงได้ทุกวงการ และสามารถเป็นตัวกระตุ้นที่มีพลังให้ประชาชนในสังคมมีจุดยืนที่คล้อยตามสื่อมวลชนได้โดยที่ภาคประชาชนไม่สามารถจะควบคุมได้ สื่อบางอย่าง เช่น โทรทัศน์ ได้รับการวิพากษ์ว่าทำให้เกิดความคล้อยตามของประชาชนเพื่อนำไปสู่แนวคิดและความโน้มเอียงทางการเมืองและเศรษฐกิจ ทำให้เกิดสภาพขาดความก้าวหน้า ลดทอนพลังความคิดเชิงวิเคราะห์ มุ่งเน้นเฉพาะเรื่อง ไม่เป็นสาระและความบันเทิง เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาการมีส่วนร่วมในกระบวนการประชาธิปไตยที่แท้จริง ทั้งยังบั่นทอนความเป็นสุนทรีย์ของรสนิยม และมาตรฐานทางวัฒนธรรม ทำให้ระบบการศึกษาของสังคมเสื่อมทรามลง (Klapper. 1961 : 9) นักวิชาการบางส่วนซึ่งรักและห่วงหาค่านิยมทางวัฒนธรรมเห็นว่า สื่อบางประเภท เช่น โทรทัศน์มักจะสร้างค่านิยมที่ไม่พึงประสงค์และเสนอแต่ความบันเทิงจนแทบจะขาดสาระ และนักวิชาการเหล่านี้ต้องการปรับมาตรฐานการนำเสนอเรื่องราวต่างๆของสื่อมวลชนทุกประเภทให้สูงขึ้น ปรับปรุงรสนิยม เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ให้มากขึ้น (Klapper. 1961 : 10) ผลงานวิจัยของนักวิชาการหลายคนพบว่า สื่อมวลชนมีอำนาจชักชวน (Persuasive power) ใ้บุคคลเปลี่ยนแปลงเจตคติและพฤติกรรมได้

และการเปลี่ยนแปลงนี้จะมีผลคงที่อยู่เป็นช่วงระยะเวลานานพอสมควร (Sparks. 2006 : 148 ; Petty and Cacioppo. 1986 : 123 – 205) ริชาร์ด เพทที กับจอห์น คาซิออปโป กล่าวไว้ว่า รูปแบบของอำนาจชักชวนของสื่อมวลชน แบ่งเป็น 2 แบบใหญ่ๆ คือ 1) การชักชวนโดยตรง (Central route to persuasion) ได้แก่ การชักชวนอย่างตรงไปตรงมาและมีเหตุผล บุคคลจะศึกษาเนื้อหาของสื่ออย่างละเอียดลออ และจะพยายามหาข้อโต้แย้งในกรณีที่เจตคติของตนขัดแย้งกับสิ่งที่สื่อมวลชนต้องการเสนอ 2) การชักชวนโดยอ้อม (Peripheral route to persuasion) ได้แก่ การชักชวนโดยพยายามไม่ให้ผู้รับสื่อรู้ว่ากำลังถูกชักชวน แต่มักจะจัดโปรแกรมให้เป็นความเพลิดเพลินแต่แทรกสิ่งที่ต้องการเผยแพร่เพื่อชักชวนโดยไม่ให้ผู้รับสื่อรู้ตัว (Petty and Cacioppo. 1986 : 123 – 205) ส่วนเกิร์บเนอร์และคณะ (Gerbner et al. 1994 : 17 – 41) กล่าวว่า สารบบเชิงที่เสนอทางสื่อมวลชนนั้น มักสะท้อนให้เห็นความเป็นจริงบางด้านของสังคม เมื่อบุคคลได้รับสื่อเป็นเวลาดูติดต่อกันนานๆ จะทำให้เกิดความคุ้นเคยและรับเอาเจตคติและวัฒนธรรมทางสังคมจากสื่อมาเป็นของตน (Cultivated attitude) ถึงแม้ว่าผู้ผลิตสื่อจะมีได้ตั้งใจที่จะเปลี่ยนเจตคติหรือความเชื่อโดยตรงก็ตาม การรับสื่อถือเป็น “บทเรียน” ที่บุคคลได้รับเป็นประจำ จากวัยเด็กต่อเนื่องไปจนถึงวัยผู้ใหญ่ สื่อจะเป็นแหล่งความรู้ ความเข้าใจที่เปิดสู่โลกกว้างมากขึ้นเรื่อยๆ ทำให้มีค่านิยม เอกลักษณ์ และแนวคิด ความเชื่อ และภาพลักษณ์ที่สอดคล้องกับที่รับมาจากสื่อมวลชนต่างๆ (Gerbner, Morgan and Signonielli. 1994 : 17 – 41) ดังที่ ชาร์ล แอทกินส์ ได้ทำการวิจัยสำรวจพฤติกรรมการซื้อของตามการชักชวนของโฆษณาในโทรทัศน์ พบว่าเด็กและวัยรุ่นที่ดูรายการโฆษณาสินค้าทางโทรทัศน์มีแนวโน้มที่จะบอกผู้ปกครองให้ซื้อของตามโฆษณาหรือเก็บเงินไปซื้อเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Atkin. 1978 : 41 – 45) ในทำนองเดียวกัน บาร์วีสและเออร์เรนเบอร์เกอร์ กล่าวว่า เนื่องจากสื่อมวลชนมีผู้ใช้สื่อเป็นจำนวนมาก อิทธิพลของสื่อมวลชนจึงอยู่ในวงกว้าง เนื้อหาที่เสนอจากสื่อมวลชนมักมีอิทธิพลต่อเจตคติและพฤติกรรมของผู้ใช้สื่อ เป็นต้นว่า เนื้อหาของโฆษณา เกมโชว์ และละครโทรทัศน์ มีส่วนสนับสนุนให้ผู้ชมเกิดความรู้สึกโลภอยากได้รางวัล และมีเจตคติวัตถุนิยม (Materialism) ตามวิถีชีวิตของตัวละครซึ่งมักจะมีวิถีชีวิตอยู่ในระดับดีกว่าผู้ชมโดยทั่วไป (Barwise and Ehrenberg. 1990 : 136 – 150) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของเซอร์ เทอเคลที่กล่าวว่า สื่อมวลชนมีอิทธิพลโดยตรง (Immediate effect) ต่อเจตคติและพฤติกรรมของมนุษย์ (Turkel. 1997 : 318 – 328) นักวิจัยได้มีการสำรวจความสัมพันธ์ระหว่างอิทธิพลของสื่อกับพฤติกรรมก้าวร้าว (Anderson et al. 2003) พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ (Brown et al. 2006, Strasburger and Donnerstein. 1999) พฤติกรรมการใช้ยาเสพติด (Carson, Rodriguez, and Audrain – McGovern. 2005) พฤติกรรมการแต่งกายและการบริโภคอาหาร (Harrison. 2000, McCabe & Ricciardelli. 2001, Taveras et al. 2004, Thomsen, Weber and Brown. 2001) แนวทางหนึ่งที่ได้รับการสนใจมากขึ้นเรื่อยๆ ได้แก่

การศึกษาอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อการศึกษา อิทธิพลของสื่อจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความคิดเชิงวิเคราะห์และทักษะการใช้สื่ออันเป็นรากฐานของการตัดสินใจที่เหมาะสม

สื่อมวลชนมีทั้งอิทธิพลทางบวกและทางลบต่อเยาวชน ดังเช่น แมคแคนนอน

(McCannon. 2000) กล่าวว่า สื่อมวลชนช่วยให้นักศึกษาสามารถประเมินและคิดใหม่เกี่ยวกับวิถีชีวิตของผู้ที่สูบบุหรี่และดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และบราวน์ (Brown. 2000 : 1018 – 1027) พบว่า สื่อมวลชนช่วยให้วัยรุ่นเข้าใจและรู้จักวิเคราะห์สื่อทางเพศที่น่าเสนอ ในทางกลับกัน สื่อมวลชนก็มีอิทธิพลในทางลบ เช่น อัลเวอร์มานน์ มูน และฮากู๊ด (Alvermann, Moon, and Hagood.1999) ได้ทดลองใช้สื่อกับนักศึกษา โดยให้นักศึกษาดูภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาว่ามินิกัธยฆาตกลายเป็นผู้มีชื่อเสียงโด่งดังหลังปรากฏตัวในหนังสือแมกกาซีนฉบับที่เป็นที่นิยมสูง ผลปรากฏว่านักศึกษาเข้าใจเนื้อหาได้ดีมาก แต่มักจะคิดว่าผลที่เกิดขึ้นอาจจะเกิดขึ้นได้กับบุคคลอื่นแต่ไม่ใช่ตน จึงทำให้ไม่ได้ตระหนักถึงความซับซ้อนของอิทธิพลของสื่อต่อแนวคิด เจตคติ และพฤติกรรม ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของฟูลเลอร์กับดามิโค (Fuller, and Damico. 2008 : 323 – 330) ที่ศึกษาอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมของวัยรุ่น และพบว่านักศึกษาตระหนักถึงอิทธิพลของสื่อที่มีต่อพฤติกรรมของบุคคล แต่นักศึกษามักจะเชื่อว่าตนเป็นผู้บริโภคที่มีวิจารณญาณสูง นักศึกษาจึงเชื่อว่าเนื้อหาของสื่ออาจจะไม่ทำให้เกิดพฤติกรรมเสมอไปแต่ก็มีผลในระดับหนึ่งต่อผู้รับสื่อ เช่นเดียวกับเดวิดสัน (Davidson. 1983 : 1 – 15) ที่กล่าวว่าบุคคลมักจะคิดว่าคนอื่นจะได้รับผลจากอิทธิพลของสื่อมากกว่าตนเอง และมอแรน (Moran. 2004) พบว่า นักศึกษามักคิดว่าบิดามารดาขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้สื่อ และไม่สามารถป้องกันลูกๆจากอิทธิพลของสื่อได้ นักศึกษามักใช้สื่อเป็นทางออกเมื่อมีความกังวลใจแต่ก็รู้สึกว่เสียเวลาที่ควรจะได้ทำสิ่งที่ประโยชน์มากกว่านั้น

จากเอกสารงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อพัฒนาการด้านต่างๆของวัยรุ่น จึงน่าสนใจศึกษาอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อความนิยมไทยของนิสิต

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องคุณลักษณะความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ มุ่งศึกษาระดับความนิยมไทยและเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตจำแนกตามตัวแปรเพศ ชั้นปี สาขาวิชาที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต อาชีพหลักของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ความรู้เกี่ยวกับไทยคดี ประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดี อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู และอิทธิพลของสื่อมวลชน และศึกษาความสัมพันธ์เชิงพยากรณ์ระหว่างองค์ประกอบด้านลักษณะส่วนบุคคลเหล่านี้กับความนิยมไทยของนิสิต รวมทั้งศึกษาแนวทางการพัฒนาและส่งเสริมความนิยมไทยตามทัศนะของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้ คือ การกำหนดประชากรและการสุ่มตัวอย่าง การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการสุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 9,176 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตที่กำลังศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรี ทุกคณะ ทุกชั้นปี ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้มาโดยการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามวิธีการของนีย์มาน (Neyman allocation) (Cochran, 1977 : 98) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($\alpha = .05$) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 476 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา และชั้นปีที่ศึกษาและชั้นปีที่ศึกษา

สาขาวิชาที่ศึกษา	ชั้นปีที่ศึกษา	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	1	310	17
	2	270	12
	3	265	14
	4 หรือสูงกว่า	450	10
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	1	680	26
	2	612	22
	3	545	22
	4 หรือสูงกว่า	630	24
มนุษยศาสตร์	1	592	28
	2	495	20
	3	431	23
	4 หรือสูงกว่า	446	25
สังคมศาสตร์	1	900	60
	2	720	48
	3	850	55
	4 หรือสูงกว่า	980	70
รวม		9176	476

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อศึกษาความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แบ่งเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลด้านองค์ประกอบส่วนบุคคลของนิสิต ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่ศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต อาชีพหลักของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู และอิทธิพลของสื่อมวลชน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับไทยคดี ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดี ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามความนิยมไทย ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามแนวทางในการพัฒนาเสริมสร้างความนิยมไทย ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสาร งานวิจัย หนังสือ และตำราต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับค่านิยม ชาตินิยม เอกลักษณ์ไทย ศิลปวัฒนธรรมไทย และความนิยมไทย เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดขอบเขตและเนื้อหาของเครื่องมือวิจัยให้ครอบคลุมตรงตามเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของการวิจัย
2. สร้างแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับความรู้เกี่ยวกับไทยคดี ประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดี ความนิยมไทย และแนวทางในการพัฒนาเสริมสร้างความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามแนวทางที่ได้ศึกษามา รวมทั้งสร้างข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลด้านองค์ประกอบส่วนบุคคล
3. นำแบบสอบถามไปขออนุเคราะห์จากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตามสภาพ และตามเนื้อหา
4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ ไปทดลองใช้โดยเก็บข้อมูลจากนิสิต จำนวน 50 คน แล้ววิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถามเป็นรายข้อโดยใช้สถิติทดสอบ ที ($t - test_{dep.}$) (Ferguson, 1981 : 192) คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.711 ขึ้นไป ไว้เป็นแบบสอบถามในการวิจัย (ภาคผนวก ข)
5. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) (Cronbach, 1984 : 161) ค่าความเชื่อมั่นแสดงไว้ในภาคผนวก ข
6. สำหรับข้อคำถามด้านความรู้เกี่ยวกับไทยคดีซึ่งมีการให้คะแนนเป็นแบบถูกให้ 1 ผิดให้ 0 นั้นวิเคราะห์ค่าความยาก (Item Difficulties) และวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร KR – 20 (ภาคผนวก ข)

ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้เป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลด้านองค์ประกอบส่วนบุคคลของนิสิตผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่ศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมของ

นิสิต อาชีพหลักของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู และอิทธิพลของสื่อมวลชน ลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถาม ความรู้เกี่ยวกับไทยคดีของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ การกำหนดคะแนนเป็นแบบตอบถูก ได้ 1 คะแนน และตอบผิดได้ 0 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายคะแนนความรู้เกี่ยวกับไทยคดีของนิสิต ผู้วิจัยกำหนดดังนี้

คะแนนรวม 35 - 50	หมายถึง นิสิตมีความรู้เกี่ยวกับไทยคดีมาก
คะแนนรวม 18 - 34	หมายถึง นิสิตมีความรู้เกี่ยวกับไทยคดีปานกลาง
คะแนนรวม 0 - 17	หมายถึง นิสิตมีความรู้เกี่ยวกับไทยคติน้อย

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดี ของนิสิตของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ แบบไลเคิร์ท จำนวน 15 ข้อ โดยกำหนดค่าน้ำหนักคะแนน ดังนี้

คะแนน 5	หมายถึง นิสิตเห็นด้วยกับข้อความนั้นในระดับมากที่สุด
คะแนน 4	หมายถึง นิสิตเห็นด้วยกับข้อความนั้นในระดับมาก
คะแนน 3	หมายถึง นิสิตเห็นด้วยกับข้อความนั้นในระดับปานกลาง
คะแนน 2	หมายถึง นิสิตเห็นด้วยกับข้อความนั้นในระดับน้อย
คะแนน 1	หมายถึง นิสิตเห็นด้วยกับข้อความนั้นในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์การแปลความหมายคะแนนประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดีของนิสิต ผู้วิจัยกำหนดดังนี้

คะแนนรวม 51 - 75	หมายถึง นิสิตมีประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดีในระดับมาก
คะแนนรวม 26 - 50	หมายถึง นิสิตมีประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดีในระดับปานกลาง
คะแนนรวม 0 - 25	หมายถึง นิสิตมีประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดีในระดับน้อย

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแบบของไลเคิร์ท จำนวน 60 ข้อ โดยกำหนดค่าน้ำหนักคะแนน ดังนี้

ข้อความนิมิต	ข้อความนิเสธ	
5	1	หมายถึงนิสิตเห็นด้วยหรือมีพฤติกรรมเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวในระดับมากที่สุด
4	2	หมายถึงนิสิตเห็นด้วยหรือมีพฤติกรรมเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวในระดับมาก
3	3	หมายถึงนิสิตเห็นด้วยหรือมีพฤติกรรมเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวในระดับปานกลาง
2	4	หมายถึงนิสิตเห็นด้วยหรือมีพฤติกรรมเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวในระดับน้อย
1	5	หมายถึงนิสิตเห็นด้วยหรือมีพฤติกรรมเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวในระดับน้อยที่สุด

ข้อความนิเสธ ได้แก่ ข้อที่ 15, 17, 24, 27, 46

ส่วนข้ออื่นๆ นอกนั้นเป็นข้อความนิมิตทั้งหมด

เกณฑ์การแปลความหมายข้อมูล กำหนดดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	4.50 – 5.00	หมายถึง	นิสิตมีความนิยมไทยอยู่ในระดับมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.50 – 4.49	หมายถึง	นิสิตมีความนิยมไทยอยู่ในระดับมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.50 – 3.49	หมายถึง	นิสิตมีความนิยมไทยอยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.50 – 2.49	หมายถึง	นิสิตมีความนิยมไทยอยู่ในระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.49	หมายถึง	นิสิตมีความนิยมไทยอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามแนวทางในการพัฒนา และเสริมสร้างความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแบบของไลเคิร์ต จำนวน 15 ข้อ โดยกำหนดค่าน้ำหนักคะแนน ดังนี้

5	หมายถึง	นิสิตเห็นด้วยกับแนวทางดังกล่าวในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	นิสิตเห็นด้วยกับแนวทางดังกล่าวในระดับมาก
3	หมายถึง	นิสิตเห็นด้วยกับแนวทางดังกล่าวในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	นิสิตเห็นด้วยกับแนวทางดังกล่าวในระดับน้อย
1	หมายถึง	นิสิตเห็นด้วยกับแนวทางดังกล่าวในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์การแปลความของคะแนน ผู้วิจัยกำหนดดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	4.50 – 5.00	หมายถึง	นิสิตเห็นด้วยกับแนวทางพัฒนาและ เสริมสร้างความนิยมไทยนั้นมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.50 – 4.49	หมายถึง	นิสิตเห็นด้วยกับแนวทางพัฒนาและ เสริมสร้างความนิยมไทยนั้นมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.50 – 3.49	หมายถึง	นิสิตเห็นด้วยกับแนวทางพัฒนาและ เสริมสร้างความนิยมไทยนั้นปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.50 – 2.49	หมายถึง	นิสิตเห็นด้วยกับแนวทางพัฒนาและ เสริมสร้างความนิยมไทยนั้นน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.49	หมายถึง	นิสิตเห็นด้วยกับแนวทางพัฒนาและ เสริมสร้างความนิยมไทยนั้นน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยประสานกับอาจารย์และเจ้าหน้าที่ในการส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างและชี้แจงการตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยและผู้ช่วยผู้วิจัยเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนภายในเวลาที่กำหนด จากนั้นนำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของคำตอบ นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ไปบันทึกคะแนน และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยรวบรวมข้อมูล และบันทึกคะแนนแล้วได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่ 1 เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและในแต่ละด้านจำแนกตาม : ตัวแปรอิสระด้านองค์ประกอบส่วนบุคคลทำการวิเคราะห์โดยการคำนวณค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติทดสอบที ($t - test_{ind.}$) และระหว่างกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One way analysis of variance) เมื่อพบความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe' Method)
2. ตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อ 2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์เชิงพยากรณ์ระหว่างองค์ประกอบด้านคุณลักษณะส่วนบุคคลกับความนิยมไทยของนิสิต วิเคราะห์โดยใช้สัมประสิทธิ์

สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (The Pearson Product - Moment Correlation) และ Stepwise Multiple Regression

3. ตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อ 3 เพื่อศึกษาแนวทางพัฒนาและเสริมสร้างค่านิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิเคราะห์โดยหาค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำเสนอข้อมูลในเชิงบรรยาย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ

1.1 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยใช้สถิติทดสอบที ($t - test_{dep.}$) (Ferguson. 1981 : 192)

1.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) (Cronbach. 1984 : 161)

ในกรณีของแบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับไทยคดี ซึ่งมีการให้คะแนนเป็นแบบ 0 – 1 วิเคราะห์ความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร KR – 20 (Ferguson. 1981 : 439)

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

2.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่

2.1.1 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) (Ferguson. 1981 : 49)

2.1.2 ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (Ferguson. 1981 : 68)

2.1.3 ค่าร้อยละ

2.2 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่

2.2.1 สถิติทดสอบที ($t - test_{ind.}$) (Ferguson. 1981 : 178)

2.2.2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One way analysis of variance) (Ferguson. 1981 : 242) และ (Scheffe' Method) (Ferguson. 1981 : 308)

2.2.3 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product - Moment Correlation) (Ferguson. 1981 : 113)

2.2.4 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Stepwise Multiple Regression) (Ferguson. 1981 : 466)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความนิยมไทย รวมทั้งศึกษาความสัมพันธ์เชิงพยากรณ์ระหว่างองค์ประกอบด้านลักษณะส่วนบุคคลกับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อให้การแปลความหมายของข้อมูลเป็นที่เข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{x}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)
SD	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t - distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F - distribution
df	แทน	ระดับขั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean Squares)
p	แทน	ค่าความน่าจะเป็นที่สถิติทดสอบจะมีค่าเท่ากับที่คำนวณได้ ถ้าสมมติฐานเป็นจริง
R	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	อำนาจในการพยากรณ์หรือเปอร์เซ็นต์ในการพยากรณ์
Se_{est}	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
Se_b	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์การพยากรณ์
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
a	แทน	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

D ₁	แทน	เพศ
D ₂	แทน	ชั้นปีที่ศึกษา
D ₃	แทน	สาขาวิชาที่ศึกษา
D ₄	แทน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
D ₅	แทน	ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต
D ₆	แทน	อาชีพหลักของผู้ปกครอง
D ₇	แทน	ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
D ₈	แทน	ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง
X ₁	แทน	ความรู้เกี่ยวกับไทยคดี
X ₂	แทน	ประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดี
X ₃	แทน	อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู
X ₄	แทน	อิทธิพลของสื่อมวลชน
Y	แทน	ความนิยมไทยของนิสิต
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 4 ตอน ซึ่งจะนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามตัวแปร เพศ ชั้นปีที่ศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต อาชีพหลักของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ความรู้เกี่ยวกับไทยคดี ประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดี อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู และอิทธิพลของสื่อมวลชน

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามตัวแปร เพศ ชั้นปีที่ศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต อาชีพหลักของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ความรู้เกี่ยวกับไทยคดี ประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดี อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู และอิทธิพลของสื่อมวลชน

ตอนที่ 3 การศึกษาความสัมพันธ์เชิงพยากรณ์ระหว่างตัวแปรองค์ประกอบด้านลักษณะส่วนบุคคลกับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 4 การศึกษาแนวทางการพัฒนาและส่งเสริมความนิยมไทยตามทัศนคติของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษาและชั้นปี

สาขาวิชาที่ศึกษา	ชั้นปี	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	ร้อยละ
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	ชั้นปีที่ 1	17	4.27
	ชั้นปีที่ 2	10	2.51
	ชั้นปีที่ 3	14	3.52
	ชั้นปีที่ 4 หรือสูงกว่า	9	2.26
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	ชั้นปีที่ 1	26	6.53
	ชั้นปีที่ 2	22	5.53
	ชั้นปีที่ 3	22	5.53
	ชั้นปีที่ 4 หรือสูงกว่า	18	4.52
มนุษยศาสตร์	ชั้นปีที่ 1	28	7.04
	ชั้นปีที่ 2	24	6.03
	ชั้นปีที่ 3	20	5.03
	ชั้นปีที่ 4 หรือสูงกว่า	23	5.78
สังคมศาสตร์	ชั้นปีที่ 1	59	14.83
	ชั้นปีที่ 2	44	11.06
	ชั้นปีที่ 3	34	8.55
	ชั้นปีที่ 4 หรือสูงกว่า	28	7.03
รวม		398	100.00

ข้อมูลจากตาราง 2 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวนทั้งสิ้น 398 คน แบ่งเป็น สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ 50 คน สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 88 คน สาขาวิชามนุษยศาสตร์ 95 คน และสาขาวิชาสังคมศาสตร์ 165 คน แบ่งตามชั้นปีได้ดังนี้ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 130 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 100 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 90 คน ชั้นปีที่ 4 และสูงกว่าจำนวน 78 คน

จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เก็บข้อมูลได้สมบูรณ์ 398 คน คิดเป็นร้อยละ 83.61 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามตัวแปร เพศ ชั้นปีที่ศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต อาชีพหลักของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ความรู้เกี่ยวกับไทยคดี ประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดี อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู และอิทธิพลของสื่อมวลชน ผลการวิเคราะห์เสนอไว้ในตาราง 3 – 21

ตาราง 3 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทย ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้านและโดยรวม

ความนิยมไทย	n = 398		ระดับความนิยมไทย
	$\bar{x}$	SD	
ด้านจิตสำนึกไทย	4.20	0.52	มาก
ด้านภาษาและวรรณกรรมไทย	3.67	0.47	มาก
ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย	3.44	0.60	ปานกลาง
ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย	3.47	0.48	ปานกลาง
ด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย	4.25	0.47	มาก
ด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย	3.87	0.66	มาก
รวม	3.85	0.67	มาก

ข้อมูลจากตาราง 3 แสดงว่านิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยรวมมีความนิยมไทยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.85$, $SD = 0.67$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านิสิตมีความนิยมไทยในระดับมากในเกือบทุกด้าน ยกเว้น ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทยและด้านศิลปวัฒนธรรมไทยที่นิสิตมีความนิยมไทยในระดับปานกลาง

ตาราง 4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทย ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านจิตสำนึกไทยเป็นรายข้อ

ข้อ	ความนิยมไทย	n = 398		ระดับความนิยมไทย
		$\bar{x}$	SD	
1	ข้าพเจ้ารู้สึกภูมิใจที่ได้เกิดเป็นคนไทย	4.55	0.59	มาก
2	ข้าพเจ้าภูมิใจที่เมืองไทยมีการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข	4.50	0.61	มาก
3	ข้าพเจ้าปลื้มใจทุกครั้งที่ชาวต่างชาติเรียกเมืองไทยว่าเป็นเมืองแห่งรอยยิ้มและน้ำใจ	4.50	0.74	มาก
4	ข้าพเจ้าสละกำลังกายและกำลังทรัพย์เพื่อช่วยเหลือคนไทยด้วยกันในยามมีภัยพิบัติ	3.66	0.61	มาก
5	ข้าพเจ้าสำนึกอยู่เสมอว่าความเป็น "ไท" เกิดจากความกล้าหาญและเสียสละของบรรพบุรุษไทย	4.14	0.55	มาก
6	ข้าพเจ้าเคารพและปฏิบัติตามกฎหมาย	4.00	0.69	มาก
7	ข้าพเจ้าตั้งใจปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถเพราะเป็นการช่วยชาติให้เจริญได้อีกแรงหนึ่ง	4.16	0.56	มาก
8	ข้าพเจ้าคิดว่า ไม่ว่าจะมีความเชื่อชาติใด คนไทยมีความรักความสามัคคีกันเพื่อรักษาความมั่นคงของชาติ	3.98	0.54	มาก
9	ข้าพเจ้ารักษาสम्บัติของชาติ เช่น โบราณสถาน โบราณวัตถุ อย่างเต็มความสามารถ	4.48	0.66	มาก
10	ข้าพเจ้ารู้จักประมาณตนในการใช้จ่ายเพื่อช่วยชาติประหยัด	3.94	0.64	มาก
	รวม	4.20	0.52	มาก

ข้อมูลจากตาราง 4 แสดงว่านิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีความนิยมไทยด้านจิตสำนึกไทยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.20$, $SD = 0.52$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นิสิตมีความนิยมไทยด้านจิตสำนึกไทยในระดับมากทุกข้อ

ตาราง 5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทย ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านภาษาและวรรณกรรมไทยเป็นรายข้อ

ข้อ	ความนิยมไทย	n = 398		ระดับความนิยมไทย
		$\bar{x}$	SD	
11	ข้าพเจ้าคิดว่าภาษาไทยเป็นสิ่งแสดงว่าคนคนนี้เป็นคนไทยได้ชัดเจนที่สุด	4.20	0.64	มาก
12	ข้าพเจ้าเห็นว่าภาษาไทยเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่ควรแก่การอนุรักษ์	4.00	0.67	มาก
13	ข้าพเจ้าใช้ภาษาไทยในการพูด อ่าน และเขียน ได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน	4.00	0.59	มาก
14	วรรณกรรมไทยช่วยให้ข้าพเจ้าเข้าใจวิถีชีวิต และชนบประเพณีไทย	3.67	0.55	มาก
15	ข้าพเจ้ามักพูดไทยคำ อังกฤษคำ เพื่อให้รู้สึกว่าเป็นคนทันสมัย	3.26	0.83	ปานกลาง
16	ข้าพเจ้าชอบอ่านวรรณคดีไทยเพราะได้ทั้งความรู้และความสนุกสนาน	3.22	0.88	ปานกลาง
17	ข้าพเจ้าเห็นว่าฉันทลักษณ์ไทย เช่น โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน เป็นการทำให้เรื่องง่ายให้เป็นเรื่องยาก	3.33	0.67	ปานกลาง
18	ข้าพเจ้าสนใจศึกษาภาษาท้องถิ่นของไทย เพื่อให้เข้าใจคนไทยด้วยกันได้ดีขึ้น	3.57	0.54	มาก
19	คำบรรยายไทยช่วยให้ข้าพเจ้าเข้าใจเรื่องราวและซาบซึ้งในศิลปะแขนงต่างๆ ได้ดีขึ้น	3.64	0.54	มาก
20	ข้าพเจ้าคิดว่าการมีภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติเป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจ	3.80	0.82	มาก
	รวม	3.67	0.47	มาก

ข้อมูลจากตาราง 5 แสดงว่านิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีความนิยมไทยด้านภาษาและวรรณกรรมไทยโดยรวมในระดับมาก ($\bar{x} = 3.67$, $SD = 0.47$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นิสิตมีความนิยมไทยด้านภาษาและวรรณกรรมไทยในระดับมากเกือบทุกข้อ ยกเว้นข้อ 15 ข้าพเจ้ามักพูดไทยคำอังกฤษคำเพื่อให้รู้สึกว่าเป็นคนทันสมัย ข้อ 16 ข้าพเจ้าชอบอ่านวรรณคดีไทยเพราะได้ทั้งความรู้และความสนุกสนาน และข้อ 17 ข้าพเจ้าเห็นว่าฉันทลักษณ์ไทยเช่น โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน เป็นการทำให้เรื่องง่ายให้เป็นเรื่องยาก ซึ่งนิสิตมีความนิยมไทยในระดับปานกลาง

ตาราง 6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทย ของนิสิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทยเป็นรายข้อ

ข้อ	ความนิยมไทย	n = 398		ระดับความ นิยมไทย
		$\bar{x}$	SD	
21	ข้าพเจ้าเห็นว่าคนไทยมีขนบประเพณีที่เป็นความภาคภูมิใจร่วมกันของคนในชาติ	4.00	0.54	มาก
22	ประเพณีไทยเป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าเห็นว่าทำให้สังคมไทยน่าอยู่	3.35	0.59	ปานกลาง
23	ข้าพเจ้ามีหลักธรรมและศาสนาเป็นที่พึ่งในการดำเนินชีวิต	3.24	0.59	ปานกลาง
24	ข้าพเจ้าชอบงานสงกรานต์แบบใหม่ที่มีการละเล่นแข่งกับใช้กระบอกลี้น้ำเพราะสนุกกว่าแบบเดิมมาก	3.30	0.61	ปานกลาง
25	ข้าพเจ้าเห็นว่าความเกรงใจเป็นคุณสมบัติที่ดีของคนไทย	3.44	0.87	ปานกลาง
26	ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นผู้น้อยก็ควรอ่อนน้อมต่อผู้ใหญ่	3.15	0.92	ปานกลาง
27	ข้าพเจ้าเห็นว่ามารยาทไทยไม่ค่อยเหมาะกับวิถีชีวิตสมัยใหม่	3.27	0.48	ปานกลาง
28	ข้าพเจ้ารักษาน้ำใจผู้อื่นแบบบัวไม่ให้ช้ำ น้ำไม่ให้ขุ่น	3.76	0.61	มาก
29	ข้าพเจ้าเห็นว่าคนไทยควรมีความกตัญญูต่อผู้มีบุญคุณ	3.74	0.55	มาก
30	ข้าพเจ้าต้อนรับผู้มาเยือนด้วยไมตรีจิตเสมอ	3.90	0.59	มาก
	รวม	3.44	0.60	ปานกลาง

ข้อมูลจากตาราง 6 แสดงว่านิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีความนิยมไทยด้านขนบธรรมเนียมประเพณีโดยรวมในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.44$, $SD = 0.60$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านิสิตมีความนิยมไทยด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย ในระดับปานกลางเกือบทุกข้อ ยกเว้นข้อ 21 ข้าพเจ้าเห็นว่าคนไทยมีขนบประเพณีที่เป็นความภาคภูมิใจร่วมกันของคนในชาติ ข้อ 28 ข้าพเจ้ารักษาน้ำใจผู้อื่นแบบบัวไม่ให้ช้ำ น้ำไม่ให้ขุ่น ข้อ 29 ข้าพเจ้าเห็นว่าคนไทยควรมีความกตัญญูต่อผู้มีบุญคุณ และข้อ 30 ข้าพเจ้าต้อนรับผู้มาเยือนด้วยไมตรีจิตเสมอ ที่นิสิตมีความนิยมไทยในระดับมาก

ตาราง 7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทย ของนิสิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านศิลปวัฒนธรรมไทยเป็นรายข้อ

ข้อ	ความนิยมไทย	n = 398		ระดับความ นิยมไทย
		$\bar{x}$	SD	
31	ข้าพเจ้าชอบฟังดนตรีไทยเพราะมีความไพเราะอ่อนหวาน	3.56	0.66	มาก
32	ลวดลายไทยเป็นสิ่งที่แสดงความเป็นไทยได้อย่างเด่นชัด	4.00	0.45	มาก
33	สถาปัตยกรรมไทยเป็นภูมิปัญญาของคนไทยที่มีทั้งความงามและประโยชน์ใช้สอย	3.61	0.47	มาก
34	ข้าพเจ้าประทับใจความประณีตบรรจงในการปรุงและการจัดอาหารไทย เช่น การแกะสลัก เป็นต้น	3.20	0.88	ปานกลาง
35	ข้าพเจ้าไปชมการแสดงโขน ละคร รำไทยทุกครั้งที่มีโอกาส	3.08	0.87	ปานกลาง
36	ข้าพเจ้ามีความมั่นใจในตัวเองเมื่อมีโอกาสแต่งกายแบบไทยๆ	3.04	1.09	ปานกลาง
37	ข้าพเจ้ามักเข้าร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทยของมหาวิทยาลัย	3.44	0.81	ปานกลาง
38	ศิลปวัตถุของไทย เช่น เครื่องเงิน เครื่องถม เป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าเห็นว่ามีคุณค่าทางจิตใจ	3.65	0.55	มาก
39	ข้าพเจ้าชอบรับประทานอาหารไทย เพราะอร่อยและได้คุณค่าครบถ้วน	3.66	0.55	มาก
40	ข้าพเจ้าภาคภูมิใจที่ข้าวหอมมะลิไทยมีชื่อเสียงไปทั่วโลก	3.75	0.57	มาก
	รวม	3.47	0.48	ปานกลาง

ข้อมูลจากตาราง 7 แสดงว่านิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีความนิยมไทยด้านศิลปวัฒนธรรมไทยโดยรวมในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.47$, $SD = 0.48$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่นิสิตมีความนิยมไทยในระดับมาก ยกเว้น ข้อ 34 ข้าพเจ้าประทับใจความประณีตบรรจงในการปรุงและการจัดอาหารไทย เช่น การแกะสลัก เป็นต้น ข้อ 35 ข้าพเจ้าไปชมการแสดงโขน ละคร รำไทยทุกครั้งที่มีโอกาส ข้อ 36 ข้าพเจ้ามีความมั่นใจในตัวเองเมื่อมีโอกาสแต่งกายแบบไทยๆ และข้อ 37 ข้าพเจ้ามักเข้าร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทยของมหาวิทยาลัยที่นิสิตมีความนิยมไทยในระดับปานกลาง

ตาราง 8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทย ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทยเป็นรายข้อ

ข้อ	ความนิยมไทย	n = 398		ระดับความนิยมไทย
		$\bar{x}$	SD	
41	ถ้ามีโอกาสได้ไปท่องเที่ยว ข้าพเจ้าจะเลือกท่องเที่ยวในเมืองไทย	4.65	0.59	มากที่สุด
42	ข้าพเจ้ามักเลือกซื้อของขวัญ ของฝากแบบไทยๆ เพราะถูกใจทั้งผู้ให้และผู้รับ	4.02	0.78	มาก
43	ข้าพเจ้าชักชวนเพื่อนๆ และญาติพี่น้องให้บริโภคสินค้าไทย	4.55	0.66	มากที่สุด
44	ผ้าไหมไทยใส่แล้วดูสวยงามเหมาะทั้งใช้เองและเป็นของฝากที่มีค่าทางใจ	4.00	0.91	มาก
45	ข้าพเจ้ารู้สึกโชคดีที่เรคนไทยมีผลไม้และอาหารให้เลือกได้หลากหลายกว่าชาติไหนๆ	4.65	0.66	มากที่สุด
46	ข้าพเจ้ามักจะซื้อกระเป๋า รองเท้าที่เป็นของแบรนด์เนมจากต่างประเทศ เพราะราคาถูกกว่าของที่ทำในเมืองไทย	3.42	0.59	ปานกลาง
47	ข้าพเจ้าภูมิใจที่ชายทะเลไทยติดอันดับต้นๆ ของแหล่งท่องเที่ยวที่ผู้คนทั่วโลกชื่นชอบ	4.65	0.74	มากที่สุด
48	เมื่อมีโอกาสไปท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ และทางธรรมชาติ ข้าพเจ้ากับเพื่อนๆ ช่วยรักษาสภาพแวดล้อมให้สภาพงดงามเสมอ	4.52	0.77	มากที่สุด
49	ข้าพเจ้ารู้สึกภูมิใจที่ได้ช่วยอุดหนุนสินค้าที่คนไทยผลิตเอง	4.40	0.98	มาก
50	ข้าพเจ้าทำตัวเป็นเจ้าบ้านที่ดีในการให้คำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวไทย	4.00	0.67	มาก
รวม		4.25	0.47	มาก

ข้อมูลจากตาราง 8 แสดงว่านิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความนิยมไทยด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทยโดยรวมในระดับมาก ($\bar{x} = 4.25$, $SD = 0.47$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่นิสิตมีความนิยมไทยในระดับมากที่สุดยกเว้นข้อ 42 ข้าพเจ้ามักเลือกซื้อของขวัญของฝากแบบไทยๆ เพราะถูกใจทั้งผู้ให้และผู้รับ ข้อ 44 ผ้าไหมไทยใส่แล้วดูสวยงามเหมาะทั้งใช้เองและเป็นของฝากที่มีค่าทางใจ ข้อ 49 ข้าพเจ้ารู้สึกภูมิใจที่ได้ช่วยอุดหนุนสินค้าที่คน

ไทยผลิตเอง และข้อ 50 ข้าพเจ้าทำตัวเป็นเจ้าบ้านที่ดีในการให้คำแนะนำแหล่งท่องเที่ยวไทย ซึ่ง
 นิสิตมีความนิยมไทยในระดับมาก และข้อ 46 ข้าพเจ้ามักจะซื้อกระเป๋า รองเท้า ที่เป็นของแบรนด์
 เนมจากต่างประเทศเพราะรู้สึกว่าของที่ทำในเมืองไทยที่นิสิตมีความนิยมไทยในระดับปานกลาง

ตาราง 9 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทย ของนิสิต
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทยเป็นรายข้อ

ข้อ	ความนิยมไทย	n = 398		ระดับความ นิยมไทย
		$\bar{x}$	SD	
51	ข้าพเจ้ามักใช้สมุนไพรไทยในการบำรุงสุขภาพอยู่เป็นประจำ	3.80	0.66	มาก
52	ข้าพเจ้าชอบเครื่องดื่มแบบไทยๆ เช่น น้ำมะตูม น้ำกระเจี๊ยบ น้ำขิง เพราะเหมาะกับคนไทยมากกว่าน้ำอัดลม	3.84	0.48	มาก
53	ผักพื้นบ้านของไทย ช่วยให้ข้าพเจ้าได้รับอาหารที่มีคุณค่า และไม่มีสารพิษตกค้าง	3.34	0.59	ปานกลาง
54	ศิลปะการต่อสู้แบบไทย เช่น มวยไทย มวยไชยา เป็นความภาคภูมิใจของคนไทย	4.00	0.87	มาก
55	การนวดแผนไทยเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ที่ข้าพเจ้าเห็นว่าคนไทยควรเรียนรู้	3.33	1.01	ปานกลาง
56	ข้าพเจ้าชื่นชอบการนำผ้าไทยมาออกแบบตัดเสื้อผ้าให้เหมาะกับวัยรุ่น	3.56	0.85	มาก
57	การออกกำลังกายแบบไทย เช่น ท่าฤๅษีดัดตน รำมวยไทย ช่วยให้ร่างกายแข็งแรง และบรรเทาอาการปวดเมื่อยได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.88	0.99	มาก
58	ข้าพเจ้าภาคภูมิใจที่เทคนิคการหุงพลอยของไทยเป็นภูมิปัญญาที่ทำให้ไทยเป็นศูนย์กลางสินค้าอัญมณี	4.00	0.54	มาก
59	การกินอยู่แบบไทย ช่วยให้ข้าพเจ้าประหยัดได้ในยุคข้าวยากหามาแพง	4.60	0.70	มากที่สุด
60	ข้าพเจ้าเห็นว่าการยืมแบบไทยๆ หรือ "ยืมสยาม" ช่วยผ่อนคลายสถานการณ์จากหนักเป็นเบาได้เสมอ	4.65	0.44	มากที่สุด
	รวม	3.87	0.67	มาก

ข้อมูลจากตาราง 9 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีความนิยมไทยด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.87$, $SD = 0.67$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่นิสิตมีความนิยมไทยในระดับมาก ยกเว้น ข้อ 53 ผักพื้นบ้านของไทยช่วยให้ข้าพเจ้าได้รับอาหารที่มีคุณค่าและไม่มีสารพิษตกค้าง ข้อ 55 การนวดแผนไทยเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ที่ข้าพเจ้าเห็นว่าคนไทยควรเรียนรู้ ที่นิสิตมีความนิยมไทยในระดับปานกลาง และข้อ 59 การกินอยู่แบบไทยช่วยให้ข้าพเจ้าประหยัดได้ในยุคข้าวยากหมากแพง และข้อ 60 ข้าพเจ้าเห็นว่าการยืมแบบไทยๆหรือ "ยืมสยาม" ช่วยผ่อนคลายสถานการณ์จากหนักเป็นเบาได้เสมอ ที่นิสิตมีความนิยมไทยในระดับมากที่สุด

ตาราง 10 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทย ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามเพศ

ความนิยมไทย	เพศชาย (n = 165)		เพศหญิง (n = 233)	
	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD
ด้านจิตสำนึกไทย	4.55	0.92	4.20	0.67
ด้านภาษาและวรรณกรรมไทย	3.82	0.91	3.87	1.09
ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย	3.67	0.69	3.50	0.59
ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย	3.37	0.77	3.54	0.84
ด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย	4.01	0.65	3.91	1.11
ด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย	3.95	0.61	3.68	0.81
รวม	3.89	0.92	3.80	0.68

ข้อมูลจากตาราง 10 แสดงว่านิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพศชาย มีความนิยมไทยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.89$, $SD = 0.92$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตชายมีความนิยมไทยอยู่ในระดับมากที่สุดในด้านจิตสำนึกไทย ระดับมากในด้านภาษาและวรรณกรรมไทย ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย ด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย และด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย ส่วนด้านศิลปวัฒนธรรมไทยอยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่นิสิตหญิงมีความนิยมไทยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.80$, $SD = 0.68$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตหญิงมีความนิยมไทยในระดับมากที่สุดในด้านภาษาและวรรณกรรมไทย ส่วนด้านอื่นๆ นิสิตหญิงมีความนิยมไทยอยู่ในระดับมากทุกด้าน

ตาราง 11 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทย ของนิสิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

ความนิยมไทย	ชั้นปีที่ 1 (n = 130)		ชั้นปีที่ 2 (n = 100)		ชั้นปีที่ 3 (n = 90)		ชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า (n = 78)	
	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD
ด้านจิตสำนึกไทย	4.10	0.68	3.96	0.77	3.85	0.61	3.93	0.54
ด้านภาษาและวรรณกรรมไทย	4.10	0.59	3.90	0.69	3.85	0.59	3.87	0.56
ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย	3.54	0.61	3.40	0.49	3.64	0.54	3.61	0.55
ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย	3.42	0.67	3.51	0.56	3.67	0.99	3.76	0.73
ด้านการบริโภคสินค้า และท่องเที่ยวไทย	3.66	0.48	3.57	0.66	3.85	0.51	4.06	0.46
ด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย	3.52	0.91	3.84	0.83	3.77	0.68	3.94	0.44
รวม	3.96	0.67	3.74	0.79	3.76	0.71	3.86	0.88

ข้อมูลจากตาราง 11 แสดงว่านิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทุกชั้นปี มีความนิยมไทยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.96$, SD = 0.67, $\bar{x} = 3.74$, SD = 0.79, $\bar{x} = 3.76$, SD = 0.71 และ $\bar{x} = 3.86$, SD = 0.88 ตามลำดับ) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 มีความนิยมไทยในระดับมากทุกด้าน ยกเว้นด้านศิลปวัฒนธรรมไทยที่นิสิตมีความนิยมไทยในระดับปานกลาง นิสิตชั้นปีที่ 2 มีความนิยมไทยในระดับมากทุกด้าน ยกเว้น ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทยที่นิสิตมีความนิยมไทยในระดับปานกลาง นิสิตชั้นปีที่ 3 มีความนิยมไทยในระดับมากทุกด้าน และ นิสิตชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า มีความนิยมไทยในระดับมากทุกด้านเช่นกัน

ตาราง 12 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทย ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา

ความนิยมไทย	วิทยาศาสตร์ สุขภาพ (n = 50)		วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี (n = 88)		มนุษยศาสตร์ (n = 95)		สังคมศาสตร์ (n = 165)	
	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD
ด้านจิตสำนึกไทย	4.00	0.91	4.10	0.54	4.15	0.59	4.40	0.77
ด้านภาษาและวรรณกรรมไทย	3.64	1.01	3.77	0.54	4.30	0.63	3.96	0.69
ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย	3.50	0.68	3.64	0.66	3.94	0.63	3.95	0.88
ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย	3.48	0.66	3.46	0.68	3.52	0.71	3.60	0.88
ด้านการบริโภคสินค้า และท่องเที่ยวไทย	3.79	0.63	3.89	0.91	3.77	0.68	3.88	0.51
ด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย	4.01	0.52	3.87	0.82	3.80	0.89	3.69	0.54
รวม	3.78	0.77	3.82	0.88	3.89	0.89	3.95	0.59

ข้อมูลจากตาราง 12 แสดงว่านิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จากทุกสาขาวิชา มีความนิยมไทยโดยรวมในระดับมาก ($\bar{x} = 3.78$, $SD = 0.77$, $\bar{x} = 3.82$, $SD = 0.88$, $\bar{x} = 3.89$, $SD = 0.89$ และ $\bar{x} = 3.95$, $SD = 0.59$) เมื่อพิจารณาจำแนกตามสาขาวิชาเป็นรายด้าน พบว่า นิสิตสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ มีความนิยมไทยอยู่ในระดับมากทุกด้าน ยกเว้นด้านศิลปวัฒนธรรมไทยที่นิสิตมีความนิยมไทยในระดับปานกลาง นิสิตสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีความนิยมไทยในระดับมากทุกด้าน ยกเว้นด้านศิลปวัฒนธรรมไทยที่นิสิตมีความนิยมไทยระดับปานกลาง ส่วนนิสิตสาขาวิชามนุษยศาสตร์และนิสิตสาขาวิชาสังคมศาสตร์มีความนิยมไทยในระดับมากทุกด้าน

ตาราง 13 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทย ของนิสิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความนิยมไทย	ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนสูง (n = 88)		ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน ปานกลาง (n = 265)		ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนต่ำ (n = 45)	
	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD
ด้านจิตสำนึกไทย	4.05	0.61	4.10	0.69	4.00	0.47
ด้านภาษาและวรรณกรรมไทย	3.88	0.82	3.84	0.54	3.60	0.68
ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย	3.67	0.91	3.54	0.59	3.77	0.49
ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย	3.55	0.81	3.57	0.64	3.67	0.63
ด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย	3.88	0.84	3.76	0.71	3.85	0.74
ด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย	3.94	0.63	3.81	0.77	3.91	0.71
รวม	3.83	0.68	3.88	0.55	3.83	0.66

ข้อมูลจากตาราง 13 แสดงว่านิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ มีความนิยมไทยโดยรวมในระดับมากทุกกลุ่ม ($\bar{x} = 3.83$, $SD = 0.68$, $\bar{x} = 3.88$, $SD = 0.55$ และ $\bar{x} = 3.83$, $SD = 0.66$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่า ทั้งนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์การเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ มีความนิยมไทยในระดับมากทุกด้าน

ตาราง 14 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทย ของนิสิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามลักษณะการเข้าร่วม
กิจกรรมนิสิต

ความนิยมไทย	เข้าร่วมกิจกรรม ในระดับมาก (n = 68)		เข้าร่วมกิจกรรม ในระดับปาน กลาง (n = 180)		เข้าร่วมกิจกรรม ในระดับน้อย (n = 150)	
	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD
ด้านจิตสำนึกไทย	4.20	0.69	4.14	0.81	4.16	0.59
ด้านภาษาและวรรณกรรมไทย	3.71	0.88	3.88	0.64	3.89	0.59
ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย	3.47	0.58	3.56	0.64	3.66	0.67
ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย	3.95	0.91	3.86	0.84	3.69	0.87
ด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย	4.10	0.66	3.89	0.55	3.56	0.83
ด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย	3.75	0.55	3.60	0.67	3.91	0.68
รวม	3.87	0.59	3.80	0.69	3.84	0.59

ข้อมูลจากตาราง 14 แสดงว่านิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมในระดับมาก ระดับปานกลาง และระดับต่ำ ต่างมีความนิยมไทยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.87$, $SD = 0.59$, $\bar{x} = 3.80$, $SD = 0.69$ และ $\bar{x} = 3.84$, $SD = 0.59$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจำแนกตามลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต พบว่า นิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมในระดับมากมีความนิยมไทยในระดับมากทุกด้าน ยกเว้นด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทยที่นิสิตมีความนิยมไทยในระดับปานกลาง ส่วนนิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมในระดับปานกลาง และระดับน้อย มีความนิยมไทยในแต่ละด้านในระดับปานกลางทุกด้าน

ตาราง 15 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทย ของนิสิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามอาชีพหลักของผู้ปกครอง

ความนิยมไทย	ข้าราชการ หรือพนักงาน รัฐวิสาหกิจ (n = 108)		ธุรกิจส่วนบุคคล (n = 130)		รับจ้างหรือ พนักงาน บริษัท (n = 69)		เกษตรกรรม (n = 75)		อาชีพอื่นๆ (n = 16)	
	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD
ด้านจิตสำนึกไทย	4.00	0.55	3.96	0.68	3.99	0.68	4.20	0.91	4.00	0.86
ด้านภาษาและ- วรรณกรรมไทย	3.94	0.68	3.82	1.01	3.66	0.65	3.91	0.59	3.70	0.99
ด้านขนบธรรมเนียม- ประเพณีไทย	3.88	0.54	3.62	0.66	3.46	0.59	4.00	0.56	3.59	0.62
ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย	3.86	0.48	3.56	0.68	3.53	1.09	3.94	0.56	3.60	1.01
ด้านการบริโภคสินค้า- และท่องเที่ยวไทย	4.04	0.61	3.67	0.53	3.70	0.66	3.92	0.64	3.52	0.81
ด้านการประยุกต์ใช้ภูมิ- ปัญญาไทย	3.95	0.87	3.88	0.54	3.69	0.84	4.30	0.81	3.70	0.77
รวม	3.95	0.84	3.75	0.81	3.67	0.69	4.10	0.66	3.68	0.66

ข้อมูลจากตาราง 15 แสดงว่านิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ผู้ปกครองมีอาชีพหลักต่างกัน มีความนิยมไทยโดยรวมในระดับมากทุกกลุ่มอาชีพ ($\bar{x} = 3.95$, $SD = 0.84$, $\bar{x} = 3.75$, $SD = 0.81$, $\bar{x} = 3.67$, $SD = 0.69$, $\bar{x} = 4.10$, $SD = 0.66$ และ $\bar{x} = 3.68$, $SD = 0.66$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจำแนกตามอาชีพหลักของผู้ปกครอง พบว่า นิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพข้าราชการ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ อาชีพธุรกิจส่วนบุคคล อาชีพเกษตรกรรม และอาชีพอื่นๆ มีความนิยมไทยในแต่ละด้านในระดับมากทุกด้าน ส่วนนิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้างหรือพนักงานบริษัทมีความนิยมไทยในระดับมากทุกด้าน ยกเว้นด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทยที่นิสิตมีความนิยมไทยในระดับปานกลาง

ตาราง 16 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทย ของนิสิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของ
ครอบครัว

ความนิยมไทย	ฐานะทาง เศรษฐกิจ ระดับสูง (n = 82)		ฐานะทาง เศรษฐกิจระดับ ปานกลาง (n = 280)		ฐานะทาง เศรษฐกิจระดับ ต่ำ (n = 36)	
	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD
ด้านจิตสำนึกไทย	3.96	0.81	3.91	0.59	3.87	0.66
ด้านภาษาและวรรณกรรมไทย	4.00	0.69	3.96	0.91	3.85	0.54
ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย	3.67	0.69	3.85	0.81	3.70	0.54
ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย	3.99	0.93	3.87	0.66	3.65	0.69
ด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย	4.00	0.47	3.84	0.57	3.69	0.71
ด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย	3.68	0.66	3.90	0.48	3.88	0.83
รวม	3.88	0.68	3.90	0.48	3.84	0.83

ข้อมูลจากตาราง 16 แสดงว่านิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง ปานกลาง และต่ำ ต่างมีความนิยมไทยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.88$, $SD = 0.68$, $\bar{x} = 3.90$, $SD = 0.48$ และ $\bar{x} = 3.84$, $SD = 0.83$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว พบว่า นิสิตที่ครอบครัวมีฐานะทางเศรษฐกิจสูง ปานกลาง และต่ำ ต่างมีความนิยมไทยในแต่ละด้านในระดับมากทุกด้าน

ตาราง 17 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทย ของนิสิต

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

ความนิยมไทย	สูงกว่าปริญญาตรี (n = 35)		ปริญญาตรี (n = 122)		ต่ำกว่าปริญญาตรี (n = 241)	
	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD
ด้านจิตสำนึกไทย	3.96	0.54	3.95	0.83	3.97	0.84
ด้านภาษาและวรรณกรรมไทย	4.05	0.56	3.95	0.83	3.80	0.93
ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย	3.74	0.61	3.80	0.61	3.86	0.93
ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย	3.86	0.99	3.71	0.64	3.98	0.62
ด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย	3.95	0.92	3.80	0.59	3.81	0.48
ด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย	3.88	0.89	3.74	0.71	3.74	0.46
รวม	3.92	0.88	3.86	0.68	3.88	0.59

ข้อมูลจากตาราง 17 แสดงว่านิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี และต่ำกว่าปริญญาตรี ต่างมีความนิยมไทยโดยรวมในระดับมาก ($\bar{x} = 3.92$, $SD = 0.88$, $\bar{x} = 3.86$, $SD = 0.68$ และ $\bar{x} = 3.88$, $SD = 0.59$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง พบว่า นิสิตที่ผู้ปกครองมีการศึกษาในระดับสูงกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี และต่ำกว่าปริญญาตรี ต่างมีความนิยมไทยในแต่ละด้านในระดับมากทุกด้าน

ตาราง 18 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทย ของนิสิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามระดับความรู้เกี่ยวกับ
ไทยคดี

ความนิยมไทย	มีความรู้เกี่ยวกับ ไทยคดีมาก (n = 45)		มีความรู้เกี่ยวกับ ไทยคดีปานกลาง (n = 188)		มีความรู้เกี่ยวกับ ไทยคดีน้อย (n = 165)	
	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD
ด้านจิตสำนึกไทย	4.00	0.48	3.77	0.46	3.60	0.53
ด้านภาษาและวรรณกรรมไทย	4.00	0.55	3.88	0.69	3.69	0.62
ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย	3.95	0.52	3.67	0.71	3.54	0.62
ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย	3.92	0.49	3.77	0.54	3.64	0.81
ด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย	4.19	0.61	3.86	0.54	3.60	0.44
ด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย	3.94	0.52	3.80	0.66	3.57	0.69
รวม	4.04	0.44	3.86	0.81	3.62	0.77

ข้อมูลจากตาราง 18 แสดงว่านิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีความรู้เกี่ยวกับไทยคดีมาก ปานกลาง และน้อย มีความนิยมไทยโดยรวมในระดับมากทุกกลุ่ม ($\bar{x} = 4.04$, $SD = 0.44$, $\bar{x} = 3.86$, $SD = 0.81$ และ $\bar{x} = 3.62$, $SD = 0.77$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจำแนกตามความรู้เกี่ยวกับไทยคดี พบว่า นิสิตที่มีความรู้เกี่ยวกับไทยคดีมาก ปานกลาง และน้อย ต่างมีความนิยมไทยในแต่ละด้านในระดับมากทุกด้าน

ตาราง 19 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทย ของนิสิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามระดับประสบการณ์
เกี่ยวกับไทยคดี

ความนิยมไทย	มีประสบการณ์ เกี่ยวกับไทยคดี มาก (n = 59)		มีประสบการณ์ เกี่ยวกับไทยคดี ปานกลาง (n = 210)		มีประสบการณ์ เกี่ยวกับไทยคดี น้อย (n = 129)	
	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD
ด้านจิตสำนึกไทย	4.20	0.44	4.04	0.67	3.72	0.56
ด้านภาษาและวรรณกรรมไทย	4.28	0.48	3.96	0.55	3.61	0.56
ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย	4.00	0.48	3.80	0.52	3.54	0.64
ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย	4.05	0.54	3.76	0.48	3.58	0.71
ด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย	4.00	0.56	3.90	0.49	3.62	0.48
ด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย	4.10	0.61	3.87	0.64	3.66	0.65
รวม	4.20	0.66	3.90	0.64	3.60	0.91

ข้อมูลจากตาราง 19 แสดงว่านิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดีในระดับมาก ปานกลาง และน้อย ต่างมีความนิยมไทยโดยรวมในระดับมาก ($\bar{x} = 4.20$, $SD = 0.66$, $\bar{x} = 3.90$, $SD = 0.64$ และ $\bar{x} = 3.60$, $SD = 0.91$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน จำแนกตามการมีประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดีของนิสิต พบว่า นิสิตที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดีมาก ปานกลาง และน้อย ต่างมีความนิยมไทยในแต่ละด้านในระดับมากทุกด้าน

ตาราง 20 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทย ของนิสิต

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามอิทธิพลของการอบรม
เลี้ยงดู

ความนิยมไทย	อิทธิพลของการ อบรมเลี้ยงดูมาก (n = 65)		อิทธิพลของการ อบรมเลี้ยงดู ปานกลาง (n = 224)		อิทธิพลของการ อบรมเลี้ยงดูน้อย (n = 109)	
	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD
ด้านจิตสำนึกไทย	4.45	0.81	3.92	0.63	3.72	0.55
ด้านภาษาและวรรณกรรมไทย	3.99	0.68	3.88	0.61	3.60	0.59
ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย	3.96	0.54	3.84	0.48	3.66	0.58
ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย	4.10	0.49	3.87	0.44	3.51	0.67
ด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย	4.00	0.56	3.80	0.49	3.54	0.67
ด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย	4.40	0.56	3.80	0.66	3.66	0.71
รวม	4.33	0.56	3.85	0.61	3.62	0.80

ข้อมูลจากตาราง 20 แสดงว่านิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ได้รับอิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดูในระดับมาก ระดับปานกลาง และระดับน้อย ต่างมีความนิยมไทยโดยรวมในระดับมาก ($\bar{x} = 4.33$, $SD = 0.56$, $\bar{x} = 3.85$, $SD = 0.61$ และ $\bar{x} = 3.62$, $SD = 0.80$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน จำแนกตามอิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดูพบว่านิสิตที่ได้รับอิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดูในระดับมาก ปานกลาง และน้อย ต่างมีความนิยมไทยในแต่ละด้านในระดับมากทุกด้าน

ตาราง 21 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทย ของนิสิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามอิทธิพลของสื่อมวลชน

ความนิยมไทย	อิทธิพลของ สื่อมวลชนมาก (n = 110)		อิทธิพลของ สื่อมวลชน ปานกลาง (n = 128)		อิทธิพลของ สื่อมวลชนน้อย (n = 160)	
	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD
ด้านจิตสำนึกไทย	4.10	0.61	4.00	0.59	3.96	0.62
ด้านภาษาและวรรณกรรมไทย	3.92	0.48	3.84	0.61	3.76	0.61
ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย	3.88	0.59	3.84	0.56	3.70	0.62
ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย	3.98	0.44	3.80	0.59	3.61	0.68
ด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย	4.05	0.71	3.82	0.61	3.55	0.44
ด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย	3.85	0.83	3.88	0.68	3.76	0.64
รวม	3.98	0.64	3.86	0.81	3.74	0.61

ข้อมูลจากตาราง 21 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ได้รับอิทธิพลจากสื่อมวลชนมาก ปานกลาง และน้อย ต่างมีความนิยมไทยโดยรวมในระดับมาก ($\bar{x} = 3.98$, $SD = 0.64$, $\bar{x} = 3.86$, $SD = 0.81$ และ $\bar{x} = 3.74$, $SD = 0.61$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจำแนกตามอิทธิพลของสื่อมวลชน พบว่า นิสิตที่ได้รับอิทธิพลจากสื่อมวลชนในระดับมาก ปานกลาง และน้อย ต่างมีความนิยมไทยในแต่ละด้านในระดับมากทุกด้าน

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามตัวแปรเพศ ชั้นปีที่ศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต อาชีพหลักของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ความรู้เกี่ยวกับไทยคดี ประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดี อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู และอิทธิพลของสื่อมวลชน ผลการวิเคราะห์เสนอไว้ในตาราง 22 – 71

ตาราง 22 การเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้าน และโดยรวม จำแนกตามเพศ

ความนิยมไทย	เพศชาย (n = 165)		เพศหญิง (n = 233)		t	p
	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD		
ด้านจิตสำนึกไทย	4.55	0.92	4.20	0.67	4.177	.001
ด้านภาษาและวรรณกรรมไทย	3.82	0.91	3.87	1.09	0.498	.612
ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย	3.67	0.69	3.50	0.59	2.770	.038
ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย	3.37	0.77	3.54	0.84	2.090	.040
ด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย	4.01	0.65	3.91	1.11	1.129	.814
ด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย	3.95	0.61	3.68	0.81	3.790	.008
รวม	3.89	0.92	3.80	0.68	1.178	.649

ข้อมูลจากตาราง 22 แสดงว่านิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเพศชาย และเพศหญิง เมื่อเปรียบเทียบความนิยมไทยโดยรวม ไม่พบว่าแตกต่างกัน และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้านพบว่า นิสิตชายและนิสิตหญิง มีความนิยมไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ในด้านจิตสำนึกไทย ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย และด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย ส่วนด้านอื่นๆไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 23 การเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้าน และโดยรวม จำแนกตามชั้นปีการศึกษา

ความนิยมไทย	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านจิตสำนึกไทย	ระหว่างกลุ่ม	3	0.60	0.20	1.25	0.364
	ภายในกลุ่ม	394	62.10	0.16		
	รวม	397	62.12			
ด้านภาษาและ วรรณกรรมไทย	ระหว่างกลุ่ม	3	0.12	0.04	0.14	0.595
	ภายในกลุ่ม	394	110.32	0.28		
	รวม	397	110.44			
ด้านขนบธรรมเนียม ประเพณีไทย	ระหว่างกลุ่ม	3	1.38	0.46	1.84	0.681
	ภายในกลุ่ม	394	98.50	0.25		
	รวม	397	99.88			
ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย	ระหว่างกลุ่ม	3	1.65	0.55	1.96	0.053
	ภายในกลุ่ม	394	110.32	0.28		
	รวม	397	111.97			
ด้านการบริโภคสินค้า และท่องเที่ยวไทย	ระหว่างกลุ่ม	3	2.07	0.69	1.92	0.490
	ภายในกลุ่ม	394	141.84	0.36		
	รวม	397	143.91			
ด้านการประยุกต์ใช้ภูมิ ปัญญาไทย	ระหว่างกลุ่ม	3	2.25	0.75	1.83	0.801
	ภายในกลุ่ม	394	161.51	0.41		
	รวม	397	163.79			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	0.88	0.29	1.63	0.342
	ภายในกลุ่ม	394	64.45	0.16		
	รวม	397	65.33			

ข้อมูลจากตาราง 23 แสดงว่านิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มาจากต่างชั้นปีที่ศึกษา เมื่อเปรียบเทียบความนิยมไทยโดยรวมไม่พบว่าแตกต่างกัน และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้านไม่พบว่ามีด้านใดที่นิสิตมีความนิยมไทยแตกต่างกัน

ตาราง 24 การเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้าน และโดยรวม จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา

ความนิยมไทย	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านจิตสำนึกไทย	ระหว่างกลุ่ม	3	5.64	1.88	6.71	.001
	ภายในกลุ่ม	394	110.32	0.28		
	รวม	397	115.96			
ด้านภาษาและ วรรณกรรมไทย	ระหว่างกลุ่ม	3	4.35	1.45	4.26	.001
	ภายในกลุ่ม	394	133.96	0.34		
	รวม	397	138.31			
ด้านขนบธรรมเนียม ประเพณีไทย	ระหว่างกลุ่ม	3	3.24	1.08	4.44	.001
	ภายในกลุ่ม	394	94.56	0.24		
	รวม	397	97.80			
ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย	ระหว่างกลุ่ม	3	1.32	0.44	1.69	.530
	ภายในกลุ่ม	394	102.44	0.26		
	รวม	397	103.76			
ด้านการบริโภคสินค้า และท่องเที่ยวไทย	ระหว่างกลุ่ม	3	1.59	0.53	1.95	.302
	ภายในกลุ่ม	394	106.38	0.28		
	รวม	397	107.97			
ด้านการประยุกต์ใช้ภูมิ ปัญญาไทย	ระหว่างกลุ่ม	3	4.59	1.53	3.33	.003
	ภายในกลุ่ม	394	181.24	0.46		
	รวม	397	185.83			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	5.49	1.83	3.44	.001
	ภายในกลุ่ม	394	208.82	0.53		
	รวม	397	214.31			

ข้อมูลจากตาราง 24 แสดงว่านิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีสาขาวิชาต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบความนิยมไทยโดยรวม พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้านพบว่า นิสิตมีความนิยมไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในด้านจิตสำนึกไทย ด้านภาษาและวรรณกรรมไทย ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย และด้านการ

ประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย ส่วนด้านศิลปวัฒนธรรมไทยและด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทยไม่พบว่านิสิตมีความนิยมไทยแตกต่างกัน

เมื่อพบว่ามีความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบโดยการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ผลการเปรียบเทียบแสดงไว้ในตาราง 25 – 29

ตาราง 25 การเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา โดยรวมทุกด้าน เป็นรายคู่

สาขาวิชา	วิทยาศาสตร์ สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี	มนุษยศาสตร์	สังคมศาสตร์
วิทยาศาสตร์สุขภาพ				
วิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี				
มนุษยศาสตร์				
สังคมศาสตร์				

ข้อมูลจากตาราง 25 แสดงว่าผลการเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา โดยรวมทุกด้านเป็นรายคู่ พบว่านิสิตสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพมีความนิยมไทยแตกต่างกับนิสิตสาขาวิชามนุษยศาสตร์ และสาขาวิชาสังคมศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ส่วนคู่อื่นๆไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 26 การเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา ด้านจิตสำนึกไทย เป็นรายคู่

สาขาวิชา	วิทยาศาสตร์ สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี	มนุษยศาสตร์	สังคมศาสตร์
วิทยาศาสตร์สุขภาพ				
วิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี				
มนุษยศาสตร์				
สังคมศาสตร์				

ข้อมูลจากตาราง 26 แสดงว่าผลการเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา ด้านจิตสำนึกไทย เป็นรายคู่ พบว่านิสิตจากสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ มีความนิยมไทยแตกต่างกับนิสิตสาขาวิชาสังคมศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ส่วนคู่อื่นๆไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 27 การเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา ด้านภาษาและวรรณกรรมไทย เป็นรายคู่

สาขาวิชา	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	มนุษยศาสตร์	สังคมศาสตร์
วิทยาศาสตร์สุขภาพ				
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี				
มนุษยศาสตร์	*			
สังคมศาสตร์	*			

ข้อมูลจากตาราง 27 แสดงว่าผลการเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา ด้านภาษาและวรรณกรรมไทย เป็นรายคู่ พบว่านิสิตสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพมีความนิยมไทยแตกต่างกับนิสิตสาขาวิชามนุษยศาสตร์และนิสิตสาขาวิชาสังคมศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ส่วนคู่อื่นๆไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 28 การเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย เป็นรายคู่

สาขาวิชา	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	มนุษยศาสตร์	สังคมศาสตร์
วิทยาศาสตร์สุขภาพ				
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี				
มนุษยศาสตร์	*			
สังคมศาสตร์	*			

ข้อมูลจากตาราง 28 แสดงว่าผลการเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย เป็นรายคู่ พบว่า นิสิตสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพมีความนิยมไทยแตกต่างกับนิสิตสาขาวิชามนุษยศาสตร์และนิสิตสาขาวิชาสังคมศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ส่วนคู่อื่นๆไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 29 การเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา ด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย เป็นรายคู่

สาขาวิชา	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	มนุษยศาสตร์	สังคมศาสตร์
วิทยาศาสตร์สุขภาพ				
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี				
มนุษยศาสตร์				
สังคมศาสตร์				

ข้อมูลจากตาราง 29 แสดงว่าผลการเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษาด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย เป็นรายคู่ พบว่า นิสิตสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพมีความนิยมไทยแตกต่างกับนิสิตสาขาวิชาสังคมศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ส่วนคู่อื่นๆไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 30 การเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้าน และโดยรวม จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความนิยมไทย	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านจิตสำนึกไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	0.72	0.36	1.85	.442
	ภายในกลุ่ม	395	75.05	0.19		
	รวม	397	75.77			
ด้านภาษาและ วรรณกรรมไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	1.04	0.52	1.03	.591
	ภายในกลุ่ม	395	197.50	0.50		
	รวม	397	198.02			
ด้านขนบธรรมเนียม ประเพณีไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	0.24	0.12	0.98	.600
	ภายในกลุ่ม	395	47.40	0.12		
	รวม	397	47.64			
ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	0.44	0.22	1.11	.312
	ภายในกลุ่ม	395	79.00	0.20		
	รวม	397	79.44			
ด้านการบริโภคสินค้า และท่องเที่ยวไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	0.42	0.21	1.25	.310
	ภายในกลุ่ม	395	67.15	0.17		
	รวม	397	67.57			
ด้านการประยุกต์ใช้ภูมิ ปัญญาไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	0.64	0.32	2.02	.053
	ภายในกลุ่ม	395	63.20	0.16		
	รวม	397	63.84			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.58	0.29	0.65	.622
	ภายในกลุ่ม	395	173.80	0.44		
	รวม	397	174.38			

ข้อมูลจากตาราง 30 แสดงว่านิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบความนิยมไทยโดยรวมไม่พบว่าแตกต่างกัน และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน ไม่พบว่ามีความนิยมไทยแตกต่างกัน

ตาราง 31 การเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้าน
และโดยรวม จำแนกตามลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต

ความนิยมไทย	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านจิตสำนึกไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	1.62	0.81	1.92	.359
	ภายในกลุ่ม	395	165.90	0.42		
	รวม	397	167.52			
ด้านภาษาและ วรรณกรรมไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	2.88	1.44	2.71	.414
	ภายในกลุ่ม	395	214.26	0.54		
	รวม	397	217.14			
ด้านขนบธรรมเนียม ประเพณีไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	1.16	0.58	2.08	.621
	ภายในกลุ่ม	395	110.14	0.28		
	รวม	397	111.30			
ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	4.04	2.02	3.56	.004
	ภายในกลุ่ม	395	224.13	0.57		
	รวม	397	228.17			
ด้านการบริโภคสินค้า และท่องเที่ยวไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	5.20	2.61	4.68	.001
	ภายในกลุ่ม	395	220.29	0.56		
	รวม	397	225.49			
ด้านการประยุกต์ใช้ภูมิ ปัญญาไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	3.10	1.55	2.01	.544
	ภายในกลุ่ม	395	304.60	0.77		
	รวม	397	307.70			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.70	0.35	1.12	.622
	ภายในกลุ่ม	395	123.44	0.31		
	รวม	397	124.14			

ข้อมูลจากตาราง 31 แสดงว่านิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เมื่อเปรียบเทียบความนิยมไทย จำแนกตามลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต โดยรวมไม่พบว่าแตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้านพบว่า นิสิตที่มีลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตต่างกันมีความนิยมไทย

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในด้านศิลปวัฒนธรรมไทย ด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย ส่วนการเปรียบเทียบในด้านอื่นๆไม่พบความแตกต่าง

เมื่อพบความแตกต่างที่มีนัยสำคัญ จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ ผลการทดสอบเสนอไว้ในตาราง 32 – 33

ตาราง 32 การเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย เป็นรายคู่

ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต	เข้าร่วมกิจกรรมในระดับมาก	เข้าร่วมกิจกรรมในระดับปานกลาง	เข้าร่วมกิจกรรมในระดับน้อย
เข้าร่วมกิจกรรมในระดับมาก			*
เข้าร่วมกิจกรรมในระดับปานกลาง			
เข้าร่วมกิจกรรมในระดับน้อย			

ข้อมูลจากตาราง 32 แสดงว่าผลการเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตด้านศิลปวัฒนธรรมไทย เป็นรายคู่พบว่า นิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมในระดับมากมีความนิยมไทยแตกต่างกับนิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมในระดับน้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ส่วนคู่อื่นๆไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 33 การเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตาม
ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต ด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย เป็นรายคู่

ลักษณะการเข้าร่วม กิจกรรมนิสิต	เข้าร่วมกิจกรรมใน ระดับมาก	เข้าร่วมกิจกรรมใน ระดับปานกลาง	เข้าร่วมกิจกรรมใน ระดับน้อย
เข้าร่วมกิจกรรมใน ระดับมาก		*	*
เข้าร่วมกิจกรรมใน ระดับปานกลาง			
เข้าร่วมกิจกรรมใน ระดับน้อย			

ข้อมูลจากตาราง 33 แสดงว่าผลการเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย เป็นรายคู่ พบว่า นิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมในระดับมาก มีความนิยมไทยแตกต่างกับนิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมในระดับปานกลาง และนิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมในระดับน้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$)

ตาราง 34 การเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้าน และโดยรวม จำแนกตามอาชีพหลักของผู้ปกครอง

ความนิยมไทย	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านจิตสำนึกไทย	ระหว่างกลุ่ม	4	7.52	1.88	3.88	.001
	ภายในกลุ่ม	393	190.42	0.48		
	รวม	397	197.94			
ด้านภาษาและ วรรณกรรมไทย	ระหว่างกลุ่ม	4	8.12	2.03	2.80	.068
	ภายในกลุ่ม	393	284.93	0.73		
	รวม	397	293.05			
ด้านขนบธรรมเนียม ประเพณีไทย	ระหว่างกลุ่ม	4	5.44	1.36	4.03	.001
	ภายในกลุ่ม	393	132.63	0.34		
	รวม	397	138.07			
ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย	ระหว่างกลุ่ม	4	4.88	1.22	2.84	.323
	ภายในกลุ่ม	393	168.82	0.43		
	รวม	397	173.70			
ด้านการบริโภคสินค้า และท่องเที่ยวไทย	ระหว่างกลุ่ม	4	8.84	2.21	6.02	.001
	ภายในกลุ่ม	393	144.27	0.37		
	รวม	397	153.11			
ด้านการประยุกต์ใช้ภูมิ ปัญญาไทย	ระหว่างกลุ่ม	4	15.68	3.92	8.84	.001
	ภายในกลุ่ม	393	174.72	0.44		
	รวม	397	190.40			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	4	13.04	3.26	4.55	.001
	ภายในกลุ่ม	393	281.57	0.72		
	รวม	397	294.61			

ข้อมูลจากตาราง 34 แสดงว่านิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เมื่อเปรียบเทียบความนิยมไทย จำแนกตามอาชีพหลักของผู้ปกครองโดยรวมพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่านิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพหลักต่างกันมีความนิยม

ไทยแตกต่างกันในด้านจิตสำนึกไทย ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย ด้านการบริโภคสินค้าและ
ท่องเที่ยวไทย และด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย ส่วนด้านอื่นๆไม่พบความแตกต่าง

เมื่อพบความแตกต่างที่มีนัยสำคัญ จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ ผลการทดสอบดังแสดงใน
ตาราง 35 – 39

ตาราง 35 การเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตาม
อาชีพหลักของผู้ปกครองโดยรวมเป็นรายคู่

อาชีพหลักของผู้ปกครอง	ข้าราชการ หรือพนักงาน รัฐวิสาหกิจ	ธุรกิจส่วนบุคคล	รับจ้างหรือ พนักงาน บริษัท	เกษตรกร	อาชีพอื่นๆ
ข้าราชการหรือ พนักงาน- รัฐวิสาหกิจ					
ธุรกิจส่วนบุคคล					
รับจ้างหรือ- พนักงาน บริษัท					
เกษตรกร					
อาชีพอื่นๆ					

ข้อมูลจากตาราง 35 แสดงว่าผลการเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรี
นครินทรวิโรฒ จำแนกตามอาชีพหลักของผู้ปกครอง โดยรวมเป็นรายคู่ พบว่า นิสิตที่ผู้ปกครองมี
อาชีพหลักเกษตรกร มีความนิยมไทยแตกต่างกับนิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพหลักรับจ้างหรือ
พนักงานบริษัท และนิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพอื่นๆอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ส่วนคู่อื่นๆ
ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 36 การเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามอาชีพหลักของผู้ปกครอง ด้านจิตสำนึกไทย เป็นรายคู่

อาชีพหลักของผู้ปกครอง	ข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ	ธุรกิจส่วนบุคคล	รับจ้างหรือพนักงานบริษัท	เกษตรกร	อาชีพอื่นๆ
ข้าราชการหรือพนักงาน- รัฐวิสาหกิจ				*	
ธุรกิจส่วนบุคคล					
รับจ้างหรือ- พนักงานบริษัท					
เกษตรกร					
อาชีพอื่นๆ					

ข้อมูลจากตาราง 36 แสดงว่าผลการเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามอาชีพหลักของผู้ปกครอง ด้านจิตสำนึกไทยเป็นรายคู่ พบว่า นิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพหลักข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีความนิยมไทยแตกต่างกับนิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพหลักเกษตรกรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ส่วนคู่อื่นๆไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 37 การเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตาม อาชีพหลักของผู้ปกครอง ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย เป็นรายคู่

อาชีพหลักของผู้ปกครอง	ข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ	ธุรกิจส่วนบุคคล	รับจ้างหรือพนักงานบริษัท	เกษตรกรรม	อาชีพอื่นๆ
ข้าราชการหรือพนักงาน-รัฐวิสาหกิจ					
ธุรกิจส่วนบุคคล					
รับจ้างหรือ-พนักงานบริษัท					
เกษตรกรรม					
อาชีพอื่นๆ					

ข้อมูลจากตาราง 37 แสดงว่าผลการเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามอาชีพหลักของผู้ปกครอง ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย เป็นรายคู่ พบว่า นิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพหลักเกษตรกรรม มีความนิยมไทยแตกต่างกับนิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพหลักธุรกิจส่วนบุคคล นิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพหลักรับจ้างหรือพนักงานบริษัท และนิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ส่วนคู่อื่นๆไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 38 การเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามอาชีพหลักของผู้ปกครอง ด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย เป็นรายคู่

อาชีพหลักของผู้ปกครอง	ข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ	ธุรกิจส่วนบุคคล	รับจ้างหรือพนักงานบริษัท	เกษตรกร	อาชีพอื่นๆ
ข้าราชการหรือพนักงาน-รัฐวิสาหกิจ		*	*		*
ธุรกิจส่วนบุคคล					
รับจ้างหรือพนักงานบริษัท					
เกษตรกร					
อาชีพอื่นๆ					

ข้อมูลจากตาราง 38 แสดงว่า ผลการเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามอาชีพหลักของผู้ปกครอง ด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย เป็นรายคู่ พบว่า นิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพหลักข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีความนิยมไทยแตกต่างกับนิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพหลักธุรกิจส่วนบุคคล นิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพหลักรับจ้างหรือพนักงานบริษัท และนิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 39 การเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามอาชีพหลักของผู้ปกครอง ด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย เป็นรายคู่

อาชีพหลักของผู้ปกครอง	ข้าราชการหรือพนักงาน รัฐวิสาหกิจ	ธุรกิจส่วนบุคคล	รับจ้างหรือพนักงานบริษัท	เกษตรกรรม	อาชีพอื่นๆ
ข้าราชการหรือพนักงาน- รัฐวิสาหกิจ					
ธุรกิจส่วนบุคคล					
รับจ้างหรือ- พนักงานบริษัท					
เกษตรกรรม					
อาชีพอื่นๆ					

ข้อมูลจากตาราง 39 ผลการเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามอาชีพหลักของผู้ปกครองด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย เป็นรายคู่ พบว่า นิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพหลักเกษตรกรรมมีความนิยมไทยแตกต่างกับนิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพหลักธุรกิจส่วนบุคคล นิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพหลักรับจ้างหรือพนักงานบริษัท และนิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพอื่นๆอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ส่วนคู่อื่นๆไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 40 การเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้าน
และโดยรวม จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ความนิยมไทย	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านจิตสำนึกไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	1.10	0.55	0.92	.699
	ภายในกลุ่ม	395	236.14	0.59		
	รวม	397	237.24			
ด้านภาษาและ วรรณกรรมไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	1.68	0.84	2.22	.323
	ภายในกลุ่ม	395	145.90	0.37		
	รวม	397	147.58			
ด้านขนบธรรมเนียม ประเพณีไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	0.64	0.32	1.98	.398
	ภายในกลุ่ม	395	63.84	0.16		
	รวม	397	64.48			
ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	2.06	1.03	3.96	.004
	ภายในกลุ่ม	395	102.70	0.26		
	รวม	397	104.76			
ด้านการบริโภคสินค้า และท่องเที่ยวไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	4.00	2.00	4.22	.001
	ภายในกลุ่ม	395	185.65	0.47		
	รวม	397	189.65			
ด้านการประยุกต์ใช้ภูมิ ปัญญาไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	1.36	0.68	1.74	.533
	ภายในกลุ่ม	395	154.05	0.39		
	รวม	397	155.41			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.78	0.39	0.56	.514
	ภายในกลุ่ม	395	276.50	0.70		
	รวม	397	277.28			

ข้อมูลจากตาราง 40 แสดงว่านิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวแตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบความนิยมไทยโดยรวมไม่พบว่าแตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้านพบว่านิสิตมีความนิยมไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

($p < .05$) ในด้านศิลปวัฒนธรรมไทย และด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย ส่วนด้านอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

เมื่อพบความแตกต่างที่มีนัยสำคัญจึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ผลการทดสอบแสดงไว้ในตาราง 41 - 42

ตาราง 41 การเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย เป็นรายคู่

ฐานะทางเศรษฐกิจ ของครอบครัว	ฐานะทางเศรษฐกิจ ระดับสูง	ฐานะทางเศรษฐกิจ ระดับปานกลาง	ฐานะทางเศรษฐกิจ ระดับต่ำ
ฐานะทางเศรษฐกิจ ระดับสูง			*
ฐานะทางเศรษฐกิจ ระดับปานกลาง			
ฐานะทางเศรษฐกิจ ระดับต่ำ			

ข้อมูลจากตาราง 41 แสดงว่าผลการเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย เป็นรายคู่พบว่า นิสิตที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวระดับสูงมีความนิยมไทยแตกต่างกับนิสิตที่มีฐานะทางเศรษฐกิจระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ส่วนคู่อื่นๆไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 42 การเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตาม
ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย เป็นรายคู่

ฐานะทางเศรษฐกิจ ของครอบครัว	ฐานะทางเศรษฐกิจ ระดับสูง	ฐานะทางเศรษฐกิจ ระดับปานกลาง	ฐานะทางเศรษฐกิจ ระดับต่ำ
ฐานะทางเศรษฐกิจ ระดับสูง	*		
ฐานะทางเศรษฐกิจ ระดับปานกลาง			
ฐานะทางเศรษฐกิจ ระดับต่ำ			

ข้อมูลจากตาราง 42 แสดงว่าผลการเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย เป็นรายคู่ พบว่า นิสิตที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวระดับสูงมีความนิยมไทยแตกต่างกับนิสิตที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวระดับต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ส่วนคู่อื่นๆไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 43 การเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้าน และโดยรวม จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

ความนิยมไทย	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านจิตสำนึกไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	1.86	0.93	1.06	.306
	ภายในกลุ่ม	395	347.60	0.88		
	รวม	397	349.46			
ด้านภาษาและ วรรณกรรมไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	2.28	1.14	2.14	.088
	ภายในกลุ่ม	395	210.42	0.53		
	รวม	397	212.70			
ด้านขนบธรรมเนียม ประเพณีไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	3.90	1.95	1.66	.421
	ภายในกลุ่ม	395	464.01	1.17		
	รวม	397	467.90			
ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	3.76	1.88	2.44	.466
	ภายในกลุ่ม	395	304.15	0.77		
	รวม	397	307.91			
ด้านการบริโภคสินค้า และท่องเที่ยวไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	4.08	2.04	2.89	.093
	ภายในกลุ่ม	395	280.45	0.71		
	รวม	397	284.53			
ด้านการประยุกต์ใช้ภูมิ ปัญญาไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	1.26	0.63	0.48	.244
	ภายในกลุ่ม	395	517.45	1.31		
	รวม	397	518.71			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	1.64	0.82	1.22	.241
	ภายในกลุ่ม	395	264.65	0.67		
	รวม	397	266.29			

ข้อมูลจากตาราง 43 แสดงว่านิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เมื่อเปรียบเทียบความนิยมไทย จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครองโดยรวม ไม่พบว่านิสิตที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่างกันมีความนิยมไทยแตกต่างกันและเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน ไม่พบว่ามีความใดที่นิสิตมีความนิยมไทยแตกต่างกัน

ตาราง 44 การเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้าน และโดยรวม จำแนกตามความรู้เกี่ยวกับไทยคดี

ความนิยมไทย	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านจิตสำนึกไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	4.92	2.46	6.22	.001
	ภายในกลุ่ม	395	158.00	0.40		
	รวม	397	162.92			
ด้านภาษาและ วรรณกรรมไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	6.30	3.15	4.77	.031
	ภายในกลุ่ม	395	260.70	0.66		
	รวม	397	267.00			
ด้านขนบธรรมเนียม ประเพณีไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	3.06	1.53	2.69	.583
	ภายในกลุ่ม	395	225.15	0.57		
	รวม	397	228.21			
ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	3.28	1.64	2.88	.619
	ภายในกลุ่ม	395	225.15	0.57		
	รวม	397	228.43			
ด้านการบริโภคสินค้า และท่องเที่ยวไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	6.78	3.39	8.22	.001
	ภายในกลุ่ม	395	161.95	0.41		
	รวม	397	168.73			
ด้านการประยุกต์ใช้ภูมิ ปัญญาไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	5.68	2.84	3.69	.002
	ภายในกลุ่ม	395	304.15	0.77		
	รวม	397	309.83			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	4.88	2.44	4.01	.001
	ภายในกลุ่ม	395	240.95	0.61		
	รวม	397	245.83			

ข้อมูลจากตาราง 44 แสดงว่านิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีความรู้เกี่ยวกับไทยคดีต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบความนิยมไทยโดยรวมพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้านพบว่านิสิตที่มีความรู้เกี่ยวกับไทยคดีต่างกัน มีความนิยมไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ในด้านจิตสำนึกไทย ด้านภาษาและ

วรรณกรรมไทย ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย ด้านการบริโภคสินค้า และท่องเที่ยวไทย และด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย

เมื่อพบความแตกต่างที่มีนัยสำคัญ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ผลการทดสอบ แสดงไว้ในตาราง 45 – 49

ตาราง 45 การเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามความรู้เกี่ยวกับไทยคดี โดยรวมทุกด้าน เป็นรายคู่

ความรู้เกี่ยวกับ ไทยคดี	ความรู้เกี่ยวกับ ไทยคดีมาก	ความรู้เกี่ยวกับ ไทยคดีปานกลาง	ความรู้เกี่ยวกับ ไทยคดีน้อย
ความรู้เกี่ยวกับ ไทยคดีมาก			*
ความรู้เกี่ยวกับ ไทยคดีปานกลาง			
ความรู้เกี่ยวกับ ไทยคดีน้อย			

ข้อมูลจากตาราง 45 แสดงว่าผลการเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามความรู้เกี่ยวกับไทยคดีของนิสิต โดยรวมทุกด้านเป็นรายคู่ พบว่า นิสิตที่มีความรู้เกี่ยวกับไทยคดีมากมีความนิยมไทยแตกต่างกับนิสิตที่มีความรู้เกี่ยวกับไทยคดีน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ส่วนคู่อื่นๆไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 46 การเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามความรู้เกี่ยวกับไทยคดีของนิสิต ด้านจิตสำนึกไทย เป็นรายคู่

ความรู้เกี่ยวกับ ไทยคดี	ความรู้เกี่ยวกับ ไทยคดีมาก	ความรู้เกี่ยวกับ ไทยคดีปานกลาง	ความรู้เกี่ยวกับ ไทยคดีน้อย
ความรู้เกี่ยวกับ ไทยคดีมาก		*	*
ความรู้เกี่ยวกับ ไทยคดีปานกลาง			
ความรู้เกี่ยวกับ ไทยคดีน้อย			

ข้อมูลจากตาราง 46 แสดงว่าผลการเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามความรู้เกี่ยวกับไทยคดีของนิสิต ด้านจิตสำนึกไทยเป็นรายคู่ พบว่านิสิตที่มีความรู้เกี่ยวกับไทยคดีมาก มีความนิยมไทยแตกต่างกับนิสิตที่มีความรู้เกี่ยวกับไทยคดีปานกลาง และนิสิตที่มีความรู้เกี่ยวกับไทยคดีน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ส่วนคู่อื่นๆไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 47 การเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามความรู้เกี่ยวกับไทยคดีของนิสิต ด้านภาษาและวรรณกรรมไทย เป็นรายคู่

ความรู้เกี่ยวกับ ไทยคดี	ความรู้เกี่ยวกับ ไทยคดีมาก	ความรู้เกี่ยวกับ ไทยคดีปานกลาง	ความรู้เกี่ยวกับ ไทยคดีน้อย
ความรู้เกี่ยวกับ ไทยคดีมาก			*
ความรู้เกี่ยวกับ ไทยคดีปานกลาง			
ความรู้เกี่ยวกับ ไทยคดีน้อย			

ข้อมูลจากตาราง 47 แสดงว่าผลการเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามความรู้เกี่ยวกับไทยคดีของนิสิตด้านภาษาและวรรณกรรมไทย เป็นรายคู่ พบว่า นิสิตที่มีความรู้เกี่ยวกับไทยคดีมากมีความนิยมไทยแตกต่างกับนิสิตที่มีความรู้เกี่ยวกับไทยคดีน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ส่วนคู่อื่นๆไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 48 การเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามความรู้เกี่ยวกับไทยคดี ด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย เป็นรายคู่

ความรู้เกี่ยวกับ ไทยคดี	ความรู้เกี่ยวกับ ไทยคดีมาก	ความรู้เกี่ยวกับ ไทยคดีปานกลาง	ความรู้เกี่ยวกับ ไทยคดีน้อย
ความรู้เกี่ยวกับ ไทยคดีมาก		*	*
ความรู้เกี่ยวกับ ไทยคดีปานกลาง			
ความรู้เกี่ยวกับ ไทยคดีน้อย			

ข้อมูลจากตาราง 48 แสดงว่าผลการเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามความรู้เกี่ยวกับไทยคดีของนิสิต ด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทยเป็นรายคู่ พบว่า นิสิตที่มีความรู้เกี่ยวกับไทยคดีมาก มีความนิยมไทยแตกต่างกับนิสิตที่มีความรู้เกี่ยวกับไทยคดีปานกลางและนิสิตที่มีความรู้เกี่ยวกับไทยคดีน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ($p < .05$)

ตาราง 49 การเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามความรู้เกี่ยวกับไทยคดี ด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย เป็นรายคู่

ความรู้เกี่ยวกับ ไทยคดี	ความรู้เกี่ยวกับ ไทยคดีมาก	ความรู้เกี่ยวกับ ไทยคดีปานกลาง	ความรู้เกี่ยวกับ ไทยคดีน้อย
ความรู้เกี่ยวกับ ไทยคดีมาก			*
ความรู้เกี่ยวกับ ไทยคดีปานกลาง			
ความรู้เกี่ยวกับ ไทยคดีน้อย			

ข้อมูลจากตาราง 49 แสดงว่าผลการเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามความรู้เกี่ยวกับไทยคดีของนิสิต ด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย เป็นรายคู่ พบว่า นิสิตที่มีความรู้เกี่ยวกับไทยคดีมากมีความนิยมไทยแตกต่างกับนิสิตที่มีความรู้เกี่ยวกับไทยคดีน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ($p < .05$) ส่วนคู่อื่นๆไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 50 การเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้าน และโดยรวม จำแนกตามประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดี

ความนิยมไทย	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านจิตสำนึกไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	3.26	1.63	3.92	.011
	ภายในกลุ่ม	395	165.90	0.42		
	รวม	397	169.16			
ด้านภาษาและ วรรณกรรมไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	3.54	1.77	3.86	.003
	ภายในกลุ่ม	395	181.70	0.46		
	รวม	397	185.24			
ด้านขนบธรรมเนียม ประเพณีไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	4.88	2.44	4.01	.001
	ภายในกลุ่ม	395	240.95	0.61		
	รวม	397	245.83			
ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	3.70	1.85	4.44	.001
	ภายในกลุ่ม	395	165.90	0.42		
	รวม	397	169.60			
ด้านการบริโภคสินค้า และท่องเที่ยวไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	4.26	2.13	5.12	.001
	ภายในกลุ่ม	395	165.90	0.42		
	รวม	397	170.16			
ด้านการประยุกต์ใช้ภูมิ ปัญญาไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	3.32	1.66	3.97	.010
	ภายในกลุ่ม	395	165.90	0.42		
	รวม	397	169.22			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	5.48	2.74	3.97	.001
	ภายในกลุ่ม	395	272.55	0.69		
	รวม	397	278.03			

ข้อมูลจากตาราง 50 แสดงว่านิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เมื่อเปรียบเทียบความนิยมไทยจำแนกตามประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดี โดยรวมพบว่า นิสิตที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดีต่างก็มีความนิยมไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ($p < .05$) และเมื่อ

เปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า นิสิตที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดีต่างกันมีความนิยมไทยแตกต่างกันในทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$)

เมื่อพบความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ ผลการทดสอบแสดงไว้ในตาราง 51 – 57

ตาราง 51 การเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดี โดยรวมทุกด้าน เป็นรายคู่

ประสบการณ์เกี่ยวกับ ไทยคดี	ประสบการณ์เกี่ยวกับ ไทยคดีมาก	ประสบการณ์เกี่ยวกับ ไทยคดีปานกลาง	ประสบการณ์เกี่ยวกับ ไทยคดีน้อย
ประสบการณ์เกี่ยวกับ ไทยคดีมาก			*
ประสบการณ์เกี่ยวกับ ไทยคดีปานกลาง			
ประสบการณ์เกี่ยวกับ ไทยคดีน้อย			

ข้อมูลจากตาราง 51 แสดงว่าผลการเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดีโดยรวมทุกด้าน เป็นรายคู่ พบว่านิสิตที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดีมากมีความนิยมไทยแตกต่างกับนิสิตที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดีน้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ส่วนคู่อื่นๆไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 52 การเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตาม
ประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดี ด้านจิตสำนึกไทย เป็นรายคู่

ประสบการณ์เกี่ยวกับ ไทยคดี	ประสบการณ์เกี่ยวกับ ไทยคดีมาก	ประสบการณ์เกี่ยวกับ ไทยคดีปานกลาง	ประสบการณ์เกี่ยวกับ ไทยคดีน้อย
ประสบการณ์เกี่ยวกับ ไทยคดีมาก			*
ประสบการณ์เกี่ยวกับ ไทยคดีปานกลาง			
ประสบการณ์เกี่ยวกับ ไทยคดีน้อย			

ข้อมูลจากตาราง 52 แสดงว่าผลการเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดี ด้านจิตสำนึกไทย เป็นรายคู่ พบว่า นิสิตที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดีมาก มีความนิยมไทยแตกต่างกับนิสิตที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดีน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ส่วนคู่อื่นๆไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 53 การเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตาม
ประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดี ด้านภาษาและวรรณกรรมไทย เป็นรายคู่

ประสบการณ์เกี่ยวกับ ไทยคดี	ประสบการณ์เกี่ยวกับ ไทยคดีมาก	ประสบการณ์เกี่ยวกับ ไทยคดีปานกลาง	ประสบการณ์เกี่ยวกับ ไทยคดีน้อย
ประสบการณ์เกี่ยวกับ ไทยคดีมาก			*
ประสบการณ์เกี่ยวกับ ไทยคดีปานกลาง			
ประสบการณ์เกี่ยวกับ ไทยคดีน้อย			

ข้อมูลจากตาราง 53 แสดงว่าผลการเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดี ด้านภาษาและวรรณกรรมไทย เป็นรายคู่

พบว่า นิสิตที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดีมาก มีความนิยมไทยแตกต่างกับนิสิตที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดีน้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ส่วนคู่อื่นๆไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 54 การเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดี ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย เป็นรายคู่

ประสบการณ์เกี่ยวกับ ไทยคดี	ประสบการณ์เกี่ยวกับ ไทยคดีมาก	ประสบการณ์เกี่ยวกับ ไทยคดีปานกลาง	ประสบการณ์เกี่ยวกับ ไทยคดีน้อย
ประสบการณ์เกี่ยวกับ ไทยคดีมาก		*	*
ประสบการณ์เกี่ยวกับ ไทยคดีปานกลาง			
ประสบการณ์เกี่ยวกับ ไทยคดีน้อย			

ข้อมูลจากตาราง 54 แสดงว่าผลการเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดี ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย เป็นรายคู่ พบว่า นิสิตที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดีมาก มีความนิยมไทยแตกต่างกับนิสิตที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดีปานกลาง และนิสิตที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดีน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$)

ตาราง 55 การเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตาม
ประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดี ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย เป็นรายคู่

ประสบการณ์เกี่ยวกับ ไทยคดี	ประสบการณ์เกี่ยวกับ ไทยคดีมาก	ประสบการณ์เกี่ยวกับ ไทยคดีปานกลาง	ประสบการณ์เกี่ยวกับ ไทยคดีน้อย
ประสบการณ์เกี่ยวกับ ไทยคดีมาก		*	*
ประสบการณ์เกี่ยวกับ ไทยคดีปานกลาง			
ประสบการณ์เกี่ยวกับ ไทยคดีน้อย			

ข้อมูลจากตาราง 55 แสดงว่าผลการเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดี ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย เป็นรายคู่ พบว่า นิสิตที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดีมาก มีความนิยมไทยแตกต่างกับนิสิตที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดีปานกลาง และนิสิตที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดีน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$)

ตาราง 56 การเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตาม
ประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดี ด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย เป็นรายคู่

ประสบการณ์เกี่ยวกับ ไทยคดี	ประสบการณ์เกี่ยวกับ ไทยคดีมาก	ประสบการณ์เกี่ยวกับ ไทยคดีปานกลาง	ประสบการณ์เกี่ยวกับ ไทยคดีน้อย
ประสบการณ์เกี่ยวกับ ไทยคดีมาก			*
ประสบการณ์เกี่ยวกับ ไทยคดีปานกลาง			
ประสบการณ์เกี่ยวกับ ไทยคดีน้อย			

ข้อมูลจากตาราง 56 แสดงว่า ผลการเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดี ด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย เป็นรายคู่ พบว่า นิสิตที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดีมากมีความนิยมไทยแตกต่างกับนิสิตที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดีน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ส่วนคู่อื่นๆไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 57 การเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดี ด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย เป็นรายคู่

ประสบการณ์เกี่ยวกับ ไทยคดี	ประสบการณ์เกี่ยวกับ ไทยคดีมาก	ประสบการณ์เกี่ยวกับ ไทยคดีปานกลาง	ประสบการณ์เกี่ยวกับ ไทยคดีน้อย
ประสบการณ์เกี่ยวกับ ไทยคดีมาก			*
ประสบการณ์เกี่ยวกับ ไทยคดีปานกลาง			
ประสบการณ์เกี่ยวกับ ไทยคดีน้อย			

ข้อมูลจากตาราง 57 แสดงว่า ผลการเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดี ด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย เป็นรายคู่ พบว่านิสิตที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดีมาก มีความนิยมไทยแตกต่างกับนิสิตที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดีน้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ส่วนคู่อื่นๆไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 58 การเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้าน และโดยรวม จำแนกตามอิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู

ความนิยมไทย	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านจิตสำนึกไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	4.16	2.08	3.92	.003
	ภายในกลุ่ม	395	209.35	0.53		
	รวม	397	213.51			
ด้านภาษาและ วรรณกรรมไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	8.22	4.11	2.04	.201
	ภายในกลุ่ม	395	280.45	0.71		
	รวม	397				
ด้านขนบธรรมเนียม ประเพณีไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	3.34	1.67	2.90	.466
	ภายในกลุ่ม	395	229.10	0.58		
	รวม	397	232.44			
ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	3.46	1.73	3.55	.040
	ภายในกลุ่ม	395	193.55	0.49		
	รวม	397	197.01			
ด้านการบริโภคสินค้า และท่องเที่ยวไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	5.88	2.94	4.27	.001
	ภายในกลุ่ม	395	272.55	0.69		
	รวม	397				
ด้านการประยุกต์ใช้ภูมิ ปัญญาไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	6.02	3.01	6.92	.001
	ภายในกลุ่ม	395	169.85	0.43		
	รวม	397				
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	7.34	3.67	8.86	.001
	ภายในกลุ่ม	395	161.95	0.41		
	รวม	397	169.29			

ข้อมูลจากตาราง 58 แสดงว่านิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เมื่อเปรียบเทียบความนิยมไทยจำแนกตามอิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู พบว่าโดยรวม นิสิตมีความนิยมไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ($p < .05$) เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า ด้านจิตสำนึกไทย ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย ด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย และด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา

ไทย นิสิตมีความนิยมไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ส่วนด้านอื่นๆไม่พบความแตกต่าง

เมื่อพบความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีของเซฟเฟ ผลการทดสอบดังปรากฏในตาราง 59 – 64

ตาราง 59 การทดสอบรายคู่ความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามอิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู โดยรวมทุกด้าน

	อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดูมาก	อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดูปานกลาง	อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดูน้อย
อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดูมาก		*	*
อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดูปานกลาง			
อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดูน้อย			

ข้อมูลจากตาราง 59 แสดงว่านิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ได้รับอิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดูมากมีความนิยมไทยโดยรวมแตกต่างกับนิสิตที่ได้รับอิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดูปานกลาง และนิสิตที่ได้รับอิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดูน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$)

ตาราง 60 การทดสอบรายคู่ความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามอิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู ด้านจิตสำนึกไทย

	อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดูมาก	อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดูปานกลาง	อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดูน้อย
อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดูมาก		*	*
อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดูปานกลาง			
อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดูน้อย			

ข้อมูลจากตาราง 60 แสดงว่านิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ได้รับอิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดูมาก มีความนิยมไทยด้านจิตสำนึกไทยแตกต่างกับนิสิตที่ได้รับอิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดูปานกลาง และนิสิตที่ได้รับอิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดูน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$)

ตาราง 61 การทดสอบรายคู่ความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามอิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย

	อิทธิพลของการอบรม เลี้ยงดูมาก	อิทธิพลของการอบรม เลี้ยงดูปานกลาง	อิทธิพลของการอบรม เลี้ยงดูน้อย
อิทธิพลของการอบรม เลี้ยงดูมาก		*	*
อิทธิพลของการอบรม เลี้ยงดูปานกลาง			
อิทธิพลของการอบรม เลี้ยงดูน้อย			

ข้อมูลจากตาราง 61 แสดงว่านิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ได้รับอิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดูมาก มีความนิยมไทยด้านศิลปวัฒนธรรมไทยแตกต่างกับนิสิตที่ได้รับอิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดูปานกลางและนิสิตที่ได้รับอิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดูน้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$)

ตาราง 62 การทดสอบรายคู่ความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตาม
อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู ด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย

	อิทธิพลของการอบรม เลี้ยงดูมาก	อิทธิพลของการอบรม เลี้ยงดูปานกลาง	อิทธิพลของการอบรม เลี้ยงดูน้อย
อิทธิพลของการอบรม เลี้ยงดูมาก		*	*
อิทธิพลของการอบรม เลี้ยงดูปานกลาง			
อิทธิพลของการอบรม เลี้ยงดูน้อย			

ข้อมูลจากตาราง 62 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ได้รับอิทธิพลจากการ
อบรมเลี้ยงดูมาก มีความนิยมไทยด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทยแตกต่างกับนิสิตที่ได้รับ
อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดูปานกลาง และนิสิตที่ได้รับอิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดูน้อยอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$)

ตาราง 63 การทดสอบรายคู่ความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตาม
อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู ด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย

ประสบการณ์เกี่ยวกับ ไทยคดี	ประสบการณ์เกี่ยวกับ ไทยคดีมาก	ประสบการณ์เกี่ยวกับ ไทยคดีปานกลาง	ประสบการณ์เกี่ยวกับ ไทยคดีน้อย
ประสบการณ์เกี่ยวกับ ไทยคดีมาก		*	*
ประสบการณ์เกี่ยวกับ ไทยคดีปานกลาง			
ประสบการณ์เกี่ยวกับ ไทยคดีน้อย			

ข้อมูลจากตาราง 63 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ได้รับอิทธิพลจากการ
อบรมเลี้ยงดูมาก มีความนิยมไทยด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทยแตกต่างกับนิสิตที่ได้รับ

อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดูปานกลางและนิสิตที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$)

ตาราง 64 การเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้าน และโดยรวม จำแนกตามอิทธิพลของสื่อมวลชน

ความนิยมไทย	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านจิตสำนึกไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	3.68	1.84	0.86	.912
	ภายในกลุ่ม	395	845.30	2.14		
	รวม	397	848.98			
ด้านภาษาและ วรรณกรรมไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	6.22	3.11	1.49	.441
	ภายในกลุ่ม	395	825.55	2.09		
	รวม	397	831.77			
ด้านขนบธรรมเนียม ประเพณีไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	4.72	2.36	2.08	.089
	ภายในกลุ่ม	395	446.35	1.13		
	รวม	397	451.07			
ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	8.14	4.07	3.26	.032
	ภายในกลุ่ม	395	493.75	1.25		
	รวม	397	501.89			
ด้านการบริโภคสินค้า และท่องเที่ยวไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	5.76	2.88	3.94	.019
	ภายในกลุ่ม	395	288.35	0.73		
	รวม	397	294.11			
ด้านการประยุกต์ใช้ภูมิ ปัญญาไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	2.60	1.30	1.63	.416
	ภายในกลุ่ม	395	316.00	0.80		
	รวม	397	318.60			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	6.28	3.14	2.27	.092
	ภายในกลุ่ม	395	545.10	1.38		
	รวม	397	551.38			

ข้อมูลจากตาราง 64 แสดงว่านิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เมื่อเปรียบเทียบความนิยมไทย จำแนกตามอิทธิพลของสื่อมวลชน ไม่พบว่าโดยรวม นิสิตมีความนิยมไทยแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย ด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย นิสิตมีความนิยมไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ส่วนด้านอื่นๆไม่พบความแตกต่าง

เมื่อพบความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีของเซฟเฟ ผลการทดสอบดังปรากฏในตาราง 65 - 66

ตาราง 65 การทดสอบรายคู่ความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามอิทธิพลของสื่อมวลชน ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย

	อิทธิพลของ สื่อมวลชนมาก	อิทธิพลของ สื่อมวลชนปานกลาง	อิทธิพลของ สื่อมวลชนน้อย
อิทธิพลของ สื่อมวลชนมาก			*
อิทธิพลของ สื่อมวลชนปานกลาง			
อิทธิพลของ สื่อมวลชนน้อย			

ข้อมูลจากตาราง 65 แสดงว่านิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ได้รับอิทธิพลของสื่อมวลชนมาก มีความนิยมไทยด้านศิลปวัฒนธรรมไทยแตกต่างกับนิสิตที่ได้รับอิทธิพลของสื่อมวลชนน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ส่วนคู่อื่นๆไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 66 การทดสอบรายคู่ความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตาม
อิทธิพลของสื่อมวลชน ด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย

	อิทธิพลของ สื่อมวลชนมาก	อิทธิพลของ สื่อมวลชนปานกลาง	อิทธิพลของ สื่อมวลชนน้อย
อิทธิพลของ สื่อมวลชนมาก		*	*
อิทธิพลของ สื่อมวลชนปานกลาง			
อิทธิพลของ สื่อมวลชนน้อย			

ข้อมูลจากตาราง 66 แสดงว่านิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ได้รับอิทธิพลของสื่อมวลชนมาก มีความนิยมไทยด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย แตกต่างกับนิสิตที่ได้รับอิทธิพลของสื่อมวลชนปานกลาง และนิสิตที่ได้รับอิทธิพลของสื่อมวลชนน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$)

ตอนที่ 3 การศึกษาความสัมพันธ์เชิงพยากรณ์ระหว่างตัวแปรองค์ประกอบด้านคุณลักษณะ

ส่วนบุคคลกับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การศึกษาความสัมพันธ์เชิงพยากรณ์ความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยใช้ตัวแปร เพศ (D_1) ชั้นปีที่ศึกษา (D_2) สาขาวิชาที่ศึกษา (D_3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (D_4) ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต (D_5) อาชีพหลักของผู้ปกครอง (D_6) ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (D_7) ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง (D_8) ความรู้เกี่ยวกับไทยคดี (X_1) ประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดี (X_2) อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู (X_3) อิทธิพลของสื่อมวลชน (X_4) เป็นตัวพยากรณ์ โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ผลการวิเคราะห์เสนอไว้ในตาราง 67 – 70

ตาราง 67 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรองค์ประกอบคุณลักษณะส่วนบุคคลกับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

	D ₁	D ₂	D ₃	D ₄	D ₅	D ₆	D ₇	D ₈	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	Y
D ₁	1												
D ₂	.171	1											
D ₃	.215	.106	1										
D ₄	.118	.173	.126	1									
D ₅	.293*	-.299*	.256*	-.430*	1								
D ₆	.128	.108	.384*	.289*	-.301*	1							
D ₇	.203	.188	.322*	.351*	.530*	.442*	1						
D ₈	.301*	.207	.380*	.440*	.508*	.561*	.490*	1					
X ₁	.333*	.299*	.303*	.592*	.411*	.300*	.533*	.603*	1				
X ₂	.296*	.358*	.303*	.472*	.595*	.298*	.591*	.534*	.492*	1			
X ₃	.346*	.361*	.385*	.458*	.463*	.307*	.438*	.500*	.403*	.522*	1		
X ₄	.255*	.335*	.380*	.400*	.387*	.288*	.322*	.302*	.461*	.334*	.380*	1	
Y	.297*	.338*	.249*	.355*	.409*	.179	.215	.389*	.522*	.459*	.406*	.433*	1

ข้อมูลจากตาราง 67 แสดงว่า ความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) กับตัวแปรต่อไปนี้คือ เพศ ($r = .297$) ชั้นปีที่ศึกษา ($r = .338$) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ($r = .355$) ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต ($r = .409$) ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ($r = .389$) ความรู้เกี่ยวกับไทยคดี ($r = .522$) ประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดี ($r = .459$) อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู ($r = .406$) อิทธิพลของสื่อมวลชน ($r = .433$) ส่วนตัวแปรอื่นๆไม่พบความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญ

นอกจากนี้ยังพบว่า ตัวแปรเพศ มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) กับตัวแปรต่อไปนี้คือ ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ความรู้เกี่ยวกับไทยคดี ประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดี อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดูและอิทธิพลของสื่อมวลชน

ตัวแปรชั้นปีที่ศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) กับตัวแปรต่อไปนี้คือ ความรู้เกี่ยวกับไทยคดี ประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดี อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดูและอิทธิพลของสื่อมวลชน และมีความสัมพันธ์ทางลบที่มีนัยสำคัญ ($p < .05$) กับลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต

ตัวแปรสาขาวิชาที่ศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) กับตัวแปร ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต อาชีพหลักของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ความรู้เกี่ยวกับไทยคดี ประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดี อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดูและอิทธิพลของสื่อมวลชน

ตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) กับตัวแปรต่อไปนี้ คือ อาชีพหลักของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ความรู้เกี่ยวกับไทยคดี ประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดี อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดูและอิทธิพลของสื่อมวลชน และมีความสัมพันธ์ทางลบที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) กับตัวแปร ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต

ตัวแปรลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต มีความสัมพันธ์ทางบวกที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) กับตัวแปรต่อไปนี้ คือ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ความรู้เกี่ยวกับไทยคดี ประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดี อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู และอิทธิพลของสื่อมวลชน และมีความสัมพันธ์ทางลบที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) กับตัวแปรอาชีพหลักของผู้ปกครอง

ตัวแปรอาชีพหลักของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ทางบวกที่มีนัยสำคัญทางสถิติ

($p < .05$) กับตัวแปร ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ความรู้เกี่ยวกับไทยคดี ประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดี อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู และอิทธิพลของสื่อมวลชน

ตัวแปรฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางบวกที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) กับตัวแปร ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ความรู้เกี่ยวกับไทยคดี ประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดี อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดูและอิทธิพลของสื่อมวลชน ตัวแปรระดับการศึกษาของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกที่มีนัยสำคัญทางสถิติ($p < .05$) กับตัวแปรความรู้เกี่ยวกับไทยคดี ประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดี อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดูและอิทธิพลของสื่อมวลชน

ตัวแปรความรู้เกี่ยวกับไทยคดี มีความสัมพันธ์ทางบวกที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) กับตัวแปรประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดี อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดูและอิทธิพลของสื่อมวลชน

ตัวแปรประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดี มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) กับตัวแปร อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู และตัวแปรอิทธิพลของสื่อมวลชน

ตัวแปร อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดูมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) กับตัวแปรอิทธิพลของสื่อมวลชน

ตาราง 68 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนเพื่อพยากรณ์ความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตัวแปร	R^2	F	p
เพศ (D_1)	.012	0.170	.211
ชั้นปีที่ศึกษา (D_2)	.210	0.548	.163
สาขาวิชาที่ศึกษา (D_3)	.256	1.228	.099
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (D_4)	.259	1.012	.102
ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต (D_5)	.307	0.094	.576
อาชีพหลักของผู้ปกครอง (D_6)	.412	1.540	.588
ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (D_7)	.444	1.270	.693
ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง (D_8)	.461	0.143	.541
ความรู้เกี่ยวกับไทยคดี (X_1)	.728	29.825	.001
ประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดี (X_2)	.776	18.853	.001
อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู (X_3)	.795	16.450	.001
อิทธิพลของสื่อมวลชน (X_4)	.811	8.980	.001

ข้อมูลจากตาราง 68 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนเพื่อพยากรณ์ความนิยมไทยของนิสิต ปรากฏว่ามีตัวแปรที่แสดงอิทธิพลที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) จำนวน 4 ตัวแปร ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับไทยคดี ประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดี อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู และอิทธิพลของสื่อมวลชน

ตาราง 69 สัมประสิทธิ์ถดถอยพหุคูณระหว่างตัวแปรองค์ประกอบคุณลักษณะส่วนบุคคลกับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตัวแปร	b	β	SE _b	t	p
เพศ (D_1)	0.133	0.621	0.322	0.413	.091
ชั้นปีที่ศึกษา (D_2)	0.372	1.308	0.503	0.740	.117
สาขาวิชาที่ศึกษา (D_3)	0.414	1.541	0.374	1.108	.654
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (D_4)	0.364	0.923	0.362	1.006	.663
ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต (D_5)	0.490	1.084	0.869	0.564	.102
อาชีพหลักของผู้ปกครอง (D_6)	1.253	2.605	1.100	1.241	.093
ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (D_7)	0.576	2.106	0.511	1.127	.089
ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง (D_8)	0.502	1.676	1.328	0.378	.712
ความรู้เกี่ยวกับไทยคดี (X_1)	5.698	3.129	1.043	5.461	.001
ประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดี (X_2)	2.013	2.204	0.412	4.884	.001
อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู (X_3)	4.167	1.432	0.462	9.025	.001
อิทธิพลของสื่อมวลชน (X_4)	6.081	3.108	1.524	3.990	.001
R = 0.901 R ² = 0.811 a = 28.342					

ข้อมูลจากตาราง 69 ผลการวิเคราะห์ถดถอยแบบขั้นตอนเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่าตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความนิยมไทยของนิสิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับไทยคดี ประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดี อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู และอิทธิพลของสื่อมวลชน ดังนั้น ตัวแปรดังกล่าวจึงเป็นตัวแปรที่อยู่ในสมการพยากรณ์ความนิยมไทยของนิสิต

เมื่อนำตัวแปรเหล่านี้เข้าในสมการถดถอยหลังจากพิจารณาตัดตัวแปรที่ไม่มีนัยสำคัญออก ผลปรากฏดังตาราง 70

ตาราง 70 สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวแปรอิสระในสมการพยากรณ์ความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตัวแปร	b	β	SE _b	t	p
ความรู้เกี่ยวกับไทยคดี	5.698	3.103	1.041	5.461	.001
ประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดี	2.013	2.201	0.444	4.890	.001
อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู	4.167	1.414	0.462	9.026	.001
อิทธิพลของสื่อมวลชน	6.081	3.115	1.525	3.990	.001
R = 0.901 R ² = 0.811 a = 28.342					

ข้อมูลจากตาราง 70 แสดงว่าตัวแปรความรู้เกี่ยวกับไทยคดี ประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดี อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดูและอิทธิพลของสื่อมวลชน สามารถร่วมอธิบายความแปรปรวนของความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้ร้อยละ 81.10 โดยมีค่าคงที่เท่ากับ 28.342

ตอนที่ 4 การศึกษาแนวทางการพัฒนาและส่งเสริมความนิยมไทยตามทัศนะของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผลการวิเคราะห์เสนอไว้ในตาราง 71

ตาราง 71 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาและเสริมสร้างความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ข้อ	แนวทางในการพัฒนาและเสริมสร้างความนิยมไทย	n = 398		ระดับความเห็นด้วย
		$\bar{x}$	S.D.	
1	ควรส่งเสริมให้มีการสวมเครื่องแต่งกายไทยในบางโอกาส เช่น ชุดผ้าไทยทุกวันศุกร์ เป็นต้น	3.72	0.61	มาก
2	ควรจัดกิจกรรมรับน้องแบบไทยๆ เช่น การรับขวัญน้อง การชวนน้องไหว้พระ	4.00	0.47	มาก

ข้อ	แนวทางในการพัฒนาและเสริมสร้างความนิยมไทย	n = 398		ระดับความเห็นด้วย
		$\bar{x}$	S.D.	
3	ควรส่งเสริมให้นิสิตจัดกิจกรรมศิลปวัฒนธรรมที่สืบสานจากรุ่นพี่ไปยังรุ่นน้อง เช่น ประเพณีสงกรานต์ ประเพณีลอยกระทง	4.05	0.81	มาก
4	จัดให้มีร้านอาหาร-เครื่องดื่มแบบไทยในโรงอาหารหรือซุ้มเครื่องดื่มภายในมหาวิทยาลัย	4.54	0.54	มากที่สุด
5	จัดฝึกอบรมงานศิลปหัตถกรรมไทยโดยเชิญผู้ชำนาญในศาสตร์นั้นๆ มาให้ความรู้แก่นิสิต เช่น การร้อยมาลัย การประกอบอาหารไทย	4.00	0.55	มาก
6	นำนิสิตไปทัศนศึกษา-ดูงานเกี่ยวกับวิถีชีวิตไทย เช่น กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม กลุ่มศิลปหัตถกรรมไทย กลุ่มค้าขายตลาดน้ำ เป็นต้น	4.27	0.44	มาก
7	จัดกิจกรรมแข่งขันเกี่ยวกับความรู้ประวัติศาสตร์ไทย เพื่อให้นิสิตมีส่วนร่วม	3.40	0.91	ปานกลาง
8	ส่งเสริมให้นิสิตไปพักผ่อนนอกสถานที่ตามแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และศิลปวัฒนธรรม	4.00	0.66	มาก
9	เมื่อนิสิตจะจบการศึกษา ควรผ่านกิจกรรมฝึกมารยาทไทยเพื่อให้มีบุคลิกภาพเป็นที่ประทับใจแก่ผู้พบเห็น	3.55	0.82	มาก
10	ส่งเสริมกิจกรรมการออกกำลังกายแบบไทยในวิชาพลศึกษา เช่น การฝึกรำมวยไทย การฝึกท่าฤๅษีคัตตন	3.40	0.64	ปานกลาง
11	ครู-อาจารย์และรุ่นพี่ควรทำตัวเป็นแบบอย่างแก่รุ่นน้องในการแต่งกายและใช้วาจาสุภาพ	4.14	0.59	มาก
12	ส่งเสริมกิจกรรมดนตรี-นาฏศิลป์ไทยของนิสิต เช่น การประชันดนตรีไทย การแสดงโขนไทย เป็นต้น	4.55	0.69	มากที่สุด
13	จัดให้มีการสอนวิชาภาษาท้องถิ่นเป็นวิชาเลือกเสรีสำหรับนิสิต	4.00	0.69	มาก

ข้อ	แนวทางในการพัฒนาและเสริมสร้างความนิยมไทย	n = 398		ระดับความเห็นด้วย
		$\bar{x}$	S.D.	
14	จัดให้ผู้มีการแต่งกายแบบไทยได้งดงาม หรือผู้มีการยาไทยดีมีโอกาสปรากฏตัวในรายการข่าวของสื่อต่างๆในมหาวิทยาลัย	3.72	0.88	มาก
15	มหาวิทยาลัยควรจัดกิจกรรมที่นิสิตทุกคนในมหาวิทยาลัยมีส่วนร่วม เช่น สัปดาห์ไทยที่จัดกิจกรรมทุกอย่างแบบไทยๆอย่างน้อยปีละครั้ง	4.46	0.63	มาก
รวม		4.47	0.69	มาก

ข้อมูลจากตาราง 71 แสดงว่านิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเห็นด้วยกับแนวทางในการพัฒนาและเสริมสร้างความนิยมไทยโดยรวมในระดับมาก ($\bar{x} = 4.47$, S.D. = 0.69) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นิสิตเห็นด้วยกับแนวทางในการพัฒนาและเสริมสร้างความนิยมไทยในระดับมากที่สุด 2 ข้อ คือ ข้อที่ 4 จัดให้มีร้านบริการอาหาร-เครื่องดื่มแบบไทยในโรงอาหารหรือซุ้มเครื่องดื่มภายในมหาวิทยาลัย และข้อ 12 ส่งเสริมกิจกรรมดนตรี-นาฏศิลป์ไทยของนิสิต เช่น การประชันดนตรีไทย การแสดงโขนไทย เป็นต้น นิสิตเห็นด้วยกับแนวทางในการพัฒนาและเสริมสร้างความนิยมไทยในระดับปานกลาง 2 ข้อ ได้แก่ ข้อ 7 จัดกิจกรรมแข่งขันเกี่ยวกับความรู้ประวัติศาสตร์ไทยเพื่อให้นิสิตมีส่วนร่วม และข้อ 10 ส่งเสริมการออกกำลังกายแบบไทยในวิชาพลศึกษา เช่น การฝึกรำมวยไทย การฝึกท่าฤๅษีตัดต้น ส่วนข้ออื่นๆนิสิตเห็นด้วยในระดับมากทุกข้อ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบสำรวจ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยรวมและเป็นรายด้าน หกด้าน ได้แก่ ด้านจิตสำนึกไทย ด้านภาษาและวรรณกรรมไทย ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย ด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย และด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย จำแนกตามตัวแปรเพศ ชั้นปีที่ศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต อาชีพหลักของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ความรู้เกี่ยวกับไทยคดี ประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดี อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู และอิทธิพลของสื่อมวลชน โดยศึกษาเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามตัวแปรดังกล่าวข้างต้น และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์เชิงพยากรณ์ระหว่างตัวแปรเหล่านี้กับความนิยมไทยของนิสิต รวมทั้งศึกษาแนวทางการพัฒนาและส่งเสริมความนิยมไทยตามทัศนะของนิสิต ทั้งนี้ผู้วิจัยคาดหวังว่าผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อนิสิต อาจารย์ ผู้บริหาร และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน และการจัดกิจกรรมนิสิตในการวางแผนและดำเนินงานต่างๆ เพื่อพัฒนาความนิยมไทยของนิสิตต่อไป

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 9176 คน กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น โดยกำหนดตัวอย่างตามวิธีของนีย์มาน (Neyman allocation) จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 476 คน การเก็บรวบรวมข้อมูลและตรวจสอบแบบสอบถามทั้งหมดที่ส่งกลับและมีสภาพสมบูรณ์และใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล จำนวน 398 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 83.61 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่ศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต อาชีพหลักของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ความรู้เกี่ยวกับไทยคดี ประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดี อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู อิทธิพลของสื่อมวลชน

2. ตัวแปรเกณฑ์ ได้แก่ ความนิยมไทยของนิสิต ซึ่งแบ่งออกเป็น 6 ด้าน ได้แก่ ด้านจิตสำนึกไทย ด้านภาษาและวรรณกรรมไทย ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย ด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย และด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลด้านองค์ประกอบส่วนบุคคลของนิสิต ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่ศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต อาชีพหลักของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดี อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู และอิทธิพลของสื่อมวลชน ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบจำนวน ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับไทยคดีของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ 5 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดีของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบบไลเคิร์ท จำนวน 15 ข้อ

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบบไลเคิร์ท จำนวน 60 ข้อ

ตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามแนวทางในการพัฒนาและเสริมสร้างความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. การศึกษาความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและรายด้าน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านจิตสำนึกไทย ด้านภาษาและวรรณกรรมไทย ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย ด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย และด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย โดยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. การเปรียบเทียบความนิยมของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามตัวแปร เพศ โดยใช้สถิติทดสอบที และจำแนกตามตัวแปร ชั้นปี สาขาวิชาที่ศึกษา

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต อาชีพหลักของผู้ปกครอง สถานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ความรู้เกี่ยวกับไทยคดี ประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดี อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู อิทธิพลของสื่อมวลชน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และในกรณีที่พบความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ

3. การศึกษาความสัมพันธ์เชิงพยากรณ์ระหว่างองค์ประกอบด้านลักษณะส่วนบุคคลกับความนิยมไทยของนิสิต วิเคราะห์โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และ วิเคราะห์ตัวแปรพหุคูณแบบขั้นตอน

4. การศึกษาแนวทางพัฒนา และเสริมสร้างความนิยมไทยตามทัศนะของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิเคราะห์โดยหาค่าคะแนนค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำเสนอข้อมูลในเชิงบรรยาย

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยจากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ดังนี้

1. นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความนิยมไทยโดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านิสิตมีความนิยมในระดับมาก ในด้านจิตสำนึกไทย ด้านภาษาและวรรณกรรมไทย ด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย และด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย ส่วนด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย และด้านศิลปวัฒนธรรมไทย นิสิตมีความนิยมไทยอยู่ในระดับปานกลาง

2. นิสิตชายมีความนิยมไทยโดยรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตชายมีความนิยมไทยในระดับมากที่สุดในด้านจิตสำนึกไทย ส่วนด้านภาษาและวรรณกรรมไทย ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย ด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย และด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย นิสิตชายมีความนิยมไทยในระดับมาก และด้านศิลปวัฒนธรรมไทย อยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่นิสิตหญิง มีความนิยมไทยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านิสิตหญิงมีความนิยมไทยในระดับมากที่สุดในด้านภาษาและวรรณกรรมไทย ส่วนด้านอื่นๆ นิสิตหญิงมีความนิยมไทยอยู่ในระดับมากทุกด้าน

ผลการเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตชายและนิสิตหญิงโดยรวมไม่พบว่าแตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่านิสิตชายและนิสิตหญิงมีความนิยมไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในด้านจิตสำนึกไทย ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย และด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย ส่วนด้านอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

3. นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกชั้นปี มีความนิยมไทยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 และนิสิตชั้นปีที่ 2 มีความนิยมไทยในระดับมากทุกด้าน ยกเว้นด้านศิลปวัฒนธรรมไทยที่นิสิตมีความนิยมไทยในระดับปานกลาง ส่วนนิสิตชั้นปีที่ 3 และนิสิตชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า มีความนิยมไทยในระดับมากทุกด้าน

ผลการเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตที่มาจากชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน โดยรวมไม่พบความแตกต่างกัน และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้านไม่พบว่ามีด้านใดที่แตกต่างกัน

4. นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จากทุกสาขาวิชามีความนิยมไทยโดยรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณาจำแนกตามสาขาวิชาเป็นรายด้าน พบว่านิสิตสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ กับนิสิตสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีความนิยมไทยในระดับมากทุกด้าน ยกเว้นด้านศิลปวัฒนธรรมไทยที่นิสิตมีความนิยมไทยในระดับปานกลาง ส่วนนิสิตสาขาวิชามนุษยศาสตร์ และนิสิตสาขาวิชาสังคมศาสตร์ มีความนิยมไทยในระดับมากทุกด้าน

นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีสาขาวิชาต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบความนิยมไทยโดยรวม พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่านิสิตมีความนิยมไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในด้านจิตสำนึกไทย ด้านภาษา และวรรณกรรมไทย ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทยและด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย ส่วนด้านศิลปวัฒนธรรมไทย และด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทยไม่พบว่ามีนิสิตมีความนิยมไทยแตกต่างกัน

5. นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ มีความนิยมไทยโดยรวมในระดับมากทุกกลุ่ม เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่าทั้งนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ มีความนิยมไทยในระดับมากทุกด้าน

นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบความนิยมไทยโดยรวม ไม่พบว่าแตกต่างกัน และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน ไม่พบว่ามีด้านใดที่นิสิตมีความนิยมไทยแตกต่างกัน

6. นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตในระดับมาก ระดับปานกลาง และระดับน้อย ต่างมีความนิยมไทยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน จำแนกตามลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต พบว่า นิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมนิสิตในระดับมาก มีความนิยมไทยในระดับมากทุกด้าน ยกเว้นด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทยที่นิสิตมีความนิยมไทยในระดับปานกลาง ส่วนนิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมในระดับปานกลางและระดับน้อยมีความนิยมไทยในแต่ละด้านในระดับปานกลางทุกด้าน

นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เมื่อเปรียบเทียบความนิยมไทยจำแนกตามลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต โดยรวมไม่พบว่าแตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้านพบว่า นิสิตที่มีลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตต่างกันมีความนิยมไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติใน ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย ด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย ส่วนด้านอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

7. นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ผู้ปกครองมีอาชีพหลักต่างกันมีความนิยมไทย โดยรวมในระดับมากทุกกลุ่มอาชีพ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจำแนกตามอาชีพหลักของผู้ปกครอง พบว่านิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ อาชีพธุรกิจส่วนบุคคล อาชีพเกษตรกรรม และอาชีพอื่นๆ มีความนิยมไทยในแต่ละด้านในระดับมากทุกด้าน ส่วนนิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้างหรือพนักงานบริษัท มีความนิยมไทยในระดับมากทุกด้าน ยกเว้นด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทยที่นิสิตมีความนิยมไทยในระดับปานกลาง

นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เมื่อเปรียบเทียบความนิยมไทยจำแนกตามอาชีพหลักของผู้ปกครอง โดยรวมพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้านพบว่า นิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพหลักต่างกัน มีความนิยมไทยแตกต่างกันในด้านจิตสำนึกไทย ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย ด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย ด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย ส่วนด้านอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

8. นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง ปานกลาง และต่ำ ต่างมีความนิยมไทยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว พบว่า นิสิตที่ครอบครัวมีฐานะทางเศรษฐกิจสูง ปานกลาง และต่ำ ต่างมีความนิยมไทยในแต่ละด้านในระดับมากทุกด้าน

นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบความนิยมไทยโดยรวมไม่พบว่าแตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่านิสิตมีความนิยมไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในด้านศิลปวัฒนธรรมไทย ด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย ส่วนด้านอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

9. นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี และต่ำกว่าปริญญาตรี ต่างมีความนิยมไทยโดยรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง พบว่านิสิตที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี และต่ำกว่าปริญญาตรี ต่างมีความนิยมไทยในแต่ละด้านในระดับมากทุกด้าน

นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เมื่อเปรียบเทียบความนิยมไทย จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครองโดยรวม ไม่พบว่านิสิตที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่างกันมีความนิยม

ไทยแตกต่างกัน และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน ไม่พบว่ามิด้านใดที่นิสิตมีความนิยมไทยแตกต่างกัน

10. นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีความรู้เกี่ยวกับไทยคดีมาก ปานกลาง และน้อย มีความนิยมไทยโดยรวมในระดับมากทุกกลุ่ม เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน จำแนกตามความรู้เกี่ยวกับไทยคดี พบว่า นิสิตที่มีความรู้เกี่ยวกับไทยคดีมาก ปานกลาง และน้อย ต่างมีความนิยมไทยในแต่ละด้านในระดับมากทุกด้าน

นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีความรู้เกี่ยวกับไทยคดีต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบความนิยมไทยโดยรวม พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่านิสิตที่มีความรู้เกี่ยวกับไทยคดีต่างกัน มีความนิยมไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในด้านจิตสำนึกไทย ด้านภาษาและวรรณกรรมไทย ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย ด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย และด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย

11. นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดีในระดับมาก ปานกลาง และน้อย ต่างมีความนิยมไทยโดยรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน จำแนกตามการมีประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดีของนิสิต พบว่า นิสิตที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดีมาก ปานกลาง และน้อย ต่างมีความนิยมไทยในแต่ละด้านในระดับมากทุกด้าน

นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เมื่อเปรียบเทียบความนิยมไทย จำแนกตามประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดี โดยรวมพบว่า นิสิตที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดีต่างกันมีความนิยมไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่านิสิตที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดีต่างกัน มีความนิยมไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกด้าน

12. นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ได้รับอิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู มาก ปานกลาง และน้อย ต่างมีความนิยมไทยโดยรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นิสิตที่ได้รับอิทธิพลของการเลี้ยงดู มาก ปานกลาง และน้อย ต่างมีความนิยมไทยในระดับมากทุกด้าน

นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ได้รับอิทธิพลการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบความนิยมไทยโดยรวม พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า นิสิตมีความนิยมไทยแตกต่างกันในด้านจิตสำนึกไทย ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย ด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย และด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย ส่วนด้านอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

13. นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ได้รับอิทธิพลของสื่อมวลชนในระดับ มาก ปานกลาง และน้อย ต่างมีความนิยมไทยโดยรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นิสิตที่

ได้รับอิทธิพลจากสื่อมวลชนในระดับ มาก ปานกลาง และน้อย ต่างมีความนิยมไทยในแต่ละด้าน ในระดับมากทุกด้าน

นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ได้รับอิทธิพลของสื่อมวลชนต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบ ความนิยมไทยโดยรวม ไม่พบว่าแตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า นิสิตมีความนิยม ไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในด้านศิลปวัฒนธรรมไทย และด้านการบริโภคสินค้า และท่องเที่ยวไทย ส่วนด้านอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

14. ตัวแปร ความรู้เกี่ยวกับไทยคดี ประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดี อิทธิพลของการอบรม เลี้ยงดู และอิทธิพลของสื่อมวลชน มีความสัมพันธ์เชิงพยากรณ์ กับตัวแปรความนิยมไทยของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และตัวแปรเหล่านี้สามารถอธิบายความ แปรปรวนของความนิยมไทยได้ ร้อยละ 81.10

15. การศึกษาแนวทางการพัฒนาและส่งเสริมความนิยมไทยตามทัศนะของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นิสิตเห็นด้วยมากที่สุดใน 2 แนวทาง ได้แก่ การจัดให้บริการ อาหาร – เครื่องดื่มแบบไทยในโรงอาหารหรือซุ้มเครื่องดื่มในมหาวิทยาลัย และการส่งเสริม กิจกรรมดนตรี – นาฏศิลป์ไทยของนิสิต เช่น การประชันดนตรีไทย การแสดงโขนไทย เป็นต้น นิสิต เห็นด้วยในระดับมาก 11 แนวทาง ได้แก่ การส่งเสริมให้มีการสวมเครื่องแต่งกายไทย การจัด กิจกรรมรับน้องแบบไทยๆ การจัดกิจกรรมศิลปวัฒนธรรมที่สืบสานจากรุ่นพี่ไปยังรุ่นน้อง การนำ นิสิตไปทัศนศึกษาเกี่ยวกับวิถีชีวิตไทย การส่งเสริมให้นิสิตไปรับน้องนอกสถานที่ตามแหล่ง ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และศิลปวัฒนธรรม การเข้าร่วมกิจกรรมฝึกมารยาทไทย การทำตัว เป็นแบบอย่างของครูอาจารย์และรุ่นพี่ การจัดวิชาภาษาถิ่นเป็นวิชาเลือกเสรี การจัดให้ผู้แต่งกาย ไทยงดงามหรือมีมารยาทไทยดีได้ปรากฏตัวในสื่อของมหาวิทยาลัย และจัดกิจกรรม 'สัปดาห์ไทย' ส่วนอีก 2 แนวทาง นิสิตเห็นด้วยในระดับปานกลาง ได้แก่ การจัดกิจกรรมแข่งขันความรู้ ประวัติศาสตร์ไทย และการส่งเสริมการออกกำลังกายแบบไทย

อภิปรายผล

ผลการวิจัยพบข้อเท็จจริงหลายประการที่น่าสนใจ จึงนำมาอภิปรายผลดังต่อไปนี้

1. นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความนิยมไทยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจ เนื่องจากมหาวิทยาลัยมีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนการดำรงเอกลักษณ์ของไทยไว้ให้ได้มากที่สุด ดังจะเห็นได้จากปรัชญาของมหาวิทยาลัยที่ว่า "การศึกษาคือความเจริญงอกงาม" และ ปณิธานของมหาวิทยาลัยในการสร้างประชาคมวิชาการแห่งผู้มีความรู้ประจักษ์นักปราชญ์ และมีความประพฤติประจักษ์ผู้ทรงศีล สมฐานะของผู้นำทางปัญญา นอกจากนี้มหาวิทยาลัยยังได้ กำหนดอัตลักษณ์ของนิสิตไว้แปดประการ ได้แก่ คิดเป็นทำเป็น นักเอาเบาสู้ รู้กาลเทศะ เปี่ยม

จิตสำนึกสาธารณะ มีทักษะสื่อสาร อ่อนน้อมถ่อมตน งามด้วยบุคลิก และพร้อมด้วยศาสตร์และศิลป์ เพื่อให้ผลิตได้ฝึกฝนตนให้เจริญงอกงามในทิศทางที่เหมาะสมกับการเป็นคนไทยที่เป็นศิกษิต (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.2552 : มปน). ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของฮิลล์ (Hill, 1973) ที่พบว่า บริบทด้านสถาบันการศึกษามีอิทธิพลสำคัญในการเป็นแหล่งศึกษาค้นคว้าและการพัฒนาคนของนักศึกษาทั้งในด้านวิชาการ และด้านค่านิยมต่างๆ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นิสิตมีความนิยมไทยในระดับมาก ในด้านจิตสำนึกไทย ด้านภาษาและวรรณกรรมไทย ด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย และด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย แสดงให้เห็นว่าแม้กระแสโลกาภิวัตน์ทำให้เกิดการเชื่อมโยงทางวัฒนธรรมไปทั่วโลก และเครือข่ายวัฒนธรรมก็เติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว (Arnette.2002) แต่อิทธิพลของโลกาภิวัตน์ต่อการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมท้องถิ่นของไทยยังไม่รุนแรงพอที่จะทำให้ นิสิตเปลี่ยนแปลงค่านิยมในการดำรงชีวิต อย่างไรก็ตามอิทธิพลของวัฒนธรรมของโลกที่แพร่เข้ามา ก็ได้แสดงบทบาทที่เข้มข้นในบางมิติ เช่น ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย และด้านศิลปวัฒนธรรมไทยที่ นิสิตมีความนิยมไทยอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่ง นิสิตบางส่วนอาจจะเห็นว่าขนบธรรมเนียมประเพณีบางอย่างไม่ทันสมัย และประเพณีบางอย่างอาจต้องอาศัยเวลาและทักษะในการที่จะทำความคุ้นเคย แต่ด้วยสภาวะเศรษฐกิจที่อยู่ในสภาพถดถอยทำให้สังคมไทยละเลยขนบธรรมเนียมประเพณี และศิลปวัฒนธรรมที่ผูกพันอยู่กับวิถีชีวิตแบบดั้งเดิม บุคคลต้องใช้เวลาในการประกอบอาชีพเพื่อหารายได้ให้พอเพียงกับความจำเป็นของครอบครัว จึงมักทำกิจกรรมต่างๆ ด้วยความเร็ว ขาดความประณีตบรรจงตามแบบศิลปะไทย จึงอาจส่งผลให้นิสิตซึ่งอยู่ในวัยแห่งการค้นหาเอกลักษณ์ของตน มีประสบการณ์ต่างๆ ในสังคมและซึมซับเอาประสบการณ์เหล่านั้นมาเป็นแนวคิดของตนก็เป็นได้

อย่างไรก็ตาม จากการที่ นิสิตมีความนิยมไทยโดยรวมอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า ความนิยมไทยในกลุ่มวัยรุ่นไทยมีความมั่นคงและไม่เปลี่ยนแปลงง่าย ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ นักวิชาการหลายคน (Stewart, Bond, Deeds, and Chung. 1999 : 575-593) ที่ศึกษาความนิยมในชนบประเพณีและวัฒนธรรมของนักศึกษาจีนในฮ่องกง และพบว่า นักศึกษาจีนมีความนิยมในชนบประเพณีวัฒนธรรมจีนมากกว่าที่จะนิยมวัฒนธรรมตะวันตก และสอดคล้องกับผลง านวิจัยของ ฟู และชิว (Fu and Chiu. 2007 : 636-653) ที่ศึกษาค่านิยมของนักศึกษา ระดับปริญญาตรีในฮ่องกง โดยอาศัยบุคคลที่เป็นแบบอย่างทางวัฒนธรรมในหลายด้าน เช่น ความรักชาติ ความจงรักภักดี ความยุติธรรม ความเสียสละ และความกล้าหาญ และพบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีในฮ่องกงยังคงยึดถือค่านิยมของบุคคลที่เป็นแบบอย่างทางวัฒนธรรมแบบจีน แต่เมื่อได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับบุคคลต้นแบบที่เป็นชาวตะวันตก มีนักศึกษาบางส่วนที่เริ่มหันไปนิยมต้นแบบจากตะวันตกเพิ่มมากขึ้น แสดงถึงการเริ่มเข้ามามีบทบาทของโลกาภิวัตน์ต่อการเปลี่ยนแปลงค่านิยมของนักศึกษา

2. นิสิตชายมีความนิยมไทยโดยรวมในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องจากนิสิตชายได้รับการปลูกฝังความนิยมไทยทั้งจากบ้านและจากสถาบันการศึกษา สังคมไทยมีความเชื่อว่าเพศชายเป็นเพศที่จะสืบสกุลของครอบครัว จึงมักให้การอบรมสั่งสอนให้มีความสำนึกในหน้าที่ต่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ มีความรักบ้านเกิดเมืองนอน มีความเสียสละ ความกล้าหาญ และความเป็นผู้นำ โดยผ่านกระบวนการปลูกฝังทางสังคม และเมื่อเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยได้มีประสบการณ์จากกิจกรรมทั้งในหลักสูตรและกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่เป็นการปลูกฝังความรักความนิยมในชาติ จึงอาจส่งผลให้นิสิตชายมีความนิยมไทยโดยรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านิสิตชายมีความนิยมไทยในระดับมากที่สุดในด้านจิตสำนึกไทย ซึ่งอาจเนื่องจากนิสิตชายส่วนใหญ่ นอกจากจะได้รับการปลูกฝังความนิยมไทยจากครอบครัวแล้ว ยังได้รับประสบการณ์การเรียนรู้วิชาทหาร ที่หล่อหลอมให้นิสิตชายเกิดความรักชาติ ความกล้าหาญ ความเสียสละในการปกป้องแผ่นดินเกิดของตน ส่วนในด้านภาษาและวรรณกรรมไทย ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย ด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย และด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย นิสิตชายมีความนิยมไทยในระดับมาก จึงอาจกล่าวได้ว่านิสิตชายมองเห็นความสำคัญของความนิยมไทยต่อความเจริญรุ่งเรืองของชาติ ซึ่งสอดคล้องกับ ลาล (Lal, 2000 : 5 – 24) กล่าวว่า ถึงแม้ความเชื่อด้านวัตถุ (ความเชื่อเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ) จะเป็นที่ยอมรับมากขึ้นพร้อมๆ กับที่ชาติต่างๆ กำลังก้าวเข้าสู่ตลาดโลก แต่ความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ทางสังคม และจริยธรรมในวัฒนธรรมท้องถิ่น จะมีความต้านทานต่ออิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์ สำหรับนิสิตหญิง พบว่านิสิตหญิงมีความนิยมไทยในระดับมากทุกด้าน ทั้งนี้อาจเนื่องจากนิสิตหญิงส่วนใหญ่ได้รับการปลูกฝังความรักชาติบ้านเมืองจากครอบครัวของตนมาตั้งแต่วัยเด็ก และเมื่อเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยก็ได้รับการปลูกฝังความรักชาติ ความนิยมไทยผ่านกิจกรรมของมหาวิทยาลัยอยู่เสมอ ผลการเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตชายและนิสิตหญิงโดยรวมไม่พบว่าแตกต่างกัน และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า นิสิตชายและหญิงมีความนิยมไทยแตกต่างกันในด้านจิตสำนึกไทย ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย และด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย ทั้งนี้อาจเนื่องจากนิสิตชายและหญิงได้รับการสั่งสอนอบรมตามบทบาทของเพศที่แตกต่างกัน กิจกรรมต่างๆ ในชีวิตประจำวันของวัยรุ่นชายและหญิง มักมีจุดเน้นที่แตกต่างกัน เป็นต้นว่าเพศชายมักมีกิจกรรมนอกบ้าน เช่น เล่นกีฬา ท่องเที่ยว ในขณะที่เพศหญิงมักมีกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม เป็นต้น นอกจากนี้เพศชายยังมีความยืดหยุ่นสูงกว่าเพศหญิง จึงมีความสามารถในการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทยได้อย่างกว้างขวางกว่าเพศหญิง ซึ่งสอดคล้องกับที่บล็อค (Block, 1976 : 517 – 522) กล่าวว่า เพศชายมีความสามารถสูงกว่าเพศหญิงในการเลิกใช้วิธีการแก้ปัญหาแบบเดิมและหันไปเลือกใช้วิธีการแก้ปัญหาวิธีใหม่เมื่อวิธีเดิมใช้ไม่เป็นผล และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ทาชัคคอรีย์ กับ ธอมป์สัน (Tashakkori and Thompson, 1990) ที่พบว่า

นักศึกษาชายหญิง มีความแตกต่างกันเกี่ยวกับระดับของความเชื่อว่าตนเป็นผู้ควบคุมและรับผิดชอบต่อสิ่งที่เกิดขึ้นกับชีวิตของตน โดยนักศึกษาชายเชื่อว่าตนเป็นผู้ควบคุมและรับผิดชอบต่อสิ่งที่เกิดกับชีวิตของตนมากกว่านักศึกษาหญิง

3. นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกชั้นปี มีความนิยมไทยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องจากนิสิตทุกชั้นปีได้อยู่ในบรรยากาศของการศึกษาเล่าเรียนร่วมกันอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นระหว่างรุ่นพี่รุ่นน้องและเพื่อนในรุ่นเดียวกัน อันเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยหล่อหลอมให้นิสิตมีพัฒนาการในด้านต่างๆ รวมทั้งการพัฒนาค่านิยมไปพร้อมๆ กัน (Cooper, 1994 : 78 – 100) นอกจากนี้มหาวิทยาลัยได้จัดให้มีโครงการปฐมนิเทศและต้อนรับนิสิตใหม่ รวมทั้งโครงการค่ายเสริมสร้างอัตลักษณ์นิสิต ที่จัดให้นิสิตได้ทำกิจกรรมร่วมกันตั้งแต่แรกเข้าเรียน นิสิตจะได้ฝึกฝนตนให้เป็นผู้มี ปัญญาธรรม คาวจรรวม และสามัคคีธรรม อันเป็นส่วนสำคัญของความนิยมไทย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 และนิสิตชั้นปีที่ 2 มีความนิยมไทยในระดับมากทุกด้าน ยกเว้นด้านศิลปวัฒนธรรมไทยที่นิสิตมีความนิยมไทยในระดับปานกลาง ในขณะที่นิสิตชั้นปีที่ 3 และนิสิตชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า มีความนิยมไทยในระดับมากทุกด้านอาจเป็นเพราะนิสิตชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 เพิ่งจะผ่านช่วงวัยรุ่นตอนต้นอันเป็นวัยที่มีความต้องการเคลื่อนไหวเข้าใกล้กลุ่มใหญ่ และเนื่องจากนิสิตเพิ่งเปลี่ยนแปลงจากการตัดสินใจโดยปรึกษาบุคคลในครอบครัวมาเป็นการตัดสินใจเอง หรือปรึกษาเพื่อนๆ แนวคิดของเพื่อนกลุ่มใหญ่จึงมักมีอิทธิพลสูง หากเพื่อนในกลุ่มให้ความสนใจวัฒนธรรมตะวันตกในระดับสูง นิสิตก็มักจะมีค่านิยมไปในทิศทางเดียวกันด้วย กระแสโลกาภิวัตน์ซึ่งมักจะใช้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาเป็นส่วนหนึ่งของการโฆษณาเพื่อให้มีผลทางธุรกิจตามที่ต้องการ มักจะมุ่งเป้าหมายไปที่ตลาดวัยรุ่น โดยใช้กระบวนการกลุ่ม (Tzeng and Henderson, 1999 : 411 – 445) สร้างวัฒนธรรมใหม่สำหรับกลุ่มผู้บริโภคที่เป็นวัยรุ่นให้มีความนิยมในศิลปวัฒนธรรมของชาติตะวันตก เช่น การใช้สินค้าแบรนด์เนม และการรับประทานอาหารในภัตตาคาร ที่มีแม่ข่ายในต่างประเทศ (Daniels, 2003) การปรับวิถีชีวิตให้คล้ายคลึงกับชาวตะวันตก (Parameswaran, 2002) อาจมีส่วนทำให้นิสิตชั้นปี 1 และปี 2 มีความนิยมไทยด้านศิลปวัฒนธรรมไทยในระดับปานกลางก็เป็นได้

การเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตจากต่างชั้นปีที่ศึกษา โดยรวม และเป็นรายด้าน ไม่พบว่านิสิตมีความนิยมไทยแตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้เนื่องจากถึงแม้ค่านิยมทางวัตถุของนิสิตจะเปลี่ยนไปให้ความสนใจกับตลาดตะวันตกมากขึ้น แต่ค่านิยมทางสังคมและจริยธรรมของนิสิตนักศึกษา ยังคงยึดมั่นอยู่กับชนบประเพณีวัฒนธรรมไทย ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อิงเกลฮาร์ท กับ เบเกอร์ (Inglehart and Baker, 2000 : 19 – 51) ที่พบว่าถึงแม้การพัฒนาทางเศรษฐกิจจะควบคู่มากับการยอมรับค่านิยม ซึ่งเน้นการใช้เหตุผลทางวิทยาศาสตร์ และความเป็นตัวของตัวเอง แต่ความรู้เกี่ยวกับชนบธรรมเนียมประเพณีที่มองเห็น

ความเป็นคน และความเป็นสังคม ก็ยังคงยืนหยัดอยู่ได้ นอกจากนี้เมื่อนิสิตอยู่ชั้นปีที่สูงขึ้นเรื่อยๆ จะมีพัฒนาการตามวัยที่นิสิตจะลดการตัดสินใจโดยพึ่งพาคนอื่นลดลงเรื่อยๆ และจะสามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเองอย่างเป็นอิสระ เมื่อเข้าวัยผู้ใหญ่ตอนต้น ดังที่ บราวน์ และคนอื่นๆ (Brown et al. 1986 : 73 – 96) พบว่าวัยรุ่นตอนต้นจะมีความต้องการเคลื่อนไหวกับกลุ่มผู้ใหญ่มาก แต่วัยรุ่นตอนปลายจะต้องการแสดงออกด้านความสนใจและเจตคติของตนเอง ดังนั้นนิสิตที่อยู่ในชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 จึงอาจมีความนิยมไทยในระดับมาก เนื่องจากได้รับอิทธิพลจากการปลูกฝังทางสังคมของครอบครัว ในขณะที่นิสิตในชั้นปี 3 กับปี 4 และมากกว่า อาจจะมีมีความนิยมไทยมาก เนื่องจากการปลูกฝังทางสังคมจากสถาบันการศึกษา ประกอบกับการพัฒนาความสามารถในการแสดงออกด้านความสนใจและเจตคติของตนเองของนิสิตก็เป็นได้ นิสิตทุกชั้นปีอาจเห็นคุณค่าทางวัฒนธรรมไทยที่มีต่อการดำเนินชีวิต จึงอาจต้องการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยให้คงอยู่ตลอดไป

4. นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จากทุกสาขาวิชา มีความนิยมไทยโดยรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพกับนิสิตสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ และนิสิตสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีความนิยมไทยในระดับมากทุกด้าน ยกเว้นด้านศิลปวัฒนธรรมไทยที่นิสิต 2 กลุ่มนี้ มีความนิยมไทยในระดับปานกลาง ส่วนนิสิตสาขาวิชามนุษยศาสตร์ และนิสิตสาขาวิชาสังคมศาสตร์ มีความนิยมไทยในระดับมากทุกด้าน ที่เป็นดังนี้อาจเนื่องจากการศึกษาในสาขาวิชาที่ต่างกัน อาจมีส่วนทำให้บุคคลมีการพัฒนา ความสนใจ ความเชื่อ ความรู้สึก และค่านิยมแตกต่างกัน นิสิตนักศึกษาในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ มักสนใจศึกษาและต้องการสิ่งที่เป็นองค์ประกอบด้าน “ความจริง” ใน summum bonum ในขณะที่นิสิตนักศึกษาในสาขาวิชามนุษยศาสตร์ และสาขาวิชาสังคมศาสตร์ สนใจองค์ประกอบด้าน “ความงาม” นิสิตที่สนใจวิทยาศาสตร์มักจะสนใจนวัตกรรม เทคโนโลยี หรือแนวคิดที่แปลกใหม่ มีความคิดสร้างสรรค์ มีจิตใจที่เปิดกว้างพร้อมที่จะยอมรับเอาสิ่งใหม่ๆ เมื่อเห็นว่าเป็นเรื่องที่ดีและมีประโยชน์หรือสมบูรณ์มากกว่า นิสิตกลุ่มนี้จึงอาจมีแนวโน้มที่จะรับเอาวัฒนธรรมจากต่างชาติบางส่วนเข้ามาผสมผสานกับวัฒนธรรมไทย ในขณะที่นิสิตจากสาขาวิชามนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์มักสนใจศึกษาถึงวัฒนธรรมที่เป็นรากเหง้าของสังคม ความงามของศิลปะ ภาษาวรรณกรรม และสถาปัตยกรรมต่างๆ อันเป็นของที่บ่งบอกถึงอัตลักษณ์ไทย จึงส่งผลให้นิสิตกลุ่มหลังนี้มีความนิยมไทยในระดับมากก็เป็นได้

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความนิยมไทยของนิสิตจากต่างสาขาวิชาโดยรวมพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้านพบว่า นิสิตมีความนิยมไทย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในด้านจิตสำนึกไทย ด้านภาษาและวรรณกรรมไทย ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย และด้านการประยุกต์ใช้ภูมิ

ปัญญาไทย ทั้งนี้อาจเนื่องจากนิสิตในสาขาวิชามนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์มีประสบการณ์ การเรียนในกลุ่มวิชาที่มีความสัมพันธ์กับสังคมไทย ภาษาไทย ศิลปะไทย ประกอบกับความสนใจ ในวัฒนธรรมไทยอยู่แต่เดิมในตอนที่ได้เลือกสาขาวิชาเอก จึงอาจส่งผลให้นิสิตใน 2 สาขาวิชานี้มี ความนิยมไทยอยู่ในระดับมากกว่านิสิตกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลงานของ อัดัมส์และฟิทช์ (Adums and Fitch. 1983 : 1266 – 1275) ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยกับการพัฒนาอัตลักษณ์ของนักศึกษา และพบว่า สาขาวิชาที่ต่างกันมีผลทำให้นักศึกษาพัฒนาอัตลักษณ์ในลักษณะที่แตกต่างกัน และ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ คอสตา และแคมโพส (Costa and Campos. 1990 : 79 – 85) ที่ พบว่า นักศึกษาจากต่างคณะวิชามีพัฒนาการด้านเอกลักษณ์แห่งตนแตกต่างกัน ส่วนความนิยม ไทยอีกสองด้านได้แก่ ด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย และด้านศิลปวัฒนธรรมไทย ไม่ พบว่านิสิตจากต่างสาขามีความนิยมไทยแตกต่างกัน อาจเนื่องจากนิสิตทุกกลุ่มกำลังอยู่ในวัยที่ กำลังสนใจแฟชั่นและความเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี กระแสโลกาภิวัตน์อาจเข้ามามีบทบาทใน การรับเอาวัฒนธรรมต่างชาติมาเป็นค่านิยมของตน เนื่องจากเห็นว่าเป็นสิ่งทันสมัย มีความ กระฉับกระเฉงว่องไวเข้ากับพัฒนาการทางร่างกาย และจิตใจของวัยรุ่น นอกจากนี้ในด้านการ บริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย นิสิตอาจสนใจการท่องเที่ยวเป็นกลุ่ม และบริโภคอาหารร่วมกันใน กลุ่มเพื่อน เนื่องจากมีความต้องการเคลื่อนที่ไปกับกลุ่มใหญ่ ดังผลงานวิจัยของ บราวน์และคณะ (Brown et. al. 1986 : 73 – 96) ที่พบว่า วัยรุ่นมักต้องการเป็นสมาชิกของกลุ่มใหญ่ และมักทำ กิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน

5. นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความนิยม ไทยโดยรวมในระดับมากทุกกลุ่ม เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตทุกกลุ่มมีความนิยมไทยอยู่ ในระดับมากทุกด้าน ทั้งนี้อาจเนื่องจากนิสิตไม่ว่าจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับใด ต่างก็ มีความรักชาติ ต้องการให้ชาติมีความเจริญรุ่งเรือง มีความรักภาษาไทย ขนบธรรมเนียมประเพณี และแบบแผนการดำรงชีวิตแบบไทย และมีความต้องการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยว ภายในประเทศ เพื่อช่วยให้สังคมไทยอยู่รอดในยุควิกฤติเศรษฐกิจดังปัจจุบัน ดังที่ ไพโรจน์ เกษ มั่นกิจ (2539 : 102) กล่าวว่า ความนิยมไทย ได้แก่ การรักที่จะอยู่อย่างไทย ความรักและนิยมใน สินค้าไทย ความภาคภูมิใจในฝีมือของคนไทยด้วยกัน มีความเชื่อมั่นที่จะกินอยู่อย่างพอดีไม่ ฟุ้งเฟ้อ พยายามพึ่งตนเองให้ได้ด้วยการพัฒนาเทคโนโลยีให้สามารถยืนหยัดอยู่ในโลกแห่งโลกาภิ วัตน์ได้ มีการประหยัดให้เป็นนิสัย ให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมของตนเอง และรักษาคุณการค่า และคุณทางวัฒนธรรมกับต่างประเทศให้เหมาะสม

ผลการเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันทั้งโดยรวม และเป็นรายด้าน ไม่พบว่าแตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิสิตทุก

กลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ต่างก็อยู่ในบริบทเดียวกันในมหาวิทยาลัย มีประสบการณ์ทางวิชาการและทางสังคมอย่างเดียวกัน อยู่ในกลุ่มเพื่อนเดียวกันในช่วงที่มีพัฒนาการทั้งทางร่างกายและทางสติปัญญา จึงอาจส่งผลให้นิสิตมีความนิยมไทยในระดับใกล้เคียงกันก็เป็นได้ นอกจากนี้ นิสิตอาจพัฒนาความสามารถทางการเรียนและพัฒนาไปสู่การคิดเชิงนามธรรมได้ สามารถใช้ความคิดตามหลักตรรก การใช้เหตุผล และการตั้งสมมติฐานในการแก้ปัญหาต่างๆ ได้ จึงได้เล็งเห็นประโยชน์ของความนิยมไทยต่อตนเอง และต่อสังคมไทย จนรับเอามาเป็นค่านิยมของตนเองก็เป็นได้ ดังที่ โครเกอร์ (Kroger, 2000 : 92) กล่าวว่า วัยรุ่นจะมีพัฒนาการทางสติปัญญาสูงขึ้นเรื่อยๆ จนถึงขีดสูงสุดในช่วงวัยรุ่นตอนปลาย และ อีริคสัน (Erickson, 1968) ที่กล่าวว่า ช่วงวัยรุ่นตอนปลายถึงวัยผู้ใหญ่ตอนต้น บุคคลจะมีความสามารถในการใช้เหตุผลเชิงนามธรรมในระดับที่สูงขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งความสามารถนี้มีความสัมพันธ์สูงกับความสามารถในการพิจารณาตัดสินค่านิยมต่างๆ และบทบาทในสังคมที่บุคคลจะยึดเอาเป็นแนวปฏิบัติของตน นิสิตบางกลุ่มแม้จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่สูงนัก แต่เมื่อเทียบกับวัยอื่นๆ วัยนี้ก็เป็นวัยที่มีการพัฒนาทางสติปัญญาสูงสุด จึงอาจทำให้ความนิยมไทยของแต่ละกลุ่มไม่แตกต่างกัน

6. นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตในระดับมาก ปานกลาง และระดับน้อย ต่างมีความนิยมไทยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมนิสิตในระดับมาก มีความนิยมไทยในระดับมากทุกด้าน ยกเว้นด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทยที่นิสิตมีความนิยมไทยในระดับปานกลาง ส่วนนิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมในระดับปานกลางและระดับน้อย มีความนิยมไทยในระดับปานกลางทุกด้าน ที่ผลการวิจัยเป็นดังนี้เนื่องจาก การมีประสบการณ์เข้าร่วมกิจกรรมนิสิตทำให้นิสิตได้รับโอกาสตรวจสอบทางเลือกต่างๆ เพื่อค้นหาสิ่งที่ตัวเองอยากจะเป็น ได้แสดงความคิดเห็น และแสดงบทบาทการทำงานในหน้าที่ต่างๆ อันเป็นองค์ประกอบสำคัญในการเพิ่มพูนประสบการณ์ที่มีคุณค่าสำหรับนิสิต ดังผลงานวิจัยของ คารินี คู และ ไคลน์ (Carini, Kuh and Klein, 2006) ที่พบว่า การเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตนักศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงกับประสิทธิผลด้านการเรียน ด้านส่วนตัว และด้านการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆ ในสังคม นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อาร์เนท (Arnette, 2004) ที่พบว่า การทดลองและการค้นหาเพื่อเป็นการตรวจสอบทางเลือกก่อนตัดสินใจเลือกแนวทางที่ดีที่สุดจากข้อมูลที่มีอยู่จะนำไปสู่การสร้างอัตลักษณ์ของวัยรุ่น ดังนั้น นิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของมหาวิทยาลัยไม่ว่าจะมากหรือน้อยต่างก็ได้รับประสบการณ์ตามความสนใจส่วนบุคคล เมื่อนำประสบการณ์เหล่านั้นมาใช้ในการพัฒนาค่านิยม จึงอาจส่งผลให้มีความนิยมไทยในระดับมากก็เป็นได้ ในส่วนของด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทยที่นิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมในระดับมากมีความนิยมไทยในระดับปานกลางนั้น อาจจะเนื่องจากอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนร่วมกับอิทธิพลของสื่อมวลชนที่ทำให้กระแสโลกาภิวัตน์เริ่มเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวัน

ของนิสิต การค้นหาสิ่งที่ตัวเองอยากจะเป็น การทดลองสิ่งใหม่ๆ เช่น การทำทรงผม การแต่งกาย การทำกิริยาอาการ และการพูดจา จึงอาจเลียนแบบดารา หรือเพื่อนหรือบุคคลต้นแบบ (exemplary persons) ที่ตนชื่นชอบและเห็นว่าเป็นเรื่องทันสมัย จึงอาจทำให้ละเลย ขนบธรรมเนียมประเพณีไทยไปบ้างและอาจส่งผลให้มีความนิยมไทยในด้านนี้อยู่ในระดับปานกลาง

ผลการเปรียบเทียบความนิยมไทยตามลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต โดยรวมไม่พบว่าแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องจากนิสิตส่วนใหญ่มีพื้นฐานทางวัฒนธรรมไทยและได้รับการปลูกฝังทางสังคมให้รักความเป็นไทยมาตลอด เมื่อเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยได้มีโอกาสเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมไทยมากขึ้น เพราะมหาวิทยาลัยมีนโยบายสนับสนุนให้นิสิตเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ เช่น กิจกรรมปฐมนิเทศและโครงการค่ายเสริมสร้างอัตลักษณ์นิสิต พิธีไหว้ครู กิจกรรมกีฬา กิจกรรมวันสำคัญทางศาสนา เป็นต้น ดังที่ วิรุณ ตั้งเจริญ (2552) กล่าวว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีรากฐานความเข้มแข็งทางวิชาการ มีน้ำใจประชาธิปไตยและคิดค้น และมุ่งให้นิสิตยึดมั่นในจรรยาบรรณที่ว่า ปัญญาธรรม คารวธรรม สามัคคีธรรม จึงอาจส่งผลให้นิสิตต่างมีความนิยมไทยในระดับมากเกือบทุกกลุ่ม สำหรับการเปรียบเทียบเป็นรายด้านพบว่า นิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมในระดับมากมีความนิยมไทยด้านศิลปวัฒนธรรมไทยกับการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทยมากกว่านิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมในระดับน้อย อาจเนื่องจากการเข้าร่วมกิจกรรมมากทำให้นิสิตได้มีความรู้ มีทักษะ และเข้าใจรายละเอียดเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมไทย สินค้าไทยและแหล่งท่องเที่ยวไทยมากขึ้นเรื่อยๆ จนสามารถเข้าถึงอรรถรส และซาบซึ้งในคุณค่าของสิ่งเหล่านี้มากกว่ากลุ่มที่เข้าร่วมกิจกรรมน้อย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ บัสเซอร์ โรส – คราสเนอร์ (Busseri and Rose – Krasnor, 2008 : 425 – 441) ที่ศึกษาผลของการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาต่อพัฒนาการของนักศึกษามหาวิทยาลัยในรัฐออนแทรีโอ แคนาดา และพบว่า ชนิดของกิจกรรม และความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมมีอิทธิพลต่อพัฒนาการทางจิตใจของนักศึกษา และสอดคล้องกับทฤษฎีช่วงชีวิต (Lifespan Theory) ของ บอลเทส (Baltes, 1997) ที่เน้นความสำคัญของประสบการณ์เชิงบวกด้านจิตใจ ซึ่งเกิดจากการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ดังที่นักวิจัยหลายคน (Lerner, Freund, De Stefanis, and Habernas, 2001) พบว่า ความสุขที่ได้รับจากการทำกิจกรรม ความรู้สึกมีพลังในการควบคุมตนเอง ความรู้สึกว่าเป็นตัวแทนขององค์กรหรือกลุ่ม อาจเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลในการกำหนดจุดมุ่งหมาย กำหนดกิจกรรมในภายหลังในลักษณะเดียวกับกิจกรรมที่เคยได้รับความรู้สึกหรือประสบการณ์ที่ดีมาแล้ว

7. นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ผู้ปกครองมีอาชีพหลักต่างกันมีความนิยมไทย โดยรวมในระดับมากทุกกลุ่ม เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพข้าราชการ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ อาชีพธุรกิจส่วนบุคคล อาชีพเกษตรกรรม และอาชีพอื่นๆ มีความนิยม

ไทยในระดับมากทุกด้าน ส่วนนิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้างหรือพนักงานบริษัทมีความนิยมไทยในระดับมากทุกด้าน ยกเว้นด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทยอยู่ในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองในแต่ละสาขาอาชีพต่างสนับสนุนให้บุตรหลานของตนรักความเป็นไทย ส่งเสริมการเข้าร่วมกิจกรรมที่เพาะบ่มความเป็นไทย อบรมสั่งสอนและทำตัวให้เป็นแบบอย่างในด้านความเป็นไทยมาตลอด จนหล่อหลอมให้นิสิตมีค่านิยมในการดำรงชีวิตแบบไทย ซึ่งสอดคล้องกับที่ เคอร์คอฟ (Kerckhoff, 1986) กล่าวว่า ผู้ปกครองมีส่วนสำคัญในการปลูกฝังทั้งในด้านสติปัญญาและสังคมแก่บุตร เป็นต้นว่าการเป็นแบบอย่าง การแสดงบทบาท การเสริมกำลังใจ รวมทั้งความคาดหวังต่อบุตรในด้านต่างๆ เช่น ด้านวัฒนธรรม เป็นต้น สำหรับนิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้างและพนักงานบริษัท ซึ่งมีความนิยมไทยในระดับปานกลางในด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย ส่วนด้านอื่นๆ อยู่ในระดับมาก นั้น อาจเป็นเพราะผู้ปกครองซึ่งมีอาชีพรับจ้างและพนักงานบริษัทอาจขาดความยืดหยุ่นในเรื่องเวลาที่มีให้กับบุตร เนื่องจากบริบทของการประกอบอาชีพอาจมีการเดินทางบ่อยหรืออาจมีการย้ายถิ่นฐานเพื่อความสะดวกในการประกอบอาชีพ จึงไม่อาจอุทิศเวลาในการอบรมสั่งสอนในด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย อันเป็นสิ่งที่ถ่ายทอดกันต่อๆ มาในครอบครัวได้มากนักและส่งผลให้นิสิตมีความนิยมไทยด้านนี้ในระดับปานกลาง

ผลการเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตจำแนกตามอาชีพหลักของผู้ปกครอง โดยรวมพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้ก็เนื่องจาก การที่ผู้ปกครองคุ้นเคยอยู่กับอาชีพหลักของตน จนทำให้เกิดความผูกพันต่อวิชาชีพและเกิดค่านิยมที่สัมพันธ์กับวิชาชีพของตน นิสิตส่วนใหญ่ต่างมีโอกาสดำเนินการปลูกฝังค่านิยมความเป็นไทยจากบิดามารดาอยู่เสมอ ในกรณีของนิสิตที่บิดามารดามีอาชีพเกษตรกรรม บิดามารดาอาจมีการงานที่หนักและถูกจำกัดด้วยฤดูกาล และการค้าขายผลิตภัณฑ์ การอบรมเลี้ยงดูบุตรและการให้คำปรึกษาแก่บุตรจึงทำได้อย่างจำกัด นอกจากนี้ผลการเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า ด้านจิตสำนึกไทย ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย ยังพบความแตกต่างระหว่างนิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพหลักเกษตรกรรมกับกลุ่มอื่นๆ เช่นเดียวกัน ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลงานของ สเตาท์ (Stout, 1996) ที่กล่าวว่า การศึกษาของบุตรขึ้นอยู่กับบทบาทของผู้ปกครองในการให้คำแนะนำปรึกษาในกิจกรรมต่างๆ แต่ผู้ปกครองบางส่วนก็ไม่สามารถทำบทบาทนั้นได้อย่างเต็มที่ เนื่องจากมีภาระที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพ และงานวิจัยของ โรแวน – เคนยอน เบลล์ และ เพอร์นา (Rowan – Kenyon, Bell, and Perna, 2008 : 564 – 586) ที่พบว่า บิดามารดาที่มีอาชีพเกษตรกรรมมักไม่ค่อยมีเวลาให้ความสนใจเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนในมหาวิทยาลัยของบุตร เนื่องจากอาชีพเกษตรกรรมต้องใช้เวลาและแรงกายมากในแต่ละวัน สำหรับด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย พบว่า นิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพหลักเป็นข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจมีความนิยมไทยมากกว่านิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพธุรกิจส่วนบุคคล อาชีพรับจ้างหรือพนักงานบริษัท

และอาชีพอื่นๆ อาจเนื่องจาก ผู้ปกครองที่เป็นข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจมีรายได้ที่มั่นคง สามารถวางแผนล่วงหน้าในการใช้จ่ายและท่องเที่ยวได้สะดวก รวมทั้งมีเครือข่ายภายในองค์กร การวิชาชีพที่มีวัฒนธรรมขององค์กรในการสนับสนุนสินค้าไทย และบางส่วนอาจมีหน้าที่โดยตรงในการบริหารจัดการเกี่ยวกับสินค้าและการท่องเที่ยว จึงมีความรู้ความเข้าใจและสามารถให้คำแนะนำแก่บุตรได้เป็นอย่างดี ส่งผลให้นิสิตมีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการบริโภคสินค้า และการท่องเที่ยวได้ดี และมีค่านิยมทางบวกต่อสิ่งเหล่านี้ ส่วนด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย พบว่า นิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรรมมีความนิยมไทยด้านนี้มากกว่ากลุ่มอื่นๆ ทั้งนี้อาจเนื่องจาก ผู้ปกครองที่มีอาชีพเกษตรกรรม มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เกษตรกรรม และการแปรรูปผลิตภัณฑ์เพื่อประโยชน์ใช้สอยในครัวเรือนอยู่เป็นประจำ เช่น การใช้พืชสมุนไพร การรักษาโรคเบื้องต้นโดยวิธีการแพทย์แผนไทย เป็นต้น นอกจากนี้การใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับธรรมชาติ ต้องมีการดัดแปลง ประยุกต์ใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆ ในการประกอบอาชีพจนเกิดเป็นนิสัย และมักจะมีการถ่ายทอดความรู้เหล่านี้สู่อนุชนรุ่นต่อไป นิสิตที่มีผู้ปกครองอาชีพหลักเกษตรกรรมจึงมักมีความสามารถประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทยให้เป็นประโยชน์แก่ตนและครอบครัวเสมอ จึงอาจทำให้มีความนิยมไทยในด้านนี้สูงกว่ากลุ่มอื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ จุฬาลักษณ์ เรืองณรงค์ (2537 : 77) ที่พบว่า นิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพหลักรับราชการหรือทำงานในองค์กรของรัฐ มีค่านิยมด้านจริยธรรมแตกต่างกับนิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรรม และผลงานวิจัยของ ทศนีย์ คำเสมอ (2545) ที่พบว่านิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพหลักต่างกันมีความนิยมไทยแตกต่างกัน

8. นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง ปานกลาง และต่ำ ต่างมีความนิยมไทยโดยรวมในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านิสิตทุกกลุ่มมีความนิยมไทยในระดับมากทุกด้าน แสดงให้เห็นว่าครอบครัวไทยไม่ว่าจะสถานภาพทางเศรษฐกิจอย่างไร ต่างก็ให้การสนับสนุน อบรมสั่งสอนให้บุตรมีความนิยมไทย สามารถดำรงชีวิตแบบไทยได้อย่างดี

ผลการเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตที่ครอบครัวมีฐานะทางเศรษฐกิจต่างกัน โดยรวมไม่พบว่าแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตมีความนิยมไทยแตกต่างกันในด้านศิลปวัฒนธรรมไทย และด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย ทั้งนี้อาจเนื่องจากฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับโอกาสในการสร้างประสบการณ์และทำกิจกรรมต่างๆ ของนิสิต กล่าวคือ แม้นิสิตจะได้รับการอบรมสั่งสอนให้มีจิตสำนึกไทย มีความรัก ความหวงแหนสมบัติของชาติ มีความประพฤติตามแบบอย่างขนบธรรมเนียมประเพณีไทย ใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน และมีการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย แต่ทั้งหมดที่กล่าวมาก็เป็นค่านิยมที่ไม่ค่อยเกี่ยวข้องกับสถานภาพทางเศรษฐกิจ ในขณะที่ด้านศิลปวัฒนธรรมและด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทยเกี่ยวข้องโดยตรง ดังที่ แมคโดนัล (McDonough, 1997) กล่าวว่า นักศึกษาที่มา

จากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง จะมีทุนทางสังคม และทุนทางวัฒนธรรมสูงเช่นกัน และจะใช้ทุนเหล่านี้เพื่อดำรงสถานภาพของตน บิดามารดาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงมักจะใช้ความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ของตน เมื่อศึกษาในมหาวิทยาลัยมาช่วยสนับสนุนด้านข้อมูลเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยให้แก่บุตร นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ โรเวน - เคนยอน, เบลล์ และ เพอร์นา (Rowan – Kenyon, Bell, and Perna. 2008 : 564 – 586) ที่พบว่า ผู้ปกครองหรือบิดามารดาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่างกันมีความเกี่ยวข้องกับการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยของบุตรต่างกัน กล่าวคือ แม้ผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ จะให้กำลังใจและสนับสนุนการศึกษาของบุตร แต่ข้อจำกัดด้านแหล่งทุนทำให้นักศึกษาต้องหันมาพึ่งมหาวิทยาลัยมากขึ้น ดังนั้นหากครอบครัวมีฐานะทางเศรษฐกิจสูงจะเพิ่มโอกาสในการหาความรู้และประสบการณ์ในด้านศิลปวัฒนธรรม และด้านการบริโภคสินค้าและการท่องเที่ยวให้สูงตามไปด้วย ส่งผลให้นิสิตมีความรู้ความเข้าใจ และความรู้คุณค่าในสิ่งเหล่านี้มากตามไปด้วย

9. นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่างกัน มีความนิยมไทยโดยรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นิสิตที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่างกัน ต่างก็มีความนิยมไทยในระดับมากทุกด้าน แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองไม่ว่าจะได้รับการศึกษาสูงสุดในระดับใด ต่างก็อบรมสั่งสอนให้บุตรมีความรักชาติ จงรักภักดีต่อชาติของตนเหมือนกัน ดังที่ มิสเชล (Mischel. 1979) กล่าวว่าผู้ปกครองเป็นผู้ให้การศึกษาเบื้องต้นกับบุตรในด้านความรู้ ความเข้าใจตนเอง ความสามารถ ค่านิยม จุดมุ่งหมาย และการควบคุมตนเอง นอกจากนี้การที่นิสิตเข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัย มีโอกาสสูงขึ้นในการปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนและรุ่นพี่ในกิจกรรมต่างๆ ของมหาวิทยาลัย ก็อาจมีแนวโน้มที่จะมีค่านิยมต่างๆ คล้ายคลึงกับกลุ่มเพื่อนและรุ่นพี่ที่มีความนิยมไทยมากอยู่แล้วก็เป็นได้ ดังที่ บลูม (Bloom. 1987) กล่าวว่า นักศึกษาในมหาวิทยาลัยมักจะอิงอาศัยตัวแทนทางสติปัญญาของคนที่มีความสัมพันธ์สนิทสนม

ผลการเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตที่ผู้ปกครองมีการศึกษาต่างกันทั้งโดยรวมและเป็นรายด้าน ไม่พบว่าแตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเนื่องจาก นิสิตเมื่อเข้าเรียนมหาวิทยาลัย จำเป็นต้องรับผิดชอบต่อการตัดสินใจเองในระดับที่เพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ รวมทั้งโอกาสในการที่จะได้รับประสบการณ์ใหม่ๆ ก็เพิ่มมากขึ้น ช่วยให้นิสิตได้พัฒนาในหลายๆ ด้าน ความสามารถในการตัดสินใจเองที่เพิ่มขึ้นอาจมีส่วนสำคัญในการเลือกที่จะมีค่านิยมอย่างใดอย่างหนึ่ง เมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่ามีคุณค่าต่อตนเอง นอกจากนี้บิดามารดาบางกลุ่ม เช่น กลุ่มที่ไม่ได้รับการศึกษาระดับอุดมศึกษามักไม่ค่อยสนใจเข้าร่วมวางแผนกิจกรรมการเรียนของบุตร เนื่องจากเห็นว่าการออกความเห็นอาจจะไม่เหมาะสมกับบทบาทของตน บุตรก็อาจอิงอาศัยและเชื่อตามแนวคิดของเพื่อนๆ ที่มีค่านิยมสูงมากอยู่แล้ว ก็เป็นได้

10. นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีความรู้เกี่ยวกับไทยคดีต่างกันมีความนิยมไทยโดยรวมและเป็นรายด้านในระดับมากทุกด้าน ทั้งนี้อาจเนื่องจากการมีความรู้ในเรื่องใดๆจะทำให้บุคคลมีทัศนคติเชิงบวกต่อเรื่องนั้นๆ และอาจพัฒนาไปสู่ค่านิยมได้ในที่สุด ดังที่โครเกอร์ (Kroger. 2002 : 92) กล่าวว่า วัยรุ่นจะมีพัฒนาการทางสติปัญญาสูงขึ้นเรื่อยๆและจะถึงขั้นสูงสุดในช่วงวัยรุ่นตอนปลายถึงวัยผู้ใหญ่ตอนต้น สามารถใช้ความคิดตามหลักตรรกและตั้งสมมติฐานในการแก้ปัญหาต่างๆได้ ซึ่งบอยส์และชานด์เลอร์ (Boyes and Chandler. 1992 : 118 – 124) กล่าวว่า การพัฒนาด้านสติปัญญาจากการคิดเชิงรูปธรรมไปสู่นามธรรมทำให้เห็นความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างความสามารถทางสติปัญญากับการพัฒนาอัตลักษณ์ของบุคคล ดังนั้นนิสิตอาจจะมีการพัฒนาทางสติปัญญาจนทำให้ศึกษาค้นคว้าจนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเมืองไทยและเห็นประจักษ์ในคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทย นอกจากนี้การเปลี่ยนจากระดับความรู้ความเข้าใจไปสู่ระดับการเห็นคุณค่า ตามแนวคิดของบลูม (Bloom. 1987) เป็นการพัฒนาไปสู่ระดับนามธรรมมากขึ้น

ผลการเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตที่มีความรู้เกี่ยวกับไทยคดีต่างกันพบว่า โดยรวม นิสิตมีความนิยมไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้านพบว่านิสิตที่มีความรู้เกี่ยวกับไทยคดีต่างกันมีความนิยมไทยแตกต่างกันทุกด้าน แสดงให้เห็นว่าความรู้เกี่ยวกับไทยคดีมีอิทธิพลต่อการแสดงออกด้านเจตพิสัยของนิสิต ทั้งนี้อาจเนื่องจากการมีความรู้เกี่ยวกับไทยคดีทำให้นิสิตได้พัฒนาด้านพุทธิพิสัย อันเป็นองค์ประกอบที่สำคัญพื้นฐานประการหนึ่งของเจตคติและค่านิยม ดังแนวคิดของอิกลิย์และจัยเคน (Eagly and Chaiken. 1993) ที่กล่าวถึงเจตคติว่าเป็นแนวโน้มในการประเมินสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แล้วแสดงออกทางความรู้ ความรู้สึกและพฤติกรรม และโรเคอช (Rokeach. 1973) กล่าวว่า ค่านิยมกับเจตคติมีความสัมพันธ์กันสูง และเฟสทิงเจอร์ (Festinger. 1957) กล่าวว่า บุคคลมีความต้องการที่จะมีความรู้ในเรื่องของตนเองและในเรื่องของสิ่งแวดล้อมกับเจตคติของตนไปพร้อมๆกันเสมอ องค์ประกอบเหล่านี้จึงเกี่ยวข้องกันอยู่ตลอดเวลา เมื่อบุคคลมีความรู้เกี่ยวกับสิ่งใดจึงมักแสดงออกทางความรู้สึกเกี่ยวกับสิ่งนั้นๆด้วย เพื่อรักษาดุลของความรู้กับความรู้สึก ดังนั้นนิสิตที่มีความรู้เกี่ยวกับไทยคดีมากจึงมักแสดงความรู้สึกหรือเจตคติหรือค่านิยมเกี่ยวกับไทยคดีออกมามากด้วย ซึ่งจะตรงกันข้ามกับนิสิตที่มีความรู้่น้อยซึ่งก็จะแสดงออกทางค่านิยมน้อยเช่นกัน ส่งผลให้นิสิตมีความนิยมไทยแตกต่างกันก็อาจเป็นได้

11. นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดีต่างกันต่างมีความนิยมไทยโดยรวมและในแต่ละด้านในระดับมากทุกด้าน ทั้งนี้อาจเนื่องจากประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดีไม่ว่าจะมากหรือน้อย ช่วยให้นิสิตได้มีโอกาสประเมินประสบการณ์ที่ได้รับ และเปรียบเทียบประสบการณ์เหล่านั้นกับประสบการณ์เดิมของตนและเมื่อเห็นว่าประสบการณ์ใหม่ให้

ประโยชน์ต่อตนเองสูงสุด ก็มักเลือกรับเอามาปรับปรุงให้เป็นค่านิยมที่เป็นเอกลักษณ์แห่งตน นอกจากนี้ก็เป็นที่ยอมรับกันว่าประสบการณ์มีอิทธิพลสูงต่อการแสดงออก ดังแนวคิดของฟาซิโอ (Fazio, 1990) ที่กล่าวว่า ประสบการณ์ตรงของบุคคลจะมีความสำคัญต่อการแสดงออกทางเจตคติ

ผลการเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดีต่างกัน พบว่า ทั้งโดยรวมและเป็นรายด้าน นิสิตต่างมีความนิยมไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน แสดงว่ายังมีประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดีมาก นิสิตก็ยังแสดงออกด้านความนิยมไทยมาก ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับที่ ฟาซิโอและคณะ (Fazio et al. 1982) ศึกษาพบว่า เจตคติที่เกิดจากการมีประสบการณ์ตรง (direct experience) จะมีความน่าจะเป็นในการทำนายพฤติกรรมที่เป็นผลจากเจตคตินั้นได้ดีกว่าเจตคติที่ไม่ได้มาจากการประสบการณ์ตรง (indirect experience) การที่ผลการวิจัยเป็นดังนี้อาจเนื่องจากประสบการณ์ที่นิสิตได้รับเมื่อเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยและที่ได้รับจากการปลูกฝังทางสังคมทำให้นิสิตมีความคุ้นเคยกับแนวคิดและแนวปฏิบัติและได้ตระหนักถึงคุณค่าของความเป็นไทย

12. นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ได้รับอิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดูต่างกันต่างก็มี ความนิยมไทยโดยรวมและเป็นรายด้านในระดับมากทุกด้าน ทั้งนี้เนื่องจากไม่ว่าบิดามารดา จะใช้วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบใด แต่จุดมุ่งหมายหลักของการอบรมเลี้ยงดูก็คือ การอบรมสั่งสอนให้ บุตรเป็นคนดีของสังคม มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ มีความเคารพในศาสนา ประพฤติตนตาม ขนบธรรมเนียมประเพณี และรักในศิลปวัฒนธรรมอันเป็นรากเหง้าของตน ดังที่ ซิมเมอร์และ วิทโนฟ (Zimmer and Witnov, 1985) ได้ศึกษากระบวนการทางสังคมในครอบครัวและกล่าวว่า ครอบครัวเป็นบริบทที่มีความเกี่ยวพันอย่างสูงกับกระบวนการปลูกฝังทางสังคม ในฐานะเป็น สถาบันทางสังคม หน้าที่หลักของครอบครัวคือการอบรมเลี้ยงดูบุตรหลานเพื่อให้เป็นสมาชิกของ ครอบครัวและเป็นสมาชิกของสังคม และสอดคล้องกับที่เคอร์คอฟ (Kerckhofs, 1986) กล่าวว่า ครอบครัวมีส่วนที่สำคัญในการปลูกฝังทั้งด้านสติปัญญาและสังคม ตั้งแต่วัยเด็กตลอดมาจนถึง ระดับอุดมศึกษา และโดยธรรมชาติบุคคลมักมีความพยายามที่จะประพฤติปฏิบัติให้สอดคล้องกับ ความคาดหวังทางวัฒนธรรม เชื้อชาติและเพศของตน

ผลการเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตที่ได้รับอิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน พบว่า โดยรวม นิสิตมีความนิยมไทยแตกต่างกันซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน และเมื่อเปรียบเทียบ เป็นรายด้านพบว่า นิสิตมีความนิยมไทยแตกต่างกันในด้านจิตสำนึกไทย ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย ด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย และด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย แสดงให้เห็นว่า ระดับของอิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดูมีผลต่อความนิยมไทยของนิสิต ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ ผลงานวิจัยของนักวิชาการหลายคน (Campbell, Adams, and Dobson, 1984 : 509 – 525 ;

Willemsen and Waterman. 1991 : 1203 – 1212) ที่พบว่าลักษณะเฉพาะของครอบครัว และความใกล้ชิดภายในครอบครัวมีอิทธิพลสูงต่อการพัฒนาอัตลักษณ์ของนักศึกษา และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของโคแบคกับสเคอรี (Kobak and Sceery. 1988 : 135 – 146) ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ภายในครอบครัวกับความสามารถทางสังคมของวัยรุ่นตอนปลายและพบว่า วัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรักและเหตุผล จะมีความสามารถทางสังคมสูงกว่าวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย และแบบเข้มงวด รวมทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของพินคัสและรูอิซ (Pincus and Ruiz. 1997 : 436 – 454) ที่ศึกษาอิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดูและพบว่า การอบรมเลี้ยงดูมีอิทธิพลต่อการแสดงออกด้านพฤติกรรมทางวัฒนธรรมและด้านสังคม เช่น ความสนใจสังคม ความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น และการเข้ากับผู้อื่นได้ นอกจากนี้ การที่นิสิตมีความนิยมไทยแตกต่างกันในด้านจิตสำนึกไทย ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย ด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย และด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย แสดงให้เห็นว่า นิสิตเมื่อได้รับประสบการณ์ต่าง ๆ มากขึ้น มีแผนแบบการปฏิบัติจากแหล่งต่างๆ ให้เลือกรับมากขึ้น จะหันกลับไปมองเนื้อหาทางวัฒนธรรมและแนวคิดต่างๆ ที่เคยได้รับจากบิดามารดาในวัยเด็ก แล้วนำมาวิเคราะห์ใหม่ว่า ค่านิยมใดยังคงมีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายในชีวิตของตนเองในปัจจุบันซึ่งสอดคล้องกับผลงานของซอสซีเออร์และคณะ (Saucier et al. 2007 : 295 – 308) ที่พบว่าบุคคลที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรักจะเป็นกลุ่มที่เปิดใจกว้างเพื่อรับประสบการณ์ใหม่ๆ และสนใจความเป็นไปของสังคม

13. นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ได้รับอิทธิพลของสื่อมวลชนในระดับต่างกันต่างก็มีความนิยมไทยทั้งโดยรวม และเป็นรายด้านในระดับมากทุกด้าน ทั้งนี้อาจเนื่องจากสื่อมวลชนเป็นสิ่งที่มียุทธวิธีสูง สามารถแทรกเข้าถึงได้ทุกวงการและสามารถเป็นตัวกระตุ้นที่มีพลังให้บุคคลมีจุดยืนที่คล้อยตามสื่อมวลชนได้โดยไม่รู้ตัว ดังที่แคลปเปอร์ (Klapper. 1961 : 9) กล่าวว่า สื่อทำให้เกิดความคล้อยตามของประชาชนเพื่อนำไปสู่แนวคิดและความโน้มเอียงทางการเมืองและเศรษฐกิจ และที่สปาร์คส์ (Sparks. 2006 : 148) กล่าวว่า สื่อมวลชนมีอำนาจชักชวน (Persuasive power) ให้บุคคลเปลี่ยนแปลงเจตคติและพฤติกรรมได้ ดังนั้นหากสื่อมวลชนพร้อมใจกันนำเสนอภาพลักษณ์ที่ดีของไทย ไม่ว่าจะเป็นชนบะประเพณี ศิลปวัฒนธรรม สินค้า แหล่งท่องเที่ยว และความมีไมตรีจิตตามแบบไทย ก็อาจส่งผลให้นิสิตนักศึกษาที่มีความนิยมไทยทั้งโดยรวมและในแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก

ผลการเปรียบเทียบความนิยมไทยของนิสิตที่ได้รับอิทธิพลของสื่อมวลชนต่างกันโดยรวมไม่พบว่าแตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้านพบว่า นิสิตมีความนิยมไทยแตกต่างกันในด้านศิลปวัฒนธรรม และด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย โดยที่นิสิตที่ได้รับอิทธิพลจากสื่อมวลชนมากจะมีความนิยมไทยใน 2 ด้านนี้สูงกว่ากลุ่มอื่น แสดงให้เห็นว่า เนื้อหาที่นำเสนอใน

สื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อเจตคติ พฤติกรรม และค่านิยมของนิสิต ผลงานวิจัยนี้สอดคล้องกับผลงานของแอทกินส์ (Atkin. 1978 : 41 – 45) ที่สำรวจพฤติกรรมการซื้อของตามการชักชวนของโฆษณาในโทรทัศน์และพบว่าเด็กและวัยรุ่นที่ดูรายการโฆษณาสินค้าทางโทรทัศน์มีแนวโน้มที่จะบอกผู้ปกครองให้ซื้อของตามโฆษณาหรือเก็บเงินไว้ซื้อเอง และยังสอดคล้องกับที่บาร์ไวส์และเออร์เรนเบอร์ก (Barwise and Ehrenberg. 1990 : 136 – 150) กล่าวว่า เนื่องจากสื่อมวลชนมีผู้ใช้สื่อเป็นจำนวนมาก อิทธิพลของสื่อจึงอยู่ในวงกว้าง เนื้อหาที่เสนอจากสื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อเจตคติและพฤติกรรมของผู้ใช้สื่อ

14. ตัวแปรความรู้เกี่ยวกับไทยคดี ประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดี อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดูและอิทธิพลของสื่อมวลชน มีความสัมพันธ์เชิงพยากรณ์กับตัวแปรความนิยมไทยของนิสิต ตัวแปรเหล่านี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของความนิยมไทยของนิสิตได้ร้อยละ 81.10 โดยตัวแปรที่มีอิทธิพลสูงสุดได้แก่ อิทธิพลของสื่อมวลชน รองลงมาได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับไทยคดี อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดูและประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดีตามลำดับ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากตัวแปรเหล่านี้เป็นตัวแปรที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับตัวนิสิต กล่าวคือ ประการแรกสื่อมวลชนถือได้ว่าเป็นตัวแปรที่มีศักยภาพในการชักชวนสูง สามารถแทรกเข้าไปถึงได้ทุกวงการ (Sparks. 2006 : 148) บุคคลมักไม่รู้ตัวว่าถูกชักชวนเนื่องจากคิดว่าตนมีวิจาร์ณญาณสูงในการรับสื่อ นิสิตส่วนใหญ่อยู่ในวัยที่สนใจค้นหาตัวตนหรืออัตลักษณ์ จึงมักให้ความสนใจวัฒนธรรม เทคโนโลยี หรือแนวคิดที่แปลกใหม่ และมักจะเปิดใจกว้าง พร้อมที่จะยอมรับเอาสิ่งใหม่ๆ เมื่อเห็นว่าเป็นตัวแบบที่สอดคล้องกับความสนใจของตน ประการที่สองความรู้เกี่ยวกับไทยคดีมีส่วนสำคัญในการอธิบายความแปรปรวนของความนิยมไทยอาจเนื่องจาก นิสิตเมื่อมีความรู้ความเข้าใจในสิ่งใดก็มักมีเจตคติทางบวกกับสิ่งนั้นเพื่อรักษาความรู้สึกกับความรู้สึก (Festinger. 1957) และความรู้เป็นองค์ประกอบหนึ่งของเจตคติซึ่งมีความสัมพันธ์สูงกับค่านิยม บุคคลมักต้องการมีความรู้และแสดงออกทางความรู้สึกไปพร้อมๆ กันเสมอ (Rokeach. 1973) ประการที่สามอิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดูเป็นอิทธิพลที่เกิดจากการปลูกฝังทางสังคมภายในครอบครัวที่นิสิตได้รับการถ่ายทอดจากบิดามารดาตั้งแต่เด็ก บิดามารดาอาจเป็นตัวแบบที่นิสิตอาจซึมซับเอาค่านิยมส่วนหนึ่งของบิดามารดาเป็นของตนเอง ดังที่แบนดูรา (Bandura. 1969 : 108) กล่าวว่า บุคคลสามารถเรียนรู้จากการสังเกตพฤติกรรมของบุคคลอื่น และผลที่ตามมาของพฤติกรรมนั้นๆ การเรียนรู้ไม่เพียงแต่จะสามารถเรียนรู้เกี่ยวกับภาษาและทักษะทางร่างกายต่างๆ แต่พฤติกรรมที่ซับซ้อน เช่น เจตคติทางสังคม ค่านิยม และความเชื่อต่างๆ ก็สามารถใช่วิธีการนี้ได้ ประการที่สี่ประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดีเป็นตัวแปรหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับความนิยมไทยอาจเนื่องจากการมีประสบการณ์ตรงมักจะส่งผลให้มีการแสดงออกทางจิตพิสัยต่อสิ่งนั้นเสมอ การมีประสบการณ์ตรงเสมือนเป็นแหล่งอ้างอิงของพฤติกรรมตอบสนอง แบนดูรา

(Bandura. 1977) กล่าวว่า โดยทั่วไปแล้วบุคคลจะได้รับประสบการณ์มากมายในชีวิตตั้งแต่วัยเด็กจนกระทั่งล่วงเข้าวัยผู้ใหญ่ และจะมีการเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งต่างๆ โดยผ่านการสังเกตจากประสบการณ์ตรงและการเลียนแบบ นอกจากนี้ประสบการณ์ยังเป็นสิ่งเร้า (stimulus) ที่อาจส่งผลทั้งทางบวกและทางลบ (Positive – Negative reinforcement) ในกรณีที่เข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับไทยคดีแล้วมีความรู้สึกดีก็มักจะส่งผลให้มีค่านิยมเชิงบวกต่อสิ่งนั้น หรือเกิดผลแบบตรงกันข้ามถ้ารู้สึกไม่ดี (Rotter. 1954, Barone, Miniard, and Romeo. 2000 : 386 – 400)

จะเห็นว่าตัวแปรทั้งสี่ตัวแปรเหล่านี้ เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลสูง จึงควรได้รับการสนใจศึกษาอย่างละเอียด เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการเสริมสร้างความนิยมไทยสำหรับนิสิต

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีความนิยมไทยโดยรวมในระดับมาก แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย และด้านศิลปวัฒนธรรมไทย นิสิตมีความนิยมไทยอยู่ในระดับปานกลาง มหาวิทยาลัยจึงควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้นิสิตได้มีส่วนร่วมในการร่วมแสดงความคิดเห็น การบริหารจัดการโครงการ และการแสดงออกใน 2 ด้านนี้เพิ่มขึ้น เพื่อให้ นิสิตได้ตระหนักในคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทยและขนบธรรมเนียมประเพณีไทยให้มากขึ้นและต้องการสืบสาน - อนุรักษ์ไว้สืบไป
2. ผลการวิจัยพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญของความนิยมไทยในหลายตัวแปร เป็นต้นว่า เพศ สาขาวิชา ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต อาชีพหลักของผู้ปกครองฐานะทางเศรษฐกิจ ความรู้เกี่ยวกับไทยคดี ประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดี อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู และอิทธิพลของสื่อมวลชน ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนและผู้บริหารจึงน่าจะได้อ่านใจรายละเอียดของข้อแตกต่างเหล่านี้และใช้เป็นข้อมูลในการปรับกิจกรรมและรูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อแก้ไขความย่อหย่อนของความนิยมไทยในนิสิตบางกลุ่มและรักษาระดับความนิยมไทยของกลุ่มที่มีมากอยู่แล้วให้คงไว้
3. ตัวแปรความรู้เกี่ยวกับไทยคดี ประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดี อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู และอิทธิพลของสื่อมวลชน เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงความนิยมไทยของนิสิต มหาวิทยาลัยจึงควรจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับไทยคดีและประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดีให้กับนิสิตให้มากขึ้น นอกจากนี้ควรประสานกับ

- ผู้ปกครองในการให้การอบรมเลี้ยงดูให้บุตรหลานรักความเป็นไทย และมีการแนะนํานิสิตในการบริโภคสื่อให้เหมาะสม เพื่อช่วยให้รู้จักเลือกสื่อที่เสริมสร้างความนิยมไทย
4. นิสิตเสนอแนวทางการพัฒนาและส่งเสริมความนิยมไทยที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยทั้งทางวิชาการและทางสังคม เพื่อส่งเสริมให้นิสิตมีความนิยมไทยมากขึ้น เช่น การจัดให้มีร้านบริการอาหาร – เครื่องดื่มแบบไทย การส่งเสริมกิจกรรมดนตรี – นาฏศิลป์ไทย การจัดกิจกรรมสัปดาห์ไทย การฝึกอบรมงานศิลปหัตถกรรมไทย การจัดกิจกรรมรับน้องแบบไทย การจัดงานสืบสานประเพณีไทย การศึกษาดูงานเกี่ยวกับวิถีชีวิตไทย เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยนี้ศึกษาเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แต่การปลูกจิตสำนึกความนิยมไทยควรเกี่ยวข้องกับคนไทยทุกคน จึงควรมีการศึกษาโดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากสถาบันการศึกษาทั่วประเทศ
2. เนื่องจากตัวแปรความรู้เกี่ยวกับไทยคดี ประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดี อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู และอิทธิพลของสื่อมวลชน เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลสูงต่อความนิยมไทย จึงน่าจะได้มีการนำตัวแปรเหล่านี้ไปศึกษาอิทธิพลอย่างละเอียดเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ในทางปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น
3. ควรศึกษารูปแบบการจัดกิจกรรมสำหรับนิสิตโดยนำเอาข้อมูลจากข้อเสนอแนะของนิสิตไปพิจารณาเป็นพื้นฐานในการออกแบบกิจกรรม

บรรณานุกรม

- กุลทรัพย์ เกษแม่นกิจ.(2539). นิยามไทย 2538 – 2539. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ธุรกิจก้าวหน้า
- กฤติกา ลีลาพตะ.(2544). การศึกษาความนิยมไทยและแนวทางในการเสริมสร้างความนิยมไทย
ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จุฬาลักษณ์ เรืองณรงค์.(2537). การศึกษาค่านิยมด้านจริยธรรมของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัย
ภาคใต้. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ผดุง อารยะวิญญและ ศรียา นิยมธรรม.(2530). รายงานการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความ
นิยมไทยของนักเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ,
กระทรวงศึกษาธิการ.
- พิชัย นิรมานสกุล.(2539). ปัจจัยที่มีผลต่อการซื้อสินค้าแฟชั่น Brand Name จากต่างประเทศ.
ปรินญานิพนธ์ ศศ.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว "พระราชดำรัสเกี่ยวกับกิจกรรมเสือป่า" ในอนุสรณงาน
พระราชทานเพลิงศพ รวงเสวกตรี ขุนพรหมสุรศักดิ์. (จอม รัฐวิจัน) (2511.) กรุงเทพฯ.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2552). ปฏิทินวิชาการ ปีการศึกษา 2552. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เมืองเริง ประยงค์. (2539). นิยามไทย 2538 - 2539. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ธุรกิจก้าวหน้า.
- ทัศนีย์ คำเสมอ. (2545).การศึกษาเกี่ยวกับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นภาพร แก้วนิมิตชัย. (2539). การวิเคราะห์วัฒนธรรมนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาไทย.
ปรินญานิพนธ์ ค.ด. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นราธิปพงศ์ประพันธ์, กรมหมื่น. (2517). "วัฒนธรรมคืออะไร" ในชุมนุมพระนิพนธ์ของกรมหมื่น
นราธิปพงศ์ประพันธ์ (หน้า 246 – 271). กรุงเทพฯ : เสริมวิทยบรรณาการ.
- วิจิตวงศ์ ณ ป้อมเพชร. (2550). กว่าจะมาถึงวันนี้. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แสงดาว.
- วิทยากร เชียงกุล. (2542). งานคัสดรในรอบ 30 ปีของวิทยากร เชียงกุล. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์มิ่งมิตร.
- วิรุณ ตั้งเจริญ. (2552). 'สารอธิการบดี' ใน ปฏิทินวิชาการ ปีการศึกษา 2552. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2550). รายงานการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ความเชื่อและปัจจัยที่ส่งผลต่อ

พฤติกรรม การบริโภคสินค้าไทยของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ. กรุงเทพฯ :

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. (2526). คู่มือปลูกฝังค่านิยม. กรุงเทพฯ :

สำนักพิมพ์กราฟิเคอาร์ท.

----- (2537). แผนแม่บทปรัณรงศ์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย

ไทย พศ. 2537. กรุงเทพฯ : นีลนารการพิมพ์.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2550). "ภาวะเศรษฐกิจไทย

ไตรมาสที่สาม และแนวโน้มปี 2550 – 2551". วารสาร Economic Outlook ฉบับวันที่ 3 ธันวาคม 2550.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ "สถิติการค้าส่ง ค้าปลีก และการค้าระหว่างประเทศ" วารสารสถิติ

ไตรมาสที่ 1 และ 2 ปีที่ 55 พศ. 2550.

สุทธชัย ยิ้มประเสริฐ. (2543). ลัทธิชาตินิยมใหม่กับการต่อต้านจักรวรรดินิยมอเมริกาในสมัย 14

ตุลาคม 2516 ถึง 6 ตุลาคม 2519 ใน คำประกาศชาตินิยมใหม่ หน้า 57- 79. กรุงเทพฯ : รอดิสันเพรส.

สุภาพร ปาละลักษณ์. (2541). พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารกับความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรม

การบริโภคสินค้าของสตรีวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินญานิพนธ์ ศศ.ม.

กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุนทร สุทธาภกุล. (2539). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการซื้อเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายของวัยรุ่น

ศึกษากรณีนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2538. ปรินญานิพนธ์ ศศ.ม.

กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุรเกียรติ์ สนิทวงศ์. (2539). นิยมไทย 2538 – 2539. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ธุรกิจก้าวหน้า.

หทัย หริวรวงษ์. (2539). นิยมไทย 2538 – 2539. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ธุรกิจก้าวหน้า.

อนุนามราชธน, พระยา. (2522). การศึกษาวรรณคดีแห่งวรรณศิลป์. กรุงเทพฯ :

สำนักพิมพ์บรรณาคาร.

Ackerman, P.L. and Heggestad, E.D. (1997) "Intelligence, Personality, and Interest :

Evidence for Overlapping Traits," Psychological : Bulletin, 121 (2) : 219 – 245.

Adams, G.R. (1985) " Identity and Political Socialization," in A.S. Waterman (Ed.)

Identity in Adolescence: Process and Contents. (San Francisco : Jossey – Bass.

- Adams, G.R. and Fitch, S.A. (1983) Psychological Environments of University
Department : Effects on College Students' Identity and Ego Stage Development.
Journal of Personality and Social Psychology, 44 : 1266 – 1275.
- Adlaf, E.M., Gliksman, L., Demers, A., and Newton – Taylor, B. (2001). "The Prevalence
of Elevated Psychological Distress among Canadian Undergraduates : Findings
from the 1998 Canadian Campus Survey," Journal of American College Health,
50, 67 – 72.
- Allport, G.W. (1961) Pattern and Growth in Personality. New York : Holt, Rinehart &
Winston.
- (1935) " Attitudes", in C Murchion (Ed.) Handbork of Social Psychology,
2(p 798 – 844) Worcester MA : Clark University Press.
- Alter, P. (1989) Nationalism. London : Edward Arnold.
- Alvermann,D.,Moon,J., and Hagood, M.(1999). Popular Culture in the Classroom.
Newark, NJ : National Reading Conference.
- Anderson, B.(1983). Imagined Communities : Reflections on the Origin and Spread of
Nationalism. London : Verso.
- Anderson, C., Berkowitz, L., Donnerstein, E., Huessman, R., Johnson, J., et al. (2003).
"The Influence of Media Violence on Youth," Psychological Science in the Public
Interest. 4, 81 – 110.
- Arnett, J.(2002). "The Psychology of Globalization," American Psychologist,
57, 774 – 783.
- (2004). Emerging Adulthood : The Winding Road from Late Teens Through
the 20s. Oxford, UK : Oxford University Press.
- Astin, A.W. and Sax, L.J. (1998). "How Undergraduates are Affected by Service
Participation," Journal of College Student Development, 39, 251 – 263.
- Atkin,C.K.(1978). "Observation of Parent – Child Interaction in Supermarket Decision
Making," Journal of Marketing, 42, 41 – 45.
- Atkinson, D.R., Morten, G., and Sue, D.W. (1983). Counseling American Minorities :
A Cross Cultural Perspective. Dubuque, IA ; William C. Brown.
- Baltes, P.B.(1997). "On the Incomplete Architecture of Human Ontogeny," American
Psychologist. 32, 366 – 380.

- Baltes, P.B., Staudinger, U.M., and Lindenberger, U.(1999). "Lifespan Psychology : Theory and Application to Intellectual Functioning," Annual Review of Psychology, 50, 471 – 507.
- Barwise, P., and Ehrenberg G.(1990). Television and Its Audience, London : Sage.
- Bertrand, A.L.(1967). Basic Sociology : An Introduction to Theory and Method. New York : Appleton and Century – Crofts.
- Billig, M.(1995). Banal Nationalism. London : Sage.
- Block, J.H.(1981). Debatable Conclusions about "Sex Differences" Contemporary Psychology, 21(8) : 517 – 522.
- Bloom, M.V.(1987). "Leaving Home : A Family Transition," in J. Bloom – Feshback and S. Bloom – Feshbach (Eds.) The Psychology of Separation and Loss. San Francisco : Jossey – Bass.
- Bond, M, H.(1985). "Language as a Carrier of Ethnic Stereotypes in Hong Kong," Journal of Social Psychology, 125, 53 – 62.
- Bond, M, H., and Tedeschi, J.T.(2001). "Polishing the Jade : A Modest Proposal for Improving the Study of Social Psychology Across Cultures," in D. Matsumoto (ed.) The Handbook of Culture and Psychology. (pp 300 – 324) New York : Oxford University Press.
- Boyes, M.C. and Chandler, M.(1992). "Cognitive Development, Epistemic Doubt and Identity Formation in Adolescence," Journal of Youth and Adolescence, 21, 277 – 304.
- Brown, J.(2000). "Adolescents" Sexual Media Diets." Journal of Adolescent Health, 27(2), 35 – 40.
- Brown, B.B., Eicher, S.A. & Petrie, S.(1986). "The Important of Peer Group Affiliation in Adolescence," Journal of Adolescence, 9, 73 – 96.
- Brown, J., Landin L'Eagle, K., Pardun, C., Guang, G., Kenneavy, K., and Jackson, C.(2006). "Sexy Media Matter : Exposure to Sexual Content in Music, Movies, Television, and Magazines Predict Black and White Adolescents' Sexual Behavior," Pediatrics, 117, 1018 – 1027.
- Brubaker, R.(1996). Nationalism Reframed. Cambridge : Cambridge University Press.

- Busseri, M.A., and Rose – Krasnor, R.(2008). "Subjective Experiences in Activity Involvement and Perceptions of Growth in a Sample of First Year Female University Students," Journal of College Student Development, 49(5) ; 425 – 441.
- Callan, V.J., Gallois, C., and Forbes, P.A. (1983). "Evaluative Reactions to Accented English : Ethnicity, Sex Role, and Context." Journal of Cross – Cultural Psychology, 14, 407 – 426.
- Campbell, E., Adams, G.R. & Dobson, W.R. (1984). "Familial Correlates of Identity Formation in Late Adolescence : A study of the Predictive Utility of Connectedness and Individuality in Family Relations," Journal of Youth and Adolescence, 13, 509 – 525.
- Carini, R.M., Kuh, G.D., and Klein, S.P.(2006). "Student Engagement and Student Learning : Testing the Linkages." Research in Higher Education, 47, 1 – 32.
- Carson,N., Rodriguez,D., and Audrain – McGovern, J.(2005). "Investigation of Mechanisms Linking Media Exposure to Smoking in High School Students," Preventive Medicine, 41, 511 – 520.
- Coatsworth, J.D., Sharp, E.H., Palen, L.A., Darling, N., Cumsille, P., and Marta, E.(2005). "Exploring Adolescent Self – Defining Leisure Activities and Identity Experiences Across Three Countries," International Journal of Behavioral Development, 29, 361 – 379.
- Cochran, W.(1997). Sampling Techniques. 3rd, ed. New York : John Wiley.
- Coleman, J.C.(1974). Relationships in Adolescence. London : Routledge & Kegan Paul.
- Cooper, C.R.(1994). "Cultural Perspectives on Continuity and Change in Adolescents' Relationships,' in R. Montemayor, G.R. Adams & T.P. Gullotta (Eds.) Personal Relationships During Adolescence. (Advances in Adolescent Development, Vol. 6, P. 78 – 100). Thousand Oaks, Ca: Sage.
- Collins, W.A., and Laursen, B.(2004). "Parent – Adolescent Relationships and Influences," In R. Lerner and L. Steinberg (Eds.) Handbook of Adolescent Psychology, New York : Wiley. (2nd.ed. p.331 – 361).
- Collins,W.A., and Steinberg, L.(2006). Adolescence. In W. Damon and R.M. Lerner and N. Eisenberg (eds.) Handbook of Child Psychology. New York : Wiley.

- Cooley, C.H.(1964). Human Nature and the Social Order. New York : Scribner.
- Costa, M.E. & Campos, B.(1990). "Socioeducational Contexts and Beginning University Students' Identity Development." In C. Vandenplaus – Holper & B.P. Campos(Eds.) Interpersonal and Identity Development : New Directions. (p. 79 – 85) Porto : Faculty of Psychology and Education.
- Cramer, P.(1998). "Freshman to Senior Year : A Follow – up Study of Identity, Narcissism, and Defense Mechanisms," Journal of Research in Personality. 32, 156 – 172.
- Cronbach, L.(1984). Essential of Psychological Testing. 4th. Ed. New York : Harper & Row.
- Davidson, W.P. (1983). "The Third – Person Effect in Communication," Public Opinion Quarterly, 47, 1 – 15.
- Eagly, A.H. and Chaiken, S.(1993). The Psychology of Attitudes. Fort Worth, TX. : Harcourt Brace Jovanovich.
- Eccles, J.S., and Gootman, J.A.(2002). "Features of Positive Developmental Settings" in J.S. Eccles and J.A. Goodman(eds.) Community Programs to Promote Youth Development. (pp 86 – 118) Washington, D.C. : National Academy Press.
- Elliott, L.(1998). The Global Politics of the Environment. London : Macmillan.
- Erikson, E.H. (1968). Identity : Youth and Crisis. New York : Norton.
- Falk, R.(1999). Predatory Globalization. Cambridge, UK : Polity.
- Feather, N.T.(1975). Values in Education and Society. New York : The Free Press.
- Ferguson, G. (1981). Statistical Analysis in Psychology and Education. 5th, ed. New York : McGraw – Hall.
- Festinger, L.(1957). A Theory of Cognitive Dissonance. Stanford, CA : Stanford University Press.
- Friedlander, L.J., Reid, G., Shupak, N., and Cribbie, R. (2007). "Social Support, Self Esteem, and Stress as Predictors of Adjustment to University Among First Year Undergraduates." Journal of College Student Development, 48(3), 259 – 274.
- Fu, J.H., and Chiu, C. (2007). " Local Culture's Responses to Globalization : Exemplary Persons and Their Attendant Values," Journal of Cross – Cultural Psychology, 38(5), 636 – 653.

- Fuller, H.A., and Damico, A.M.(2008). "Keeping Pace with Teen Media Use : Implications and Strategies for Educators," Journal of Educational Research, 101(6) : 323 – 330.
- Furman, W. & Buhrmester, D.(1992). "Age and Sex Differences in Perceptions of Networks of Personal Relationships," Child Development, 63, 103 – 115.
- Galotti, K.M., and Kozberg, S.F.(1987). "Older Adolescents' Thinking about Academic/Vocational and Interpersonal Commitments," Journal of Youth and Adolescence, 16,313 – 331.
- Gecas, V.(1981). "Contexts of Socialization," In. Rosenberg, M., Turner – R.H.(Eds.) Social Psychology : Sociological Perspectives, New York : Basic Books.
- Gellner, E.(1983). Nation and Nationalism, Oxford : Blackwell.
- Gerbner, G., Gross, L., Morgan, M., and Signorielli, N.(1994). "Growing up with Television : The Cultivation Perspective," in J. Bryant and D. Zillmann(eds.) Media Effects : Advance in Theory and Research (pp 17 – 41) Hillsdale; NJ : Erlbaum.
- Giles, H., Henwood, K., Coupland, N., Harriman, J., and Coupland, J.(1992). "Language Attitudes and Cognitive Mediation," Human Communication Research, 18, 500 – 527.
- Gorman, C.(1992). "Sizing Up the Sexes" Time, 3 : 32 – 40, January 20.
- Gottlieb, B.H., Still, E., and Newby – Clark, I.R. (2007). "Types and Precipitants of Growth and Decline in Emerging Adulthood," Journal of Adolescent Research, 22, 132 – 155.
- Guilford, J.P., Christensen, P.R.; Bond Jr, N.A.; Sutton, M.A.(1957). "A Factor Analysis Study of Human Interests", Psychological Monographs, 68(375).
- Handy, R.(1970). The Measurement of Values, St.Louis, Mo : Green.
- Harrison, K.(2000). "Television Viewing, Fat Stereotyping, Body Shape Standards, and Eating Disorder Symptomology in Grade School Children," Communication Research, 27, 617 – 641.
- Hedges, L.V., and Nowell, A.(1995). "Sex Differences in Mental Test Scores, Variability, and Numbers of High – Scoring Individuals," Science, 269 : 41 – 45.

- Hill, J.P.(1973). Some Perspectives on Adolescence in American Society. A Report for the Office of Child Development, V.S. Department of Health, Education, and Welfare, Washington,DC.
- Hofstede, G.(1980). Culture's Consequences : International Differences in Work – Related Values. Beverly Hills, CA : Sage.
- Hogg, M.A., and Abrams, D.(1988). Social Identifications : A Social Psychology of Intergroup Relations and Group Processes. London : Routledge.
- Holland, J.L. "Explorations of a Theory and Vocational Choice and Achievement : II. A Four – Year Prediction Study," Psychological Reports. 12 : 547 – 549.
- Hooge, L.(1992). "Nationalist Movements and Social Factors : A Theoretical Perspective," in J. Coakeley (ed.) The Social Origin of Nationalist Movements. London : Sage.
- Hooson, D.(1994). Geography and National Identity. Oxford : Blackwell.
- Hoover – Dempsey, K. and Sandler, H.M. (1997). Why Do Parents Become Involved in their Children's Education," Review of Educational Research, 67(1), 3 – 42.
- Horley, J.(2000). Value Assessment and Everyday Activities. Journal of Constructivist Psychology. 13(1), 67 – 73.
- House, J.D.(2000). "The Effect of Student Involvement on the Development of Academic Self – Concept," Journal of Social Psychology. 140, 261 – 263.
- Inglehart, R. and Baker, W.E. (2000). "Modernization, Cultural Change, and the Persistence of Traditional Values," American Sociological Review. 65, 19 – 51.
- Kedourie, E.(1993). Nationalism. London : Hutchinson.
- Kerckhoff, A.C.(1986). "Family Position, Peer Influences and Schooling," in Richardson J.G. (ed.) Handbook of Theory and Research for the Sociology of Education. New York : Greenwood Press.
- Klapper, J.(1961). The Effects of Mass Communication. Glencoe, IL : The Free Press.
- Kleiber, D., Larson, R., and Csikszentmihalyi, M. (1986). "The Experience of Leisure in Adolescence," Journal of Leisure Research. 18, 169 – 176.
- Kluckhohn, C.(1949). Mirror of Man. New York : McGraw – Hill.

- (1951). "Values and Value Orientations in the Theory of Action in T. Parsons and E.A. Shils (eds.) Toward a General Theory of Action. Cambridge : Harward University Press.
- Kobak, R.R., & Sceery, A.(1988). "Attachment in Late Adolescence : Working Models, Affect Regulation, and Representation of Self and Others," Child Development, 59, 135 – 146.
- Kohlberg, L.(1984). The Psychology of Moral Development : The Nature and Validity of Moral Stages. (vol.2) New York : Harper & Row.
- Kohn, H.(1944). The Idea of Nationalism. New York : McMillan.
- Kroger, J.(1985). Relationships During Adolescence : A Cross – National Comparison of New Zealand and United States Teenagers. Journal of Adolescence, 8, 47 – 56.
- Kroger, J.(1995). "The Differentiation of "Firm" and "Developmental" Foreclosure Identity Statuses : A Longitudinal Study," Journal of Research on Adolescence, 10, 317 – 337.
- Kroger, J.(1996). Identity in Adolescence : The Balance between Self and Other. London : Routledge.
- Kroger, J. (2000). Identity Development : Adolescence through Adulthood. London : Sage.
- Kuh, G.D.(2001). "Assessing What Really Matters to Student Learning : Inside the National Survey of Student Engagement," Change, 33(3), 10 – 17,66.
- Kuh, G.D.(2001). The National Survey of Student Engagement : Conceptual Framework and Overview of Psychometric Properties. Bloomington, Indiana University Center for Postsecondary Research.
- Kuh, G.D., Hu, S., and Vesper, N.(2000). "They Shall be Known by What They Do : " An Activities – based Typology of College Students, Journal of College Student Development, 41, 228 – 244.
- Kuh, G.D., and Vesper, N.(1997). "A Comparison of Student Experiences with Good Practices in Undergraduate Education between 1990 and 1994," Review of Higher Education, 21, 43 – 61.
- Lal,D.(2000). "Does Modernization Require Westernization?" The Independent Review, 5, 5 – 24.

- Lao, R.C.(1980). "Differential Factors Affecting Male and Female Academic Performance in High School" Journal of Psychology, 104 : 119 – 127.
- Lapsley, D.K., Rice, K., & Fitzgerald, D.P.(1998). "Adolescent Attachment, Identity, and Adjustment to College : Implication for the Continuity of Adaptation Hypothesis," Journal of Counseling and Development, 68, 561 – 565.
- Lareau, A.(1987). "Social Class Differences in Family – School Relationships : The Importance of Cultural Capital," Sociology of Education, 60, 73 – 85.
- Lefkowitz, E.S.(2005). "Things Have Gotten Better" : Developmental Change Among Emerging Adults After the Transition to University," Journal of Adolescent Research, 20,40 – 63.
- Lerner, R.M., Freund, A.M., De Stefanis, I., and Habermas, T.H.(2001). Understanding Developmental Regulation in Adolescence : The Use of the Selection, Optimization, and Compensation Model. Human Development, 44, 29 – 50.
- Lewin, K.(1936). Principle of Topological Psychology. New York : McGraw – Hill.
- Mahoney, J.L., Harris, A.L., and Eccles, J.S.(2006). "Organized Activity Participation, Positive Youth Development, and the Over – Scheduling Hypothesis," Social Policy Report, 20, 3 – 30.
- Malinowski, B.(1944). Scientific Theory of Culture. Chapel Hill : University of North Carolina Press.
- Marcia, J.E.(1976). "Identity Six Years After : A Follow – up Study," Journal of Youth and Adolescence, 5, 145 – 150.
- Maslow, A.H.(ed)(1959). New Knowledge in Human Values, New York : Harper.
- (1971). "Psychological Data and Value Theory," in Maslow, A.H.(ed.) New Knowledge in Human Values, (pp 119 – 136) Chicago : Gateway.
- McCabe, M., and Ricciardelli, L. (2001) "Parent, Peer and Media Influences on Body Image and Strategies to both Increase and Decrease Body Size among Adolescent Boys and Girls," Adolescence, 36(142), 225 – 241.
- McCannon, B.(2000). Four Studies : Media Literacy Works (Report) retrieved June 15,2007 from <http://www.nmmpl.org/faloo.pdf>.

- McCrae, R.R., Costa, P.T., Ostendorf, F., Angleitner, A., Herbickova, M., Avia, M.D. et. Al. (2000). "Nature over Nurture : Temperament, Personality and Life Span Development," Journal of Personality and Social Psychology, 78, 173 – 186.
- McDonough, P.M.(1997). Choosing Colleges : How Social Class and Schools Structure Opportunity, Albany : State University of New York Press.
- McNeil, W.(1986). Polyethnicity and National Unity in World History, Toronto : University of Toronto Press.
- Mead, G.H.(1934). Mind, Self, and Society, Chicago : University of Chicago Press.
- Meinecke, F.(1907). Cosmopolitanism and the National State, Princeton, NJ : Princeton University Press.
- Meyor, J.(1980). "The World Polity and the Authority of the Nation State," in A. Bergenson (ed.) Studies of the Modern World System, New York : Academic Press. P 109 – 137.
- Mischel, W.(1973). "Toward a Cognitive Social Learning Reconceptualization of Personality," Psychological Review, 80, 252 – 283.
- Mooney, S.P., Sherman, M.F., & Lo Presto, C.T. (1991). Academic Locus of Control, Self – Esteem, and Perceived Distance from Home as Predictors of College Adjustment," Journal of Counseling and Development, 69, 445 – 448.
- Moore, D., and Hotch, D.F.(1981). " Late Adolescents' Conceptualizations of Home – Leaving," Journal of Youth and Adolescence, 10, 1 – 10.
- Moore,J., Lovell, C.D., McGann, T., and Wyrick, J.(1998). "Why Involvement Matters : A Review of Research on Student Involvement in the Colligate Setting," College Student Affairs Journal, 17, 4 – 17.
- Moran, K.C. (2004). " The Third – Person Effect as an Obstacle to Media Literacy" Paper Presented at the Annuai Meeting of the International Communication Association, New Orleans, LA. Retrieved April 22, 2008 from http://www.allacademic.com/meta/p112980_index.html.
- Musgrave, P.W.(1987). Socialising Contexts : The Subject in Society, Sydney : Allen and Unwin.

- National Survey of Student Engagement. (2000). The NSSE 2000 Report : National Benchmarks of Effective Educational Practice. Bloomington : Indiana University Center for Postsecondary Research and Planning.
- Nelson, L.J., and Barry, C.M. (2005). "Distinguishing Features of Emerging Adulthood : The Role of Self – Classification as an Adult," Journal of Adolescent Research, 20, 242 – 262.
- Oles, P.K. and Hermans, J.M.(2003). "Values," Encyclopedia of Psychology Assessment, 2, 1082 – 1088.
- Oswald, D.L., and Clark, E.M.(2003). "Best Friend Forever? High School Best Friendships and Transition to College," Personal Relationships, 10, 187 – 196.
- Pace, C.R. (1980). "Measuring the Quality of Student Efford." Current Issues in Higher Education, 2, 10 – 16.
- Pace, C.R.(1984). Measuring the Quality of College Student Experiences. Los Angeles : University of California, Center for the Study of Evaluation.
- Parameswaran, R.(2002). "Local Culture in Global Media : Excavating Colonial and Material Discourses in National Geographic." Communication Theory, 12 ; 287 – 315.
- Pascarella, E.T., and Terenzini, P.T. (1991). How College Affects Students : Findings and Insights from Twenty Years of Research. San Francisco : Jossey – Bass.
- Paul, E.L., and Brier, S.(2001). "Friendsickness in the Transition to College : Precollege Predictors and College Adjustment Correlates," Journal of Counseling and Development, 79, 77 – 89.
- Perna, L.W. & Titus, M. (2005). " The Relationship between Parental Involvement as Social Capital and College Enrollment : An Examination of Racial/Ethnic Group Differences," Journal of Higher Education, 76, 485 – 518.
- Petty, R.E., and Cacioppo, J.T.(1986). "The Elaboration Likelihood Model of Persuasion," in L. Berkowitz (ed.) Advances in Experimental Sociology. (pp 123 – 205) Hillsdale, NJ : Erlbaum.
- Piaget, J.(1972). "Intellectual Evolution From Adolescence to Adulthood," Human Development, 15, 1 – 12.

- Pike, G.R.(2006). "The Convergent and Discriminant Validity of NSSM Scalelet Scores," Journal of College Student Development, 47, 550 – 563.
- Pincus, A.L., & Ruiz, M.A. (1997). "Parental Representations and Dimensions of Personality : Empirical Relations and Assessment Implications," Journal of Personality, 68, 436 – 454.
- Plank, S.B. and Jordan, W.J. (2001). "Effects on Information, Guidance, and Actions on Postsecondary Destinations : A Study of Talent Loss," American Educational Research Journal, 38, 947 – 979.
- Porter, D.(ed.) (1997). Internet Culture. London : Routledge.
- Randahl, G.J.(1991). " A Typological Analysis of the Relations between Measured Vocational Interests and Abilities," Journal of Vocational Behavior, 38 : 333 – 350.
- Renan, E. (1990). "What is a Nation?" in H. Bhabha (ed.) Nation and Narration. London : Routledge.
- Resnick, S.M.(1993). "Sex Differences in Mental Rotation : An Effect of Time Limits?" Brain and Cognition, 21 : 71 – 79.
- Rice, K.G., & Mulkeen, P.(1995). "Relationships with Parents and Peers : A Longitudinal Study of Adolescent Intimacy." Journal of Adolescent Research, 10, 338 – 357.
- Robertson, R. (1992). Globalization : Social Theory and Global Culture. London. Sage.
- Roe Clark, M.(2005). "Negotiating the Freshman Year : Challenges and Strategies Among First – Year College Students." Journal of College Student Development, 46, 296 – 316.
- Rokeach, M. (1968). Beliefs, Attitudes and Values : A Theory of Organization and Change. San Francisco : Jossey – Bass.
- Rokeach, M.(1973). The Nature of Human Values. New York : The Free Press.
- Wyche, K.F. (1994) "Ethnic Difference in Identity Development in the United States," in S.L. Archer(ed.) Interventions for Adolescent Identity Development. (pp 62 – 83). Thousand Oaks, CA : Sage.
- Rotheram – Borus, M.J. and Rowan – Kenyon, H.T.; Bell, A.D.; & Perna, L.W. (2008). "Contextual Influence on Parental Involvement in College Going : Variations by Socioeconomic Class," The Journal of Higher Education, 79(5), 564 – 586.

- Rowan – Kenyon, H.T., Bell, A.D., and Perna, L.W.(2008). "Contextual Influences on Parental Involvement in College Going : Variations by Socioeconomic Class," The Journal of Higher Education, 9(5), 564 – 586.
- Santana, K.(2003). "MTV Goes to Asia," Yale Global. Retrived August 12, 2003, from <http://yaleglobal.yale.edu/display.article?id2211&page=1>.
- Sassen, S.(1996). Losing Control?. Sovereignty in an Age of Globalization. New York : Columbia University Press.
- Saucier, G., Wilson, K.R., & Warka,J. (2007). "The Structure of Retrospective Accounts of Family Environments : Related to the Structure of Personality Attributes," Journal of Personality Assessment, 88(3), 295 – 308.
- Schultheiss, D.P. & Blustein, D.(1994) "Contributions of Family Relationship Factors to the Identity Formation Process," Journal of Counseling and Development, 73, 159 – 166.
- Schwartz, S.H.(1992). "Universals in the Content and Structure of Values : Theoretical Advances and Empirical tests in 20 Countries," Advances in Experimental Social Psychology 25, 1 – 65.
- (2004). "Mapping and Interpreting Cultural Differences Around the World," in V. Vinken, J. Soeters and P. Ester (eds) Comparing Cultures : Dimensions of Culture in a Comparative Perspective. (pp. 43 – 73) The Netherlands : Brill.
- Simmon, R.G., Burguson, R., Carlton – Ford, S., and Blyth, D.A. (1987). "The Impact of Cumulative Change in Early Adolescence," Child Development, 58, 1220 – 1234.
- Smith, A.(1986). The Ethnic Origins of Nations. Oxford : Blackwell.
- Sparks, G.G.(2006). Media Effects Research. Belmont, CA : Thomson & Wadsworth.
- Staub, E.(1972). Effects of Persuasion and Modeling on Delay of Gratification," Developmental Psychology, 6 : 166 – 177.
- Steinberg, I, and Silk, J.(2002). "Parenting Adolescents" In M. Bornstein (Ed.) Handbook of Parenting : Volum I Children and Parenting (p.103 – 133). Mahwah, NJ : Erlbaum.
- Stout, L.(1996). Bridging the Class Divide and Other Lessons for Grassroots Organizing. Boston : Beacon Press.

- Strasburger, V., and Donnerstein, E.(1999). "Children, Adolescents and the Media : Issues and Solutions," Pediatrics, 102, 129 – 139.
- Tajfel, H. and Turner, J.C. (1979). "The Social Identity Theory of Intergroup Behavior," in W.G. Austin and S. Worchel (Eds.) Psychology of Intergroup Relations. (pp 94 – 109) Chicago : Nelson – Hall.
- Tashakkori, A ; and Thompson, V.D. (1990). "Race Differences in Self Perception and Locus of Control During Adolescence and Early Adulthood" ERIC ED 327806.
- Taveras, E., Rifas – Shiman, S., Field, A ; et al. (2004). The Influence of Wanting to Look Like Media Figures on Adolescent Physical Activity. Journal of Adolescent Health, 35(1), 41 – 50.
- Terrenzini, P.T., Pascarella, E.T., and Blimling, G.S. (1996). "Students Out of Class Experiences and Their Influence on Learning and Cognitive Development : A Literature Review," Journal of College Student Development, 37, 149 – 162.
- Thomsen, S., Weber, M., and Brown, L.(2001). "The Relationship between Health and Fitness Magazine Reading and Eating Disordered Weight Loss Methods Among High School Girls," American Journal of Health Education, 32(3), 133 – 138.
- Tomlinson, J.(1999). Globalization and Culture, Cambridge : Polity Press.
- Turkel, S.(1997). "Session with the Cybershrink : An Interview with Sherry Turkel," in Taking Sides : Mass Media and Society. A Alison and J. Hanson (eds.) Guilford, CT : Dushkin.
- Voyer, Danile (1997). "Scoring Procedure, Performance Factors, and Magnitude of Sex Differences in Spatial Performance." American Journal of Psychology, 110(2) : 259 – 376.
- Vygotsky, L.S.(1978). Mind in Society : the Development of Higher Psychological Process. Cambridge, MA : Harvard University Press.
- Waterman, A.S.(2004). "Finding Someone to be : Studies on the Role of Intrinsic Motivation in Identity Formation," Identity, 4, 209 – 228.
- Weinmann, L.L. & Newcombe, N.(1990) "Relational Aspects of Identity : Late Adolescents' Perceptions of their Relationships with Parents," Journal of Experimental Child Psychology, 50, 357 – 369.

- Weber, E. (1976). Peasants into Frenchmen : The Modernization of Rural French, 1877 – 1914. Stanford, CA : Stanford University Press.
- Wentworth, W.M.(1980). Context and Understanding : An Inquiry into Socialization Theory. New York : Elsevier.
- Whithbourne, S.K.(1996). The Aging Individual : Physical and Psychological Perspectives. New York : Springer – Verlag.
- Willemssen, E.W. & Waterman, K.K. (1991). "Ego Identity Status and Family Environment : A Correlational Study," Psychological Reports, 69. 1203 – 1212.
- Williams, R.M. Jr. (1979). "Change and Stability in Value and Value Systems : A Sociological Perspective," in M. Rokeach (Ed.) Understanding Human Values : Individual and Societal. New York : The Free Press.
- Wissler, C.(1923). Man and Culture. New York : MacMillan.
- Wong,S., Bond, M.H. and Rodriguez Mosquera, P.(2008). The Influence of Culture Value Orientations on Self – Reported Emotional Expression Across Cultures," Journal of Cross – Cultural Psychology, 38(2) : 224 – 229.
- Yoon, K. (2003). "Retraditionalizing the Mobile : Young People's Sociality and Mobile Phone," Cultural Studies, 6, 327 – 343.
- Zhang, J. and Shavitt, S. (2003). "Cultural Values in Advertisements to the Chinese X – Generation," Journal of Advertizing, 32, 23 – 33.
- Zimmer, J.M. and Witnov, S.J.(1985). "Socialization", In. Husen, T., Postlethwaite, T.N.(Eds.) The International Encyclopedia of Education. Oxford : Pergamon Press.

แบบสอบถาม

เรื่อง

คุณลักษณะความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนิสิตผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่ศึกษา คณะที่ศึกษา เกรดเฉลี่ย ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต อาชีพหลักของผู้ปกครอง รายได้ของครอบครัว ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู และอิทธิพลของสื่อมวลชน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับไทยคดีของนิสิต

ตอนที่ 3 แบบสอบถามประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดีของนิสิต

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความนิยมไทยของนิสิต แบ่งเป็น 6 ด้าน ได้แก่

- 1) ด้านจิตสำนึกไทย
- 2) ด้านภาษาและวรรณกรรมไทย
- 3) ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย
- 4) ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย
- 5) ด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย
- 6) ด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย

ตอนที่ 5 แบบสอบถามแนวทางพัฒนาเสริมสร้างความนิยมไทยของนิสิต

โปรดตอบแบบสอบถามนี้ให้ครบถ้วนทุกข้อ และตอบให้ตรงกับความคิดเห็น ความรู้สึก และพฤติกรรมของท่านให้มากที่สุด

ขอขอบคุณยิ่ง

ดร.จารุวรรณ สกุลคุ ผู้วิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนิสิตผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ตามความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ

- ☐ ชาย
☐ หญิง

2. ชั้นปีที่ศึกษา

- ☐ ชั้นปีที่ 1
☐ ชั้นปีที่ 2
☐ ชั้นปีที่ 3
☐ ชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า

3. คณะที่กำลังศึกษา

☐ มนุษยศาสตร์	☐ พยาบาลศาสตร์
☐ วิทยาศาสตร์	☐ แพทยศาสตร์
☐ สังคมศาสตร์	☐ วิศวกรรมศาสตร์
☐ พลศึกษา	☐ ศิลปกรรมศาสตร์
☐ ศึกษาศาสตร์	☐ ทันตแพทยศาสตร์
☐ เกษตรศาสตร์	☐ สหเวชศาสตร์
☐ วิทยาลัยนวัตกรรมการ
สื่อสารสังคม	☐ วิทยาลัยนานาชาติเพื่อศึกษาความยั่งยืน

4.เกรดเฉลี่ย

- ☐ ตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป
☐ ระหว่าง 2.50 ถึง 2.99
☐ 2.50 ลงมา

5. ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต

- ☐ เข้าร่วมกิจกรรมนิสิตเกือบทุกกิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น
☐ เลือกเข้าร่วมเฉพาะกิจกรรมที่ตรงกับความสนใจจริงๆ
☐ ไม่ค่อยเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต ถ้าไม่จำเป็นจะไม่เข้าร่วมเลย

6. อาชีพหลักของผู้ปกครอง (ผู้ปกครองที่เป็นผู้หารายได้หลักของครอบครัว)

- ☐ ข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ
- ☐ ประกอบธุรกิจส่วนตัวบุคคล
- ☐ รับจ้าง / พนักงานบริษัทหรือสถานประกอบการเอกชน
- ☐ เกษตรกรรม
- ☐ อาชีพอื่นๆ (โปรดระบุ).....

7. รายได้ของครอบครัว (รายได้รวมของบิดามารดาหรือผู้ปกครองต่อเดือน)

- ☐ มากกว่า 30,000 บาท
- ☐ ระหว่าง 15,000 - 30,000 บาท
- ☐ น้อยกว่า 15,000 บาท

8. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง (ผู้ปกครองที่มีส่วนตัดสินใจเกี่ยวกับการศึกษาของท่าน)

- ☐ สูงกว่าปริญญาตรี
- ☐ ปริญญาตรี
- ☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี

9. ระดับของอิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครองต่อตัวท่าน

- ☐ มาก
- ☐ ปานกลาง
- ☐ น้อย

10. ระดับของอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อตัวท่าน

- ☐ มาก
- ☐ ปานกลาง
- ☐ น้อย

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับไทยคดีของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำชี้แจง จงทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องสี่เหลี่ยมหน้าข้อความที่ท่านเห็นว่าเป็นคำตอบที่ถูกต้อง
ข้อละ คำตอบเดียว

1. ปฐมกษัตริย์ราชวงศ์พระร่วงที่ครองกรุงสุโขทัยคือพระองค์ใด ?

สำหรับผู้จ้ย

- ☐ ก. พ่อขุนจำเมือง
☐ ข. พ่อขุนบางกลางหาว
☐ ค. พ่อขุนศรีนาวนำถม
☐ ง. พ่อขุนผาเมือง
☐ จ. พ่อขุนบานเมือง

--	--

2. ไตรภูมิพระร่วงเป็นพระราชนิพนธ์ของพระองค์ใด ?

- ☐ ก. พ่อขุนรามคำแหง
☐ ข. พญามังราย
☐ ค. พญาเลอไท
☐ ง. พ่อขุนศรีอินทราทิตย์
☐ จ. พญาลิไท

--	--

3. สรีดภงส์ ในสมัยสุโขทัยหมายถึงอะไร ?

- ☐ ก. เชื้อน
☐ ข. คลองส่งน้ำ
☐ ค. ท่อน้ำประปา
☐ ง. สระน้ำ
☐ จ. เตาเผาสังคโลก

--	--

4. พระพุทธรูปที่เด่นที่สุดของสมัยสุโขทัย คือปางใด ?

- ☐ ก. สมาริ
☐ ข. มารวิชัย
☐ ค. ลีลา
☐ ง. ปฐมเทศนา
☐ จ. ประทานอภัย

--	--

5. พระมหากษัตริย์ที่ครองราชย์นานที่สุดในสมัยอยุธยา คือพระองค์ใด ?

สำหรับผู้วิจัย

- ☐ ก. พระเจ้าอู่ทอง
- ☐ ข. พระนเรศวรมหาราช
- ☐ ค. พระนารายณ์มหาราช
- ☐ ง. พระรามาธิบดีที่ 2
- ☐ จ. พระบรมไตรโลกนาถ

--	--

6. กรุงศรีอยุธยาเสียแก่พม่าครั้งที่ 2 ในสมัยราชวงศ์ใด ?

- ☐ ก. อู่ทอง
- ☐ ข. บ้านพลูหลวง
- ☐ ค. สุวรรณภูมิ
- ☐ ง. ปราสาททอง
- ☐ จ. สุโขทัย

--	--

7. ศาสนกรรมวั่ง ในสมัยอยุธยาจะดูแลคติความประเพณีใด ?

- ☐ ก. คดีอาญา
- ☐ ข. คดีแพ่ง
- ☐ ค. คดีภาษีอากร
- ☐ ง. คดีที่ดิน
- ☐ จ. ถูกทุกข้อ

--	--

8. วิธีการบริหารที่เรียกว่า จตุสดมภ์ ในสมัยอยุธยานั้นใช้กับเมืองประเภทใดบ้าง ?

- ☐ ก. เมืองหลวง
- ☐ ข. เมืองลูกหลวง
- ☐ ค. หัวเมืองชั้นใน
- ☐ ง. หัวเมืองชั้นนอก
- ☐ จ. ถูกทุกข้อ

--	--

9. คำผ่านด่านทางบกทางน้ำเรียกว่าอะไร ?

- ☐ ก. อากร
- ☐ ข. ฤชา
- ☐ ค. จังกอบ
- ☐ ง. ส่วย
- ☐ จ. พินัยหลวง

--	--

10. เจ้าพระยาวิชาเยนทร์ สมุหนายกในพระนารายณ์มหาราช เป็นฝรั่งนามเดิมว่า
อย่างไร ?

สำหรับผู้วิจัย

- ☐ ก. ฟรานซิส บี. แซร์
- ☐ ข. จอห์น ครอว์เฟิร์ด
- ☐ ค. โรลัง ยัคมีนส์
- ☐ ง. คอนสแตนติน ฟอลคอน
- ☐ จ. เซอร์ เจมส์ บรูค

--	--

11. สมเด็จพระนเรศวรมหาราชทรงหลังน้ำประกาศอิสรภาพที่เมืองใด ?

- ☐ ก. สุพรรณบุรี
- ☐ ข. หงสาวดี
- ☐ ค. อโยธยา
- ☐ ง. หาง
- ☐ จ. แกรง

--	--

12. เจ้าพระยาโกษาธิบดี (ปาน) เกี่ยวพันทางเชื้อสายกับใคร ?

- ☐ ก. พระเจ้าอยู่หัวบรมโกษฐ์
- ☐ ข. พระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
- ☐ ค. พระบรมไตรโลกนาถ
- ☐ ง. พระเจ้าตากสินมหาราช
- ☐ จ. พระเพทราชา

--	--

13. นายกรัฐมนตรีคนแรกของไทยคือใคร ?

- ☐ ก. พระยามโนปกรณนิติธาดา
- ☐ ข. พระยาพหลพลพยุหเสนา
- ☐ ค. จอมพล ป. พิบูลสงคราม
- ☐ ง. นายปรีดี พนมยงค์
- ☐ จ. จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์

--	--

14. วัดประจำรัชกาลในข้อใดเข้าคู่กันถูกต้อง ?

สำหรับผู้วิจัย

- ☐ ก. วัดอรุณราชวราราม – รัชกาลที่ 1
- ☐ ข. วัดราชบพิธ – รัชกาลที่ 5
- ☐ ค. วัดราชโอรสาราม – รัชกาลที่ 4
- ☐ ง. วัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม – รัชกาลที่ 3
- ☐ จ. วัดสุทัศนเทพวราราม – รัชกาลที่ 8

--	--

15. พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงโปรดเกล้าฯ ให้มีการปฏิรูปการปกครองส่วนกลางเป็นกระทรวงเมื่อ พ.ศ. ไດ ?

--	--

- ☐ ก. 2413
- ☐ ข. 2424
- ☐ ค. 2435
- ☐ ง. 2446
- ☐ จ. 2453

16. ข้อใดไม่อยู่ในทศพิธราชธรรม ?

- ☐ ก. อวิหิงสา ความไม่เบียดเบียน
- ☐ ข. อาชชวะ ความซื่อตรง
- ☐ ค. อักโกธะ ความไม่กริ้วโกรธ
- ☐ ง. อวิโรธนะ ความไม่ผิดทำนองคลองธรรม
- ☐ จ. อนุนันเตสุ ความค้ำครองข้าราชการ

--	--

17. ประเทศไทยมีรัฐธรรมนูญมาแล้วกี่ฉบับ ?

- ☐ ก. 10 – 12
- ☐ ข. 13 – 15
- ☐ ค. 16 – 18
- ☐ ง. 19 – 21
- ☐ จ. 21 – 23

--	--

18. สนธิสัญญาเบาริงในสมัยรัชกาลที่ 4 ไทยมีข้อเสียเปรียบที่สุดอย่างไร ?

สำหรับผู้วิจัย

- ☐ ก. ชาวต่างประเทศมีสิทธิสภาพนอกอาณาเขต ไม่ต้องขึ้นศาลไทย
- ☐ ข. ชาวต่างประเทศเช่าหรือซื้อที่ดินตั้งบ้านเรือนในกรุงเทพหรือใกล้เคียงได้
- ☐ ค. ชาวต่างประเทศไม่ต้องเสียภาษีปากเรือและอื่นๆ เว้นแต่ภาษีสินค้าเข้า ร้อยละสาม
- ☐ ง. ไทยเก็บภาษีสินค้าออกได้เพียงครั้งเดียว บางรายการเท่านั้น
- ☐ จ. ไม่มีกำหนดอายุการบังคับใช้สัญญาและแก้ไขได้ต้องได้รับความยินยอมจาก คู่สัญญา

--	--

19. ซอสายฟ้าฟาด เป็นชื่อพระหัตถ์ของพระองค์ใด ?

- ☐ ก. รัชกาลที่ 1
- ☐ ข. รัชกาลที่ 2
- ☐ ค. รัชกาลที่ 5
- ☐ ง. รัชกาลที่ 6
- ☐ จ. รัชกาลที่ 7

--	--

20. พระราชนิพนธ์โคลงบ้านของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

พระราชนิพนธ์มายังพระราชโอรสหรือพระราชธิดาพระองค์ใด ?

- ☐ ก. เจ้าฟ้ามหาวชิราวุธ สยามมกุฎราชกุมาร (รัชกาลที่ 6)
- ☐ ข. เจ้าฟ้าหญิงนิภาณพดล
- ☐ ค. เจ้าฟ้าหญิงมาลินีนพดารา
- ☐ ง. เจ้าฟ้าอัษฎางค์เดชาวุธ
- ☐ จ. พระองค์เจ้าอามาตย์รทิววงศ์ กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์

--	--

21. ชื่อและนามปากกาใดไม่เข้าชุดกัน ?

- ☐ ก. มล. บุปผา ภูษธร – ดอกไม้สด
- ☐ ข. ก้าน พิงบุญ ณ อยุธยา – ไม้เมืองเดิม
- ☐ ค. โชติ แพร่พันธุ์ – ยาขอบ
- ☐ ง. ชนิต สายประดิษฐ์ – ศรีบูรพา
- ☐ จ. รัชกาลที่ 6 – พันแหลม

--	--

22. คำนวน "กินน้ำเห็นปลิง" หมายความว่าอย่างไร ?

สำหรับผู้วิจัย

- ☐ ก. รู้สึกตะขิดตะขวงใจ
- ☐ ข. มารู้อ้อไม่ดีในภายหลัง
- ☐ ค. มีเรื่องไม่รู้จบจนสิ้น
- ☐ ง. ทำสิ่งที่เสี่ยงต่ออันตราย
- ☐ จ. พุดจาอ่อนหวานแต่ไม่จริงใจ

--	--

23. ข้อใดอ่านผิด ?

- ☐ ก. สมรรถภาพ — สะ – มัด – ละ – พาบ
- ☐ ข. เอ็กเกริก — เอ็ก – ละ – เกริก
- ☐ ค. สัตบุรุษ — สัต – บุ – หุด
- ☐ ง. ภูมิลำเนา — ภู – มิ – ลำ – เนา
- ☐ จ. ปราชัย — ปะ – รา – ชัย

--	--

24. ข้อใดเขียนผิด ?

- ☐ ก. ชะมดชะม้อย
- ☐ ข. พิสมัย
- ☐ ค. กำสรวล
- ☐ ง. หน้าบัด
- ☐ จ. พิศวาส

--	--

25. ความหมายคำราชาศัพท์ข้อใดไม่ถูกต้อง ?

- ☐ ก. พระกฤษณาล – ต่างหู
- ☐ ข. พระตะพาบ – คนโขน
- ☐ ค. ฉลองพระหัตถ์ – ถวายมือ
- ☐ ง. บ้วนพระโอษฐ์ – กระโถน
- ☐ จ. พระสูตร – มุ้ง

--	--

26. แม่น้ำที่ยาวที่สุดในประเทศไทยคือแม่น้ำอะไร ?

- ☐ ก. น่าน
- ☐ ข. เจ้าพระยา
- ☐ ค. ชี
- ☐ ง. ป่าสัก
- ☐ จ. แม่กลอง

--	--

27. ทิวเขาใดกันไทยกับพม่า ?

สำหรับผู้วิจัย

- ☐ ก. ทิวเขาผีปันน้ำ
- ☐ ข. ทิวเขาแดนลาว
- ☐ ค. ทิวเขาสันกำแพง
- ☐ ง. ทิวเขาพนมดงรัก
- ☐ จ. ทิวเขาสันกาลาคีรี

--	--

28. อุทยานแห่งชาติที่ใหญ่ที่สุดของไทยคืออะไร ?

- ☐ ก. อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสิมิลัน
- ☐ ข. อุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์
- ☐ ค. อุทยานแห่งชาติภูกระดึง
- ☐ ง. อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน
- ☐ จ. อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่

--	--

29. อุตสาหกรรมส่งออกที่ทำรายได้ให้ประเทศไทยสูงสุดในปัจจุบันคืออะไร ?

- ☐ ก. รถยนต์
- ☐ ข. คอมพิวเตอร์
- ☐ ค. เครื่องไฟฟ้า
- ☐ ง. เครื่องจักรทางการเกษตร
- ☐ จ. สิ่งทอ

--	--

30. ชื่อจังหวัดและคำในคำขวัญคู่ใดไม่เข้าชุดกัน ?

- ☐ ก. ตรัง – ยางพารา
- ☐ ข. นครพนม – เรณูผู้ไท
- ☐ ค. อุตรดิตถ์ – เหล็กน้ำพี้
- ☐ ง. สตูล – ไข่มุกอันดามัน
- ☐ จ. จันทบุรี – พริกไทย

--	--

31. ผู้พระไตรปิฎกวัดใดมีลายรดน้ำสวยงามที่สุดในประเทศไทย ?

- ☐ ก. วัดใหญ่สุวรรณาราม
- ☐ ข. วัดกาฬาราม
- ☐ ค. วัดเชิงหวาย
- ☐ ง. วัดระฆังโฆสิตาราม
- ☐ จ. วัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม

--	--

32. ข้อใด ไม่อยู่ในเครื่องเบญจราชกกุธภัณฑ์ ?

สำหรับผู้วิจัย

- ☐ ก. แฉ่จามรี
- ☐ ข. ธารพระกรชัยพฤกษ์
- ☐ ค. พระมหาพิชัยมงกุฏ
- ☐ ง. พัดวาลวิชนี
- ☐ จ. พระอัมรค์เพชรรัตน์

--	--

33. อยากดูลายปั้นชั้นครู สามารถไปดูได้ที่วัดต่อไปนี้ ยกเว้นวัดใด ?

- ☐ ก. วัดเจ็ดยอด เชียงใหม่
- ☐ ข. วัดมหาธาตุ เพชรบุรี
- ☐ ค. วัดนางพญา สุโขทัย
- ☐ ง. วัดพระเมรุ อยุธยา
- ☐ จ. วัดใหญ่สุวรรณาราม เพชรบุรี

--	--

34. แบบเรียนภาษาไทยเล่มแรกได้แก่มังสื่อใด ?

- ☐ ก. มุลบทบรรพกิจ
- ☐ ข. จินตตามณี
- ☐ ค. กำสรวลศรีปราชญ์
- ☐ ง. นิราศหริภุญชัย
- ☐ จ. ไตรภูมิกะกา

--	--

35. " พุทธภาษิต อีกรุขรอันปลดปลง

โททนต์เส่งคง สำคัญหมายในกายมี

นรชาติวางวาย มลายล้นทั้งอินทรีย์

สถิตทั่วแต่ชั่วดี ประดับไว้ในโลกา "

คำประพันธ์นี้มาจากเรื่องใด ?

- ☐ ก. กฤษณาสมันต์คำฉันท์
- ☐ ข. สมุทรมะคำฉันท์
- ☐ ค. อุณรุทคำฉันท์
- ☐ ง. สามัคคีเภทคำฉันท์
- ☐ จ. พระนลคำฉันท์

--	--

36. ใครเป็นผู้แต่งเพลงลาวดวงเดือน ?

สำหรับผู้วิจัย

- ☐ ก. กรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์
- ☐ ข. กรมพระนครสวรรค์วรพินิต
- ☐ ค. กรมหลวงบดินทรไพศาลโสภณ
- ☐ ง. กรมหมื่นพิไชยมหินทโรดม
- ☐ จ. หลวงประดิษฐไพเราะ

--	--

37. นายบุญยัง เกตุคง มีชื่อเสียงในด้านใด ?

- ☐ ก. ระนาดเอก
- ☐ ข. ซออู้
- ☐ ค. ปี่ใน
- ☐ ง. จะเข้และขิม
- ☐ จ. ซอสามสาย

--	--

38. บทละครนอกต่อไปนี้ เรื่องใดมิใช่พระราชนิพนธ์ของรัชกาลที่ 2 ?

- ☐ ก. สังข์ทอง
- ☐ ข. สังข์ศิลป์ชัย
- ☐ ค. ไชยเชษฐ
- ☐ ง. มณีพิชัย
- ☐ จ. คาวี

--	--

39. พระพุทธรูปสำคัญในประเทศไทยมี 3 องค์ ด้วยกัน 2 ใน 3 องค์ อยู่ที่จังหวัดใด ?

- ☐ ก. กรุงเทพฯและเชียงราย
- ☐ ข. กรุงเทพฯและลำปาง
- ☐ ค. เชียงใหม่และกำแพงเพชร
- ☐ ง. เชียงใหม่และนครศรีธรรมราช
- ☐ จ. สุโขทัยและอยุธยา

--	--

40. จังหวัดใดที่มีพื้นที่มากที่สุดในประเทศไทย ?

- ☐ ก. เชียงใหม่
- ☐ ข. นครราชสีมา
- ☐ ค. สุราษฎร์ธานี
- ☐ ง. กาญจนบุรี
- ☐ จ. อุบลราชธานี

--	--

41. เราเปลี่ยนชื่อจากประเทศสยามมาเป็นประเทศไทยเมื่อใด ?

สำหรับผู้วิจัย

- ☐ ก. 10 ธันวาคม 2480
☐ ข. 24 มิถุนายน 2482
☐ ค. 20 กันยายน 2484
☐ ง. 15 พฤษภาคม 2486
☐ จ. 5 ธันวาคม 2489

--	--

42. ไทยเรามีนามสกุลใช้ครั้งแรกในสมัยใด ?

- ☐ ก. รัชกาลที่ 4
☐ ข. รัชกาลที่ 5
☐ ค. รัชกาลที่ 6
☐ ง. รัชกาลที่ 7
☐ จ. รัชกาลปัจจุบัน

--	--

43. จังหวัดที่อยู่เหนือสุด และใต้สุดของประเทศไทยคือจังหวัดในข้อใด ?

- ☐ ก. เชียงราย, ยะลา
☐ ข. เชียงราย, นราธิวาส
☐ ค. พะเยา, ยะลา
☐ ง. พะเยา, นราธิวาส
☐ จ. เชียงใหม่, ปัตตานี

--	--

44. ในบรรดาเครื่องราชอิสริยาภรณ์ต่อไปนี้ ข้อใดอยู่ในลำดับสูงสุด ?

- ☐ ก. มหาจักรีบรมราชูปถัมภ์
☐ ข. ทูตียจุลจอมเกล้าวิเศษ
☐ ค. รัตนวราภรณ์
☐ ง. รามาธิบดินทร์
☐ จ. ประถมภรณ์ช้างเผือก

--	--

45. รายได้ประชากรชาติต่อหัวของประเทศไทยในปัจจุบันเป็นเท่าไร ?

สำหรับผู้วิจัย

(เป็นดอลลาร์อเมริกันตามมาตรฐานสหประชาชาติ)

☐ ก. 5,100 – 5,500

☐ ข. 6,100 – 6,500

☐ ค. 7,100 – 7,500

☐ ง. 8,100 – 8,500

☐ จ. 9,100 – 9,500

--	--

46. พลเมืองไทยปัจจุบันประมาณ 65 ล้านคน ที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี มีประมาณกี่เปอร์เซ็นต์ ?

☐ ก. 14

☐ ข. 17

☐ ค. 20

☐ ง. 23

☐ จ. 26

--	--

47. ปัจจุบัน ชาย – หญิง ไทยมีค่าคาดหวังว่าจะมีอายุยืนถึงกี่ปี ?

☐ ก. 50 – 54

☐ ข. 55 – 59

☐ ค. 60 – 64

☐ ง. 65 – 69

☐ จ. 70 – 74

--	--

48. ไม้ดอกที่คนไทยไม่นิยมนำมาใช้ในงานมงคลคือข้อใด ?

☐ ก. ชอนกลีน

☐ ข. บานเย็น

☐ ค. พลับพลึง

☐ ง. ลำเจียก

☐ จ. สายหยุด

--	--

49. การเสด็จเลียบพระนครในพิธีบรมราชาภิเษกจะต้องไปสิ้นสุดที่หน้าพระประธาน
ในอุโบสถวัดใด ? สำหรับผู้วิจัย

- ☐ ก. วัดพระศรีรัตนศาสดาราม
- ☐ ข. วัดพระเชตุพลวิมลมังคลาราม
- ☐ ค. วัดบวรนิเวศวิหาร
- ☐ ง. วัดสุทัศน์เทพวราราม
- ☐ จ. วัดราชบพิธสถิตมหาสีมาราม

--	--

50. ข้อใดไม่ใช่หนึ่งในบรรดา “ ช่างสิบหมู่ ” ?

- ☐ ก. ช่างมุก
- ☐ ข. ช่างปั้นหล่อ
- ☐ ค. ช่างหยกและอัญมณี
- ☐ ง. ช่างเขียนภาพลายไทย
- ☐ จ. ช่างไม้แกะสลัก

--	--

ตอนที่ 3 แบบสอบถามประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดีของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความต่อไปนี้ และทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของ
ตัวท่านมากที่สุด

ข้อความ	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
1. ข้าพเจ้าชอบรับประทานอาหารไทย					
2. ข้าพเจ้าให้ของฝากแบบไทยๆ แก่คนรู้จัก					
3. ข้าพเจ้าแต่งกายด้วยผ้าไทยเมื่อไปงานบุญ หรืองานพิธีต่างๆ					
4. ข้าพเจ้าทักทายผู้มาเยือนด้วยคำว่า สวัสดี เสมอ					
5. ข้าพเจ้าไปร่วมงานประเพณีท้องถิ่น เช่น งานสงกรานต์ บุญบั้งไฟ บุญข้าวประดับดิน อยู่ทุกปี					
6. ข้าพเจ้าสวดมนต์ ฟังธรรม อยู่เป็นประจำ					
7. ข้าพเจ้าทำบุญโดยการบริจาคทานแก่ผู้ ทรงศีลและผู้ด้อยโอกาส					
8. ข้าพเจ้าร่วมกิจกรรมศิลปวัฒนธรรมของ มหาวิทยาลัย เช่น งานดนตรีไทย เป็นต้น					
9. ข้าพเจ้าปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความสุภาพ สงบสำรวม					
10. ข้าพเจ้าใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้องชัดเจน เมื่อสื่อสารกับคนไทยด้วยกัน					
11. ข้าพเจ้ามักอ่านวรรณกรรมไทยเมื่อมี เวลาว่าง					
12. ข้าพเจ้าถือตามธรรมเนียมไทย "ไปลา มา ไหว้" เมื่อพบผู้ใหญ่ที่รู้จัก					
13. ข้าพเจ้าเชียร์นักกีฬาไทย เมื่อลงแข่งขัน ในเวทีนานาชาติ เช่น เอเชียนเกมส์ เป็นต้น					

ข้อความ	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
14. ข้าพเจ้ามักไปเที่ยวตามสถานที่ใน เมืองไทยกับครอบครัว					
15. ข้าพเจ้ามักหาเวลาอ่านเรื่องราวเกี่ยวกับ เมืองไทยเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจ					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความต่อไปนี้ และทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของ
ตัวท่านมากที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
	ด้านจิตสำนึกไทย					
1	ข้าพเจ้ารู้สึกภูมิใจที่ได้เกิดเป็นคนไทย					
2	ข้าพเจ้าภูมิใจที่เมืองไทยมีการปกครอง ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข					
3	ข้าพเจ้าปลื้มใจทุกครั้งที่ชาวต่างชาติ ต่างเรียกเมืองไทยว่าเป็นเมืองแห่งรอยยิ้ม และน้ำใจ					
4	ข้าพเจ้าสละกำลังกายและกำลังทรัพย์เพื่อ ช่วยเหลือคนไทยด้วยกันในยามมีภัยพิบัติ					
5	ข้าพเจ้าสำนึกอยู่เสมอว่าความเป็น 'ไท' เกิดจากความกล้าหาญและเสียสละของ บรรพบุรุษไทย					
6	ข้าพเจ้าเคารพและปฏิบัติตามกฎหมาย					
7	ข้าพเจ้าตั้งใจปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็ม ความสามารถ เพราะเป็นการช่วยชาติให้ เจริญได้อีกแรงหนึ่ง					
8	ข้าพเจ้าคิดว่า ไม่ว่ามีเชื้อชาติใด คนไทยมี ความรักความสามัคคีกันเพื่อรักษาความ มั่นคงของชาติ					
9	ข้าพเจ้ารักษาสम्บัติของชาติ เช่น โบราณสถาน โบราณวัตถุ อย่างเต็ม ความสามารถ					

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
10	ข้าพเจ้ารู้จักประมาณตนในการใช้จ่ายเพื่อ ช่วยชาติประหยัด					
11	ด้านภาษาและวรรณกรรมไทย ข้าพเจ้าคิดว่าภาษาไทยเป็นสิ่งแสดงว่า คนคนนั้นเป็นคนไทยได้ชัดเจนที่สุด					
12	ข้าพเจ้าเห็นว่าภาษาไทยเป็นมรดกทาง วัฒนธรรมที่ควรแก่การอนุรักษ์					
13	ข้าพเจ้าใช้ภาษาไทยในการ พูด อ่าน และ เขียนได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน					
14	วรรณกรรมไทยช่วยให้ข้าพเจ้าเข้าใจวิถี ชีวิต และชนบประเพณีไทย					
15	ข้าพเจ้ามักพูดไทยคำอังกฤษคำเพื่อให้รู้สึก ว่าเป็นคนทันสมัย					
16	ข้าพเจ้าชอบอ่านวรรณคดีไทยเพราะได้ทั้ง ความรู้และความสนุกสนาน					
17	ข้าพเจ้าเห็นว่าฉันทลักษณ์ไทย เช่น โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน เป็นการทำเรื่องง่ายให้ เป็นเรื่องยาก					
18	ข้าพเจ้าสนใจศึกษาภาษาท้องถิ่นของไทย เพื่อให้เข้าใจคนไทยด้วยกันได้ดีขึ้น					
19	คำบรรยายไทยช่วยให้ข้าพเจ้าเข้าใจ เรื่องราวและมีความซาบซึ้งในศิลปะแขนง ต่างๆ ได้ดีขึ้น					
20	ข้าพเจ้าคิดว่าภาษามีภาษาไทยเป็นภาษา ประจำชาติเป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจ					
21	ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย ข้าพเจ้าเห็นว่าคนไทยมีชนบประเพณีที่ เป็นความภาคภูมิใจร่วมกันของคนในชาติ					

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
22	ประเพณีไทยเป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าเห็นว่าทำให้ สังคมไทยน่าอยู่					
23	ข้าพเจ้ามีหลักธรรม และศาสนาเป็นที่พึ่ง ในการดำเนินชีวิต					
24	ข้าพเจ้าชอบงานสงกรานต์แบบใหม่ที่มีการ ละเล่นแข่งกับใช้กระบอกฉีดน้ำเพราะสนุก กว่าแบบเดิมมาก					
25	ข้าพเจ้าเห็นว่าความเกรงใจเป็นคุณสมบัติ ที่ดีของคนไทย					
26	ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นผู้น้อยก็ควรอ่อนน้อม เชื่อฟังผู้ใหญ่					
27	ข้าพเจ้าเห็นว่ามารยาทไทยไม่ค่อย เหมาะสมกับวิถีชีวิตสมัยใหม่					
28	ข้าพเจ้ารักษาน้ำใจผู้อื่น แบบบัวไม่ให้ช้ำ น้ำไม่ให้ขุ่น					
29	ข้าพเจ้าเห็นว่าคนไทยควรมีความกตัญญู ต่อผู้มีบุญคุณ					
30	ข้าพเจ้าต้อนรับผู้มาเยือนด้วยไมตรีจิตอยู่ เสมอ					
	ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย					
31	ข้าพเจ้าชอบฟังดนตรีไทยเพราะมีความ ไพเราะอ่อนหวาน					
32	ลวดลายไทยเป็นสิ่งที่แสดงความเป็นไทยได้ อย่างเด่นชัด					
33	สถาปัตยกรรมไทยเป็นภูมิปัญญาของคน ไทย ที่มีทั้งความงามและประโยชน์ใช้สอย					

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
34	ข้าพเจ้าประทับใจความประณีตบรรจงใน การปรุงและการจัดอาหารไทย เช่น การ แกะสลัก เป็นต้น					
35	ข้าพเจ้าไปชมการแสดง โขน ละคร รำไทย ทุกครั้งที่มีโอกาส					
36	ข้าพเจ้ามีความมั่นใจในตนเองเมื่อมีโอกาส แต่งกายแบบไทยๆ					
37	ข้าพเจ้ามักเข้าร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรมไทยของมหาวิทยาลัย					
38	ศิลปวัตถุของไทย เช่น เครื่องเงิน เครื่องถม เป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าเห็นว่ามีคุณค่าทางจิตใจ					
39	ข้าพเจ้าชอบรับประทานอาหารไทย เพราะ อร่อยและได้คุณค่าครบถ้วน					
40	ข้าพเจ้าภาคภูมิใจที่ข้าวหอมมะลิไทยมี ชื่อเสียงไปทั่วโลก					
41	ด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยว ไทย ถ้ามีโอกาสได้ไปท่องเที่ยว ข้าพเจ้าจะเลือก ท่องเที่ยวในเมืองไทย					
42	ข้าพเจ้ามักเลือกซื้อของขวัญ ของฝากแบบ ไทยๆ เพราะถูกใจทั้งผู้ให้และผู้รับ					
43	ข้าพเจ้าชักชวนเพื่อนๆ และญาติพี่น้องให้ บริโภคสินค้าไทย					
44	ผ้าไหมไทยใส่แล้วดูสวยสง่าเหมาะทั้ง ใช้เองและเป็นของฝากที่มีค่าทางใจ					
45	ข้าพเจ้ารู้สึกโชคดีที่เรากคนไทยมีผลไม้และ อาหารให้เลือกได้หลากหลายกว่าชาติ ไหนๆ					

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
46	ข้าพเจ้ามักจะซื้อกระเป๋า รองเท้าที่เป็นของ แบรนด์เนมจากต่างประเทศ เพราะหกรกว่า ของที่ทำในเมืองไทย					
47	ข้าพเจ้าภูมิใจที่ชายทะเลไทยติดอันดับ ต้นๆ ของแหล่งท่องเที่ยวที่ผู้คนทั่วโลกชื่น ชอบ					
48	เมื่อมีโอกาสไปท่องเที่ยวตามแหล่ง ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ และทาง ธรรมชาติ ข้าพเจ้ากับเพื่อนๆ ช่วยรักษา สภาพแวดล้อมให้สภาพงดงามเสมอ					
49	ข้าพเจ้ารู้สึกภูมิใจที่ได้ช่วยอุดหนุนสินค้าที่ คนไทยผลิตเอง					
50	ข้าพเจ้าทำตัวเป็นเจ้าบ้านที่ดีในการให้ คำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวไทย					
<u>ด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย</u>						
51	ข้าพเจ้ามักใช้สมุนไพรไทยในการบำรุง สุขภาพอยู่เป็นประจำ					
52	ข้าพเจ้าชอบเครื่องดื่มแบบไทยๆ เช่น น้ำ มะตูม น้ำกระเจียบ น้ำขิง เพราะเหมาะกับ คนไทยมากกว่าน้ำอัดลม					
53	ผักพื้นบ้านของไทยช่วยให้ข้าพเจ้าได้รับ อาหารที่มีคุณค่าและไม่มีสารพิษตกค้าง					
54	ศิลปะการต่อสู้แบบไทย เช่น มวยไทย มวย ไชยา เป็นความภาคภูมิใจของคนไทย					
55	การนวดแผนไทย เป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ที่ ข้าพเจ้าเห็นว่าคนไทยควรเรียนรู้					
56	ข้าพเจ้าชื่นชอบการนำผ้าไทย มาออกแบบ ตัดเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับวัยรุ่น					

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
57	การออกกำลังกายแบบไทย เช่น ท่าฤาษี ดัดตน รำมวยไทย ช่วยให้ร่างกายแข็งแรง และบรรเทาอาการปวดเมื่อยได้อย่างมี ประสิทธิภาพ					
58	ข้าพเจ้าภาคภูมิใจที่เทคนิคการนวดพลอย ของไทยเป็นภูมิปัญญาที่ทำให้ไทยเป็น ศูนย์กลางสินค้าอัญมณี					
59	การกินอยู่แบบไทยช่วยให้ข้าพเจ้าประหยัด ได้ในยุคข้าวยากมากแพง					
60	ข้าพเจ้าเห็นว่าการยืมแบบไทยๆ หรือ “ยืม สยาม” ช่วยผ่อนคลายสถานการณ์จาก หนักเป็นเบาได้เสมอ					

ตอนที่ 5 แบบสอบถามแนวทางในการพัฒนา และเสริมสร้างความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรี
นครินทรวิโรฒ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความต่อไปนี้ และทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับแนวคิดในการเสริมสร้างความนิยมไทยของท่านมากที่สุด

ข้อที่	ข้อความถาม	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
1	ควรส่งเสริมให้มีการสวมเครื่องแต่งกายไทยในบางโอกาส เช่น ชุดผ้าไทยทุกวันศุกร์ เป็นต้น					
2	ควรจัดกิจกรรมรับน้องแบบไทยๆ เช่น การรับขวัญน้อง การชวนน้องไหว้พระ					
3	ควรส่งเสริมให้นิสิตจัดกิจกรรมศิลปวัฒนธรรมที่สืบสานจากภูมิปัญญาพื้นบ้าน เช่น ประเพณีสงกรานต์ ประเพณีลอยกระทง					
4	จัดให้มีร้านอาหาร เครื่องดื่มแบบไทยในโรงอาหาร หรือหุ้มเครื่องดื่มภายในมหาวิทยาลัย					
5	จัดอบรมงานศิลปหัตถกรรมไทย โดยเชิญผู้ชำนาญในศาสตร์นั้นๆ มาให้ความรู้แก่นิสิต เช่น การร้อยมาลัย การประกอบอาหารไทย					
6	นำนิสิตไปทัศนศึกษา - ดูงานเกี่ยวกับวิถีชีวิตไทย เช่น กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม กลุ่มอาชีพศิลปหัตถกรรมไทย กลุ่มค้าขายตลาดน้ำ					
7	จัดกิจกรรมแข่งขันที่เกี่ยวกับความรู้ประวัติศาสตร์ไทย เพื่อให้นิสิตมีส่วนร่วม					

ข้อที่	ข้อคำถาม	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
8	ส่งเสริมให้นิสิตไปรับน้องนอกสถานที่ตามแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และศิลปวัฒนธรรม					
9	เมื่อนิสิตจะจบการศึกษา ควรผ่านกิจกรรมฝึกมารยาทไทยเพื่อให้มีบุคลิกภาพเป็นที่ประทับใจแก่ผู้พบเห็น					
10	ส่งเสริมกิจกรรมการออกกำลังกายแบบไทยในวิชาพลศึกษา เช่น การฝึกรำมวยไทย การฝึกท่าฤๅษีดัดตน					
11	ครูอาจารย์-รุ่นพี่ควรทำตัวเป็นแบบอย่างแก่รุ่นน้องในการแต่งกายและการใช้วาจาสุภาพ					
12	ส่งเสริมกิจกรรมดนตรี-นาฏศิลป์ไทยของนิสิต เช่น การประชันดนตรีไทย การแสดงโขนไทย เป็นต้น					
13	จัดให้มีการสอนวิชาภาษาท้องถิ่นเป็นวิชาเลือกเสรีสำหรับนิสิต					
14	จัดให้ผู้มีการแต่งกายแบบไทยได้งดงามหรือผู้มีการมารยาทไทยดี มีโอกาสปรากฏตัวในรายการข่าวของสื่อต่างๆ ในมหาวิทยาลัย					
15	มหาวิทยาลัยควรจัดกิจกรรมที่นิสิตทุกคนในมหาวิทยาลัยมีส่วนร่วม เช่น "สัปดาห์ไทย" ที่จัดกิจกรรมทุกอย่างแบบไทยๆ อย่างน้อยปีละครั้ง					

ตาราง 72 ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับไทยคดีของนิสิต

ข้อ	ความยาก	ค่าอำนาจ จำแนก	ข้อ	ความยาก	ค่าอำนาจ จำแนก	ข้อ	ความยาก	ค่าอำนาจ จำแนก
1	.635	.214	21	.581	.173	41	.664	.401
2	.333	.189	22	.812	.339	42	.602	.443
3	.318	.246	23	.543	.386	43	.515	.300
4	.465	.184	24	.267	.403	44	.530	.398
5	.371	.197	25	.544	.188	45	.496	.486
6	.422	.227	26	.365	.185	46	.420	.359
7	.489	.165	27	.530	.442	47	.589	.420
8	.533	.197	28	.522	.189	48	.446	.411
9	.461	.185	29	.541	.184	49	.490	.462
10	.546	.331	30	.412	.331	50	.492	.349
11	.397	.445	31	.385	.342	51	.344	.382
12	.476	.506	32	.292	.488	52	.502	.414
13	.544	.429	33	.614	.501	53	.421	.549
14	.611	.359	34	.398	.471	54	.252	.601
15	.532	.300	35	.377	.522	55	.831	.392
16	.329	.246	36	.680	.369	56	.544	.448
17	.488	.198	37	.549	.477	57	.623	.532
18	.402	.204	38	.551	.361	58	.414	.342
19	.444	.193	39	.532	.072	59	.656	.336
20	.503	.226	40	.338	.501	60	.448	.402

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ (KR – 20) = .8402

ตาราง 73 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามประสพการณ์เกี่ยวกับไทยคดีของนิสิต

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก
1	8.38	8	9.44
2	9.61	9	10.53
3	9.23	10	8.02
4	4.53	11	3.46
5	3.86	12	4.22
6	3.74	13	4.59
7	0.98	14	3.44
		15	10.08

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ $\alpha = .9146$

ตาราง 74 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามความนิยมไทยของนิสิต

ข้อ	ค่าอำนาจ จำแนก	ข้อ	ค่าอำนาจ จำแนก	ข้อ	ค่าอำนาจ จำแนก	ข้อ	ค่าอำนาจ จำแนก
1	9.59	16	4.58	31	4.46	46	9.65
2	8.12	17	4.31	32	4.49	47	9.37
3	7.33	18	5.08	33	3.46	48	4.95
4	7.46	19	6.19	34	5.84	49	3.67
5	6.18	20	6.22	35	7.39	50	4.25
6	5.33	21	8.43	36	7.18	51	9.71
7	2.99	22	9.00	37	9.59	52	7.87
8	5.84	23	5.97	38	8.03	53	8.30
9	5.95	24	6.18	39	8.21	54	3.88
10	10.71	25	7.53	40	9.38	55	4.25
11	8.93	26	7.41	41	11.05	56	4.95
12	8.01	27	3.98	42	4.66	57	12.01
13	8.40	28	4.44	43	4.32	58	8.84
14	6.56	29	3.02	44	5.88	59	8.06
15	4.32	30	4.28	45	10.20	60	10.60

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ $\alpha = .9388$ คิดเป็นรายด้าน ได้ดังนี้

ด้านจิตสำนึกไทย	.9223
ด้านภาษาและวรรณกรรมไทย	.9147
ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย	.8092
ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย	.8114
ด้านการบริโภคสินค้าและท่องเที่ยวไทย	.7224
ด้านการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย	.9165

ตาราง 75 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามแนวทางพัฒนาเสริมสร้างความนิยมไทยของนิสิต

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก(t)	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก(t)
1	9.52	8	8.32
2	4.67	9	8.16
3	8.83	10	8.44
4	6.11	11	3.99
5	6.49	12	4.67
6	5.32	13	4.12
7	10.57	14	8.63
		15	11.02

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ $\alpha = .9461$

ตาราง 76 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน (N = 398)
1. เพศ	
ชาย	165
หญิง	233
2. ชั้นปีที่ศึกษา	
ชั้นปีที่ 1	130
ชั้นปีที่ 2	100
ชั้นปีที่ 3	90
ชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า	78
3. สาขาวิชาที่ศึกษา	
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	50
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	88
มนุษยศาสตร์	95
สังคมศาสตร์	165
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	
สูง	88
ปานกลาง	265
ต่ำ	45
5. ลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต	
เข้าร่วมกิจกรรมในระดับมาก	68
เข้าร่วมกิจกรรมในระดับปานกลาง	180
เข้าร่วมกิจกรรมในระดับน้อย	150

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน (N = 398)
6. อาชีพหลักของผู้ปกครอง	
ข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ	108
ประกอบธุรกิจส่วนบุคคล	130
รับจ้าง/พนักงานบริษัท	69
เกษตรกรรวม	75
อาชีพอื่นๆ	16
7. ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	
ระดับสูง	82
ระดับกลาง	280
ระดับต่ำ	36
8. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	
สูงกว่าปริญญาตรี	35
ปริญญาตรี	122
ต่ำกว่าปริญญาตรี	241
9. ความรู้เกี่ยวกับไทยคดี	
มีความรู้เกี่ยวกับไทยคดีมาก	45
มีความรู้เกี่ยวกับไทยคดีปานกลาง	188
มีความรู้เกี่ยวกับไทยคดีน้อย	165
10. ประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดี	
มีประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดีมาก	59
มีประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดีปานกลาง	210
มีประสบการณ์เกี่ยวกับไทยคดีน้อย	129

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน (N = 398)
11. อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู	
อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดูในระดับมาก	65
อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดูในระดับปานกลาง	224
อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดูในระดับน้อย	109
12. อิทธิพลของสื่อมวลชน	
อิทธิพลของสื่อมวลชนในระดับมาก	110
อิทธิพลของสื่อมวลชนในระดับปานกลาง	128
อิทธิพลของสื่อมวลชนในระดับน้อย	160

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ จารุวรรณ สกุลคู
 เกิดวันที่ 24 เมษายน พ.ศ. 2498
 สถานที่เกิด ตำบลชีทวน อำเภอเมืองโน จังหวัดอุบลราชธานี
 ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาการอุดมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2515 มัธยมศึกษาตอนต้น
 โรงเรียนนารีนุกูล

พ.ศ. 2517 มัธยมศึกษาตอนปลาย
 โรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช

พ.ศ. 2520 กศ.บ. (ชีววิทยา)
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

พ.ศ. 2522 กศ.ม. (ชีววิทยา)
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

พ.ศ. 2532 Ph.D.(Higher Education)
 University of North Texas